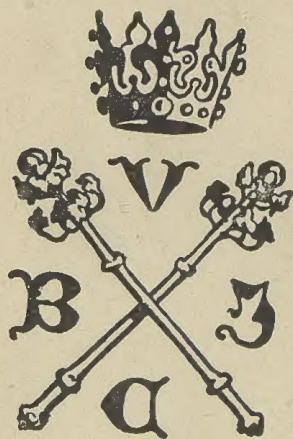

XXIV 6. 51.

587317 --

Mag! St. Dr.

~~290~~
132.

C

C

E

C

Al

I. Pa

II. A

III. P

IV. L

JOA

Cum

act

W

F A X
CHRONOLOGICA
Ad
OMNIGENAM
HISTORIAM.
ET DILUCIDUM
EIUSDEM
COMPENDIUM
AB ORBE CONDITO
AD ANNUM CHRISTI

1712.

- I. Parte res omnes à mundo condito ad Christum natū;
II. A Christo nato ad præfatum annum 1712. Sacra omnia;
III. Politica, Bellica, & Fortuita,
IV. Literas & Artes omniū eorundē seculorū complectens.

AUTHORE

JOANNE MUSANTIO Soc: JESU.

Ex Tabulis Romæ impressis,

Reimpressum Sandomiriæ.

Cum Supplemento 3tiæ Partis, in quo series &
acta præcipua Ducum & Regum Poloniæ.

Anno Domini 1744.

Cur neq; Te Sonipes, cui campus mundus uterq;
Gemmifer & cur non, charta, Srzeniawa notat.
Inter Semideos Equus hic, ceu Pegasus, ex quo
Bellerophonta tulit, dignus habere locum.
Eridano melior plaudet Srzeniawa Deabus,
Ambrosiamq; Jovi pro Ganimede dabit.
Parcite: Sideribus si debita Stemmata tanta,
Pagina tam grandes non capit arcta Deos.

587317

I.

JLLU

1976 St. 2. 75. St. D. 111

ILLUSTRISSIMO
ET EXCELLENTISSIMO
DOMINO DOMINO
HIERONYMO

Comiti in Zywiec & Pieskowa Skala

WIELOPOLSKI

CAPITANEO
ZARNOVECENSI
OLONÆ

IUVENTUTIS PRINCIPI.

*N*on indignaberis primo major Eoô. *Illu. Statius*
Illustrissime Juvenis, si facem ad solem
ferimus, & intra Augusta Domus
ua limina, Luminum Patriam, & Solis
Regiam, reponamus. Eget luce, etsi præ-
uceat aliis, Fax Chronologica, & idcirco
anc à WIELOPOLSCIORUM mendicat
plendoribus, quibus aequè expeditum est um-
ris moliri interitum, ac omnia serenare.
Non altius Titan assurgit, ut umbras faciat
pumilioes

pumiliones, non latius diffundit radios, ut Or-
 bem, ignium velut diluvio inundet, quam
 WIELOPOLSCII, primæ magnitudinis sive
 ribus majores, solis radiis illustriores, in orbis
 commoda, in Patria emolumenta, in Do-
 mûs desora, ab avo effulsere. Non funesta-
 bo paginam, si Illustrissimas Majorum Tuo-
 rum Umbras Juvenis Excellentissime huc in-
 feram, quia hæc, nihil funesta noctis contra-
 xere. Coætaneum Sarmatia Oriens Nomen ha-
 buit WIELOPOLSCIUM, simul hi soles
 cum Regnorum solibus emicere. Inter duo-
 decim Palatinos velut inter ignes Luna mi-
 nores effulsit TOPOREUS, qui Magna Gen-
 tis Caput, Domus sue cunas posuit Illustri-
 ssimas. Et universa planè Polonia fastos so-
 li sibi vendicarent WIELOPOLSCII, aut
 de stirpe sua facerent, si ad numerum re-
 vocaremus Antiqui Generis plena Titulorum
 ac Honorum Cognomina, in quibus semper
 Callio: tot probati quot geniti emergerent, florere sub
 violis, rubere sub rosis, utramque Purpuram
 ornare, Sagum denique Togam illustra-
 vere. Stupuerunt Secula velut Nilum se-
 prem ostiis in Augustam se exonerare WIE-
 LOPOLSCIORUM Domum tot Nominum
 Majestatem. Iam TOPOREOS, jam STAR-
 ZONES, jam STARZOKONIOS ad-
 vocavit Polonia, demum ZAPRZANIECIOS,
 SZAFRANIECIOS, BOCHNAROS mira-
 ta est, tandem in WIELOPOLSCIIIS Retit-
 statq;

Statq; firmiter notum per Secula Nomen, Statius
quia magis assurgere nequit. Ita Olim Iulia.
Domus, per Anchisem, Aneam, Iulum,
omnemq; Trojana Nobilitatis florem vagata,
in Orbis totius fastigio fortunatissime conqui-
evit. Non inuestigo viam, quam Illustris-
sima Domus WIELOPOLSCIORUM per
tot secula trivit, Palatina certe illa semper
fuit ac Senatoria, ut solis iter nemo observat,
sed radijs amat & adorat. E propinquo
Majestatem Nominis WIELOPOLSCIANI
intueri libet Illustrissime CAPITANEE Zar-
novecensis, in quo, velut speculo Te ipsum vi-
deas Invenis Magnanime. Avus Tibi prae-
vit ad gloriam Magnus Regni CANCEL-
LARIUS, id est Mens Regum, Uox Liber-
tatis, Pater Patriae; tradent seculis posterè
illius sapientiam ingenii, prudentiam judicii,
maturitatem consilii; non aliter scripisset Iso-
crates, dixisset Demosthenes, argumenta com-
posuisset Quintilianus, si aeo Catholico ser-
vati fuissent; quanquam hos quoq; Maximus
CANCELLARIUS emendaret, qui nunquam
desinet à tota posteritate desiderari. At, quæ
verborum apparatus? quæ pompâ dictionis? quæ
Majestate svada? Illustrissimum FRANCI-
SCUM WIELOPOLSKI in Zywiec & Pie-
skowa, Skata Camitem PALATINUM SI-
RADIE, Minoris Polonia Generalem, PA-
TREM Tuum Illustrissime Invenis huc de-
ducam? debet enim Illustrissimo Progenitori
Tuo

Tuo, multum nostra Societas Jesu, Illustris-
sime Domine, quem, propitium semper ac tu-
telare Numen agnoscit, & in Mekanate
Amplissimo veneratur. Quotquot censemur,
tot viva gratitudinis simulacra spirabimus,
profusis in nos gratiis animati. Decrescit ad
Parentis Tui obtutum quidquid in Tullio emi-
nuit, in Hortensio floruit, in Plinio pleno
alveo fluxit, in Seneca regnavit. Qua illi
oris Majestas! qua facies digna imperio!
quam excelsus animus in excelsa corpore! de-
niq; tanto Augustali par inquilinus. Succes-
sit ille Magnis Majoribus, sed ut illis esset
Major, & effecit ut sparsas per singulos
virtutes feliciter in se unum collegerit, adeo,
ut nulli incrementa sua nisi sibi debere vi-
deatur. Eum nactus es Parentem Illustris-
sime Domine qui Tibi necessitatem sequendi
se ad maxima imponit, exemploq; praeit.
Tantus illi Musarum amor, ut non facile
sit judicium, plusne debeat sapientia, an
illi sapientia; tanta Majestas, ut merito an-
nosa WIEŁOPOLSCIORUM gloria Hares
censeatur, tanta Comitas, ut oris Serenita-
tem supercilii severitas non inumbret; tan-
ta Magnificentia, ut splendorem Senatoris au-
xerit de suo; tanta autoritas, ut pro ver-
bis det Oracula, ingenio penè humanum su-
perante; tanta prudentia, ut ejus menti tota
Regni moles queat incumbere. Et hic, ante-
quam ad Maternum SRZENIAWAM, Tu-
um

um Illustrissime Iuvenis devolvatur dictio,
pibeat adhuc spectare Illustrissimum Paren-
tem Tuum, jam apud JACOBUM II. An-
glia Regem, jam apud INNOCENTIUM
XII. [ne tantum Domestica exempla ex Patre
discas) Polonam Majestatem, Magnum Le-
gatum explicuisse. Quam ingens campus glo-
ria, Genilium WIELOPOLSCIORUM Sta-
rzokon apertus, in quo se Magnificentius
tanti Nominis jactaret Magnitudo. Enim
verò implevit mensuram Nominis Illustrissi-
mus Progenitor Tuus, verior Mercurio Lega-
tus, Major Cynea. Sed quorsum hac Avi-
ta Paternaq; memorantur, qua de genu Po-
steritas adoret, praeclaresacta? Tibi forman-
do Illustrissime Iuvenis laborat Majorum glo-
ria, proindeq; saepe Tibi Pater est saepe le- Ovidius
gendus Avus, ad quam ideam, crescente
aetate nescia virtus stare loco compona Lucan-
tur: Non opus Tibi monitere,, Magni San-
guinis Heres, Illustrissime Capitaneæ, præ-
cox ad optima indoles, imbibit altè, qua
aliis ingerendo, acclamabatur accipiat Patris Claudii
exemplum tribuatq; Nepoti Filius, Magnum
Patrem jam penè totum in te derivasti, ut
ille ceu Sol in Te radio jam sit Illustrissi-
mus. Quot vero Maternus Tuus Celsissimus
SRZENIAVA Princeps Inventutis Exzellen-
tissime, vehit secum decora? diluvium Ho-
norum, Titulorum, Meritorumq;, videre mihi
videor. In Celsissima Parente Tuo ANNA
LU;

LUBOMIRIA S. R. I. Principe, ultra Se-
 natores Senatū, ultra Duces Exercitū Ma-
 gnorum Principum & universam planè Or-
 bis Majestatem intueor. Repetenda esset Ro-
 mani Imperii origo in DRUSIS, Nascentis
 Sarmatia cuna evolvenda essent cum LÉCHO,
 illi, qui tanta Originis vastissimum, & vix
 enavigabilem fontem deducere vellet in pagi-
 nam. Altera LUBOMIRIIS Patria Latium
 est, altera LÉCHIA, ac penè Europa univer-
 sa. Post tot Duces Celsissima LUBOMIR-
 SCIORUM Domus, ac in iis STANISLAUM
 Cracoviensem Palatinum, Supremum DU-
 CEM, qui non semel, Othomanicam Lu-
 can: nam pallore infecit: terrarum fatale malum,
 fulmenq; quod omnes percuteret pariter
 populos, sub quo Rex Invictissimus SIGIS-
 MUNDUS III. Militem egit, Rege posito;
 Tuus quoq; Grandis Avus HIERONYMUS
 LUBOMIRSKI, Castellanus Cracoviensis,
 Princeps, DUX, vincendo Orbi par, men-
 Claudia: tibus obversatur, quem nec ventura filebunt
 lustra, nec ignota rapiet sub nube vetustas.
 Horret adhuc Pannonia strenuissimi Bella-
 toris arma, & illo Casareis in Castris arti-
 um bellandi Magistro, in Cæsare tantum No-
 men erat. Illius bellica laudis gloria adhuc
 eruditur Polonia, & audet fortia cum animum
 subeant, Maximi DUCIS virtus, & exempla.
 Hac Parente ingenerari debuit Tibi probitas
 & ad gloria successionem cupiditas inseri. La-
 borant

Se.
Ma.
Or.
t Ro.
centi.
HO,
vix
pigi-
tium
ver.
UR.
UM
DU.
Lu-
um,
riter
IS.
sto;
US
his,
men-
bunt
stas.
ella-
ari-
No-
huo
um
pla.
tas
La-
nt

borant in aliarum laudibus egestate materia
Oratores, fingere debet Poësis, ut credatur enco-
miis consecrare, in Celsissima Matre Tua, Il-
lustrissime Iuvenis, verum est, quod de aliis
fingitur; jam & Iunonem Reginam, & Mi-
nervam doctam, & Dianam armigeram cre-
dimus, & Gratias in ANNAM omnes immi-
grasse, meridiano sole clarius est. Confudit hac
veterum Fæminarum, quas ultra Deas quoq;
vehebat antiquus error, male usurpata elogia,
cui raro compendio doctrina ultra sexum, pro
corpore elegantia, pro indole virtus, eaq;
ma-
scula vel in femina. Sed ubiq; in Tua Domo
Illustrissime Iuvenis occurrit, quidquid Eminen-
tissimum est. Illustrissimum PARENTEM
Tuum JOANNIS III. fortunatissimi Polo-
niarum Regis Throno Affinem, per Aviam
Tuam adoramus, per Celsissimam Parentem
Tuam Ducum in Sanguinem, ac Orientis
OSTROG Imperatorum Majestatem invecam
colimus. Per Duces NEOBURGICOS LU-
BOMIRIIS junctos, Occidentis Imperatores in-
ter cognatos censerî nemo est qui antîgat. Quan-
tus verò Exercitus Colligatarum Mentium pa-
riter ac Domorum consurgit? adoranda ab om-
ni posteritate Nomina, se Tuo Sanguini Ex-
cellentissime Iuvenis, veluti Pactoli, Ganges,
Tagiq; Oceano permiscuere, & utroq; Jovem Ovidius
de Sanguine ducis. KONIECPOLIOS, TEN-
CZYNIOS, TARNOVIOS, ZASLAVIOS
SANGUSZKOSq; Principes KOMOROV-
OS,

OS, BRANICCIOS, TARŁONES, OLE-
 SNICCIOS, ZEBRZYDOVIOS, SZYSZ-
 KOVIOS, GZARNKOVIOs, RADIVILI-
 OS, OSSOLINIOS, MAŁACHOVIOs,
 SIENIAVIOs, POTOCCIOS, SAPIEHAS
 OPALENIOs, DONHOVIOs, BOKU-
 MOS, TOBIANSCIOs, RYBINSCYOs.
Effers & Tu Illustrissime CHOMENTOW-
 SKI; *Palatine Masovia, ut cognatum ita cel-*
sum tot inter Heroes caput, extra Senatum Li-
bertatis vindex, in Senatu Patria Pater. Tu
quoq; Illustrissimo Marchio, GONZAGA
 MYSZKOWSKI *Castellane Sandomiriensis,*
totius Europa Nobilis, Domum Illustrissimam
Cognitione Tua reddis Illustriorem. At Do-
местica Numina, quo vos Deorum Nomine
consecrem, Celsissimi Principes LUBOMIRII,
Succamerarie & Excubitor Limitum Regni,
Generalis, Scepusiensis, Bohuslaviensis, Capita-
nei, nec non Melitensis Heros, quorum Si u-
 Seneca: *num ostenderis populus apparebit. Hi Tibi*
Majores, hi Affines, Illustrissime juvenis
prævivere ad WIEŁOPOLSCIANÆ gloria
metam quo Tu iter arripis expeditum. Si etenim
atatem Tuam teneram Excellentissime Domi-
ne evolvam juvenile nihil video præter atatem.
Lubet hic Britannii Vatis, temere forsitan in
Anglicanum Principem conjectum, usurpare
elogium:

Qui Puerū laudat, spem non rem laudat in illo;
 Non spes, ingenium, res probat ipsa Tuum,

Alis

Alis enim, Iuvenis omni elogio Major
spem, non tantum Domesticam sed & publi-
cam, adeo ut videaris statim capisse sapere,
ac spirare incepisti. Non immerito huc con-
ferret dictio, quæ Gratiano gratus Consul
Ausonius attribuit: Spem luperas, cupien-
da prævenis, vota præcurris, & prætare
Tibi velocius est, quàm nobis vel optare.
Qui Tibi lepos est Oris & dignitas! quò
risus gravis, cuiusmodi Heroum esse soles,
qui fulgor oculis induus, Sidereum aliquid
& caeleste spirans! qui sermo maturus! &
unius in facie, & arens uterque cernitur. Cre-
scis annis major, & atatem vincis, quia
illam præcedere non potes, cumq; aliis me-
diocris virtus abundè suffecisset, Tibi una
non sufficit. Produnt se dotes animi Tui
per corporis indicia, paucos annos agis, &
excedis, quaque alios metitur atas, hanc Tu
metidis præbitate. Quantum hoc est! & Tu-
um Iuvenis Illustrissime. Tu vero, etsi
nondum virilis sensus conscius, perge ut
capiti annos antevertere, festina agere an-
tequam agas, & absolvere antequam plenè
incipias fama Tua Author esse; & cui sunt
Genus, Honor, Species, adde gesta prælara,
famam, Virtutem, ut cum sis scopus voto-
rum Domus Illustrissima, votis respondeas
universorum. Tuas itaque manus tot Titu-
lis, tot Nominibus, tot Virtutibus Iuvenis
Illu-

Illustrissime Fax exambit Chronologica, ut dum aliis lucem ingeret, ex Te dispendia reparet & deliquit. Nec obrues facem Excellentissime Capitane, licet magna Te lux
Seneca: undiq; circumstat, verum quidquid ex Historica face scintillaverit, in animum Tuum referes, ac in aliis simplicius facta, majoribus emendabis factis, & delebis. Evolves hic, ultra Orbis universi Heroës, ultra virtutum vitiorumq; certamina, ultra literatorum studia, Duces quoque ac Reges Polonix & quidquid gloriosum, ac Polono Nomine dignum censueris, viva illorum imago id totum spirabis. Quidquid suspiciones in Lechis, Lesconibus, cum fortuna luctantibus arduum, quidquid in Miecislais, Boleslais, Martium, pudicum, audax, in Vladislais religiosum, bellicosum, in Casimiris magnum, justum, in Præmislis fortunatum quidquid rareris, in Te exhibere coneris, ut virtutum Magnæ Domûs Hæres, Regias quoque dotes assequaris. Hoc votum est Iuvenis Illustrissime, Societatis JESU, cujus ex ingenio erudiris & sapis, quam Te eo animo complectere, quo illa Tibi faciem præferre Chronologicam, quo, capacissimæ Indoli Tuæ Orbem totum ponit in conspectu, & grandem olim de Te Historix materiam daturus, jam faveas literatis. Utere itaq; Illustrissime Domine hujus Fæsis luce, quæ Sa-
modo

modò primum luce dignam patat, cum so-
lem aspicit sub Tuo Nomine Illustrissimo;
cujus beneficio fideri, augem, precatur Hono-
rum immortalem.

ILLUSTRISSIMI ET
EXCELLENTISSIMI
NOMINIS TUI

Cultui Obligatissimum,

Collegium Sandomiriense
Societatis IESU

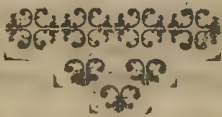
Ad

Ad ERUDITUM ET STUDIOSUM LECTOREM.

TAm illustris fuit gloria hujus Facis Chrono-
logicæ; ut cum extincta pæne esset, tum ve-
hementius Eruditorum Studentiumq; animos
accenderet. Quare ne tantum opus deleat oblivio;
typis iterum mandatur ex tabulis Romæ impressis:
ut in hoc universali Historiæ rerumq; omnium com-
pendio, uno veluti intuitu lustrari & circumferri
etiam possint universa mundi regna, evolutaq; hæ-
renus ab orbe condito secula; quo eruditæ curiosita-
ti omni in puncto satisfiat. Additæ sunt res me-
morabiliore de Regno Poloniæ; scilicet series &
acta præcipua Ducum ac Regum Poloniæ; ut hu-
jus loci typus i Polonia Polonis, potissimum im-
primens, suæ specialiter Patriæ & patrio genio grati-
ficetur. Porro adduntur hæc in supplementum 3iæ
partis *Politica* complectentis. Politicorum autem no-
mine, Regna, Respublicas, Dynastias omnes, eo-
rum initia, vices, & exitus complectimur. Hæc pri-
ma mortales putant & pro illis bella gerunt, hinc
illis *Bellica* jure conjungimus. In his ipsis *Fortu-*
ita plurimum posse nemo non videt, quapropter
illis hæc addimus. In fortuitis ea ferè hic describun-
tur quæ Baronius in Annalibus, Genebrardus in
Chronol., in Breviario Chronologico Theophylus
Raymundus, & in tabulis Chronograph: Gualterius
tradunt; qui fide probatorum scriptorum niti solent.
Inter *Fortuna* postremum locum iis assignamus; quæ
sive inter *laeta* sive inter profana, maximè memo-
randa

randa censuimus, & quæ certam in alio loco sedem habere non poterant, ut hinc etiam fortuita quodammodo videantur. Cum Romanis Imperatoribus Italiæ Reges, & res Italas; cum Romanorum Pontificum Ditione, Principes ejusdem in Italia Beneficiarios hic dedimus: quia sejungi vix posse videntur. Galliæ & Hispaniæ Regibus, Regnorum aliorum sive Dynastiæ initia & quandoq; vices apud eas gentes addidimus quia id, Historiæ melius intelligendæ, non inutile futurum duximus: probatos verò in his omnibus (quæ Historiarum cognitionem aggressuris adolescentibus præcipue proponimus) cujusq; gentis scriptores consulimus: utq; cum minori periculo errandi publico commodo serviremus, insignium scriptorum Saliani, Petavii, Spondani, Labbei sententias plerumq; amplexi sumus. Ubi quid intanctum ab illis attulimus, testem peculiarem adduximus. Quæ ad Orthodoxam Religionem pertinent; in 2da. parte tradimus, id semper spectando; ut non eruditioni tantum, sed etiam Religioni & pietati imprimis serviamus. In assignandis Romanorum Pontificum temporibus; à minutioribus abstinemus; quare non integros aliquando menses computamus. Concilia quotquot potuimus ex pluribus collecta recensuimus: quia id adhuc à nemine præstitum vidimus. Ea in quibus testem non adducimus, vel vulgò nota sunt vel faciliè apud eos reperientur quos sequi libuit, nempe Baronium Raymundum Ciaconium Gualterium Labbeum; licet aliò nos aliquando trahat amor veritatis quovis authore semper potioris. 4ta. parte Nobis.

Nobilium Literatorum censum, & literarum vices
 variamq; fortunam, suis seculis disposuimus, ita; ut
 qui plurium doctrinarum florere gloriâ, plu-
 ribus in locis memorentur: quod & eorum meritis
 deberi & legentium eruditioni conferre putamus.
 Quoniam verò liberali & nobili ingenio digna, ex-
 cellentium artium cognitio quædam prudentissimò
 cuiq; semper est visa; idcirco etiam architecturæ,
 picturæ, statuariæ, vel florentis vel deficientis, tempora,
 vices, & varietatem proposuimus, Romæ præsertim;
 quæ præter cæteras gentes, in his, omnium erudito-
 rum judiciò, primas plerumq; ferre consuevit. Vi-
 ventes, seu bellatores, seu literatos, aut artifices,
 quamvis maximis pares, memorare ferè non libuit,
 ob eas causas, quæ prudenti viro facillè occurrent.
 Brevitatis studiò, compendiariis quibusdam notis
 utimur: ita literâ A denotatur Annus; A C ante
 Christum; C Cardinalis, CP Constantinopolitanus;
 D Dux; d dies; E Episcopus; f filius vel filia; ff filii;
 fr frater, ffr fratres; M Martyr; m mensis vel mortu-
 us; n natus vel nascitur; o nullus; P pontifex; R Rex;
 r regnat vel regnavit; S soror; U vivit vel vixit; &c.
 Ne longiores simus in compendio; excipe illud li-
 benti animo Erudite & studiose Lector; Erudite, ut
 tuo studio satisfiat; studiose, ut eruditioni tuæ con-
 tulas: uterq; unò animò, tam huic libello
 quam tibi ipsi fave, & vale.

lande
 quo
 horo
 dium
 entis

P A R S I.

MUNDO CONDITO

Ad

CHRISTUM NATUM;
Anno M M M M L III.

HOMO INNOCENS IN TERRE-
STRI PARADISO FELIX.

IN primo temporum, & rerum exordio DEUS *Ætas I.*
Cælo, Terra, animantibus cæterisq; ad eorum *ab orbe*
ornatum conditis sextâ tanti operis die format *condito*
hominem, corpus ex luto fingens, animam *ad uni-*
ex nihilo, illique nomen indit Adamum appel- *versale*
lando. E campo postmodum Damasceno, in *diluvium*
quo eum creaverat, in amænissimos voluptatis *quod con-*
hortos, Divina manu cõsitos, Terrestrum Para- *tigit an-*
disum dicimus, Adamum transtulit, & è dormi- *no mandi*
entis costa Evam eduxit, quam illi vitæ & thori 1656.

A

sociam

sociam adjunxit; ut beatè viverent, & nullo pæ-
narum mortisque metu genus humanum propa-
garent, si DEO parentes vetitæ arboris fructibus
abstinerent.

HOMO POSTCULPAM RE- US, EXTRA PARADI- SUM MISER.

VErum intra dies omnino paucos, ut plerique
opinantur, Adamus Divinam legem neglexit,
non tam vetiti pomi specie, quàm illecebrâ
inductus uxoris, à callidissimo animantium omni-
um serpente deceptæ. Propterea pavidus, & ovina
pelle contactus unâ cum noxæ socia felicibus hortis
in perpetuum expulsus, morti, cæterisque miserijs,
quæ mortalem conditionem comitantur; objicitur &
secum in eundem casum, posteritatē trahit omnem.

Primo infelicitis exilii anno Adamus Cainum
genuit, secundo Abelem; sed hoc per invidiam à
fratre interempto, Setho ad solamen est auctus.

Hinc impia Caini, pia Sethi progenies extitit;
quare hi filii DEI, illi hominum filij sunt
appellati. Ex his in duas sive Gentes, sive se-
ctas divisum est Genus humanum usque ad ter-
rarum omnium eluvionem.

GENUS HUMANUM ANTE UNIVERSALE DILUVIUM.

Adam vixit annos 930.

Eva vixit annos 940.

Filij Dei.

Seth Adæ f. n. 131. v. 912. m. 1042.

Enos Sethi f. n. 236. v. 905. m. 1140.

Cainan I Enos f. n. 326. v. 910. m. 1235.

Malahel Cainani I. f. n. 396. v. 895. m. 1290.

lared

Iared Malaleelis f. 461. v. 962. m. 1422.
 Henoch Iaredi f. n. 623. transfertur à Deo 987.
 Mathusalem Henochi f. n. 688. v. 969. m. 1656.
 Lamech Mathusalemi f. n. 875. v. 777. m. 1651.
 Noe Lamechi f. n. 1037. v. 950. m. 2006.
 Sem Noe f. n. 1559. v. 600. m. 2158.
 Cham, & Iaphet Noe ff: ante Diluvium nati;
 sed eorum tempora in sacris literis non desig-
 gnantur.

Religio.

Adam filios Dei cultum inprimis, & Sacrifi-
 candi ritus edocet.

Abel ob singularem religionem, & inno-
 centiam Deo gratus.

Seth pius & egregius Divini cultûs propagator.

Enos primus solemniore, statasque cæremoni-
 as in Divino cultu adhibuit. Hinc dictus est
 primus invocasse Nomen Domini. *S. S. Interpretes.*

Enochus Sethi trinepos ob summam cum Deo
 familiaritatem, divinitus est, ex hominum cætu,
 atque oculis, raptus.

Res supra Naturam.

Sacrificium Abelis certo signo Deus probat;
 sive ignis è Cælo demissus, sive fumus rectâ
 in Cælum tendens id fuerit; quod non liquet.

Caino post fratricidium, terra innocentis im-
 buta sanguine visa est fruges negasse; & ipse
 ultrice sceleris conscientia, post Dei minas pro-
 fugus erravit.

Regna.

Adam Genus humanum patris potius more,
 quam Principis potestate rexit quandiu illi
 filij nepotesque parvere.

Si quæ fuere ante Diluvium Regna, ea intra
 unius oppidi, & agri limites finiebantur.

Cain primus, Henochiâ conditâ, & de filij nomine dicta, in-ea visus est regnasse.

Bella.

Bellis prælufit Abelis cædes à Caino, invidia impellente, patrata. Cæterum fuisse inter Cainitas, & reliquos Adamitas bella, non immeritò plurimi suspicantur: Certè tubas & arma belli instrumenta ante terrarum eluvionem inventa novimus.

Scientia.

Scientiarum saltem principia, seu rudimenta Adamo divinitus indita, ab eo traduntur filijs, & nepotibus; a quibus ad posteros propagantur.

Si psalmòs Adam composuit, uti Talmudici tradunt; quibus Genebrardus videtur assentiri; non hominum magis, quàm Poëseos pater dicendus est.

Quin & ab alijs, ante terrarum eluvionem, Sacris Hymnis, Canticis, & Psalmis, DEL laudes, victorias, & res prospere gestas fuisse celebratas, docet Huetius in *Demonstrat Evan.*

Inventas à Setho literas opinantur aliqui; quod certissimum procul duoio foret, si verum esset quod aliqui ex gravissimis patribus tradidere; scriptum scilicet ab Enocho librum, quem apud Æthiopes asservari tradit Genebrardus.

Artes Inventæ.

Primus inter homines Pastor Abel, Cain primus agricola, Lamech venator.

Ars effodiendi metalla, vel præcessit agriculturam, vel cum ea orta est, ut recte Aristoteles *L. 1. c. 2. Oecon.*

Jabel pastoritia tabernacula; Iubal Musicam, & ejus

& ejus instrumenta; Noema lanificium, ac texturam invenit.

Tubalcain Ferrariam peritius exercuit.

Henochia prima inter urbes à Caino condita, cui ab Henoch filio nomen dedit

Artem nauticam primus divinitus edoctus est Noe, cum jussus est Arcam ædificare.

Nugatur procul dubio Zozimus Panopelites, affirmando Chymicorum artes hominibus ab Angelis traditas, cum hi mulieres adamasent.

Res memorabiles.

PER hæc primæva Mundi tempora, DEO naturæ vires confirmante, sæminæ binos fere semper enitebantur; ut plerique SS: Interpretes opinantur. Quare anno Mundi, quo cæsus est Abel, magnam jam terrarum partem frequentatam fuisse docet eruditè Bonfrer *in cap: 4. Genes.*

Cainus in sylva pro fera habitus à Lamecho abnepotè occisus est.

Sethi gens connubijs cum Caini gente junctis, gigantes progenit, homines, & corporis mole, & morum improbitate perinsignes. Quæ res Deum ad terrarum omnium eluvionem impulit.

Diluvium universale.

NOe anno mundi 1556. quingentesimum annum agens monetur à Deo de immittenda terris omnibus eluvione, jubeturq; Arcam fabricare; in qua ipse cum filijs possit aservari. Illa centum annorum spatio perfecta est; longa, Deo ita mandante, cubitos 300. lata 50. alta 30.

Anno 1656, Deo jubente, immixtis in arcam omnis generis animantibus, ingressus est, & Noemus ipse cum uxore sua, tribusq; filijs Sem, Cham, & Iaphet, ac nurijs pari numero. Hinc

perpetuis 40. dierum effusis imbris, omnia merguntur aquis; & nihil usquam hominum, ceterorumq; animantium reliquum in terris nt, præter id, quod Noëmus Dei monitu asseruat ad sobolem.

Noë porro cum suis in Arca latuit 375. dies.

Filii Hominum.

CAin Adæ f. n. r. m. 701. ut aliquibus visum; nam sacre literæ, tum illius, tum posterorum tempora omnino silent.

Henoch Caini f.

Irād Henochi f.

Maviael Iradi f.

Mathusael Maviaelis f.

Lamech Mathusaelis f.

Ab hoc primo Polygamia videtur inducta.

Jabel & Lubal Lamechi ff. ex Ada.

Tubalcain Lamechi f. ex sella.

GENUS HUMANUM POST UNIVERSALE DILUVI- UM IN GENTES ET RE- GNA DIVISUM.

PROGENITORES ABRAHAM.

Ætas II. Ab anno mundi conditi 1657. ad 2039.

ad nati- Arphaxad semi f. n. 1659. v. 438.

vitatem Cainan II. n. 1694. v. 360.

Abraha- Sale n. 1724. v. 423.

mi qua Heber n. 1754. v. 464.

contigit Phaleg n. 1788. v. 239.

an: mun- Reu sive Ragan n. 1818. v. 239.

di conditi Sarug n. 1850. v. 230.

2039. Nachor n. 1880. v. 148.

Thare n. 1909. v. 205.

PATRI-

PATRIARCHÆ HEBRÆORUM.

Ab anno mundi 2039. ad 2464.

Abraham Thare fil. n. 2039. v. 175.

Isaac f. n. 2139 v. 180.

Rebecam ducit 2179.

Iacob n. 2199. v. 147.

Ruben, Simeon, Levi, Iudas, Dan, Nephtali, Gad, Aser, Isachar, Zabulon, Ioseph, Benjamin, ex duabus uxoribus Lia, & Rachele, Labano natis, & ex duabus ancillis Zelfha & Bela. Ætas III.
ad exitum
Israelis ex
Ægipto
qui conti-
git annis
2544.

Levi Iacobi f. n. 2285. v. 137.

Caath f. Levi n. 2318. v. 133.

Amram f. n. 2381. v. 137.

Aaron f. n. 2461. v. 122.

DUCES HEBRÆORUM.

Moses Aaron fr. n. 2464. v. 120.

Iosue f. Nun. n. 2491. v. 110.

JUDICES HEBRÆORUM.

Ab anno 2584. ad 2962.

Iosue à 2584. ad 2600. annis. 17.

Annum agens 94. Mosi successit & quamvis Ducis potius, quam Iudicis nomine præsuerit Hebrais; ijs nihilominus annumeratur.

Othoniel à. 2600. ad 2640. 40.

Aod ad 2720. 80.

Qui plures eodem tempore apud Hebraos fuisse aliquando Iudices docent; vel aliena, vel parum consona sacris literis docent.

Falli videntur, qui post Aodum inter Iudices Samgarum numerant.

Debbora, Prophet: ad 2760. 40.

Femina supra viros fortis, Lapidotbi uxor sub palma jus populo dicebat.

Geddon ad 2800. 40.

Ierobaal etiam cognominatus est, ex qua voce corrupta Hierombalus dictus est ab aquali Historico Sanchoniatone Huetius.

Abimelech ad 2803. 3.

Thola ad 2826. 23.

Iair Galaadites ad 2848. 22.

Iephthe ad 2854. 6.

Abesfan ad 2861. 7.

Ajalon ad 2871. 10.

Abdon ad 4877. 8.

Samson ad 2899. 20.

Heli Iudex, & Pontifex ad 2939. 40.

Samuel ad 2962. 22.

Hebrai Regem petunt, & impetrant, 2962.

REGES HEBRÆORUM.

Ab anno 2962 ad 3060.

Saul f. Chusi ad 2979. 18.

Primus Regum Oleo Sancto unctus.

David f. Hai ad 3021. 42.

Salomon Davidis f. ad 3059. 40.

Roboam Salomonis f. ad 3060. 1.

Ab anno 3060. Tribus Iuda & Benjamin, Roboamo; reliqua ab eo deficientes, Ieroboamo parent: & hinc Hebraorum Regnum in duo dividitur.

REGES IUDA.

Ab anno 3060.

Roboam ad 3076. 16.

Abias ad 3079. 3.

Aza ad 3121. 41.

Iosaphat ad 3145. 25.

An. 3143. fil: adsciscit.

Ioram ad 3150. 6.

Ochozias ad 3151. 1.

Athalia ad 3157. 6.

Ioram

REGES ISRAEL.

Ad 3446.

Ieroboam ad 3081. 21.

Nabad ad 3082. 1.

Baasa ad 3105. 23.

Ela ad 3106. 1.

Zambri 7.

Amri ad 3117. 11.

Achab ad 3138. 22.

Ochozias ad 3139. 1.

Ioram

Iorami Uxor.
 Ioas ad 3296. 40
 Amazias ad 3225. 29.
 Ozias ad 3277. 52.
 Ioatan ad 3293. 16.
 Achaz ad 3308. 14.
 Ezechias ad 3338. 29.
 Manasses ad 3392. 55.

*In Regno impius, ca-
 ptivus respiscit.*

Amon ad 3394. 2.
*Manassis Parentis fu-
 rores excessit.*
 Josias ad 3425. 31.
 Ioachaz ad 3425. m. 3.
 Ioakim ad 3436. 11.
 Iechonias m. 3.

*Deinde Babylone vivit
 ad an: 3475.*
 Sedecias ad 3446. 11.

Ioram ad 3151. 12.
 Iechu ad 3179. 28.
 Ioachaz ad 3195. 16.
 Ioaz ad 3211. 16
 Ieroboam II. ad 3251. 41.
Interregnum 11. annorum.
 Zacharias 3262. m. 6.
 Sellum m. 1.
 Manahem ad 3274. 10.
 Phaceias ad 3277. 2.
 Phacee ad 3297. 20.
 Oseas ad 3314. 18.

Roma condita anno 14.
*Israeliticum Regnum à
 Ieroboamo institutum per
 rebellionem, & impieta-
 tem, post ann: 255. ever-
 sum est.*

*Hebraei apud Chaldaeos
 captivi, toto servitutis
 tempore Principes & Iu-
 dices sua gentis, habuere;
 a quibus rogebantur.*
 Hi videntur fuisse Ie-
 chonias olim Rex I.
 Salathiel ejus. fil.

Duces Iterum.

Ab anno 3446. ad 3950.

*Cum Cyrus Hierosolymam redeundi, & instau-
 randi Templi Iudais potestatem fecisset 3516. Sacra
 expeditionis, Dux fuit Zorobabel Salathielis f. ad*
 3567. 51.

Ioacimus D. & P. ad 3589. 22.
 Eilafib D. & P. ad 3595. 6.

Postea tantum P. veniente Esdra.

Esdras D. à 3595. ad 3600. 5.
 Nehemias D. ad 3629. 28.

A 5

Iojadas

Jojadas D. & P. ad 3649.	20.
Jonathas D. & P. ad 3689.	40.
Jaddus D. & P. ad 3730.	41.
Onias I. D. & P. ad 3753.	24.
Simon I. D. & P. ad 3765.	12.
Eleazar D. & P. ad 3797.	32.
Manasses D. & P. ad 3807.	9.

Quamvis post Hierosolimam ab Alexandro captam, Iudeorum summum Imperium penes alienigenas fuerit; precipue tamen sub illis partes in administranda Republica fuere penes Pontifices; quodcirco Duces jure appellamus.

Onias II. D. & P. ad 3821.	14.
Simon II. D. & P. ad 3846.	25.
Onias III. D. & P. ad 3882.	36.

Anno 3879. Iason Onia fr. Pseudo Pontif: & post eum Menelaus, Lysimachus, Alcimus, omnes subvertunt.

Machabai dicti Assidei, hoc est Sancti, mox corrupta voce Assamoni.

Mathathias pater Judæ D. & P. 3888.	1.
Judas f. D. & P. ad 3894.	6.
Jonathas D. & P. ad 3912.	19.
Simon D. & P. ad 3910.	8.
Joannes Hyrcanus D. & P. ad 3950.	31.

REGES ITERUM.

Aristobulus R. & P. 3950.	1.
Alexander Jannæus R. & P. ad 3975.	26.
Hyrcanus R. & P. ad 3988.	13.
Aristobulus II. R. & P. ad 3991.	3.
<i>Pulso fr. mox dejectus à Pompejo.</i>	
Hyrcanus iterum ad 4024.	49.

Cum per annos plures una cum antipatro Herodis I. patre & eodem Herode Tetracha Regnum administrasset; hujus tandem jussu interemptus est.

Antipater Herodis I. Pater Judæa Procurator à Cesare constituitur. 4007.

HERO-

Herodes I. Aſcalonita Iudææ Tetrarcha 4012
mox R. dictus anno 4014. regnare incipit,
4017. ad 4054. 37.

Herode regnante, natum eſſe Chriſtum hu-
mani generis reparatorem, Sacro id Evangeliſta
tradente fatentur omnes; verum de Nativitatis
anno variæ Chronologorum ſententiæ; nos cum
Labbeo, alijsque eam amplectimur, quæ illam
Herodiani regni anno 37. ſtatuit.

RELIGIONIS INCREMENTA ET DAMNA.

*Post univerſale diluvium, ad Chriſtum
D. natum.*

Anno mundi 1657. ſubſidentibus aquis & Deo
jubente, Noemus cum tribus filijs prodit ex
Arca, Deoq; gratias agit.

Ninus templum, & ſimulacrum Belo pa-
tri conſecrat. Id Baal exiſtimatur 1944. Hinc
in vetuſtiſſimis Idolis Beli nomen licet agnoſcere,
ut in Beelphegor, Belial, Beelzebub &c.

Ducentis circiter poſt Diluvium annis Ido-
lorum cultus, per imagines hominum venera-
tioni propoſitas initium habet creſcitque plaſtice
inventæ per Thareum Abrahami patrem.

Abraham ex Ur. Chaldæorum evocatur,
futurus veræ religionis parens 2108.

Melchifedeſch Rex, & Sacerdos occurrit,
Abrahamo victori. Is decimas Sacerdoti ſolvit
2118.

Circumciſio à Deo imperatur Abrahamo 2125.

Moab Moabitarum, Amon Amonitarum
parens, naſcuntur ex inceſtu ebrij Lothi cum fili-
abus 2139.

Iſaac in monte Moria ſiſtitur immolādus 2163.

Eſau ducit alienigenas, unde corrupta reli-
gio 2288. Joſeph

Joseph frustra sollicitatus ab hera, nobile ca-
sitatis exemplum. 2316.

Phares & Zaram Iudæ filij ex Thamar Chri-
sti progenitores 2328.

Jacob Sancte moriens filijs bene precatur
2345.

Job ex Zara f. vel nepote Esau, San-
ctimoniâ clarus, ærumnarum per patientiam vi-
ctor in fine sæculi 24.

Agni Paschalis esus, Deo jubente 2544.
Phase seu Pascha, solemnesque Azimorum feriæ
à Mose institutæ, partæ libertatis monumentum.

Lex à Deo per Moysen data ad Sinam
montem 2544.

Vitulus aureus adoratur 2544.

Aaron I. Hebræorum Pontifex, & filij con-
secrantur 2545.

Eleazar f. Aaroni in Pontificatu succedit. 2583.

Primus annus Sabbaticus 2595.

Pontifices Phinees, Abisue.

Cineorum migratio amore solitudinis. Erant
hi eorum quodammodo temporum religiosi.

Michas Idoli author, quod Israelitæ non-
nulli præsertim ex tribu Dan usq; ad Samuelis tem-
pora coluere:

Primus annus Jubilæus 2637.

Hebræi cum propinquis Chananæis, Hethæ-
is, alijsque connubia jungentes, eorum Deos co-
lunt, Othoniele, & Aodo Judicibus.

Pontifices Bocci, Oza, Zaraias.

Sub extremis Aodi Judicis annis, vel statim
ab ipsius obitu Israelitæ ad Idolorum cultum de-
clinant.

Mortuis Debbora, & Baracco, rursus Deo-
rum simulacra colunt Hebræi.

Baal à Gedeonis patre adoratur.

Pontifices Nerajoth, & Amaria postremus
è posteris Eleazari; eo enim mortuo, successit
Heli, è nepotibus Ithamaris, quem Aaron se-
cundo loco genuerat.

Baalim

Baalim, & Astaroth, adorantur ab Hebræis
Ruth uxor Boos, mater Obed, avia Da-
vidis R.

Iephthe, viduis Amonitis, voti reus filiam
mactat. 2899.

Pontifices Heli primus è posteris Ithamaris,
Ahitob, Achimelech, Abiatar.

Saul divinitus electus in Regem contra Di-
vinum præceptum parit Agago, & rejicitur.

Achimelech Pontif. cum 83. Sacerdotibus
jussu saulis cæditur. 2968.

David post adulterium, & Uriæ cædem
monitus à Nathano Propheta respiscit 2999.

Pontifices iterum è posteris Eleazari; quo-
rum primus Sadoc, mox Achimaas, Azarias.

Nathan Davidis f. à quo Christi Genealo-
gia ducitur.

Salomon templi fundamenta ponit 3026.
absolvit 3030.

Festum primæ Dedicationis templi.

Salomon amat alienigenas, Dijs templa, &
aras erigit 3054.

Jeroboam aureos vitulos adorandos pro-
ponit. 3061.

Pontif. Joanam, Azarias, Amarias, Jaiadas,
Pedaias.

Ahab ductâ Iezabele templum erigit Baali
3117. Iezabel furit in sacros vates.

Iosaphatus Religionem restituit 3122.

Elias, Eliseus, Ionas vaticinio & Sanctimo-
niâ clari. Postremus mittitur ad Ninivitas 3168.

Elizæ Discipuli in Monte Carmelo.

Rechabitzæ, qui & Cinci, Religioforum ty-
pus a Ionadab f. Rechab instituti. S. Hieronym.

Pontif. Sedecias, Azarias, Iotham, Achitob.

Ozias R. cæteroqui pius & religiosus, ex-
celsa hoc est falforum Deorum templa non au-
fert.

Amos,

Amos, Oseas, Ioel, Isaias, vaticinantur,
Ozia regnante.

Micheas futuram sub Assiriis captivitatem
prænuntiat.

Pontifices Achitob, Meraioth, Sadoc, Salomon.

Achaz ab avita religione abhorrens, clau-
so templo, Baali, & Dijs alijs, aras passim
excltat; liberos lustrat igne.

Ezechias pietate inclutus, à paternis urbem
superstitionibus expiat; templum ornat.

Sanctimonia clari florent Tobiae duo in
Assyria captivi; item Isaias & Iuditha.

Novi Samaritæ coloni ethnicorum ritibus
sacra Hebræorum insciunt.

Pontif. Helcias, Azarias, Saraias, Josedecus

Josias R. res religionis instaurat.

Ieremias Proph: in Ægipto futuras populi
calamitates prænuntians, lapidibus obruitur.

Daniel, Ezechiel. Tres Pueri captivi apud
Chaldæos; Mardocheus & Esther apud Medos
pariter captivi florent.

Sinagogæ institutæ tempore captivitatis Ba-
bylonicæ.

Festum Purim institutum, Hebræis ab Ama-
nis insidijs per Estherem liberatis.

Pontif. Josue, seu Jesus, Joacim, Eliasib.

Cyrus templi sacra vasa restituit 3516.

Templum Hierosolim, primo instauratur
3517.

Resa & Abiud Zorobabelis ff. ex quorum
rmô V. Deipara, à 2. S. Joseph originem ducit.

Aggæus, Zaccharias, Malachias, Prophetæ
florent.

Danielis hebdomadæ incipiunt 3600.

Pontif. joiadas, Jonathas, Jeddoa, seu Jad-
dus.

Cum Hierosolymam venisset Nehemias; re-
novata est diu intermissa scenophegiæ solemnitas,
3601. Esdras

Esdras sacros libros, qui interciderant immutatis Hebræis literis, in lucem profert.

Nehemias redux è Perfide, Divinum cultum, templi honorem, Levitarum ministeria, legitima conjugia, ex Divina lege componit, qu. 3629.

Pontifices iidem qui Duces.

Alexander M: in templo Hierosolym: Deo vero victimas immolat 3722.

Sanaballetes a Dario ad Alexandrum deficiens, hoc permittente, Templum erigit, Samariæ in monte Garizim, cui præerat. Hinc inter Iudæos, & Samaritanos æterna discordiarum seges.

Græcis imò & mox Romanis imperantibus, Pontificatus tactus est Principum arbitrio paucorum annorum, imò & annuus.

Pontifices iterum iidem qui Duces.

Ptolomæus Philop, minis, & pænis Judæos ad Ægyptiacos ritus compellit 3839.

Jafon, Menelaus, Lyfimachus ethnices ritus inducunt. Antiochus Epiphan: Templum profanat. Templum ponit Jovi Hospitali in monte Garizim 3885.

Eleazarus, Salomona Mater, & septem filij Machabæi pro religione fortiter obeunt 3887.

Mathatias Judæum Dijs thus adolentem interficit 3888. fit Dux & Pontif.

Tertia Dedicatio Altaris per Judam Machabæum instaurati. 3889.

Pontifices iidem, qui Duces, & Reges.

Judæi, & samaritæ pro Templo litigant ante Ptolem: Philomet. Victoria Judæis cedit 3906.

Pharisæorum secta oritur A. C. 140.

Sadducei Herætica apud Hebræos.

Essæi sive Esseni Samaritanorum secta; cuius origo incerta, plura cum Pythagoreis, & stoicis

stoicis habens communia. *Ioseph l. 15. Antiq C.*
13. Ex his multi postea Christianis accessere.

Joannes Hyrcanus Samaritanum templum
destruit. 3925.

Pontif. iidem tunc, qui Reges.

Sinagogæ paulo ante Christum natum 480.
numerabantur.

Joseph Deiparæ Mariæ sponsus.

Templum ab Herode instauratum, ejusque
quarta dedicatio instituta 4030.

Maria V. Deipara Filia Joachim, & Annæ,
4039.

JESUS CHRISTUS DEI FILIUS nascitur
4053. 25. Decembr.

Sanctimonia florent Simeon senex, & Anna
Prophetis.

HUMANI GENERIS DIVI- SIO IN GENTES ET HE- BRÆORUM POLITICA POST DILUVIUM.

NOe filijs, & nepotibus terras dividit. Ia-
pheto Scythia, & Europa; Chamo, Syria,
Ægiptus, & Africa; Semo, Assyria, India,
& reliqua Asiæ obveniunt.

Sublato per confusionem linguarum com-
mercio, Babylonicæ Turris ædificatio abjecta est;
gentes divisæ sunt, & terra cæpit ubique fre-
quentari.

E Filijs nepotibusque, Noemi, alij aliarum
gentium parentes; Hebræorum à S. Augustino,
& alijs censetur Heber; a quo Heberæi primo,
mox Hebræi sunt appellati.

Abraham in Palæstina cum Sara Uxore Na-
choris filia; & Loth nepos 2114.

Loth ob jurgia inter pastores dividitur ab
Abrahamo 2116. Ismael

Ismael & Agar pelluntur 2144.

Esau Primogeniti jura vendit 2218.

Jacob fugit in Metopotamiam, ibique apud

Labanum avunculum oves pascit 2276.

Jacob redit, & conciliatur cum Esau 2296.

Dinae vis illata, & hinc pugna cum Sichimitis

2305.

Ioseph per invidiam a fratribus venditur 2306

Ioseph Ægipto præficirur 2319.

Jacob cum filiis in Ægipto. 2329.

Hebrai primo regebantur per Patriarchas, penes
quos erat imperium in gentem

Amenophis Pharaō sævit in Hebræos 2451.

Moyles è flumine à Thermuti Pharaonis f.

in Aulam inductus 2464.

Moyles fugit ex Aula 2503.

Exitus Hraelis ab Ægipto 2544.

Exploratores ex Phara solitudine in Palæsti-

nam missi 2545.

Israelitæ in solitudine per annos 40.

Tribunal primum Synedrium Iethri con-

filiò institutum à Moyse.

Felicia Hebræorum bella in Palæstina, Jo-

sue Duce.

Victoribus Israelitis Palæstina dividitur.

Othoniel Adonizedecum captum mutilat
2601. & opulum resipiscentem vindicat in li-
bertatem.

Historia Michæ Levitæ, & clades Tribus
Beniamin 2620

Servitus I. Hebræorum sub Cusano ab an-
no 2623 ad 2631. per annos 8. liberantur ob
Othoniele.

Servitas II. sub Eglone Moab: an: 18: cessat
occiso per Aodum tyrannò, 2669.

Samgar Philistæos sexcentos vomere inter-
fecit sub Aodo.

III. Jucæorum servitus sub Jabino Chananæo

B

à 2721.

Ætās IV.

ad tem-

plum salo-

monis cu-

jus fun-

damenta

sunt posi-

ta 3023.

à 2721. ad 2740. à qua liberantur, victo per Debboram, & Baraccum Sisara; cujus lacte sopiti tempora trabali clavo Jahel trajecit.

Madianitis an: 7. serviunt Hebræi, liberantur à Gedeone 2768.

Abimelech Gedeonis f. cæsis 70. fratribus, tyrannidem occupat 2801.

Quarta Hebræorum servitus sub Ammonitis per annos 18. ab anno 2832.

Jephte Ammonitas prælio vincit & populum à servitute liberat, 2849.

Samson, Dalilâ quam deperibat, prodente, amissis cum coma viribus, Philistæis hostibus traditur, à quibus orbatur luminibus 2898.

Ophni & Phinees Heli ff cæduntur in prælio à Philistæis; capitur Arca; Heli obit ex casu 2959.

Israelitæ Philistæos vincunt in Maspha 2960.

David in Monomachia Goliath interficit 2971.

Saul de Amalecitis, & alijs victor, à Philistæis victus se ipsum confodit 2979.

David feliciter præliatur ab an: 2991. ad 2996.

Absalon Ammonem fratrem interficit 3002.

Davidem patrem Absalon regno pellit; sed mox, dum fugiens crinibus pendet è quercu, à Joabo confoditur 3009.

David movet in Philistæos illosque quatuor prælijs profligat a 3012. ad 3014.

Asa Zaram Æthiopie Regem vincit & ingenti præda potitur 3094.

Zambri Elæ temulento vitam eripit; mox et ipse septem post dies ab Amri obsessus, se cum universa domo comburit 3106.

Israelitæ, Achabo regnante, de Benadabo Syro bis triumphant, 3134. 3135.

Mesa Moabitarum Rex obsessus, filium spectantibus Hebræis, mactat, 3140.

Joram fratres interficit 3145.

*Ætas V.
ad Cyri
Monar-
chiâ que
inchoata
est anno
mundi
3516.*

Iehu Achabi stirpem funditus delet 3151.
 Hazael Syriæ R. Israelitarum regionem ferro, flammisque vastat 3154.
 Ioas R. Samariæ ex vaticinatione Elisei morientis Benadabum Syriæ R. tribus atterit cladi-
 bus 3204.

Ozias contra circumpositas gentes feliciter
 pugnat.

Manahen R. Israelis, Phuli Syrorum Re-
 gi vestigialis.

Teglat Phalazar victor Israelitas in servitu-
 tem abducit 3295.

Achaz captivus apud Syros 3294
 Samaria per Salmanasarem Assyriorum R.
 capta & everfa; Tribus decem cum Osea R.
 in Assyrios abductæ 3314.

Manasses Assyrijs armis oppressus, Babylo-
 nem catenis victus abstrahitur 3344. mox Regno
 restituitur.

Holofernes Assyriorum Dux in Betuliæ ob-
 sidione à vidua Iuditha otruncatur 3346.

Iositas R. Iuda cum Nechaone Ægipto R.
 configit; peritque ex vulnere 3425.

Ioachaz Nechaoni servit in Ægipto,
 Ioakim & Iechonias à Chaldæis cum omni
 nobilitate in servitutem abducuntur 3428.

Sedecias filijs & oculis orbatus cum populo
 captivus Babylone 3446.

Incipit servitus 70. ann. quam passi sunt
 Hebræi apud Chaldæos.

Iudæi quamvis post impletos annos servi-
 tutis septuaginta, libertatis qualicunque imagine
 donati fuerint à Cyro anno 3516; fere nunquam
 tamen posthac sui omnino juris fuere: diu enim
 Persis, mox Græcis, & Romanis paruerunt.

Artaxerxes Longim: Deo inspirante, Esdram
 Sacerdotem & scribam in Iudæam mitit, 3594.

Nehemias ex Perside, ubi Regis Pincerna
 B2 ejusdem.

ejusdem gratiâ florebat, impetratâ ad id facultate, in Iudæam veniens, frustra obfistentibus inimicis Hierosolymæ muros intra dies 52. restituit, 3600. vel 3601.

Idem, novis inductis tabulis, inopiæ suorum consulit 3601.

Idem qui anno 3621 Regem in Perside adierat, Hierosolymam redit ex Perside 3623.

Iudæi ab anno 3722. Græcis parent.

Andromachus Iudæis præpositus ab Alexandro, ab illis occiditur 3722.

Ptolomæus Lagi f. Amicitiz simulatione Iudæam occupat, captivos quàm plurimos abducit ex montano præcipue tractu, 3733 circiter.

Antigono Rege victo, Asiæ Regna Seleuco Nicatori cedunt, ac proinde Hebræi vestigiales Syriæ Regibus fiunt, ab anno 3753. *[Noris in Epoch: Syromaced.]*

Onias II. Ptolomæo Evergeti solvit 20 argenti talenta; quæ Syrio Regi pendebat 3811.

Recepta per Antiochum Magnum Iudæa, Græcis in Syria regnantibus iterum subditur, sed brevi tempore 3836.

Ptolomæus Philopator, victo Antiocho Magno, Celsyria, Phœnicia, Iudæa potitur; quare Ægyptijs Regibus Iudæi iterum parent 3837.

Antiochus Magnus potitur Syriâ, & iterum Iudæis imperat. 3857.

Ionathas Demetrii Nicatoris ope nixus Iudæam recipit; Hierosolymam instaurat, 3902.

Ejusdem cum Comanis, & spartiatis sædus 3911.

Simon ad Demetrii partes transiens plenam Iudæis obtinet libertatem; cujus annos numerare incipiunt 3912.

Iannæus epulans coram se 800. Iudæos & nobilioribus, crucibus jubet affigi.

Iudæi à M. Pompejo domiti Romanis in posterum parent, 3991. Hyrcanus

Hyrcanus ob varias fortunæ vices dictus fortunæ pila.

Antigonus Aristobuli F: Iudææ regnum petens rejicitur à Cæsare 4007. sed Parthorum ope Hierosolymâ potitur 4014.

Hyrcanus captivus abducitur.

Herodes Hierosolymam expugnat, 4017.

Eodemque anno capite plectitur Antigonus Affamonæorum postremus.

Herodes regnum adulatione partum, per scelera & cædes confirmat.

Bellum anceps contra Arabes gerit, 4023.

RES SUPRA NATURAM.

Post diluvium ad Christum D. Natum.

IRIS à Deo statuitur fœderis inter se, & homines pignus.

Superbis mortalium conatibus Turrim ædificantium, Divinum Numen obfistit. Repente una, qua omnes utebantur, lingua in duas & septuaginta, quot erant hominum familiæ, divinitus dispertitur.

Hebraica quæ communis omnibus antea fuisse creditur, in Hebero mansit, à quo nomen accepit.

Deus Abrahamo felicem sobolem, Palæstinæ possessionem, Christum pollicetur. Angeli Abrahamo prænuntiant incendium Sodomorum 2139 & igne cælesti pereunt quinque urbes famosæ. Eximitur Loth, & Uxor ejus cum filiabus ab incendio. Uxor Loth, quod contra Angeli educantis præceptum respexisset in statuam salis est versa, stultitiæ documentum. Iacob Dei speciem videt in quiete è summis scalis Christum sibi pollicentis 2276.

B 3

Ioseph

Ioseph ob Divinam conjiaciendorum somniorum solertiam è carcere vocatur ad imperium 2319. Idem imminentem septem annorum fertilitatem, ac totidem sequentium sterilitatem ex Regis Ægyptij somnio præfagit 2319. Iacobi in Ægipro soboles quamvis per labores opprimente Regē, vegetior & sæcundior.

Prodigia à Moysse patrata, vulgo decem Ægypti plagæ 2543. Columna Dux Populi Hebræi. Transitus populi per Mare Rubrum ad Mosaicæ Virgæ contactum divisum 2544. Item manna è Cælo, aqua è rupe. Chore, Datan, & Abiron Mosi, & Aaroni obtrestantes vasto terræ hiatu absorbentur. Sol sistitur ad Imperium Iosue 2584. Hierichuntis muri concinentibus Hebræorum tubis cadunt. 2584. Cum tot præcedenti sæculo prodigia per Moyssem, & Iosue patrata fuissent, eaque adhuc a Nepotibus passim celebrarentur, Israelitis novis ad asserendam religionis veritatem non indigebant, quare hinc fortasse factum est, ut nullum hoc ævo contigisse memoretur.

Debbora accepto divinitus per Angelum mandato Baraccum ad bellum contra Madianitas vocat. 2740. Gedeon Angelo hortante Baalis Idolum, & lucum everit 2768. Idem roris ac veleris miraculo confirmatus per viros 30 tubis ac lampadibus armatos, Madianitas prostigat 2768. Hi enim insolita pugnæ speciei turbati mutua se cæde faciunt.

Angelus Uxori Manue Samsonis ortum præhæntiat. 2861. Samson sitiens ex asini maxilla, qua ihostes trucidarat, fufis ad Deum precibus, fontem elicit. Idem receptis cum capillo viribus, domus ejus, unde ludentem ipsum Philistæi spectabant, concussis confractisque columnis, ædium ruinâ victor hostium oppressus est.

Arca DEI apud hostes captiva ingentes hostium

stium Dijs, corporibus, agris, clades infert. 2939.
Arca plauastro imposita nullo rectore a bobus, in
fines Hebræorum devehitur 2940. Bethsāmīta-
rum supra 50 millia divinitus pereunt, Arcā cu-
riosius spectatā. Arca transfertur in Sion. Oza il-
lam ausus contingere, illico perit. 2996.

Pestis divinitus immissa obnumeratum jussu Da-
vidis populum, Angelo gladium condente cessat
3017. Salomon post oblatum Gabaonē sacrificium à
Deo sapientiam in somnis petit & impetrat. 3022.

Elias prodigijs clarus à 3126. ad 3139. quo
raptus est igneo curru. Ioram R. Iuda literas
accipit ab Elia translato 3147.

Elifeus duplici Eliæ spiritu auctus fluvium pallio
scissum sicco vestigio transit. Viduæ oleum impe-
trat à Deo; sunamitidis Filium ad vitam revocat,
alijsque miraculis fulget. In piscis devorantis utero
illæsus Ionas triduum agit 3163. Mortuus in sepul-
chrum Elisei coniectus redit ad vitam 3205. Ozias
R. Sacerdotibus frustra reclamantibus, thus incen-
dit in templo, sed nequaquam impune; lepra enim
divinitus affectus à Sacerdotibus ejicitur 3214. Visio
mirabilis Isaïæ Prophetæ, (de qua ipse cap. 6.) 3277.
Ezechiam de vita producenda ex divino oraculo,
quod Isaïas pronuntiaverat, certum factura umbra,
decem in horologio lineas retrocedit 3322. Senna-
cheribo Hierosolymam obsidente, unâ nocte cæ-
duntur ab Angelo 85. Assyriorum millia, 3322.
Senior Tobias Raphaelis Archangeli beneficio cum
filio reduce lumen recipit 3336.

Daniel puer Susannam liberat 3438. Tres
pueri, statuam Nabuchodonosor non adorantes,
conjiuntur in fornacem, sed flammæ intactos
verentur 3456. Daniel in Leonum fossam de-
jectus, à Deo conservatur, & pascitur p̄r Haba-
cucum. Nabuchodonosor ferarum more degit in syl-
vis. Balthasarem epulantem exarati cælesti ma-
nu characteres terrent 3498.

Daniel objectus Leonibus à Dario Medo servatur intactus 3515. Cyro à Daniele Isaiaë vaticinium ostenditur, quo plurimos ante annos, prædixerat ille, futurum, ut Cyrus Babylone positus, Iudæis Hierosolymam redeundi potestatem faceret; ille voti seu Iudæos dimittit, & sacra vasa templo restituit 3516.

Sacerdotes ex Babylonica servitute reduces ignem sacrum quærentes, quem ipsorum majores in sicci putei caverna occultaverant, pro eo aquam crassam inveniunt, quæ super victimas, & ligna Nehemiæ jussu aspersa, sole è nubibus refulgente in ignem convertitur, quo sacrificium rite perficitur 3609.

Jaddus Alexandri M. Hierosolymam prope- rantis iram metuens, Divinitus edocetur, illum cum Sacerdotibus solemniori cultu ornatis, & populo candidato obviâ procedere; Alexander venerabundus Pontificem adiit, & Divinum in tiara nomen adoravit 3722. Admirandus septuaginta Interpretum consensus in Græca Sacrorum librorum versione, quam Ptolomæus Philad, im- peraverat, divinitus contigisse videtur.

Ptolomæus Philopator dum in adyta Tem- pli tentat irrumpere, divinitus coercetur 3837.

Iudæi ab eodem Ptolomæo elephantis obte- rendi exponuntur in hippodromo, sed Angelo- rum ope servantur 3838.

Heliodorus Hierosolymitanum templum, ex- pilaturus ab equite Cælesti terretur 3870.

Perpetuum, & omnibus notum Probatice Piscinæ miraculum, (quo aquâ per Angelum motâ, primus è langventibus in eam descendens valetudinem recipiebat) usque ad Christi repa- ratoris tempora perdurasse constat è sacris Pa- ginis.

Ioannem Hyrcanum Divino instinctu futura quandoque prævidisse narrat Iosephus.

Pluribus

Pluribus prodigijs fuisse prænuntiatum Dei-
paræ Virg: ortum docet communis orthodoxo-
rum consensus.

Angelus Ioannis Baptistæ nativitatem Zac-
chariæ thus in templo offerenti prænuntiat.
4052.

Arch: Gabriel Mariæ V. Iesum ex ea in-
tacta nasciturum annuntiat 25. Martii 4053.

Iudæi dæmones à corporibus obsessis pel-
lebant. *Liquet ex 12. C. Matthæi.*

Idque per exorcismos è libris Salomonis de-
sumptos factum opinatur Genebrardus.

MONARCHÆ POST DILUVIUM.

Ad Christum D. Natum.

Monarchia Babylonia.

Membrotus Chami nepos, idem profanis scri-
ptoribus Belus, primus Babylone regnat
1879 per annos 65.

Ninus five Assur f. ad 1696. 52.

Nomen dedit Assyriorum Imperio.

Semiramis Uxor Nini ad 2038. 42.

Nino marito obeunte, eluso filio, regnum
præstigijs quibusdam intervertit, & ad se trans-
fert. Sed ab eo postea, quem de incestu appel-
laverat, est interfecta.

Ninias f. ad 2076. 38.

*Regni administratione Præfectis permittâ, in
catu mulierum consenscit; qua in re Assyriorum*

Roges 32. habuit imitatores solis nominibus notos.

Arius f. ad 2106. 30.

Aralius ad 2146. 40.

Xerxes seu Balæus ad 2176. 30.

Armamithres ad 2214. 38.

B5

Be ochus

Belochus ad 2249.	35.
Balæus ad 2301.	52.
Atladas seu Sethos ad 2333.	32.
Mamythus ad 2363.	30.
Ascharius ad 2391.	28.
Sphærus ad 2421.	20.
Mamylus ad 2451.	30.
Sparthæus ad 2481.	30.
Ascatades ad 2521.	40.
Amyntes ad 2566.	45.
Belochus ad 2590.	25.
<i>Hujus filia Atossa, seu semiramis; qua cum patre annos 12. regnavit, & sub Columba specie culta est à Syris; sed hoc aliqui ad primam semiramidem referunt.</i>	
Balatores sive Bellepares ad 2620.	30.
Lamprides ad 2651.	30.
Sofares ad 2671.	20.
Lampares ad 2700.	30.
Panyas ad 2745.	45.
Sofarmis ad 2764.	19.
Mithræus ad 2791.	27.
Theutamus ad 2823.	32.
Tenteus ad 2863.	40.
Thineus ad 2893.	30.
Dercylas ad 2934.	40.
Eupales ad 2971.	38.
Laostenes ad 3016.	45.
Pyritiades ad 3046.	30.
Ophraetæus ad 3066.	20.
Ophratanes, sive Ephacheres ad 3116.	50.
Acracarnes ad 3157.	41.
Sardanapalus seu Tonos Connoleros, quem profligavit Arbaces Medus, & Belesus, ad 3178.	20.
<i>Hinc divisa Assyriorum Monarchia.</i>	
Arbaces victor Regnum Medorum & Persarum aliaque tenuit	28.
Belesus qui dictus est Phul Belochus, Assyriorum Regnum, vicinasque Regiones obtinuit per annos.	48.
	Post

Post Arbacem apud Medos, regnasse feruntur Madauces an: 50. Sofarmus 30, Articas 50, Arbianes 22. *Sed omnia usque ad Deiocem incerta.*

Post Beletum apud Assyrios, duorum vel trium Regum nomina silentur, mox memorantur Phul 43. Teglat Phalazar 31. ad 3309.

Sed hi fortasse Praefecti, vel Duces non Reges ut aliquibus visum est.

Sub initium sequentis saeculi apud eosdem Assyrios novum Babylonis regnum inchoatur.

Baladan Babylonis Praefectus dictus Nabonassar, deficiens se Regem appellat, & Aerae ab eo nuncupatae dat initium 3306.

Huic succedit Merodacus in sacris literis Nabuchodonosor I. a 3345.

Benmerodacus f. ad 3407.

Apud Assyrios interim regnat Salmanasar ad 3317; 8. Sennacherib ad 3323. 6. Assaradon ad 3333. quo factus est vestigialis Babylonis.

Deioces qui & Arphaxad Medis imperat a 3345. ad 3398. 53.

Phraortes ad 3419. 21.

Ciaxes Senior sive Astybares ad 3460. 41.

Astyages Cyri avus ad 3495. 35.

Darius Medus, idem Ciaxes Iun: & Asverus, Cyri avunculus, Estheris maritus ad 3515. 19.

Babylone interim regnat Nabopolassar, seu Nabuchodonosor senior a 3407. ad 3428. 21. Nabucodonosor Magnus ad 3472. 44. Evilmerodacus ad 3497. 25. Balthasar Labinitus dictus Herodoto l. 1. ad 3514: quo capta Babylone occisus est a Cyro auspiciis avunculi Darii militante. ejusque post annum successore.

Qua de Dario Medo, Esthere, & Cyro dicta sunt; in auresa dissertatione demonstrat Petrus Possinus vir plane doctissimus.

Monar:

Monarchia Persarum.

<i>Ætas VI.</i>	C YRUS, qui moriente Astiage materno avo	
<i>ad Christi</i>	Regnum Persarum administrandum suscepit,	
<i>sti Nati-</i>	jura Uxoris, quæ Darij Medi unica erat hæ-	
<i>vitatem.</i>	res, eo abdicante, imperio Medorum, Persarum,	
<i>qua salu-</i>	& Babyloniorum potitur sedemque locat in Per-	
<i>ti mundi</i>	lide 3518. r. an: 9.	
<i>concessa</i>	Cambyfes f. a. 3524. ad 3532.	7.
<i>est anno</i>	Smerdis Magus m.	7.
<i>ejus con-</i>	Darius Histaspis f. ad 3569.	36.
<i>dit 4053</i>	Xerxes I. ad 3589.	20.
<i>25. Dec:</i>	Artaxerxes Longimanus ad 3629.	40.
	Xerxes II. m.	2.
	Sogdianus m.	7.
	Darius Nothus, five Ochus, ad 3649.	19.
	Artaxerxes Mnemon ad 3689.	40.
	<i>Hæjus fr. Cyrus Minor, post eum, sed Rege</i>	
	<i>patri natus; unde lis et bellum infelicitè gestum</i>	
	<i>ope Græcorum.</i>	
	Artaxerxes Ochus ad 3714.	26.
	Artes seu Arsamas ad 3718.	4.
	Darius Artami f. ad 3724.	6.

Monarchia Græcorum.

Alexander Magn: Victo Dario Græcorum Monarchiam inchoat ad 3730. 6. Alexandro mortuo post varias bellorum vices Græcorum imperium in tria præcipue regna dividitur, Macedonia, Ægypti, Syria; ab hoc cum Machabæorum libris numeramus annos Regni Græcorum.

Seleucus Nicator recuperata Babylone à 3742.	
ad 3772.	
Antiochus Soter ad 3792.	32.
Antiochus Deus ad 3807.	19.
Seleucus II. Callinicus ad 3827.	15.
Seleucus Ceraugus ad 3830.	20.
	3.

Antiochus

Antiochus III. Magn. ad 3867.	37.
Seleucus Philopator ad 3879.	12.
Antiochus IV. Epiphanes ad 3890.	11.
Antiochus V. Eupator ad 3892.	2.
Demetrius foter ad 3903.	11.
Alexander Bala ad 3907.	4.
Demetrius Nicator ad 3909.	2.
Antiochus Balæ f. ad 3911.	2.
Triphon Tyrannus ad 3914.	3.
Antiochus Sidetes ad 3925.	11.
Demetrius Nicator iterum ad 3929.	4.
Antiochus Grypus ad 3958.	29.
Antiochus Cyzzenus simul ad 3959.	18.
Seleucus V. Antiochus X. Eusebes, Philippus, Demetrius, Enceres, Tigranes, Antiochus Asiaticus, Reguli potius, quam Reges in Syria; quæ à Pompeio redacta est in Provinciam 3991.	
Pompeius M. Consul sine Collega 4002.	
C: Jul Cæsar V. Dict. & Conf. occiditur 4010.	
C: Octavius, M: Antonius, M: Lepidus, Triumviri 4011.	

Monarchia Romanorum.

C: Octavius Cæsar Augustus, post Actiacam victoriam solus imperat. 4024.

Omnes posthac imperatores Cæsares & Augusti appellati.

Præfectus Urbis stabilis, ab Augusto instituitur; primusque dicitur C: Clinius Mæcenas, & post eum Messala Corvinus.

REGNA ET RESPUBLICÆ IN GRÆCIA.

Ad Christum Natum.

Quamvis vetustissimi Græciæ Reges à Neotericis in dubium revocentur, placet eos nihilominus ex optimorum scriptorum traditione referre.

Sicyoniorum

Sicyoniorum Regnum in Poloponneso inchoatur 1890 Ægialeus primus ibi regnat ann: 52.

Ab eo Peloponnesus quondam dicta est Ægialia.

Europs f. 45. Nomen dedit Europa. Telchis 20. Apis 25. Telxion 52.

Cum felicissime regnasset; post ejus mortem publici ludi, ejus honori sunt instituti.

Sicyone ulterius regnant Thelxion 52. Ægydrus 29. Thurimacus 45. Leucippus 53. Mefapus 47.

Argorum Regnum incipit 2197.

Inachus 1. Argis regnat 50. Phoroneus Inachi f. & Melissæ 60.

Inachide ab Inacho dicti Reges omnes Argivi
Ab anno deinde mundi conditi 2300 ad 2500.

Sicyone regnant Erops 46. Plemnæus 48. Ortopolis 63. Marathon 30. Echyreus 55.

Argis regnant Apis 35. Argus 70. Criafus 54. Phorbas 35. *Argus ob singularem prudentiam centoculus dictus.*

Athenarum Regnum inchoatum 2446.

Cecrops Ægyptius Athenis regnat 51.

Ab eo successores 16. dicti Cecropidæ.

Ab anno mundi 2500. ad 2600. Sicyone regnant Corax 30. Epopeus 35. Laomedon 40.

Argis regnant Triopas 46. Crotopus 21. Stienelus 9. Inachidarum ultimus.

Post hunc Danaus Ægyptius, pulso Gelanore, regnat 50. *Ab eo Danaida.*

Athenis regnant Cranaus 9. Amphyction 10. Erichtonius 50.

Lacedæmoniorum Regnum incipit 2570.

Lelex I. Lacedæmoniorum Rex indigena.

Ab anno mundi 2600. ad 2700. Sicyone regnant Sicyon, à quo Regio dicta est Sicyonia, 45. Blybus 40.

Argis Lynceus, Danai ex fr. Ægyptio nepos 40. Abas 23. Prætus 17.

Athenis

Athenis Pandion 40. Erechteus 50.

Lacedæmone Myles Eurotas.

Corinthiorum Regnum incipit 2645.

Sisyphus, à quo Reges dicuntur Sisyphidæ;

Rex I. Ornithion II.

Ab anno 2700. ad 2800. Sicyone regnant

Ianiscus 42. Phæstus 8. Adrastus 4. Polypides 3.

Argis Acrisius Danaes pater 32: quo per imprudentiam à Perico Danaes filio interempto, regnum Mycenæ transfertur. 2742.

Mycenarum Rex I. Perseus 57. Taphius 17.

Athenis Pandion II. 25. Ægeus 48.

Lacedæmone; Lacedæmon, Amyclas, Argolus, Cynortas, Oabalus.

Corinthy Thoas.

Ab anno 2800. ad 2900. Sicyone regnant Pelasgus 20. Zeuxippus 33. Sacerdotes post illum 33.

His ab Agamemnone potestas omnis erepta.

Mycenæ Stenelus 8. Euristheus 43. Atreus

& Thyestes 8. Agamemnon 17. Ægistus 7.

Orestes

Athenis Theseus 31. Menestheus 16. Demophon 33.

Lacedæmone Tyndarus, Castor & Pollux Menelaus, Orestes.

Corinthy Damophon, Propodas.

Ab anno 2900. ad 3000. Athenis regnant Oxinthus 13. Aphidas I. Thymoetes 8. Melanthus 12. Codrus ultimus Regum 17.

Lacedæmone, Orestes, Thisamenus. Mox Heraclidæ qui Ducibus Temene Ctesiphonte & Aristodemo Aristomachi ff. 2951. redeunt in Peloponnesum: Temenes Argorum, Alethes Corinthi, Euristhenes & Proclus Lacedæmonis potiuntur. Ex his duo semper Reges apud Lacedæmones.

Mycenæ Orestes, Thisamenus. Penthyllus, Cometes, Orestis ff.

Corinthy

Corinthe Doridas, Hiantidas Sisyphidarum
ultimi Alethes Ixior.

Ab anno mundi 3000. ad 3100. Athenis
extincto Codro, Archontes perpetui quorum 1.
Medon 20. Acaston 36. Archippus 19. Ther-
sippus 41.

Lacedæmone ex Eurystenis posteris, qui
mox dicti sunt Agidæ, Agis, Lechestratus, La-
bortas, Doryffus.

Ex Proclidis Sous, Euripon Pritanis.

Corinthe Agelas, Primus Heraclidarum po-
stremus, post quem Bacchis, à quo Bacchiadæ.

Ab anno 3100. ad 3200. Athenis Archon-
tes, Phorbas 31. Megacles 30. Diognetus 28.
Pheredus 19.

Lacedæmone regnant ex Agid, Agelilaus
I. Archelaus. Ex Proclid Eunomus, Polydectes,
Charilaus Lycurgi ex fr. nepos.

Corinthe ex Bacchiadis Agelastus Eudemus,
Aristodemas.

Ab anno 3200. ad 3300. Athenis Archon-
tes Ariphton 20 Thespheus 27. Agamestor 20.
Æschylus 23. Alcmeon 2.

Lacedæmone ex Agid: Teleclus, Alcame-
nes, Polydorus. Ex Proclid Nicander, Theo-
pomus.

Corinthe Pritanes Magistratus annuus institui-
tur 3276.

Macedonum Regnum incipit 3240. Caranus
R. I. 30; Cænus II. 28.

Ab anno 3300. ad 3400. Athenis Archon-
tes Decennales; quorum I. Charops Æschili f.
mox post Erixiam VII. Archontes annui, quo-
rum II. Creon 3368.

Lacedæmone regnant ex Agid: Eurycrates
I. Anaxander. Ex Proclid Zeuxidamius, Anaxi-
damus.

Corinthe Cynielus Tyrannus 3396.

Macedonum

Macedonum Reges usque ad Philippum A³ myntæ, 22. non numeramus, quia nullius nominis.

Ab anno 3400. ad 3500. Pisistratus frustra obstante solone, potitur Athenis 3494. bis pulsus redit.

Lacedæmone regnat ex Agid, Euricrates II. Leon, Anaxandrides. Ex Proclid, Archimus I. Agasicles.

Corinthe Periander Tyran. à 2427. ad 3467. *Post hunc de Corintho flet Historia.*

Ab anno 3500. ad 3600. Pisistratus bis pulsus, iterum potitur Athenis.

Hippius, & Hipparchus Pisistrato patri succedunt 3527, pelluntur 3541.

Redeunt annui Archontes.

Lacedæmone regnat ex Agid: Cleomenes I. Leonidas I. Plistarchus, Plitonax, Pausanias. Ex Proclid. Ariston, Demaratus, Leotychides.

Ab anno 3600. ad 3700. Athenis jubente Alcibiade præsumt. Quadringenti à 3642 ad 3650. Nam tunc captæ à Lyfandro Lacedæmone, subjectæ fuere Triginta Tyrannis, quibus pulsus Democratia iterum inducta est 3653.

Lacedæmone regnat ex Agid. Agesipolis I. Cleombrotus I. Agesipolis II. Cleomenes II. Ex Proclidis Archidamus II. sive Archelaus, Agis II. Agesilaus II. Archidamus III.

Ab anno 3700. ad 3800. Athenæ Cassandro Macedoni se dedunt à quo Rector Phalereus instituitur 3736. Mox liberantur per Demetrium Poliorcetem 3747. Sed postea ingratæ ab eodem expugnantur 3753. & iterum liberæ 3764.

Lacedæmone regnat ex Agid. Arius, Acrotatus. Ex Proclid: Eudamidas I. Archidamus IV. Eudamidas II. Agis III. Proclidarum extremus.

C Macedonæ

Macedon: R. Philippus Amynthæ f. regnat
à 3694. ad 3718.

Alexander Magnus f. ad 3730.

Post Alexandrum in Macedonia hoc seculo
regnant Arideus fr. 5; Cassander 19; Philippus
II, 1; Antipater & Alexander II, 3; Demet-
rius Poliorcetes 6; Pyrrhus m; Lyfimachus 6;
Meleacer, Antipater, Sosthenes, 2; Antigonus
Gonatas 36.

In Ægipto regnat Ptolomæus Lagi f. ad
3778. 40.

Ptolem: Philadelphus ad 3807. 39.

Ab anno 3800. ad 3900. Lace-
dæmone Proclidis extinctis regnant ex Agid:
Areus, Leonidas II. Cleombrotus II. Cleomenes
III. Mox Agidis etiam deficientibus brevi re-
gnant, Agesipolis, & Lycurgus; atque post hos
Tyranni Machanidas, & Nabis; quo cæso, pri-
us paret Achæorum Reipublicæ superiore sæcu-
lo exortæ, denique Romanis.

Quintius Roman: jus dicit in Græcia ò-
innesque ejus Civitates liberas esse jubet 3858.

Macedonum R. R. Demetrius II. 10. Anti-
gonus Tutor 12. Philippus III. 12. Perseus 11.
quo victo Macedonicum Regnum Romanis ce-
dit. 3887.

Ægyptij Reges, Ptolemæus Evergetes ad
3823. 26.

Ptolemæus Philopator ad 3850. 27.

Ptolemæus Epiphanes ad 3873. 23.

Ptolemæus Philometor ad 3907. 35.

Athenæ quæ ab anno 3764., libertatem
qualemcunque usurpaverant; anno 3969, à syl-
la expugnatae Romanis parent & abolentur Ar-
chontes.

Ab anno 3000. ad 4000. in Ægipto re-
gnant, Ptolem: Physicon: ad 3937. 29.

Ptolemæus Lathurus ad 3954. 17.

Ptolemæus

Ptolemæus Alexander ad 3964. 10.
 Ptolem : Lathurus iterum ad 3972. 8.
 Ptolem : Alexander II. d. 19.
 Ptolem ; Alexander III. ad 3989. 17.
 Ab anno 4000. ad 4053. Ptolem : Auletes
 ad 4003. 13.
 Ptolemæus Dyonisius cum Sorore Cleopa-
 tra ad 4007. 5.
 Cleopatra sola ad 4024. 17.
 Post Actiacam pugnam in qua victa cum
 Antonio ab Augusto fuerat, cum M. Antonius
 sibi manus intulisset, & ipsa ultro periit; dese-
 citque omnino Græcorum Imperium.

REGNA ET PRINCIPATUS EXTRA GRÆCIAM.

Post Diluvium Ad Christum Natum.

Antiquissimos cum Syncello ex Manetho-
 ne, & Erathostene, Ægypti Reges agnosci-
 mus; sed post Babylonios; quia sacris lite-
 ris id magis consonum.

Menes, qui Jupiter Hammon postea est
 appellatus, intota Ægipto.

Post huius mortem ex filijs duobus alter
 Thebis, Memphi alter imperavit.

Athoris, qui Mercurius Thebis.

Tosorthrus, qui Æsculapius Memphi.

Post hos in plures Dynastias divisa est Æ-
 gyptus.

Pharao Mencheres R: Memphiticus in Ægi-
 pto Abrahamo æqualis. 2115.

Pharaonis pranomen commune fuit Ægypti
 Regibus; ut Cæsar & Augustus Rom: Imperatoribus.

Elephantini Reges, in eadem Ægipto, ex
 Africano; cuius tamen commentitias Dynastias cor-
 dati rejiciunt.

Cres à quo insula nomen accepit, in Creta regnat: post eum Jupiter hujus nominis in Creta primus.

Jovis nomen pluribus Regibus olim commune. Videantur Vossius de orig: idolol: & Huetius in Demonstrat. Evang:

Slavius ut patrij scriptores affirmant, primus regnat in Hibernia 2281

Ab anno mundi 2300. ad 2500. In Ægypto regnat Pharaon Amefis, sive Ramefis, ut alij malunt; quo regnante Joseph ingressus est Ægyptum 2306.

In eadem Ægypto Reges Tanitæ dicti Pastores; quorum primus Salatis seu Saïtes V. *Marshamum in Canone Chr:*

Inter alios ibidem Memphitarum Reges memorantur Amenophis II. seu Memnon, Orus. Poetis Busris in hospites ferus, Thermotis Ori filia, Moïsis in fluvio expositi servatrix.

Ab anno 2500. ad 2600. In Ægypto Reges Pastores qui usque ad finem XII. seculi post diluvium regnant.

Inter Memphitarum Reges ibidem memoratur Pharaon Cenchris, qui fugientes Hebræos insequens Rubri maris fluctibus haustus, cum suis interiit.

Troiaæ R. I. Dardanus Jovis & Electræ f. Atlantis nepos ab anno 2574. 31. mox Erichthonius 65.

Ab anno 2600 ad 2700. In Ægypto præter Tanitas pastores, regnant apud Thebanos Maris, Siphous, Phouron, seu Nilus.

In Creta Iupiter Taurus, à quo rapta est Europa. Post eum Minos, Rhadamantus Sarpedon ffr.

Troiaæ Rex Tros à quo dicta Troja 70. *Hujus fr Callirrhoe pater Ganymedis, & Assaraci, à quo genus Anchises Æneæ pater.*

Ab anno 2700. ad 2800. In Ægypto Re-

ges Thebani, & Tanitæ Pastores.

In Creta Jupiter III. Saturni f. pulso patre.
Hujus ffr. Neptunus & Pluto.

Trojani Reges Ilus à quo Ilium 54. Laomedon 36.

Latii seu Aboriginum, Rex Janus à 2722.
35. Post eum Saturnus ex Creta profugus 36.
Picus f. 37.

Ab anno 2800. à 2900. In Ægipto regnante apud Thebanos Thumnosi pulsi Pastores; qui post annos 13. redeuntes iterum pulsi ab Amenophe.

In Creta Minos II. Ariadnæ, Androgei, & Phædræ pater.

Troianus Rex Priamus, sub quo Troja everfa, 40.

Latii Reges Faunus 44. Latinus 46. Æneas Troja profugus ductâ Laviniâ Latini S. 4. Ascanius f. 38.

Lydorum R. primus Argon Herculis f. 2835.
Post eum ignoti Successores ad Candaulem.

Ab anno 2900. ad 3000. In Ægipto apud Thebanos ex Manethone regnat Orus, sive is de quo dictum, sive alius. Mox tota regio in ditionem unius redigitur. Memorantur præcipuè Acencheres tres, Rhamessees duo.

Latini Reges, Silvius Posthumus 29. Ab hoc Reges Alba dicti silvij. Æneas Silvius 31.
Latinus II. 31.

Tyriorum Rex I. Abibalus 2984. & post eum Hiram f. Davidis amicus 60.

Sibdagetus primus tria simul regna possidet Syeciam Norvegiam Gothiam 2940.

Danus primus regnat apud solos Danos, iisque nomen facit 2983.

Ab anno 3000. ad 3100. In tota Ægipto Amenophis IV. & postea Selostris, seu Sethosis, Sefonchis, in literis Sefac, qui victor latè per Asiam dominatus est.

Latini Reges, Alba Silvius 39. Capetus 26. Capys 28.
Tyriorum Reges 26. Balazarus Hiram f. &
post hunc usque ad Pigmalionem Reges 7. nul-
lius nominis.

Hispanis imperant Celtæ & Rhodij.

Ab anno 3100. ad 3200. In Ægipto Rhamses,
mox Amenophis V. quibusdam Memnon, &
Rameffes.

Latini Reges Calpetus 13. Tyberinus 9. *Ab
hoc Tyberi nomen factum.* Aremulus Agrippa 41.
Alladius, sive Aremulus Silvius 19:

Tyriorum R. XII. Pygmalion 47. Sichæo
patruele per fraudem interempto infamis.

Carthago Urbs, & Regnum 3166. Regina
Dido Tyria. Sed postea in rempublicam con-
versum est.

Ab anno 3200. ad 3300. Ægyptiorum in
Asia imperium deficit, Ægyptus in plures Regu-
los dividitur. Celebrantur ex his Necepsus, Ne-
chos, Bocchoris, qui Necho fugiente cæsus est
à Sabacone Æthiope, qui annos 50. regnavit.

Latini Reges Aventinus 37. *Nomen dedie
Aventino colli ubi sepultus.* Procas 23. Amulius
18. Numitor 3. Hispanis imperant Phænices,
quorum opes maritimæ ingentes.

Ab anno, 3300. ad 3400. In Ægipto re-
gnat Sôus ad quem missi ab Osea Iraelis R.
Legati; Tauracus; mox Dodecarchia quâ brevi
sublatâ, regnat Psammitichus.

Lydorum Reges Mermnadæ; quorum I. Gy-
ges, occiso Candaule 3340. r. 36.

Post hunc usque ad Cræsum; Ardys, Sadya-
tes, Aliates.

Romanorum R. I. Romulus 3301 r. 37 *Interre-
gnum an. 1.* Numa Pompilius 43. Tullius Ho-
stilius 32.

Ab anno 3400. ad 3500. Ægyptiorum Re-
ges Nechao sive Nechos, Psamis, Apries.

Romano-

Romanorum Reges Ancus Martius 24 *Feciales instituit*, Patres 100. minorum gentium legit. Tarquinius Priscus 38. *Capitolium fundat*; Servius 30. *Populum in 30 Tribus dividit*.

Carthaginensium opes Regulis finitimis domitis, terrâ mariq; crescunt.

Argantejus regnat in Hispania.

Ambigatus Biturigum in Gallia Rex Celtis imperat.

Ab anno 3500. ad 3600. In Ægypto regnat Amasis, Psammenitus ex Herod., & Diodor. Mox Cambyfes Regnum ad Persas transfert 3529.

Lydorum Regum ultimus Cræsus à Cyro captus 3510.

Romanorum R. ultimus Tarquinius superbus 25. Pellitur ob vim à filio Lucretiæ illatam 3545.

Consules creantur L. Jun: Brutus et Tarquinius Collatinus; eoque abdicante, Valer: Publicola. Dictator I. T. Lartius Flavius 3556.

Carthaginenses Hispaniæ Domini 3556.

Cappadociæ R. I. Pharnaces Cyri Sororius.

Sicilia sub Tyrannis Syracusanis 3569; libera 3588.

Ab anno 3600. ad 3700. In Ægypto post Persas indigenæ Nephreus, & Tacion regnant.

Romæ decemviri 3603. & post annos tres iterum Consules.

Ibidem Tribuni Militum consulari potestate aliquoties creati; & 1. 3610.

Censores primò instituti 3611.

Romæ fervorum conjuratio detecta 3635.

Sicilia iterum sub Tyrannis 3648. Dionysio scilicet Seniore, & Juniore.

Anarchia Romæ 3678. per annos 5.

Consules Romæ confirmati 3688.

Ab anno 3700. ad 3800. In Ægypto, fugiente.

gente in Æthiopiam ultimo Regum Nectenabo, Persæ iterum usque ad Alexandrum Magnum dominantur.

Carthaginenses terrestribus, maritimisque opibus præpollentes terrarum imperium affectare incipiunt.

Romani post Tarentinos, Picentes, & Sallentinis domitos totius Italiæ Domini.

Sicilia iterum libera 3708, Romanorum beneficio.

Fergusius ex Hibernia vocatus initium dat Scotorum Regno.

Ponti Bityniæ, Armeniæ Reges, post Alexandrum magnum exorti.

Pergami Princeps I. Philieterus Spado cui succedit fr. Eumenes 3789.

Romani Siciliam I. mox Sardiniam, & Hispaniam, Carthaginensibus victis in provinciam redigunt, eamq; dividunt in citeriorem, & ulteriorem.

Ab anno 3800. ad 3900. Pergami R. I. Attalus I. Eumenis f. 3812. Mox Eumenes II. & Attalus II. Eumenis fr.

Parthorum Rex I. Arsaces; à quo Arsacidarum familia, & Reges posterì, Arsaces, 3808. Huic succedunt Arsaces II. Priapacius, & Phrates I.

Ab anno 3900. ad 4000. Romani eversa Carthagine Africæ Domini, victis Achæis, deleta Corinθο, Græciam in provinciam redigunt. 3908.

Pergami Rex Attalus III. Populum Romanorum regni & opum suarum hæredem scribit 3921.

Gallia Narbonensis fit Romanorum Provincia. 3933.

Africani Junioris, & Marij in Africa, Sylviæ & Pompeij in Asia, Cæsaris in Europa victorij, Rom: propagatur imperium. C.

Ciceronis consulis prudentiâ & eloquentiâ
Respublica Romana à nefariis Catilinæ consilijs
liberata 3691.

Ab anno 4000. ad 4053. Parthis imperat
Mithridates I. Phraates II. Artabanus f. Mi-
thridates Magnus, Orodes Crassi victor.

Romani in Europa, in Africa in Asia re-
rum latè potiti, Reges omnes finitimos, vel so-
cios habent vel vestigales; ac tandem Ægypti,
quod unum supererat è Græcorum imperio Re-
gnum, Domini 4024.

Parthis imperant Phraates III. Tyridates &
Phraates IV.

Scotorum Historici Metellannm decimum-
septimum Regum suorum numerant.

BELLA POST DILUVIUM.

Ad Christum Natum.

Ninus latius imperandi studio flagrans, ar-
mis Imperium primus propagat, pluribus
domitis Asiæ pöpulis.

Idem circa annum conditi orbis 1990, Re-
ge Zoroastre debellato Bactris potitur.

Semiramis Virago Mediâ Perfide Ægypto
alijsque Provincijs subactis; cum Indis felici
principio, exitu tristi bellum gerit.

Bella inter Vexorim Ægypti & Tanaim, Scy-
thiæ Regem antiquiora ex Trogo Justinus me-
morat; sed vel obscura vel fabulosa censentur.

Ismael Abrahami f. Arabiam bellando subi-
git 2261. *Salian:* Ex eo feroces bello gentes
progenitas, Ismaelitas, Agarenos, Arabes, Sa-
racenos, omnes ferme tradunt.

Telchines & Cariathæ cum Phoroneo bel-
lum gerunt. 2264.

Telchines Talasio & Caretro Ducibus vincuntur à Phoroneo 2771.

Telchines, qui victi, & Peloponneso pulsi primo Cretam deinde Cyprum armis occupaverant; tandem Rhodo potiuntur. Malefici homines fuisse traduntur, solo aspectu omnia effascinantes. *Hesichius Syid.*

Mosis in Ægypto bella quæ Josephus memorat, cordatioribus viris fabulosa videntur.

Chaldaei pugnant in Phœnices 2507.

Eleusini, adscito Eumolpo Thrace bellum cum Atheniensibus gerunt 2669.

Tros in Tantalum Mæoniæ Regem qui Ganimedem rapuerat, arma mover 2678.

Tantali jussu, qui Phrygius Jupiter est appellatus, in navi, cui Aquila nomen erat avectus est. Hinc fabula.

Bacchi, Jovis & Semeles filii Indica expeditio 2720. *Aliis nominibus Liber Dionysius.*

Persei Jovis & Danaes f. expeditio in qua Medusam obtuncat, Andromeam Cephei filiam liberat 2733.

Siculi qui Latio pulsi per Aorigenes à Morge Itali f. sedes acceperunt in Oenotria; Siculo tandem Duce Trinacriam armis occupant; quæ ab illis Sicilia est appellata 2770.

Amphitryo Alemenæ maritus armis inclutus cum Telebois bellum gerit.

Septem Duces ad Thebas 2833.

Epigoni Thebis potiuntur 2843.

Amazones Asiam armis occupant; mox in Africam irrumpentes, ab Hercule, & Theseo superantur. 2845.

Bellum Troianum ob Helenam Menelai uxorem à Paride raptam 2861.

Troja capta, & incendio consumpta 2870.

Bellum Æneæ cum Turno 2872.

Hera-

Heraclidæ Athenis bello infesti, sed victi se devovent.

Amazones per Asiam arma circumferunt. 2906.

Heraclidæ hoc est Herculis posteris Peloponnesum occupant, Ducibus Temene, Ctesiphonte, & Aristodemone 2951.

Nugari videntur; qui Albionem Britannia, nomen hoc avo, à Brito, sive Bruto Ascanii filio consecutam tradunt, decentes enim illic primum regnum auspicatum; cum ante habitaretur à Gigantibus.

Sesac in sacris literis; apud prophanos authores Sesostris, Sethos, & Sesonchis, ac Sesonchosis Egypti R. Hierosolymâ potitus, Templi thesauros apportat 3064.

Idem Colchos, & Getas armis domuisse, regionesque omnes à se subactas trophæis insignivisse scribitur.

Calvisius perperam duos opinatur esse sesacum & sesostrim. Videatur Marshamus in Canon: Chron: Secut: 14.

Bella aliquot levia Archelai & Charilai Lacedæmoniorum Regum in Peloponneso.

Tyberinus dum victus ab hostibus fugit, Tyberi mergitur eique nomen facit.

Sabaco Æthiopum R. profligatis pluribus Egypti Regulis, eâ potitur, vel in fine huius, vel initio sequentis sæculi. Cumque in ea regnasset annos 50. somno monitus ultro abiit, *Herod libro 2.*

Affirij Duce Theglatphalazar, Rhafi Rege obruncato Damasco potiuntur; Syriam populantur; incolas captivos abducunt 3296.

Theopompo Lacedæmonijs imperante hi de finibus Thyreatum cum Argivis dimicant. *Pausan l. 3. Euseb.*

Ab anno 3300. ad 3400. fuere hæc bella.
Romuli

Romuli cum Sabinis, Camerinis, & Fidenatibus.

Sennacherib Æthiopes, & Ægyptios bello profligat 3323.

Bellum vicennale inter Messeniacos & Lacedæmonios finitur 3330.

Ardys Lydorum R. Gygis f. Milesijs bellum intulit 3361. *Herod. l. 1.*

Bellum Albanis à Tullo Hostilio illatum; Horatij Curiatios vincunt 3387.

Fidenates 3387. Sabini à Romanis victi 3392.

Ab anno 3400. ad 3500. Ancus Martius Latinus Fidenates, Sabinos, Vejos vincit; Tarquinius Sabinos, qui tandem domiti 3452.

Scythæ armis Asiam adepti tenent à 3429. ad 3440.

Sadyates avus, Alyates Cræsi pater Lydorum R. R. Milesios bello vexant.

Nabuchodonosor M. Syros & Ægyptios armis domat; Hierosolymâ potitur 3428.

Idem Arabes, Elamitas, Medos vincit; Ninivem occupat 3452.

Quæ de Cyro à Tomiri Scytharum Regina victo, & caso traduntur ab Herodoto; apud eruditos vix fidem inveniunt.

Ab anno 3500. ad 3600. Persena Romanam obsidet 3547.

Posthumius Tubertus victis Sabinis primus triumphat Romæ 3551.

Marathonia pugna Duce Miltiade 3564.

Leonidas cum 300. Laconibus ad Thermopylas 3574.

Themistocles Persarum ad Salaminam victor 3574.

Bellum sociale contra Athenienses à 3596. ad 3598.

Ab anno 3600. ad 3700. Athenienses à Bæothis cæci 3605.

Corinthij

Corinthij à Corcyreis victi 3619.

Atheniensium ad Potideam victoria 3622.

Bellum Peloponnesiacum inchoatur 3623.

per annos 27. inter Athenienses & Lacedæmonios.

Conon Atheniensis Persas vincit ad Gnidum navali prælio 3660.

Vei à Camillo expugnati 3668.

Galli ab eodem, post Romam incensam caesi 3665.

Bellum Sacrum Græcorum contra Phocenses sacrilegos à 3699. ad 3708.

Ab anno 3700. ad 3800. Philippi Macedonis in Græcia bella.

Bellum Samniticum à 3711. per an: 71 ad 3782. Triumphorum 24. materies.

Alexander M. per Europam, Asiam, & Africam victor arma circumfert ab anno 3620. ad 3730.

Romanorum cum Pyrrò Epirotarum R. bellum 3774.

Gonatzæ bella cum spartanis, & Atheniensibus 3785.

Bellum Punicum I. Siculis contra Carthaginienses Romanorum opem implorantibus 3790.

Romani primò rem nauticam attingunt, & Duillo Duce, nobilem de pænis victoriam referunt 3794.

Ab anno 3800. ad 3900. Pæni Romanos grandi clade profligant prope Drepanum 3805.

Pugna Roman: & Carthag: ad Egates 3812.

Bellum Illyricum 3825.

Punicum II. 3836. Pugna ad Thrasinichum.

3837. Cannensis 3838.

Asdrubal à C: Nerone ad Metaurum caesus

3847.

Annibal scipione Afric: victus in Africa

3851. Bellum

Bellum Romanorum cum Macedonibus 3854.

Bellum Rom: cum Antiocho Magno 3863.

Bellum Rom: cum Perseo 3883.

Ab anno 3900. ad 4000. Viriathus Lusitanus fortiter contra Romanos bellum gerit à 3904 ad 3915.

Bellum Punic; III. 3905 In eo Carthago eversa 3908.

Bellum Iugurthinum ad 3905.

Marij de Cimbris victoria, & bellum servile in Sicilia. 3953. Italicum seu Marsicum 3963. Mithridaticum 3966.

Bella Civilia Cinnæ, Marij, Syllæ, Sertorij, ab anno 3967 ad 3981.

Bellum servile Spartaco incentore 3981.

C. Julius Cæsar ab anno 3995. ad 4005 in Gallia Germania, & Illyrico, rem Rom: feliciter gerit.

Ab anno 4000. ad 4053. M. Crassus cæsus à Parthis 4001.

Bellum Civile inter Cæsarem & Pompejum 4005. Pugna Pharsalica 4006. finis Belli Civilis 4009.

Cassius & Brutus ab Octavio, & M. Antonio victi 4012.

Bellum Perusinum 4014.

Ventidius Bassus de Parthis triumphat 4021.

Actiaca pugna 4023.

Parthi sponte signa de Crasso rapta, & captivos restitunt 4034.

DISCIPLINÆ SEVERIORES.

Post Diluvium ad Christum Natum.

NOc scientias quas à majoribus acceperat ante Diluvium in filios & nepotes propagat. Chaldaei

Chaldæi, Cæli Syderumque spectatores Cælestium motûs & effectûs notare incipiunt 1900. annis ante Alexandrum Magnum. *Simplicius in Arist.*

Mesraim Chami f. primus docet Ægyptios.

Babylonij, Assyrij, Chaldæi primi Philosophiam profitentur, testibus Aristotele Soçione & Laertio.

Athotis, five Theut primus numeros invenit. *Plato*

Ur Chaldæorum, Abrahami patria, Academia Syderum scientiâ nobilis 2101. qui docent Ægyptijs traditam ab Abrahamo Astrologiam, improbantur. Ut id persvadeat lectoribus Artapanus apud Euseb L. 9. fingit Abrahamum annos 20. mansisse in Ægypto.

Libellus Iesitra, quem sub Abrahami nomine ostendant Hebræi, procul dubio supposititius. *Genebrard.*

Heber seculo 23. incipiente publicus rerum Divinarum Magister. *Abulensis & Lyranus in cap. 25. Genes.*

Qui Druydas in Gallia seculo 24. floruisse docent, somnari videntur.

Joseph in Ægipto Mercenarium virorum Mœcenas, & veræ sapientiæ Magister. *Abulensis.*

Thëman urbs Idumææ, Jobo florente literarum studijs nobilis *ss. Interpretes.*

Prometheus, & Atlas Astrologiæ cultu celebres.

Moyse Ægyptiorum literis excolitur.

Chaldæi Astronomi in Orchenos, & Borsipenos distincti. *Vossius*

Seculo 25to. tota doctrinarum gloria erat adhuc apud Chaldæos, Ægyptios & Indos.

Mercurius II. five Hermes Ægyptius Trismegistus, quia Rex Sacerdos Philosophus, collegit doctrinæ monumenta quæ Mercurius primus iusserat

serat in stelis describi vulgavitque primus.

Supposititij tamen libri Pemandræ, & Asclepij nominibus inscripti.

Endymion Pastor in Cariæ montè Latmò ob Lunæ cursum diligentius observatum, ejus amator à Pœtis dictus.

Cariath sepher, hoc est Civitas literarum, Academia Palæstinæ, antè Othonielis tempora SS: *Interpr:*

Arithmeticæ inventum Phœnicibus tribui consuevit; quia mortalium primi mercaturam exercuisse hoc ævo censentur; sed ejus inventio, ut monuimus, longè vetustior.

Mercurius Ægyptius hujus nominis quintus, ut Ciceroni & Lactantio placet floret seculo 27.

Im Urbe Antandri sub Ida Phrygiæ monte literarum Academia floruisse docet Athenæus seculo 28vo.

Ænigmatibus proponendis & solvendis ejus ævi sapientes exercebantur; ut apparet ex Samsonis historia, & Oëdipodis fabulâ.

Perseveravit idem sapientiæ experimentum ad Æsopi fabulatoris tempora, ut è Sabæ Regina Salomonem adeuntis historia, & ejusdem Æsopi vita licet agnoscere.

Najoth hoc est, (ut interpretatur Chaldæus) *domus doctrinae*, Sedes erat Samuelis, in urbe five agro Ramathæ in qua Hebræos adolescentes sacris literis informabat. *Abulensis Serrarius. Abela Palæstinæ Academia: Cornel: à Lapide & alij, in C. 20. l. 2. Reg.*

Calcol & Dorda ffr. sapientiæ & Philosophiæ laude nobiles *Joseph antiqu: l. 8. c. 2.*

Salomon Philosophorum Sapientissimus, Proverbiorum, Ecclesiasticis & aliorum, qui periire librorum scriptor, in Academia, quam Hierosolymis munificentissime fundaverat bonas artes proficitur. *Joa: Pineda de Rebus Salomonis.*

Damnatus

Damnatus liber *Clavicula*, falso illi tribuitur.
Græci in Ægyptum peregrinantes doctrinarum studia ad suos reportant; quas tamen fabulis corrumpunt.

Inter eos numeratur Homerus.

Ompis posthac Theogonia, & Philosophia Græcorum, ab Homeri & Hesiodi fontibus fluxit; qui ab Hebræis, & ægyptijs accepta fabulis & commentis Pœticiis involuta posteris tradidere; eosque sequentium sæculorum scriptores imitati, omnia plulquam Cimmerijs tenebris obduxerunt. Videatur Huetius in *Demonstr. Evan.* tom: 1. Propos. 2. cap. 2. & Pineda de Rebus Sælononis.

Sæculo 33tio Abaris Philosophus an Magnus, è Scythia, de cujus prodigiosâ sagittâ mira veteres prodidere, Athenas legatus à suis, Græciam lustrat.

Astronomos hoc ævo floruisse docet consignata literis Eclipsis solis 24 Junij 3263.

Sæculo 34to Sybilla Eritræa Sapientiæ famâ nobilis.

Herophila sybilla Samia.

In Numa Pontilio Romanorum R. Philosophiæ rudimenta quædam apparent. Qui Pythagoricum fuisse docent manifesti erroris arguuntur, quia duobus ferme ante Pythagoram sæculis floruit. Ejus libri anno V. C. 573. reperti à Prætoribus lecti, damnatique, & in publico foco combusti.

Sæculo 35to Holda Prophetissa Sapientiæ nobilis Hierosolymis Scholas moderatur. *Genebrardus.*

Septem Sapientes in Græciâ florent, Thales, Solon Myson, Cleobulus, Chilon, Bias Pittacus, Epimenides Cretensis.

Æsopus moralem Philosophiam per fabulas tradit.

D Thales

Thales Milesius ab Ægyptijs doctus, Jonicæ philosophiæ genus instituit.

Masilia condita; & apertis Alpibus, Philosophia ad Gallos, & Britannos accessit, Druidis illam tradentibus.

Seculo 36to florent Anaximander Zodiaci repertor; Xenophanes Eleaticæ sectæ parens; Pythagoras famius, Italicæ Philosophicæ conditor; Cleostratus qui duodecim in Zodiaco signa notavit; Heraclitus, Democritus, Philolaus Crotoniata, qui terram circa solem circumvolvi primus docuit; Diagoras; Harpalus qui Cyclum Lunæ solarem instituit; Parmenides Eleates Diælecticæ inventor, quique primus terram rotundam in omnium orbium centro statuit.

Anaxagoras Clazomenius ex Asia Scholam transtulit Athenas; ubi socratem, Euripidem, & Periclem docuit.

Seculo 37mo Socrates moralem Philosophiam devotavit è Cælo. Cic:

Melissus Physicus Empedocles Agrigentinus; Meton Enneadecateridem publicat 3621; Leucippus Atomorum inventor; Democritus Abderita.

Plato veteris Academiæ institutor; Euclides Megarensis auctor sectæ contentiosæ; Antisthenes, Cynicæ; Architas Tarentinus; Aristippus à quo secta Cyrenaica; Eudoxus Cnidius Lysis Pythagoricus, cujus aurea carmina sub Pythagoræ nomine circumferuntur.

Seculo 38vo Phædo Eliensis Eliacæ sectæ conditor; Speusippus Platonis nepos ejusque in Academia Successor.

Aristoteles Peripateticorum princeps.

Xenocrates Speusippi successor; Philippus Metonensis; Calippus Cyzicenus auctor periodi 3724. Anaxarchus Abderita; Diogenes Cynicus; Crates Thebanus.

Theo-

Theophrastus Philosophiam Aristotelis exornat.

Epicurus voluptatis patronus; Zeno Cithyeus Stoicorum parens; Strato Theophrasti Successor; Aristotelis libri Attali II. metū librorū undiq; colligentis; conduntur à Nelo Sceptio & diu latent.

Seculo 39no. Jesus Sirachi f. Ecclesiasticum ex Ethicis Salomonis libris concinnat *Huetius ex alijs.*

Berosus Chaldaeus Astron: Apollonius Serapheus, Aristarchus Samius, Archimedes Syracusanus Mathematici Nobilissimi; Euclides Geometra sub Ptolomæo Lagi, male à quibusdam cum Megarensi confunditur.

Cleanthes Stoici Zenonis; Lyco seu Glyco Stratonis Peripathetici auditor; Athenodorus Solensis Isterius; Hermippus Smyrnenfis; Lacydes novæ Academiæ Auctor; Chrysippus Cleanthis Discipulus; Eratosthenes, Agatharchides Gnidius, Panætius

Seculo 40simo Acresilas Auctor Academ: II: Pyrrho Sceptius à quo sceptici, seu Pyrrhonij, quibus omnia incerta.

Tarsus in Cilicia nobile literarum emporium *Sirabo l. 14.*

Hipparchus, & Geminus Astron: Aristobulus Philos: Hebræus, Carneades Ciren: à quo Academ: III. Ctesibus Pneumaticus, Hiero Mechan: Philo & Charimides Academ: IV, Antiochus Philonis Auditor Academ V, Conditores. Diogenes Laërtius. Philo laudatus, & Dionysius Magnæsius Ciceronis Magistri.

Critolus Peripatet. Zeno Epicureus quem Cicero laudat.

Captis per Synam Athenis, Aristotelis & Theophrasti libri ex Bibliotheca Apellicontis Tey Romam deferuntur teste Plutarcho. Hinc Aristoteles

Stotelica secta, quæ per tria secula aruerat, Andrónico Aristotelis r. Scholiaste revirescit.

Sæculo 4mo. M: Tul: Cicero & M: Terentius Varro Romanorum ante se omnium doctissimi.

C. Nigidius Figulus, Anaxilaus Laryssaëus Pythagorici, & Magicæ artis suspecti.

Andronicus Rhodius, Jason Stoicus, Theodoros Tripolites, Philosophi.

Sosigenes Astronomus, cujus præcipuè operâ Cæsar Kalendarium instauravit.

M: Vitruvius Pollio Architectus princeps; Dyonisiûs Geographus.

JURISPRUDENTIA, MEDICINA.

Sæculum sine Principibus, & legibus, ac proscul à bellis, aureum à Poëtis est appellatum.

Zundavastavu pervetustum Persicarum legum codicem, (qui ab Eusebio Persicarum rerum sacra collectio dicitur) Zoroastri à Deo datum, æmulantes Hebræorum gloriam Persæ sinxerè. *Huetius.*

Medicina inventa est a Tosorthro Ægypti R. quem Æsculapium dixere: scripsisse fertur Anatomicos libros. Videatur Marschamus in Canon: Chronol. Sæcul. 1°.

Prima lex Abrahamo datur à Deo, circumcissionem illi & posteris imperante, 2125.

Phoroneus primus in Græcia leges condit; vagos, ac dispersos homines in unum cogit; mæ-nibus sepit, 2247.

Hæc Græci; sed negat Josephus in Dissert: adversus Apionem; docerque, Græcorum omnes Legislatores præ Mose recentes esse.

Medicinæ repertorem Apini Ægyptium plurimi agnoscunt. Et cum ejus imagini Symbolum

lum solis inesset; hinc Æsculapium suum, quem Græci medicinæ parentem prædicant, Apollinis Filium dixere. *Huetius.*

In Josephi Patriarchæ familia fuisse servos Medicos, Sacræ literæ testantur *Genes. 50.*

Seculo 26to. In Sina monte leges à Deo acceptæ Hebræis per Moysen datæ.

Eodem prorsus anno 2545. quo Moyses Synedrium instituit, Athenis Areopagus est constitutus *Salianus.*

Moysen Medicæ artis peritum, ac proinde ob hoc etiam ex eo Æsculapium effictum à Græcis fabularum architectis contendit *Huetius in Demonstr. Evangel.*

Vetustissimum codicem Chaster, Religionis dogmata complexum Seculo 27mo à Deo traditum Bremavio Patriarchæ fabulantur Indi. *Huetius.*

Minos Cretensibus, Rhadamanthus Lycijs jura severissima tradunt.

Melampus Argivus Medicus Rege Præto. Huic templum erectum, & sacrificia statuta scribit Pausan: c. 1. Libri tamen, qui sub ejus nomine prodire, supposititij censentur.

Seculo 28vo Mercurius Ægyptiorum Legislator. Cic: 3. de Nat. Deor. Lactant, l. 1. c. 6.

Indi à Baccho domiti, & mansuetiorum legum cultu imbuti sunt. *Arrian de Gestis Alexandri.*

Acrius Argivorum R. Amphyctiones gravissimum Græciæ Consilium instituit. Alij tradunt ab Amphyctione Heleni f. constitutum. Constabat primo ex septem, postea ex tredecim Græciæ Civitatibus. *Strabo l. 8. 9.*

Atheniensibus à Theseo leges datas, Plutarchus docet in vita ejusdem.

Chiron medicus Panacæ inventor, & Achillis præceptor.

Æsculapius Chironis discipulus & Medicorum celeberrimus apud Græcos; qui ab Ægyptio Æsculapio hoc ei nomen fecere. Cic. l. 3. de Natur: tres Græcorum Æsculapios agnoscit. Machaon, & Podalirius Æsculapij filij & artis hæredes, Trojani belli tempore curandis vulneribus celebres.

Seculo 30mo. Italus Telegoni f. leges Oenotrijs tulit. *Hygin. fab. 127.*

Prodicus Æsculapij discipulus medicinam instituit, quam *Iatrolepticem* vocant. *Plin. lib. 29. c. 1.*

Iatroleptice medicina apud veteres erat quæ unguentis, & perfrictionibus medebatur corporis morbis. *Iatrapiitæ* hi, quorum operâ Medici in unguendo utebantur.

Seculo 31mo Celeberrimum Salomonis iudicium inter fæminas de filio contententes.

Salomone Rege medicos floruisse docet ejusdem documentum de honore medicis habendo apud *Ecclesiasticum capite 38.*

Quin & ipsum Salomonem Medica scripsisse testantur Josephus & alij: ac inter ea censendi libri de plantarum virtutibus quas posteris naturæ scrutator egregius aperuit.

Seculo 32do. Lycurgus Chariæli nepotis tutor integerrimus, & spartanorum Legislato 3170. Ad temperandum solutum Regum imperium Synedrion 28. Seniorum addidit. *Plutarch.*

In Medicorum arte plusquam in ope Divina spei posuisse, Asæ Regi meritò vitio datur. *Paralip. 2.* Atque hinc eos, hoc ævo magno in honore, fuisse conjicimus.

Seculo 33^{tio} Ephori Spartæ instituti à Theopompo Rege 3294. Tales erant Ephori apud Lacedæmonios, quales apud Romanos Tribuni plebis, ut enim à Consulibus ad Tribunos ita à Regibus ad Ephoros cujque provocare licebat.

Medicos]

Medicos magnopere ab Hebræis cultos
Isaiâ vaticinante, conjectare licet *ex cap. 3.
Prophet.*

Seculo 34to Zaleucus Legislator Severissi-
mus paulo post Locros conditos, ijs leges dedit.

Draco sub initium sæculi sequentis, Athe-
niensibus non tam atramento, quam sanguine
jura scribit.

Seculo 35to Solon abrogatis Draconis le-
gibus commodiores Atheniensibus tulit 3460.

Herophilus Medicus floruit; qui Phalaridema
Tyrannum sanitati restituit testibus Cicerone,
Plinio, & Plutarcho.

Mirum est quod prodit Mart: Capella l. 3.
Hierophilus agrorû venas rythmorû collatione pensabat.

Herophilus, & Erasistratus, nocentes homi-
nes, à Regibus ex carcere acceptos, vivos inci-
debant *Cels. l. 1. cap. 1.*

Seculo 36to P. Papirius collegit Jus Roman:
quod ab eo Papirianum est appellatum.

Zamolxis Pythagoræ auditor leges dat Getis.

Confutius Legislator Sinarum 3562.

Democede, Acron Agrigentinus Medicinæ
Empiricæ parens, Herodicus Hippocratis Ma-
gister, Medici.

Seculo 37mo Charondas Thurinis; Archita
Tarentinis; Parmenides Eleatibus; Eudoxus Gni-
dijs; jura describunt.

Romani decemviri leges à Græciæ civita-
tibus acceptas in duodecim Tabulis descriptas pro-
ponunt; eas exul Hermodorus Ephesus inter-
pretatur.

Ctesias Gnidijs, Philisto Siculus, Crito Co-
smedicæ inventor, Menecrates Syracusanus, En-
doxius Gnidijs, medici: Hippocrates Medicorum
omnium Princeps.

Seculo 38vo Appius Claudius cæcus Juris-
consultus.

Tib: Coruncanus primus jus Civile Romæ professus est.

Dexippus Cous Hippocratis discipulus; Nicias Pirrhi R: Philippus Acarnan, Alexandri M. Medici. Item Erasistratus, qui & Cleombrotus, ut recte Harduinus in Plin: l. 29. c. 1.

Seculo 39no Sextus Ælius Pætus ab Ennio laudatus, à quo jus Ælianum.

Cato censorius, M: Cato ejusdem f. & Scipio Nafica jurisperitissimi.

Eratosthenes Ciren: Historicus, Philosophus, Medicus; Arateus Cappadox hoc ævo Medicæ artis gloriâ, Vossio judice floruit.

Archagatus primus è Græciâ Romæ Medicinam proficitur. 3935. Plin:

Seculo 40simo. M. Manilius Q. Mut: Scævola Pub. f. Q. Mut. Scævola Q. Auguris f. M. Junius Brutius C: Martius Figulus. Gn: Aufidius, C. Antistius Labeo Senior, Juris Oracula.

Medici hoc ævo præcipui; Nicander Colophonius; Asclepiades Pruseus, qui neglectâ Hippocratis medendi ratione, novam condidit; Mithridates R. Ponti, cujus Medicos libros Pompejus Latinè verti mandavit.

Seculo 41mo Appius Augur, Q: Ælius Tubero, Servius Sulpitius Semonia, L. Attejus Jurisperitorum principes.

Themison Laodicenius Asclepiadis Magistri sectam mutavit, & aliam inter Medicos excitavit.

Medici hoc seculo celebres: Craterus; Apolonius Crassi libertus; Philotheus Amphiscenus; Dioscorides Herophileus; Aitorius Augusti Medicus, quem Vossius cum Antonio confundit.

LITE.

LITERÆ HUMANIORES.

Ad Christum Natum.

AN ante Babylonicam lingvarum confusionem literarum usus repertus fuerit, incertum adhuc est.

Ex duabus & septuaginta lingvis, quæ nactæ sunt in Babylonica confusione septem superesse ceniuntur, quæ ideo matrices appellantur: Hebraïca, Arabica, Græca, Slavonica, Germanica, Tartarica, Latina de qua lis est apud Eruditos.

Hieroglyphicæ literæ à Mercurio imo apud Ægyptios inventæ ijs occasionem postea dedere Deos pingendi monstruosis animalium formis *Euseb.*

Assyrios literarum elementis, a puero assuetus Abrahamus; ubi ad Chananæos accessit ejus gentis literis usus est. Nec earum usum abiecere Abrahami posterii; quoad in Chaldæa captivi prisca Assyrias resumpserunt. *Huetius.*

Ægyptii artium inventa, & historias describebant in columnis, & stelis easque in specubus asservabant, quas dixere syringes. *Huetius.*

Grammaticam à Prometheo inventam Græcorum sequente fabulas Suidas & Cedrenus asserunt.

Foy gentis Rex, Sinenfes characteres, (ut Kircherus ex eorum monumentis tradit) Ægyptiacos Rex Memnon invenit. *Plin:* Hieroglyphicas tamen literas ante, Athotis sive Mercurius I. invenerat.

Seculo 26to Moyses Pentateuchum, & Jobi Historiam Poeticè digestam, Josue in libro cognomine res à se gestas describit. *ss, Interpr.*

Poesis exortum agnoscunt plerique in Moysis, & Mariæ Cantico post transitum Maris Rubri 1544.

Zoroastria

Zoroastris enim Poemata ab Hermippo illustrata, supposititia censantur.

Cadmus Europam Sororem quærens literas è Phœnicia deportat in Græciam 2596.

Seculo 27mo Phemonoe Vates Delphis reddit oracula heroicis versibus; quorum primus Latine redditus fuisse fertur à Strabone. L. 9. Georg. Et pennas volucres, ex apes datæ mella, favosque.

Olen Lycius hymnos composuit, qui cantari solebant, in Delo. Herod. l. 4.

Linus Thebanus, Rythmorum & melodiarum apud Græcos inventor, Orphei magister.

Seculo 28vo Sanchoniaton Phœnix Historicus, post Moysen antiquissimus; à quo didicit.

Pitheus Thesei maternus avus, eloquentiarum primus præcepta proposuit.

Debora vates, & Poetria, ut liquet ex ejus Cantico.

Orpheus Poeta: Carmina tamen illius nomen præferentia merito tribuuntur Onamacriato, qui floruit sæculo 36.

Musæus Hymnographus Orphei discipulus.

Seculo 29no Eloquentiarum tria genera in Menelao Nestore & Ulisse, apud Homerum plerique agnoscunt.

Paris Alexander Antandri sub Ida monte literis excultus, Ceston Veneris scribit Athenæus.

Daphne Tiresiæ filia, Poetria nobilis, è cuius carminibus profecit Homerus.

Nicostrata quæ carminibus reddens oracula dicta est carmenta; ex arcadia cum Evandro, literas affert in Latium.

A Palamede plures Græci characteres inventi.

Seculo 30mo Samueli Judicum, & Rhutæ Historiam plerumque omnes tribuunt, ac simul partem

partem primam libri, qui Samuel inscribitur ss.

Interpr:

Davidi Sacrorum Poetarum principi præcipuam Psalmorum partem non omnes adscribimus. ss. *Interpr.*

Odas, Hymnos, Psalmos, & alia cantica scripsit metro vario. *Gensbrard.*

Syagrus Poeta Græcus, teste Eliano, Bellum Trojanum ante Homerum cecinit.

Seculo primo Natar, & Gad, partem primi, totum omnino secundum Samuelis librum scripsere. *Huetius.*

Dares Phrygius Bellum Trojanum descripsit ante Homerum. *Prolem: Hephaestio apud Phorium in Biblioth.*

Proverbiorum, Ecclesiasticis, & Cantici libri nobilissima sunt Salomonis Poemata *Videatur Huetius.*

Homerus, & Hesiodus fere æquales; ut habent plures & Marmor Arundelian: à quo tamē locantur in sequenti sæculo.

Seculo 32do Jonas Propheta rerum suarum scriptor.

Asclepiades Cyprius Histor: Pygmalione regnante. Quo tempore, quod mirum videtur, scribit ibi ulum carniū non fuisse. *Videatur S. Hieronym. l. 2. adversus Jovinianum & Voss: de hist Græcis l. 4.*

Lycurgus primus ex Jonia Homeri Poemata tulit in Peloponnesum. *Plutarch: in Vita ejusdem.*

Seculo 33tio Amos, Oseas, Joel, sua vaticinia scriptis consignant; & quia Prophetarum more vaticiniis non pauca admiscēt historica, Historicis accensentur.

Omnis Græcorum historia, qua Olympiades præcessit, Varroni visa, est fabulosa.

Seculo 34to Tobias pater, & fil: librum cognov-

cognominem scribunt eâ parte demptâ, in qua agitur de filij morte ss. *Interpr.*

Liber qui nomen Isaïæ præfixum gerit, eîdem jure tribuitur. *Huetius*

Eumelus, sive Thymelus Corinthius Bugoniae, & Europæ auctor; Archilochus Jambî re-
pctor; Tyrtæus, Alcmanius Lacedæmonius Pœ-
tæ; Megalostрата Poetria.

Jeremias, Baruch, Daniel, Ezechiel, sua vaticinia scribunt.

Seculo 35to Liber Judith scriptoris incerti Babylonicae captivitatis tempore, ut putat *Huetius*.

Solon; Cicerone teste, primus eloquentis nomen meruit.

Alcamañius Messenius, Leschus auctor par-
væ Iliadis, Terpander, Stesichorus, Sappho,
Alcæus, Sufarion Comædiæ veteris inventor,
pœtæ.

visitratus Homeri libros antea confusos, sic disposuisse dicitur ut nunc habemus. *Cic. 3. de Orat.* Hoc est in Iliadem & Odysseam ut in-
terpretatur *Ælianus*.

Seculo 36to Ab Esdra scripti III. & IV. Regum libri, & qui ejus nomen præfert; si pri-
ora sex capita demantur. *Huetius. Thalmudiste tribuunt Ieremia.*

pherecydes Cyrus primus apud Græcos libe-
ra numeris oratione scribere aggressus.

Hellanicus Mytilen: historiam ornat.

Jones à persis victoribus fictarum historia-
rum artem vulgo Romanzi discunt & ab his transit
ad Græcos. *Huetius.*

Oratio funebris I. habita Romæ in laudem
Bruti Consulis à p. Valer. publicola Collega.
Theognis Hipponax, Anacreon Theſpis Tra-
gediæ parens, Simonides qui memorandi artem
invenit, Onomacritus, Pindarus, hoc ævo cele-
bres pœtæ.

Seculo

Seculo 37mo. Herodotus, Thucydides, Cra-
tippus, Xenophon Histori.

Empedocles dicendi præcepta primus dedit;
sed illa Chorax, & Tyfias postea vulgarunt.

Pericles, Gorgias Leontinus, Protagoras,
Lyfias, Andocides, Theocritus Chius Orat.

Aristophanes, Sophocles, & Euripides pœ-
tæ. Cleobulina, & Telefila, poetriæ.

Dionysius Grammat: platonis præceptor.

Lamprus, & Illeus grammatica scripsisse vi-
dentur, ex Aristot.

Seculo 38vo. Hecateus Abderita; Abydes
nus Palæphatus; parius auctor marmoris Arun-
deliani, sive Oxoniensis; Megasthenes non Me-
tasthenes, Indic Histor.

Isocrates Theodectes, Naucrates, Teopom-
pus, Isæus, Demosthenes, Demetrius phalereus,
Rhet. Orat. Menander novæ Comædiæ princeps.

Quamvis, Laetrio teste, plato primus Gram-
maticæ vim inspexerit; certior hujus artis in-
ventor Aristoteles agnosci solet.

Seculo 39no. Manethos, philochorus, Be-
rosus, Eratosthenes, Cassius Hemina Hist.

Cethegus Conf: M: Porcius Cato Tiberi:
Sempronius Gracchus, Diophanes Mytilen: O-
ratores.

pœtarum pleiades, in quâ Theocritus Ara-
tus, Lycopharon, Callimacus, Apollonius, Ho-
merus junior.

Comædiæ Athenis vetitæ 3814.

prima fabula data Romæ a Liv: Andro-
nico.

Nævius, Ennius, plautus, Terentius, hoc
ævo florent.

A bello punico II. diligentius culta est lin-
gua Latina.

Crates Mallotes, primus Romæ Gramma-
ticus.

seculo 40mo Q: Fabius Maxim. Servilius
aus; L. Calpurnius Piso, Polybius, Alexander
polyhistor, L. Sittius, L. Claudius Quadrigarius
Hist.

Æmil Lepidus, Servius Galba, L. Crassus
M: Antonius Q: Hortensius Orat.

L. Plotius Gallus, qui primus Romæ La-
tinam Rhetoricam, professus est; Hierocles; Ap-
pollonius Molo, per quos Cicero protegit: Ni-
cander, Turpilius, Pacuvius L. Attius Senior,
& Junior, Lucilius, Q. Atta Togatarum scri-
ptor; Lucretius; Catullus; poetæ.
Aristarchus Grammatic.

Seculo 41mo Salustius, Cornelius Nepos,
L. Aruntius, Cheremon, Diodorus Siculus, Cæ-
sar, Histor.

M. Tullius Cicero, C. Scribonius Curio, M.
Antonius Triumvir. Timagenes, Orat.

Elpidius Sextus; Clodius Siculus, Porcius
Latro, Rhetor.

M. Terentius Varro, Archias Æmilius Ma-
cer, P. Virgilius Maro. Horatius, Domitius Mar-
sus, Tibullus, Propertius; Albius Varus, Aulus
Sabinus, & alij, poetæ.

Tyrannio Varro, Attejus; L. Varius, Ploti-
us Tucca, Grammat: & philol.

ARTES ET NOVA INVENTA.

Post Diluvium ad Christum Natum.

Noe primus è vitibus vinum expressit.
Necessitate magistrâ, quæ contrâ tem-
porum injurias præsidium quærebat, inven-
ta est inter primas ars ædificandi.

pictura inventa 200 circiter post diluvium
annis. *Salvianus ex alijs.*

Thare

Thare Abrahami pater plastes primus, simulacra fingit ex creta.

Zoroaster Magicarum artium inventor habetur; falso tamen illi tribuitur, liber Zind, quo Magicos ritus, & ignis colendi disciplinam ajunt contineri. *Huetius.*

Rudis statuarum origo è Saxis informibus, quas statuas stelaram Cedrenus appellat. l. 4. Mox iisdem succedere, vel columnæ, vel Cóni.

Osiris Ægypti R. cujus uxor Isis, seu Ceres pharia Agriculturam docuit Ægyptios. Verum de Osiride, & Iside omnia & incerta, & obfcura, ac verius fabulosa.

Phégon phoronei Argor: R: fr. primus apud Græcos annis, & mensibus metitur tempora, Hebræi, & Ægyptij antea norant.

Berylia hoc est lapides uncti, ab Urano, siue Cælo Deo, ut Sanchoniathon tradit inventa sunt. Erant hi, statuæ horum temporum.

Aliquid melius in simulacris effingendis Ægyptij conati sunt; ita tamen, ut vix oculi distinguerentur, & nec brachia, nec pedes disjungerentur ut videre est in tabula Isiaca Bembina, ac tribus vetustissimis Ægyptij lapidis simulacris; quæ servat nobilissima Caroli Card. Barberini pinacotheca.

Prometheus ignem e silice eliciendi & alendi rationem invenit. Hinc fabulæ locus de igne per eum è cælis raptò.

Sæculo 26to Cum Dij sub animalium formis in Hieroglyphicis notarentur; prima apud Ægyptios Deorum simulacra, fuere animalia & præcipue boves. Hinc & vitulus aureus Hebræorum Ægyptios imitantium.

Trochilus currum primus jungit 2507. Alij id tribuunt Erichtonio R.

panathenæici ludi Delphis 2565.

Hercules phænicus, seu Tyrius, purpuram a cane

à cane in maxillis cruentato edoctus, monstravit. Huic postea humanis victimis sub Molochi nomine litatur: est.

Seculo 27mo Ida monte conflagrante, incolæ Dactili, ferri fundendi rationem discunt. 2613.

Eumolpus mysteria Cereris instituit 2658.

Acrisus, & Prætus, Argivi, clypeum primi adhibent in bello.

Isthmiorum ludorum institutio per Pelopem Tantali filium Pisæ Regem 2693.

Seculo 28vo Orpheus Lyristes celeberrimus, feras, Sylvas, & Saxa, hoc est rudes homines traxisse scribitur.

Pluto Jovis frater funerum pompam primus adhibet, & inde inferorum Deus à pœtis dicitur.

Neptunus Jovis pariter fr. Nauticæ rei, cui præerat peritissimus, Maris Deus appellatur.

Argonautæ clarent, inter quos Jason 2793. Eorum ductor Tiphys.

Seculo 29no Hercules Alcmænæ f. Olympicos ludos instituit 2836.

Dædali inventa promovendis artibus opportuna, Ascia, Serra, perpendicularum, Terebra, Glutinum, Ithyocolla. Idem primus in statuis apertos oculos, & crura disjuncta, & brachia à corpore disparata faciens, hominum admirationem obtinuit. *Diodor: l. 4.* Idem primus navibus aptavit vela, quæ à pœtis in alas conversa sunt.

Latrunculorum ludus à palamede inventus.

Seculo 30simo Apaturias hoc est Deceptionis festum ab Atheniensibus institutum cum Xantus Bætorum Dux Melanthi astu cæsus esset. *Pulian Stratag. l. 1.* Regem tunc Atheniensium alij Thimetem appellant apud Eusebium traduntque Melanthum ejus fuisse successorem.

Seculo 31mo. Navigatio Salomonicæ Classis, seu

seu po
floruit
Tyrio
ter. n
A
pliniu
mens,
dedit.
riegs.
S
uno t
seculè
Char
M
vetitus
C
cecidit
peis t
Platar
S
fæmin
ausus
venta
tagra
I
incipi
M
statu
F
rum
L
S
daule
M
hepos

seu potius Catabli in Ophir, Nauticæ rei gloriâ floruisse Hebræos eâ tempestate doceret, nisi Tyriorum præcipue ope id factum ex S.S. Litter. nosceremus.

Æneam Tubam Piseus Tyrchenus invenit; Plinius. Sefotris. itinera sua in Tabulis proponens, Geographicarum Tabularum rudimenta dedit. *Euseb. in Epist. præviâ ad Dionis. Perieges. Herodot. l. 2.*

Seculo 32do. Pictores, qui monocromata, uno usi colore, pinxere, videntur ex Plinio hoc seculô statuendi l. 35. c. 9. Hygieumon, Dinias, Charmidas.

Rhodii maritimâ potentiâ florebant.

Nummorum usus Lacedæmone à Lycurgo vetitus.

Othryades Lacedæmonius, Argivis (qui ceciderant in prælio) spoliatis; de eorum clypeis trophæum erexit; & suo sanguine inscripsit. *Plutarch. in Parall.*

Seculo 33tio. Emaurus pingendo, marem; fæminamque, primus discrevit; & figuras omnes ausus est imitari. Cimon Cleoneus Emauri inventa excoluit, varias vultuum formas, & Catalographa invenit.

Iphitus Olympicos ludos instaurat, & hinc incipit numeratio per Olympiades 3278.

Malas Chius omnium apud Græcos primus, statuas format à marmore. *Plin.*

Phidon Argivus, Ponderum, & mensurarum apud Græcos inventor.

Chorebus Atheniensis figlinas invenit.

Lupercalia instituta à Romulo 3298.

Seculo 34to Bularchi Pictoris tabulam Candaules auro rependit.

Micciades Malatis f. & Anthermus ejusdem hepos, statuarii.

Numeratio per Olympiades incipit anno mundi conditi. 3278.

Plastice in Italia imo apparuit sub Demarato Tarquinii Prisci Patre.

Carnia in honorem Apollinis instituta 3318.

Horologia solaria hoc seculo apud Hebræos; ut liquet ex miraculo solis retrocedentis.

Annus correctus à Numa, duobus mensibus additis 3342.

Nummus Romæ primò sub Numa cusus; hinc illi nomen.

Glauco Chius primus ferrum glutinavit.

Seculo 35to Bupalus, & Athenis, Malatis pronepotes, & post hos Dipænus, atque Scyllis Cretenses marmore scalpendo apud Græcos inclaruere. *Plin.*

Pancratium additum Ludis Olympicis 3406.

Gambrius Tuiscorum Rex VII. cervisiam primus decoquere docuit anno 3414. Si recte tradit, & numerat Achilles Gassar in *Epit. Chron.*

Simulacrum Jovis Capitol: fictum à Turiano Plaste, Tarquinio Prisco Rege.

Agon Nemeus per Argivos 3478. institutus.

Seculo 36to Sappho Pœtria primò plestrum excogitavit *Genebrard.*

Anaximander Milesius horologia solaria primus apud Græcos inducit. Tabulas Geographicas perficit; quarum dederat rudimenta Sefostris.

Pythagoras lyræ Chordam addit, & notato fabrorum sonitu Musicam perficit.

Athenienses Tyrannicidis Hermodio & Aristogitoni statuas ponunt 3544.

Saturnalia instituta 3557.

Thespis Pœta personas invenit.

Seculo 37mo. Panæus Phydæ fr insignis pictor quem in Picturæ certamine Corinthi Timagoras vicit. Polygnotus Thasius plurimum Picturæ contulit; siquidē instituit os adaperire, dentes ostendere, vultum ab antiquo rigore variare; sed supra hæc
alios

alios què hujus ævi Pictores, Zeuxis, Parrhasius, ac Tymantes inclaruere.

Statuis sive ex ære, sive ex marmore elaborandis, gloriam summam adepti sunt Phidias, Scopas, Myron, Pythagoras.

Phidias artem Toteuticen non invenit, ut Plinius tradit, sed perfecit.

Artemon Clazomenius obsidionales machinas invenit 3612.

Callias Atheniensis usum minii monstravit 3649.

Seculo 38vo Pamphilus Apellis Magister, Apelles Pictorum Princeps, Protogenes ejus æmulus, Artis apicem attigere.

Aristides Apellis æqualis primus animum pinxit. *Plin.*

Æra Seleucidarum Anno Urbis conditæ, 442. ante Christum 312. Videatur Noris in *Epôch Syre Maced.*

Simulacris effingendis, vel ex ære, vel ex marmore, super omnes hujus ævi excelluere Lyfippus, Pyrgoteles, Praxiteles.

Colossus Rhodius artifices Charete Lydio.

Romæ nummus argenteus primò cusus 385

Tonfores primùm è Sicilia P. Ticinius Romanam adduxit.

Seculo 39no Agesander, Polydorus, & Athenodorus Rhodij; quorum est Laocon in Vaticano servatus, opus omnibus, & Picturæ, & statuarie artis præponendum ex Plinio.

Metrodorus Philosophus, & Pictor.

Cresibius Tonsor Pneumatica, & hydraulica organa invenit regnante Evergete. *Athen: lib. 4.*

Floralia instituta 3814.

Ludi Apollinares 3842.

Archimedes Syracusanus speculis naves incendit 3840.

Romani primò usi aurò signatò 3847.

Ludorum Megalensium origo 3850.

Horologium ex aqua Romæ primo factum
3805.

Seculo 40fimo. Lala Virgo Cyzicena Pictrix,
Varronis juventâ, Romæ & penicillo pinxit &
cestro in Eborè

Posis ex eodem Varrone Plastes nobilis; à
quo facta poma, & uvæ, ut non posset quis-
quam discernere à veris

Arcefilaus plastes Luculli familiaris.

Incensa à Mummio Corintho 3908. æs Co-
rinthium fluxit, cui luxuria postea pretium fe-
cit, vel ante aurum. *Plin.*

Seculo 41mo Ara Hispanica Anno Urbis
conditæ 716, ante Christum 38.

Æra Antiochena A. V. 723. A. C. 31.

Æra Laoðicena A. V. 724. A. C. 30.

Æra Alexandrina, sive Ægyptiaca eodem
anno.

Ludi Quinquennales 4026. Seculares 4037:

Timomachus Byzantinus sub Cæsare, Lu-
dio sub Augusto, celebrantur inter Pictores.

Inter statuarios memoratur à Varrone Pa-
siteles. Aliorum opera celebrantur, tempora si-
lentur.

NATALES URBIUM ET ARCHITECTURÆ OPERA.

Post Diluvium ad Christum Natum.

Hortante Nembroto Chusi f. Chami Nepotè
Turris & Urbs Babylon ædificatur 1854.

Aliqui Urbem hanc multa post secula con-
ditam malunt.

Memphis

Memphis à Mene conditur in Ægypto. Ni-
mus ad Tigrim Ninivem condit.

Nisibis in Mesopotamia, & aliæ Urbes ex-
structæ.

Semiramis Babylonem magnificentius augeat.

Pyramides non ad horrea, ut aliqui falsò
putant, sed ad Regum sepulchra inter Delta,
& Memphim erectæ; ideoque non Thinitæ, sed
Memphitæ Reges, earum auctores habendi sunt.

Suphis Memphis in Ægypto R. pyramidem
omnium maximam ante natum Aram Abraha-
mi fratrem erexit. *Ex Manethone.*

Cres Gnossum in Creta condit 2097.

Eleusis, ubi sacra Eleusinia, ab Ogyge con-
dita, 2272.

Sparta à sparto Phoronæi f. condita 2336

Alii malunt à Lacedæmone, cujus uxor Sparta.

Memnonis statua ad solis exortum vocalis
2438. à Cambyse postea diffissa.

Pyramides aliquæ in Ægypto à Pharaone
Oro erectæ, 2480.

Athenæ à Cecrope fundatæ 2496.

Sæculo 26to Corinthus instaurata, quæ pri-
us Ephira dicebatur.

Dardania, quæ postea Troja dicta est, à
Dardano conditur 2574. Fabularum seges.

Delphicum Templum Apollini sacrum hoc
seculo erectum.

Sæculo 27mo. Thebæ in Bæotia per Cad-
mum conditæ 2620; seu potius Cadmia; cui
postea adjectæ Thebæ

Corinthus per Sisyphum iterum instaurata
2630.

Amphion Thebas mænibus cingit 2640 *His-
per conciliatos blanda oratione agrestes homines
exstructis, magnam Pœtis mentiendi licentiam
fecit.*

Sæculo 28vo. Nyia urbs prope Indum flu-
vium à Baccho condita, Cyzy-

Cyzicus in Hellesponto fundata 2771.

Miletus coloniarum postea multitudine ca-
lebris in ora maris Ægæi 2779.

Tyrus in Phœnicia instauratur 2783.

Laomedon Trojæ muros erigit 2794; mox
ob negatam Herculi & Sociis pactam merce-
dem, ab illis obtruncatur.

Seculo 290. Labyrinthum Cretensem à Dæ-
dalo 2800. elaboratum plurimi scribunt; sed re-
vera Labyrinthus nil aliud fuit, quàm ingentes,
ac tortuosæ secturæ; quæ ad radices Idæ mon-
tis actæ sunt; cùm lapides ad Gnoſſon, aliasque
urbes condendas exciderentur *Huetius in Dem.
Evang.*

Scylacium in Brutiis Atheniensium colonia.

Laurentum ab Æneâ conditum 2872.

Seculo 305mo Alba in latio ab Ascanio
Æneâ f. condita 3003.

Præneste à Telegono Ulyſſis f. & Tuscu-
lum nunc dirutum, ab eodem conduntur. *Quod
nunc Fragsatum dicimus ex ejus reliquiis exſtru-
ctum, ab eo distat, quod in Vallem oppositam, &
nulla ratione Romam respiciebat; ut erudite Fa-
brettus in Apol.*

Plura in Leſbo conduntur oppida & insula
frequentatur. *Herodot.*

Seculo 31mo Smyrna, & Cumæ 3003. Ephesus
3007. Samos 3064. conditæ.

Templum Salomonis omnium celeberrî-
mum, 3023 cæptum, 3030. absolutum.

Ejusdem Regia 3031. Thronus 3042.

Labaris, ut Eusebius, seu Lachares, ut Syn-
cellus, R. Ægyptius in Labyrintho sepulchrum
sibi paravit. *Plinius* id opus tribuit Peteseuco S.
five Tithoe.

Templum Dianæ Ephesinæ plurimorum
Regum opus, Architectis Theodoro, & Cher-
siphronem, sed hoc magnificentius potius exstructum,
quàm conditum. Seculo

Seculo 32do Bononia ab Hetruscis condita
duobus ante Romam seculis. *Volater.*

Samaria Regia Regum Israel 3112.

Hiericho reparatur ab Hiele 3122.

Carthago capta 3147, absoluta 3166, à Di-
done Tyria. Alii tamen malunt. Urbem lon-
ge ante à Zoro, & Carchedone conditam, so-
lamque arcem Byrsam à Didone ædificatam af-
firmant.

Lemnius Labyrinthus hoc fortasse seculo
ad imitationem Ægyptii.

Seculo 33tio. Vienna in Gallia fundata 3218.

Capua in Campania condita 3253.

Obeliscus omnium maximus, quem
ante Lateranensem ædem miramur, jussu Ra-
messis R. Ægyptij à 20. hominum millibus elab-
oratus *plin.*

Ozias Urbes plures ædificasse traditur. 2. *paral.*

Seculo 34to Roma à Romulo condita 22.

April: 3301. Dies dictus palilia.

Naucratis in Ægypto à Milesiis 3305.

Syracusæ in Sicilia ab Archia Herculis ne-
pote 3313.

Catanam in sicilia Caloydii 3314; Sybarim
& Crotonem in Italia Myscellus 3345. con-
dunt.

Cyzicus in Hellesponto; Locri in Italia
3371; Abdera, Lampsacus, Clazomene 3378 ædi-
ficatæ.

Seculo 35to Selinus in Sicilia à Megarensi-
bus 3406. Dyrachium 3430. Ostia ab Anco Mar-
tio exstructa 3432. Perinthus in Thracia, Came-
rina in Silicia 3450. Massilia à phocensibus 3454.
Labyrinthus Ægyptius 3457.

Hortos pensiles Babylone Nabuchodonosor
Magnus instruit; Urbem amplificat, munit,
exornat.

Cyrus

Cyrus in Ecbatanis 3504. domum habuisse scribitur lapidibus pretiosis versicoloribus, atque auro vinctis exstructam Athen. l. 12. c. 3.

Seculo 36to Labyrinthus Porcenæ Clusii Regis. *plin.*

Obeliscus. quem videmus in area D. Mariæ de Populo psemniis R: jussu è rupe Syenite excisus.

Puteoli à Samiis conditi 3535.

Capitolium è Saxo quadrato, eloacæ, & stratae Slicæ viæ, jam majestatem aliquam Romanæ spirabant.

Sena in Etruria, & Senogallia in Umbria à Gallis Senonibus Brenno Duce condita.

Seculo 37mo. Mnesticus Architectus Arcem Atheniensem delineat. 3614.

Ancona à Syracusanis Dyonisii tyrannidem fugientibus conditur.

Alexia in Dalmatia à Dionysii 3670.

Fanum Fortunæ conditum post Brennum à Camillo victum.

Seculo 38vo Artemisia marito Mausolo Cariæ Regi sepulchrum nobilissimum potuit 3701.

Alexandria in Ægypto ab Alexandro M. condita 3723. mox aliæ plures per Asiam urbes.

Seleucus Nicator novem a se conditas Urbes de suo nomine Seleucias appellat *Appian: in Syriacis.*

Appia via strata & Aquæ ductus per Appium Claudium 3743.

Antiochia ad Orontem quam inchoaverat Antigonus, absolvitur à Seleuco 3753.

Pharus turris celeberrima in conspectu Alexandriæ à Ptolemæo Philadelpho per Sosistratum Architectum erecta 3770.

Astacus à Nicomede R. Bithyniæ instaurata nomen ab eo ducit 3792.

Seculo 39no. Viâ flaminia per Etruscos Aretium

Aretium ducens à flaminio Censore munita 3835.

Murus per 600. passuum millia à Sinis ad arcendos Tartaros exstructus ducentis circiter ante natum Christum annis.

Savo, vulgò Savona à Magone Carthaginiæ ædificatur post diruta à Romanis Vada Sabatia, quorum illa ruinis crevit Hist. M. S.

Genuam à Magone Pæno dirutam, Lucretius Spurius exædificat 3851. *Livius.*

Cornel: scipio Naslen Romæ inter primos splendide cæpit ædificare.

Seculo 405imo. C: Græchi scrib: Plebis lege, Carthago restituitur 3931. primus omnium Metellus Macedonicus ædem ex marmore Romæ molitus vel magnificentiæ, vel luxuriæ princeps fuit *Velleius Paterc:*

M. Æmilius Scaurus viam Flaminiam Censor stravit.

M: Aurelij scauri Theatra è ligno amplissima, cardinum singulorum versatili libramento suspensa.

pompejus Theatrum dedicat. 3999.

Seculo 41mo Lugdunum in Gallia conditum per C: Munatium plancum Procos. 4011.

M Vispanius Agrippa, bellicâ gloriâ, & ædificandi laude celebris, pantheon Romæ condit 4027.

Unico ædilitatis anno, lacus 700 fecit, Salientes 105. Castella aquarum 130. & alia plura cultu magnifica. *Plin. l. 26. c. 6.*

Herodes I. Hierosolymis Theatrum Amphitheatrum, & nobilissimam Regiam exstruit. 4030.

VIRI ET RES MEMORABILES.

Post Diluvium ad Christum Natum.

Nemo mortalium post submersionem terrarum natus ad annos 500. vitæ tempus protulit.

Cum post eluvionem, vis, & hominum vita imminuta esset, ad subsidium imbecillitatis, carnis esus, & vini usus inventus.

Noë vino liberalius hausto, fit ebrius; quare nudus ludibrio habetur à f. Chamo.

Cum Babel conderetur, ex probato Mathematicorum calculo homines jam excreverant ad 4195000.

Aram, Tharæi primogenitus, Abrahami fr. primus inter mortales repentinâ morte periisse fertur. *Salian.*

Ogyge regnante memorabilis Atticæ totius, inundatio 2258. Usque ad hanc omnis Historia Varroni dicitur incognita.

Quo tempore Stella Veneris, colorem, magnitudinem, cursum mutasse visa est, ut ex Varone refert S. Augustinus. *lib. 25. de Civ. c. 8*

Gustaphus persarum Rex acceptam à Zoroastre religionem in perfide propagasse fertur.

Grassante per palæstinam, vicinesque regiones fame, filii Jacob in Ægyptum proficiscuntur 2327.

Apis post mortem in Ægypto divinis consecratur honoribus. Hunc Ægyptium cum Argivo Api, plerique confundunt.

Callythia Junonis Sacerdos Argo regnante foret.

Phorbas dictus Ophiacus, Rhodô à serpentibus liberatâ.

Scæulo

Seculo 26to. Thessalia per eluvionem obruta, Deucalione & Pyrra in Parnassio regnantibus 2540. Eadem fere tempestate, Phætonte Rege maximum ad eridanum exarsit incendium. Hinc fabulæ locus.

Hellen Deucalionis filius, à quo Græci dicti Hellenistæ: Ex eo nati, Æolus, Dorus, & Xutus; ex quibus Græci propagati sunt.

Ænotrus cum Arcadum colonia in Italia.

Seculo 27mo Europa rapta à Iove Tauro Cretæ Rege sive avesta Iovi, cui Tauri nomen. Phlegias Templum Apollinis Delphis incendit, 2603.

Philomela, Procne, Itys, Theseus Pandionis.

Orythia Erechtei filia à Bocea rapta 2660.

Ex his nati Zetes & Calais.

Phrixus cum Helle sorore fuga, 2671. *Ab hac Helle ponto nomen.* Dirce taurinæ caudæ alligata raptatur, & occiditur, Amphione & Zethæ matris Antiopæ injurias ulciscuntibus.

Seculo 28vo. Midas mortalium omnium ditissimus, sed auribus asininis regnat in Phrygia 2731.

Pelops Tantali filius Hippodamiam ducit, præest ludis Olympicis 2731.

Faunus Latinus Rex Faunorum pater habitus, quia illis aras crexit.

Minos II. Cretæ R. instructa classe maris imperium primus tenuit. *Thucid. l. 1.*

Seculo 29no. Theseus victo Minotauro, redit Athenas 2823.

Aeta, Iason, Medea, Tiresias, Ædipus Sphinx, Lajus, Jocasta, Creon, Electra, Orestes, & Pylades, nomina fabulis incluta.

Hercules labores, & vitam, exitu infelicitissimo claudit. 2854.

Antenor, & Æneas Trojæ proditores in Italiam navigant 2870. Ægisthus reducem Trojæ Agamemnonem occidit.

Agamemnonem interficit; ille ab Oreste trucidatur 2878.

Seculo 305mo Penthilus Urestis f. Coloniam è Græcia in Thraciam ducit 2951. Dicta est Aolica migratio.

Tisamenes Penthili fr. Græcorum coloniâ in Asiam ductâ Ionios vicit, & expulit. Hæc dicta est Ionica migratio, 2952.

Theres Myniarum Coloniam ducit in Insulam quæ cum Callistus diceretur, ab eo post modum Thera est appellata.

Codrus Athenarum R. postremus egregiæ in patriam pietatis laudem tulit, morte pro ejusdem salute fortiter quæsitâ 2983.

Seculo 31mo. Neocles, & Androcles, Codri fr. Græcorum coloniam in Asiam ducunt, 3010.

Fames ingens in Palæstina cæsat, duobus Saulis filiis in crucem actis.

Sesostris Ægypti R. navigabilem alveum à Nilo in mare rubrum frustra ducere conatur.

Seculo 32do. Siccitas, & fames ingens, tempore Eliæ Palæstinam per annos tres cum dimidio vexant ab anno 3123.

Mesa Moabitarum R. filium coram hostibus mactat 3140.

Elisa, seu Dido Pygmalionem fratrem, Sichæi viri sui interfectorem exosa, Tyrô cum gaza solvens abit in Africam 3147.

Eadem laude pudicitie illustris, ne Regi Maurorum larbæ cogatur nubere, tribus fere post æneæ fugam sæculis sibi mortem infert.

Seculo 33tio. Coræbus Coquus primus in ludis Olympicis coronatur 3278.

Amulius fr. Numitorem natu majorem regno pellit; ejus filiam, Rhæam Sylviam, (ex qua deinde Romulus, & Remus) Vestalem facit.

Romulus

Romulus, & Remus expositi servantur;
& educantur à Regio Pastore Fausto 3284. Ilium
avum Numinorem regno restituunt. 3300.

Seculo 34to. Sabinæ à Romanis 3304.

Lacedæmoniorum puellæ à Mæleniis rap-
tæ 3311.

Aristodemus filiam mactat ex oraculo 3316
Hippomanes filia voratur ab equo cum quo
clausa fuerat à patre 3331.

Romulus ob ingenij ferociam à suis discerpi-
tur 3339.

Seculo 35to Tullus Hostilius igne cælesti
cum Domino perit 3414.

Arionis sive historia, sive fabula 3340.

Ciæxatex Ninivem delet 3448.

pestis Athenis furit, sed fugatur arâ Deo igno-
to erectâ 3457. *Eusebius.*

Cylonium piaculum Athenis 3455.

Phalaris Agrigenti in Sicilia Tyrannorum im-
manissimus. perillus bovis Ænei faber sub phala-
ri, illo primus exurit 3482.

Seculo 36to. Policrates Samiorum Tyrani-
nus & Milo Crotunita.

Zopyri amici stratagemmate Babylonem Da-
rius occupat, 3534.

Horatii Coclitis, Cleliæ Virginis, Mutii Sce-
volæ, Coriolanio virtus apud Romanos claret.

Aristides 3571. Themistocles 3583. Ostræ-
cismo pulsi.

Spurius cassius præceps datur è rupe Tarpe-
ja 3569. Fabij 300. ad Cremeram cæsi 3587.

Ad Ægos potamos saxum de cælo cadit 3587.
L. Quintius cincinnatus, Dictator ab aratro

3596.
Cimon apud Athenienses domi & belli
clarissimus.

Seculo 37mo Spurius Melius à c. Servilo cæ-
ditur 3615. Solydamus Thessalus mirandi roboris
3646. Socrates

Socrates damnatur 3655.

Albanidacus excreſcentiæ prodigium 3657.

Epaminondas in Bætia floret, 3680.

Dionyſius Syracularum Tyrannus; cujus fili:
poſt annos 38. pulſus, Ludimagiſter Corinthi fuit.
Curtius armatus in voraginem ſe projicit 3693.

Templum Dianæ Epheliæ conflagrat 3698.

Seculo 38vo M. Valerius ope corvi Gallum
in Monomachia vincit, inde corvinus appellatus
3705.

Manlius filium injuſſu pugnante ſecuri per-
cutit 3715.

Decius pater 3714. Fil: 3759. Se pro Republ:
devoverit.

Romæ veneficia Matronarum detecta 3723.
Phocion de Athenis optimè meritis damna-
tus. 3736.

Agathocles Siciliae Tyrannus obit, 3765.

Seculo 39no. Mater Idea Romam inveſta
3849.

M. Attilius Regulus necatur à Pænis, 3803.

Q. Fabius Maxim: cunctando rem Romanam
eſtavit.

Romæ templum Jani clauſum 3819.

M. portius Cato Cenſorius, optimus Orator, opti-
mus Imperator, optimus Senator, & integritatis
exemplar.

T. Manlii Torquati cum Gallo ad Anienem
monomachia 3893.

Seculo 40mo Scipio Afric: ſenior Romæ in-
digne traductus Linum ſecedit; ubi exul
moritur 3967.

Baccanalium peſtis Romæ exſtineta 3968.

Maſſiniſa Romanorum amiciffimus, quatuor
ſuperſtites filios relinquit; inter quos Jugurtha
3906.

Scipio, & Zælius mirum amicitiae exem-
plum.

Numene.

Numantia everſa ſcipionis Africanì Junioris virtute 3921.

Gracchorum Tib. & Cai, Drufi, & Saturnini. Romæ ſeditiones poſt Attali hæreditatem.

C. Marius. II. cos: victus à Sylla, lætet in palude 3966.

Mithridates Aſiâ potitus, omnes in tota provincia Romanos una die necat, 3966.

Sæculo 41mo Pompejus M: Ptolomæi R. juſu in Ægypto necatur, 4006.

Cato Uticenſis ſibi manus infert 4008.

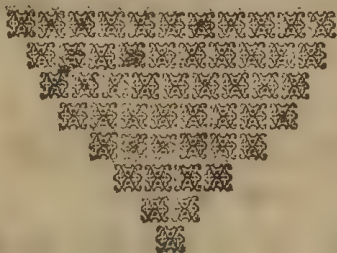
M. Tullius Cic. proſcriptus, occiditur à Popilio centurione; quem defenderat 4011.

Peruſiâ captâ multi Senatores, & Equites ad aram Cæſari Sacram maſtati, 4014.

Thebæ in Ægypto, Tralles in Lydia terræ motu everſæ, 4026.

Mecænas literatorum præſidium & decus.

Julia Auguſti f. adulterâ relegatur, 4048.

PARS.

P A R S II.

SACRA COMPLECTENS
A
CHRISTO NATO
Ad
ANNUM MCCCXII.

VISIBILIA ECCLESIAE
CAPITA
JESU CHRISTUS

Sacerdos Magnus & celestis vita Magister.

Ætas VII
mundi
ad finem
illius

JESUS Dei filius octava post Nativitatem die circumciditur, mox adoratur à Magis Arabiæ Regulis; offertur die quadragesimæ in Templo; inde Angeli monitu transferretur in Ægyptum; unde redux post Herodis A-

dis Aſcalanitæ mortem, duodennis cum Legis peritis agit in Templo, Latet poſt modum in-
fabrili Joſephi officina uſque ad annum ætatis
trigeſimum; à quo poſt Judæam miraculis & do-
ctrinâ per triennium illuſtratam; anno trigeli-
mo tertio inchoato, in Crucem à Judæis ectus;
ſuo ſanguine icelus humanum luit, mortisque
victor, Cælum; unde venerat, repetit petrum;
ejusque Succeſſores, ſuæ poteſtatis Vicarios relin-
quens in terris.

CHRISTI VICARII PONTI- FICES ROMANI.

1. S. Sanctus Petrus Galilæus à Chriſti in Cæ-
lum aſcenſu ejusdem in terris Vicarius I.
Ab anno
56. anno, Antiochiæ ſedem locat; 43. Chriſti 1.
Romæ cumque eam ibi annos 24. Mens: 5. ad 100.
dies 12. tenuiſſet; è crucē evolavit ad ſuperos
29. Junij 67.
2. S. Linus Volateran: M. ab anno Do-
mini 67. ad 78. Anni II. Menſibus 3.
3. S. Cletus Roman: M. à 78. ad 91. A.
II. M. 7.
4. S. Clemens Rom: M: à 91. ad 100. 9. 6
5. S. Anacletus Athen. M. à 101. ad 110. II.
Ab anno
9. 3. Chriſti
6. S. Evaristus Græcus M. à 110, ad 119. 100 ad
200.
9. 3.
7. S. Alexander Roman: M. à 119. ad 130.
10 6.
8. S. Sixtus Roman: M. à 130. ad 140.
9. 10.
9. S. Teleſphorus Thurienſis M: à 140 ad
152. 12 9.
10. S. Hyginus Athen: M. à 152. ad 156.
4. 9.
11. S. Pius Aquilejenſ. M. à 156. ad 165.
9. 6. E
12.

III.
Ab Anno Christi
200. ad
300.

12. S. Anicetus Syrus M. à 165. ad 173.
8. 9.
13. S. Soter Fundanus: M. à 173. ad 177.
4. 0.
14. S. Eleutherius Nicopol M. à 177. ad
192. 15. 1.
15. S. Victor African: M. à 192. ad 201.
9. 2.
16. S. Zephirinus, Roman: M. à 201. ad 219.
18. 1.
17. S. Callistus Roman: M. à 219. ad 224.
5. 1.
18. S. Urbanus Roman: M. à 224. ad 231.
6. 7.
19. S. Eontianus Roman: M. à 231. ad
235. 4. 5.
20. S. Anterus Græcus M. à 235. ad 236.
D. 43.
21. S. Fabianus Roman. M. à 236. ad 250.
15. 0.
22. S. Cornelius Roman: M. à 251 ad
253. 2. 5
23. S. Lucius Roman: M. à 253. ad 255.
1. 4.
24. S. Stephanus Roman: M. à 255. ad
257. 2. 4.
25. S. Sixtus II. Græcus M. à 257. ad 258.
1. 9.
26. S. Dionysius Græcus M. à 258. ad
270. 12. 3.
27. S. Felix Roman: M. à 270. ad 275.
4. 5.
28. S. Eutychianus Etruscus. M. à 275 ad
283. 8. 6.
29. S. Cajus Dalmita M. à 283. ad 296.
12. 4.
30. S. Marcellius Roman: M. à 296. ad
304. 8. 0.

31. S. Marcellus Roman: M. à 304. ad 309. 4. 2.
32. S. Eusebius Græcus à 309 ad 311. 2. 8.
33. S. Melchiades Afer, à 311. ad 313. 2. 12.
34. S. Sylvester Roman: à. 314. ad 335. 21. 1. IV.
35. S. Marcus Roman: 336. o. 9. *Ab Anno Christi*
36. S. Julius Roman: à 337. ad 352. 15. 6. 300. ad
37. Liberius Roman: à 352. ad 367. 15. 4. 400.
38. S. Felix II. Roman: M. à 355. ad 358. 3. o.
39. S. Damasus Hispanus à 367. ad 384. 17. 3.
40. Siricius Roman à 385. ad 398. 13. 1.
41. S. Anastasius Roman: à 398. ad 402. 4. 1.
42. S. Innocentius Albanus à 402. ad 417. 15. o. V.
43. S. Zosimus Græcus à 417. ad 418. *Ab Anno Christi*
44. S. Bonifacius Roman: à 418. ad 423. 4. 8. 400. ad
45. S. Cælestinus Roman: à 423. ad 432. 8. 11. 500.
- 46 S. Sixtus III. Rom. à 432. ad 440. 8. o.
47. S. Leo Roman: à 440. ad 461. 21. 2.
48. S. Hilarius Sardus, à 461. ad 467. 5. 3.
49. S. Simplicius Tiburtin. à 467. ad 483. 15. 11.
50. S. Felix III. Rom. à 483. ad 492. 9. o.
51. S. Gelasius Afer. à 492. ad 496. 4. 7.
52. S. Anastasius II. Rom. à 496. ad 498. 2. o.
53. S. Symmachus Sardus à 498. ad 514. 25. 7.
54. S. Hormisdas Venafran. à 514. a 523. 9. 1.
55. S. Joannes Etruscus à 523. ad 526. 2. 9. VI.

Ab an-
no Christi
500. ad
600.

56. S. Felix IV. Beneventan. à 526. ad 529.
3. 2.
57. Bonifacius II. Rom: à 529. ad 632.
2. 1.
58. S. Joannes II. Rom: à 532. ad 535.
2. 4.
59. S. Agapetus Roman: à 535. ad 536.
1. 0.
60. S. Sylverius Rom: M. à. 536. ad 537.
1. 5.
61. Vigilius Roman: à 537. ad 555. 17. 6.
62. Pelagius Rom: à 555. ad 570. 4. 11.
63. Joannes III. Rom: à 561. ad 574. 13. 0.
64. Benedictus Rom: à 575. ad 579. 4. 2.
65. Pelagius II. Rom: à 579. ad 590. 10. 2.
66. S. Gregorius Magnus Rom: à. 590 ad
604. 13. 6.
67. Sabinianus Tuscus. à 604. ad 606. 1. 5.
68. Bonifacius III. Rom: 607. 0. 9.
69. S. Bonifacius IV. Marfus à 608. ad 615.
6. 8.
70. S. Deus dedit Rom: à 616. ad 619.
3. 1.
71. Bonifacius V. Neapolit: à 620. ad 626.
5. 10.
72. Honorius I. Campanus à 626. ad 638.
12. 0.
73. Severinus Rom: 640. 0. 2.
74. Joannes IV. Dalmata. 640. ad 642. 1. 10.
75. Theodorus I. Græcus à 642. ad 649.
6. 6.
76. S. Martinus Tudertinus M. à 649 ad
654. 6. 2.
77. S. Eugenius Rom: à 654. ad 657. 2. 9.
78. S. Vitalianus Signinus à 657. ad 671.
14. 5.
79. Adeodatus Rom: à 672. ad 677. 5. 2.
80. Donus Rom. à 677. ad 679. 1. 5.
81.

VII.

Ab an-
no Christi
600. ad
700.

81. S. Agatho Siculus à 679. ad 681. 2.
82. S. Leo II. Siculus à 682. ad 684. 1. 7.
83. S. Benedictus II. Rom: à 685. ad 686.
o. 10.
84. Joannes V. Antiochen. à 686. ad 687.
1. o.
85. Conon: Thrax à 687 ad 788. 1. o.
86. S. Sergius Antiochen. à 688. ad 702.
13. 9.
87. Joannes VI. Græcus à 702. ad 704.
2. 2.
88. Joannes VII. Calaber à 705. ad 707.
2. 8.
89. Sifinnius Sirus à 707. ad 708. D. 20. VIII.
90. Constantinus Sirus à 708 ad 715. 7. 1. *Ab An-*
91. S. Gregorius II. Rom: à 715. ad 731. *no Christi*
15. 9. 700. *ad*
92. S. Gregorius III. Syrus à 731. ad 741. 800.
10. 9.
93. S. Zacharias Calabera 741. ad 752. 10. 3.
- Stephanus II. Rom. 5. Dier. Pontif. non
numeratur.
94. Stephanus III. dictus II. Rom. à 753
ad 757. 3. 1.
95. S. Paulus Rom. à 757. ad 768. 10. 1.
96. Stephanus III. Siculus à 768 ad 772.
3. 6.
97. Hadiranus Rom: à 772. ad 795. 23. 10.
98. Leo III. Rom: à 795. ad 816. 20. 6.
99. Stephanus IV. Rom: à 816. ad 817. o. 7.
100. S. Paschalis Rom. à 817. ad 824. 7. 4.
101. Eusebius II. Rom. à 824. ad 827. 3. 3.
102. Valentinus Rom. 827. D. 40.
103. Gregorius IV. Rom: à 828. ad 844. IX.
16. o. *Ab An-*
104. Sergius II. Rom. à 841. ad 847. 3. o. *no Christi*
105. S. Leo. IV. Rom à 847. ad 855. 8. 3. 800. *ad*
106. Benedictus III. Rom. à 855. ad 858. 2. 6. 900.

107. S. Nicolaus Rom. à 858. ad 867. 9. 8.
108. Adrianus II. Rom. à 867. ad 872. 5. 0.
109. Joannes VIII. Rom. à 872. ad 882. 10. 0.
110. Marinus seu Martinus II. Galestinus à 882. ad 884. 1. 2.
111. Adrianus III. Rom. à 884. ad 885. 1. 4.
112. Stephanus V. Rom. à 885. ad 891. 6. 0.
113. Formosus Porthensis à 891. ad 896. 4. 7.
114. Bonifacius VI. Rom. 896. D. 15.
115. Stephanus VI. Rom. à 896. ad 897. 1. 3.
116. Romanus Faliscus à 897. ad 898. 0. 5.
117. Theodorus II. Rom. 898. D. 20.
118. Joannes IX Tiburtinus à 898. ad 907. 2. 0.
119. Benedictus IV. Rom. à 900. ad 904. 4. 7.
120. Leo V. Ardeatinus 904. D. 40.
121. Christophorus Rom. à 904. ad 905. 0. 6.
122. Sergius III. Rom. à 905. ad 912. 7. 4.
123. Anastassus III. Rom. à 910. ad 912. 2. 3.
124. Laudo Eretanus à 914. ad 915. 0. 5.
125. Joannes X. Rom. à 915. ad 928. 13. 2.
126. Leo VI. Rom. à 928. ad 929. 0. 7.
127. Stephanus VII. Rom. à 929. ad 931. 1. 2.
128. Joannes XI. Rom. à 939. ad 936. 4. 11.
129. Leo VII. Rom. à 936. ad 939. 3. 6.
130. Stephanus VIII. Germanus a 939. ad 943. 3. 5.
131. Marinus II. seu III. Rom. a 943. ad 946. 3. 6.
132. Agapetus II. Rom. a 946. ad 956. 9. 7.
133. Joannes XII. Rom. a 956. ad 963. 7. 8.
134. Leo VIII. Rom. a 963. ad 964. 1. 4.
135. Benedictus V. Rom. a 964. ad 965. 0. 11.
136. Joannes XIII. Rom. a 965. ad 972. 6. 11.
137. Benedictus VI. Rom. a 972. ad 974. 1. 6.
138. Docus II. Rom. a 974. ad 975. 1. 6.
139. Benedictus VII. Rom. a 975. ad 984. 8. 7.

X.
Ab An-
no Christi
900. ad
1000.

XI.
Ab An-

140. Ioannes XIV. Papiensis a 984. ad 985. o. 8. *no Christi*
 141. Bonifacius VII. Rom. 985. o. II. 1000 *ad*
 142. Joannes XV. Rom. a 986 ad 996. 10. 9. 1100.
 143. Gregorius V. Saxo a 996. ad 999. 2. 9.
 144. Silvester II. Aquitan. a 999. ad 1003. 4. 1.
 145. Joannes XVII. Rom. 1003. o. 5.
 146. Joannes XVIII. Rom. a 1004. ad 1009. 5. 4.
 147. Sergius IV. Roman. a 1009. ad 1012. 2. 9.
 148. Benedictus VIII. Rom. a 1012. ad 1024. 12. 0.
 149. Joannes XIX. seu XX. Rom. a 1024. ad 1033.
 9. 4.
 150. Benedictus IX. Rom. a 1033. ad 1045. 11. 5.
 151. Gregorius VI. Rom. a 1045. ad 1046. 1. 8.
 152. Clemens II. Rom. a 1046. ad 1047. 0. 10.
 153. Damasus II. German. 1048. D. 23. XII.
 154. S. Leo IX. Gallus a 1049. ad 1054. 5. 2. *Ab An-*
 155. Victor II. German. a 1055. ad 1057. 2. 4. *no Christi*
 156. Stephanus IX. Lotharingus a 1057. ad 1059. 1100. *ad*
 1. 8. 1200.
 157. Nicolaus II. Sabaudius a 1059. ad 1061. 2. 5.
 158. Alexander II. Mediolan. a. 1061. ad 1073.
 II. 7.
 159. S. Gregorius VII. Soanenſis a 1073. ad 1085.
 II. II.
 160. Victor III. Beneventanus a 1087. ad 1088.
 I. 4.
 161. Urbanus II. Gallus a 1088. ad 1099. 11. 5.
 162. Paschalis II. Italus a 1099 ad 1118. 18. 5.
 163. Gelasius II. Pisanus a 1118. ad 1119. 1. 0.
 164. Callistus II. Burgundus a 1119. ad 1124. 5. 10.
 165. Honorius II. Bonon. a 1124. ad 1130. 5. 2.
 166. Innocentius II. Rom. a 1130. ad 1143. 13. 7.
 167. Caelestinus II. Tuscus a 1143. ad 1144. 0. 5.
 168. Lucius II. Bonon. a. 1144. ad 1145. 0. 11.
 169. Eugenius III. Pisanus a 1145. ad 1155. 8. 5.
 170. Anastasius IV. Rom. a 1153. ad 1154. 1. 4.
 171. Hadrianus IV Anglus a 1154. ad 1159. 4. 9.
 172. Alexander III. Senens a 1159. ad 1181. 21. 10. XIII.

- Ab An-* 173. Lucius III. Lucensis a 1181. ad 1185. 4. 3.
no Christi 174. Urbanus III. Mediolan. a 1185. ad 1187.
 1200. ad 1. 11.
 1300. 175. Gregorius VIII. Benevent. 1187. 0. 2.
 176. Clemens III. Rom a 1187. ad 1191. 3. 4.
 177. Cælestinus III. Rom. a 1191. ad 1198. 6. 9.
 178. Innocentius III. Rom. a 1198. ad 1216. 18. 6.
 179. Honorius III. Rom. a 1216. ad 1227. 10. 8.
 180. Gregorius IX. Capuanus a 1227 ad 1241. 14. 5.
 181. Cælestinus IV. Mediolan. 1241. D. 17.
 182. Innocentius IV. Genuensis a 1242 ad 1254.
 11. 15.
 183. Alexander IV. Anagninus a 1254. ad 1261.
 6. 5.
 184. Urbanus IV. Trecensis a 1261. ad 1264. 4. 3.
 185. Clemens IV. Gallus a 1265. ad 1268. 3. 10.
 186. B. Gregorius X. Placentinus a 1271. ad 1276.
 4. 3.
 187. Innocentius V. Gallus 1276. 0. 5.
 188. Hadrianus V. Genuensis 1276 0. 7.
 189. Joannes XXI. Lusitanus a 1276. ad 1277. 0. 8.
 190. Nicolaus III. Rom. a 1277. ad 1280. 2. 9.
 191. Martinus IV. Gallus a 1281. ad 1285. 4. 1.
 192. Honorius IV. Rom. a 1285. ad 1287. 2. 0.
 1300. ad 193. Nicolaus IV. Asculanus a 1288. ad 1292. 4. 1.
 1400. 194. S. Cælestinus V. Campanus 1294. 0. 5.
 195. Bonifacius VIII. Anagninus a 1294. ad 1303.
 8. 10.
 196. Benedictus XI. Tarvilinus a 1303. ad 1304.
 0. 9.
 197. Clemens V. Vasco a 1304. ad 1314. 8. 11.
 198. Joannes XXII. Caturcensis a 1316 ad 1334.
 18. 1.
 199. Benedictus XII. Tolosanus a 1334. ad 1342.
 7. 4.
 200. Clemens VI. Lemovicens: a 1342. ad 1352.
 10. 7.
 201. Innocentius VI. Cemovicens: a 1352. ad 1362.
 202.

202. Urbanus V. Lemovicens: a 1362. ad 1370.
8. 2.
203. Gregorius XI. Lemovicens: a 1370. ad 1378.
7. 3.
204. Urbanus VI. Neapolit. ad a 1378. ad 1389
11. 0.
205. Bonifacius IX. Neapolit. a 1389. ad 1404.
14. 11.
206. Innocentius VII. Sulmonens a 1404. ad XV.
1406. 2. 1. *Ab An-*
207. Gregorius XII. Venetus a 1406. ad 1415. *no Christi*
8. 7. 1400. ad
208. Alexander V. Candienfis five Cretensis a 1500.
1409. ad 1410. 0. 10.
209. Joannes XXIII. Neapolit. a 1410. ad 1415.
5. 1.
210. Martinus V. Rom. a 1417. ad 1431. 13. 3.
211. Eugenius IV. Venetus a 1431. ad 1447.
15. 11.
212. Nicolaus V. Sarzanens. a 1447. ad 1455. 8. 1.
213. Callistus III. Hispanus a 1455. ad 1458. 3. 4.
214. Pius II. Senensis a 1458. ad 1464. 6. 0.
215. Paulus II. Venetus a 1464. ad 1471. 6. 11.
216. Sixtus IV. Savonensis a 1471. ad 1484. 13. 0.
217. Innocentius VIII. Genens a 1484. ad 1492.
7. 11.
218. Alexander VI. Hispanus a 1492. ad 1503.
11. 0.
219. Pius III. Senensis 1503. D. 27. XVI.
220. Julius II. Savonensis a 1503. ad 1513. 9. 9. *Ab An-*
221. Leo X. Florentinus a 1513. ad 1522. 8. 9. *no Christi*
222. Hadrianus VI. Belga: a 1522. ad 1523. 1. 7. 1500. ad
223. Clemens VII. Florent: a 1523. ad 1534. 10. 10. 1600.
224. Paulus III. Rom a 1534. ad 1549. 15. 1.
225. Julius III. a Monte Sabino a 1549. ad 1555.
5. 2.
226. Marcellus II. a Monte Politano 1555. D. 22
227. Paulus IV. Neapolit. a 1555. ad 1559. 4. 3.
F 5 228.

228. Pius IV. Mediolan. a. 1559. ad 1565. 5. 11.
 229. S. Pius V. a Bosco a 1560. ad 1572. 6. 4.
 230. Gregorius XIII. Bonon. a 1562. ad 1585.
 3. 11.
 231. Sixtus V. a Monte Alto a 1585. ad 1590. 5. 4.
 232. Urbanus VII. Genuens: 1590. D. 23.
 233. Gregorius XIV. Mediolan. a 1590. ad 1591.
 O. 11.
 234. Innocentius IX. Bonon. 1591. O. 2.
 235. Clemens VIII. Florent. 1592. ad 1605. 13. 1.
 236. Leo XI. Florent. 1605. D. 26.
 237. Paulus V. Rom. a. 1605. ad 1621. 15. 8.
 238. Gregorius XV. Bonon. a 1621. ad 1623. 2. 5.
 239. Urbanus VIII. Florent. a 1623. ad 1644. 21. 0.
 240. Innocentius X. Rom. a. 1644. ad 1655. 10. 3.
 241. Alexander VII. Senens: a 1555. ad 1667. 12. 2.
 242. Clemens IX. Pistoriens. a 1667. ad 1669. 2. 6.
 243. Clemens X. Rom. a 1669. ad 1676. 6. 2.
 244. Innocentius XI. Novocom: a 1676. ad 1689.
 12. 11.
 245. Alexander VIII. Venetus a 1689. ad 1681.
 1. 4.
 246. Innocentius XII. Neapolit. a 1691. ad 1700.
 9. 2.
 247. Clemens XI. Urbinas a 23, Novembr. 1700.
 felicitér.

XVII.
Ab Anno Christi
 1600. ad
 1700.

PRÆCIPUÆ IN ROM: PONTIFICUM HI- STORIA CONTRO- VERSIA.

SEculo imo Christi D: Ex Patrum, & Histo-
 ricorum fide, ex vetustissimis tam certum est,
 fuisse Romæ locatam, a D. Petro Primatus
 Pontifici Sedem, ut id sanæ mentis inficiari ne-
 mo

mo possit. *Videatur Nicol: Maria Pallavic: in egregia Defens. R. Pontif. l. 3. c. 6.*

Multa de initio ac deposito; a S. Clemente Pontificatu ejusdemque mortis tempore sunt apud Historic. controversa. *Papebroch. in conatu Chronologiae et in appendice.*

Seculo secundo. Quamvis Anacletum Clero distinguendum omnino persvadeant plures Romanorum Pontificum Catalogi Missæ Canon, et cum Card. Baronus eruditissimi Viri Adhuc supersunt, qui eundem cum Anacleto Cletum esse velint. *Videatur Papebroch. loc. cit:*

Quinam sit inter Pium, & Anicetum temporis ordine præferendus apud probatissimos Scriptores nondum planè liquet. *Papebroch Ibidem.*

Seculo 3tio. Cyriacus Pontif. ex Ursulanus inter Pontianum, & Anicetum nullus est. *Papebroch. loc. cit.*

Stephanus I. Baptismum in Christi unius nomine collatum validum legitimumque esse nec decrevit, nec decernere potuit. *Ex Theolog.*

Post rem totam solertiùs investigatam non pauci expertis antiquitatis in dubium revocant, quæ de S. Marcellini lapsu, & Sinnessano Concilio tradita sunt.

Seculo 4to. Mirum est ab Eusebio ejus ævi scriptore Marcellum a Marcellino non fuisse distinctum.

Acta S. Silvestri Baronio suspecta, supposita pluribus aliis habentur; quare cautè legenda.

Si quis fuit error Liberii in causa Athanasii quisquis fuit non officit ei, qua ex Christi promisso pollent in rebus Fidei asserendis nunquam fallaci Magisterio Rom. Pontifices, *Pallav. l. 6. c. 8.*

S. Felix II. quàmvis primò liberis exulis loco intrusus eo labente legitimus Pontifex est effectus, *Pallavic: ibidem.*

Secu-

Seculo 5to. S. Zosimus Cælestium benignitate ad officium revocare voluit, ejus heresim nunquam probavit aliquando damnavit. *Barona. Bellarm.*

S. Cælestini permissu convocata est a Theodosio juniore, Synodus Ephesina, cui præfuit per legatos. *Baron. Bellarm. & alii.*

S. Leo I. Calcedonensi Synodo præfuit per legatos. *Bellarm & alii.*

Fabulosa sunt quæ de Anastasio II. cum Photino, & Acatio communione scribit Auctor libri Pontificalis: *Baron. Ann. 498.*

Seculo 6to. Synodus Romana Palmaris judicium in Symmachi causa ferre nullo modo potuisset, nisi se illi Sponte Symmachus subjecisset. *Baron.*

Vigiliis malis artibus partum Pontificatum, optimis gessit, postquam legitimus Pontifex à morte decessoris effectus est *Baron.*

S. Gregorius Magnus Rempublicam difficilioris temporibus gerendam suscepit, idque scire præcepit. *Ejus Epistola.*

Seculo 7mo. Sabinianum ob duritiem in pauperes à decessore Gregorio per somnum increpitum, & percussum obiisse tam temere prius narravit Sigebertus, quam alii postea infulto credidere, nullo enim antiquitatis teste nititur. *Papebroc. loc. cit.*

Honorius I. vel nunquam, vel injustè à sexta Synodo Oecumenica damnatus est, quare non minus verè, quam piè ab omni hæresi, labepurus asseritur *V. Marchesii & Tamagnini opuscula.*

Seculo 8vo. Gregorius II. non III. ut male Rou in Tabul: Chronol. Leonem Isaurum anathemate perculit popularibus ejus Sacramentis solutis. *Baronius ex aliis.*

Zacharias Rom. Pontif. Francis Proceribus potesta-

potestatem fecit, damnatâ Chilperici ignavia, Pipinum Caroli Martelli filium Regem appellandi.
Galli: scriptores vëteres fere omnes.

Fictum à Sigiberto jure suspicatur Baronius Decretum, quo Hadrianus.

I. R. Pontificis electionem Carolo Magno, & futuris post eum Cæsaribus dicitur permississe. *Bellarmin. & alii.*

Seculo 9no. Ludovicus II. Imper. in Epist. ad Basilium orientis Imper. fatetur, eos tantum dicendos Imperatores, quos R. Pontifex Oleo Sancto perfuderit.

Ineptissimam de Joanna Papissa fabellam, obstetricante, Mariano Scoto natam Studiosè foverunt Novatores, feliciter confutarunt Orthodoxi, quos intervidendi Allatius, & Labbeus.

Formosi cadaver effossum & Pontificalibus exutum insignibus cum prophano habitu projectum in Tyberim narrant. *Scriptores, & plures & probatiores.*

Seculo 10mo. Joannes XII. à Rom. Synodo 963. Othone I. impellente, illegitimè fuit exautoratus; ideoquè illi subrogatus Leo VIII. Pseudo Pontifex habendus est. *Ancel: à Nuce.*

Jus eligendi R. Pontificis & Sacerdotia deferendi Othone I. & Successoribus datum Leonis VIII. decreto falso scripsit Sigebertus, à quo deceptus est Gratianus. *Baron. & alii.*

Septem viri penes quos tantum esset, Imperatoris eligendi potestas, post Gregorium V. videntur instituti. Ab eo tamen Suffragii jus in eligendo Cæsare datum omnibus Germaniæ Principibus cum Car. Baronio libenter agnoscimus.

Seculo 11mo. Palmare de horrendo Silvestri II. obitu mendacium manifestè diluit Epitaphium illi à Successore Sergio paucos post annos in Æde Lateran. positum. *Baronius.*

Gregorius VI. Legitimus & optimus Pontifex

tifex iniquè juffus eft abdicare ab Henrico II. Cæfare in Synodo futrina 1046.

Nicolaus II. & Gregorius VII. non induxere primò, ut mentiuntur hæretici, fed prolapsam Sacerdotum castitatem feveris legibus adfirinxere.

Qui Henricum III. Cæfarem à Gregorio VII. exauctoratum docent, refragantibus Patrum doctrinâ, & Dei Verbo, temeritatis notam non effugient.

Seculo 12do. Errare videntur, qui tradunt. primum inter Roman. Pontifices Cælestinum II. sine populi suffragiis Pontificem renuntiatum, ea namque à Nicolao II. jam pridem abutenti populo edemptæ fuerant.

Alexandri III. mansuetudo, & æqualium scriptorum silentium fabulosa esse docent, quæ de proculcato Friderico Ænobardo, ad ejus pedes provoluto sine certo teste jactantur.

Seculo 13tio. Septemviros Imperatoris Electores ab Innocentio IV. in Concil. Lugdun. institutos cum Card. Baronio censeo.

Vicedominum unius dici Pontificem inter Hadrianum V. & Ioannem XXI. non agnoscimus; nullum enim hujus rei satis locupletem testem habemus, *Papebroch.*

Quis Siculis Vesperis causam à Nicolao III. datam opinantur, egregii Pontif. nomini notam procul dubio calumniolosam inurunt.

Bonifacii VIII. R. Pontif. post annos 300. expert corruptionis cadaver inventum calumnias illi ab adversariis intentatas apertè redarguit. *Raynald.*

Seculo 14to. Joannes XXII. quamvis ex veteri quorundam errore senserit Beatorum animas usque ad extremum Iudicii diem felici Divinitatis aspectu carere, nunquam tamen in Ecclesia credendum proposuit. *Raynald.*

Qui

Qui in ea quâ fruimur temporum luce de legitimo Urbani VI. Pontificatu dubitat, cæcutire videtur. *Videatur Papebroch.*

Annatæ à Bonifacio IX. impositæ non piè tantum, sed jure solvuntur.

Inductas tamen prius ab aliis Pontificibus Genebrarchus docet ex Ostiensi.

Seculo 15to. Decreta Sessiois IV. & V. in Constantiensi Concilio Gen. contra supremam R. Pontificis potestatem, nec ab Ecclesia recepta unquam fuere, nec à Sede Apostolica approbata; quare ab omnibus fere. Orthodoxis Nationibus rejiciuntur. *Videatur mantissa Academ. Lovaniensis edita. 1683.*

Basilienſe Concilium ſui Capituli deſignationem iniquè molienſ, Eugenius IV. jure diſſolvere potuit, & prudentiſſimè diſſolvit. *Bzovius Raynal, & alii.*

Alexander VI. non repentina morte per venenum exſtinctus, ſed naturali morbo, Sacramentis ritè munitus, diem extremum obiit V. *Raynald. 1503.*

Seculo 16to In cæde Hugonotorum Gallicana 1592. habuit quod jure lateretur Gregorius XIII. ſervatam ſcilicet Religionem Catholicam, & Regiam familiam ab excidio, quod utrique moliebantur, Deo Regique perduelles. *Ex Miſſ. qua ſervat Gregorius Boncompagnuſſora Dux V. tanti Pontificis egregius abnepos.*

Emendatio Kalendarii juiſſu Gregorii XIII. promulgata Orbi Chriſtiano, non utilis tantum, ſed omnino neceſſaria fuit.

Seculo 17mo. Cum certiffimis monumentis conſtet, Urbanum VIII. nunquam ad ſuæ familiæ incrementum Urbiniacæ Principatum deſtinare, qui imò Principum id ſvadentium conſilia rejeciſſe, veritati & egregio Pontifici cenſendi ſunt injurii quicumque alia prodidere.

juſſu

Affu Alexandri VII. sacro fonte lustratum Marochi Regem confidentissimè scribunt Hoffman in Lexico, Morerius in Dictionario, Joannes Rou in Tabulis Chronolog. & tamen hoc ne per somnium quidem unquam Romæ auditum est; ubi certè primò innotescere par erat.

R. PONTIFICIS IN ECCLESIA POTESTAS MAGISTERIUM VENERATIO.

Seculo 1mo. Christus Dei Filius Petro totius Ecclesiæ Principatum, & supremam in ea ligandi; & solvendi potestatem promittit *Matth. 16.*

Idem Petrum supremum omnium Christi fidelium Pastorem instituit. *Joann. 21.*

Potestatem hanc Petro ejusque successoribus datam Concilia, Patres, Sacri Interpretes, Theologi, alique scriptores innumeri docuere, quorum plures videre est apud. *Card. Bellarmin. & Gaultier in Tabulis Chorogr.*

Agnovere Martyres SS. Viri, Cæsares, Reges, Episcopi, & omnium ferè gentium populi. & plurimis pauca damus.

Seculo 2do. S. Ireneus l. 3. c. 3. loquens de Rom: Ecclesiâ. Ad hanc enim Ecclesiam propter potentiorum principalitatem necesse est omnem convenire Ecclesiam.

Tertulianus in *Scorpiaco*: Si adhuc clausum putas cælum, memento claves hic Dominus Petro, & per eum Ecclesiæ reliquisse.

Eodè teste quamvis tunc inimico l. de Pudic. c. 1. Pontifex Roman Maximus, & Episcopus Episcoporum appellabatur.

Seculo

Seculo 3tio. Origines supremam Romanæ sedis auctoritatem agnoscens S. Fabiano R. P. suæ fidei rationem reddit, datis ad eum literis.

A. S. Cypriano Rom. Pontifex dicitur Episcopus Episcoporum. *Videatur alba Spinaus lib. 1. de Ritibus Ecclesiæ t. 1.*

Pentapolitani S. Dionisium Patriarch. Alexander tanquam violatæ fidei reum ad Dionysii Rom: Pontif: tribunal detulere. S. Athanas: in Epistola.

Seculo 4to. Ecclesiæ Rom: semper habuit primatum. *Concil: Oecum Nican: 1. Can: 6. Videatur Schelestratus in Antiquit: illustr.*

Omnibus ubique terrarum Episcopis ad Romanum Pontif. provocare licere Synodus Sandicensis non docet sed confirmat.

Præferri omnibus Apostolis meruit, & claves Regni Cælorum communicandas cæteris solus accepit. *Optat: Milevit loquens de S. Petro Apost: L. 1. contra Parmen.*

Seculo 5to. Nulla unquam Concilia rata leguntur, quæ non sint fulta Apostolica Auctoritate. S. Damascus c. 3.

In Romana Ecclesiæ super Apostolicæ Cathedralæ viguit Principatus. S. August: Epist. 162.

In Concil: Chalcedonensi pluries apparet. R. Pontificis Primatus, & Magisterium in universa Ecclesiæ. Illo major S. Leo, quædam ejus decreta irritat. *Ex Epistola ad Pulcheriam.*

B. Petrus in propria Sede vivit & præsidet. S. Petrus Chrisol: ad Eutychet. S. Joannes Patriarcha Alexandr: ad Rom: Pontificem provocarunt:

Seculo 6to. Archimandritæ seu indæ Tyriæ Pontif: Hormisdam universi terræ Patriarcham, & caput omnium Ecclesiarum appellant: 517: Formulæ fidei ab eo missæ Orientales omnes

Omnes Episcopi subscribunt: Justinus Imper: Jo-
annes II: in terram pronus adorat 525:

Justinianus Imper: Joannem II: caput omni-
um Sanctarum Ecclesiarum dicit 533:

Agapitus R: Pontif: Constantinopoli degens
pulso Anthimo, Mennam Patriarcham insituit;
536:

Seculo 7mo: Phoca Græco Imper: appro-
bante Primatus & Oecumenici nomen soli Rom:
Pontif: adscribitur 608:

Cypri Episcopi *in Epist*: Romanum Ponti-
ficem Patrum Archiepiscopum, & uni-
versalem Papam appellant 643:

Sexta Synodus Oecumenica Constantino IV.
de more plaudens proficitur: in Agathone Rom:
Pontifice: Petrum esse locutum 681.

Constantinus IV. Imper. *in Epist*. Tanquam
ipsius Divini Petri vocem Agatonis relationem
supermirati sumus.

Seculo 8vo. Justinianus Imper: Constantini
Pontif pedes osculatur 709.

Zacharias Rom: Pontif: Chilperici Regis
ignaviâ damnatâ Pipinum Francis Proceribus ap-
probantibus, Regem dicit 752. *Papebroch*.

Romana sede in toto Orbe terrarum Pri-
matu fungens, Caput omnium Ecclesiarum con-
stituta est. *In Epist*: Hadriani I. à septima Sy-
nodo approbata.

Carolo Magno de criminibus Leoni III.
objectis cognituro succlamant Episcopi Rom: Pon-
tificem à nullo mortalium judicari, 800.

Seculo 9no. Carolus Magnus inter filios re-
gna partitus Rom: Pontifici testamentum subscri-
bendum mittit.

S. Theodorus Studita *in Epist*: ad Leonem
III. summum Patrem, & Archipastorem Eccle-
siæ quæ sub Cælis est appellat. 806:

Ludovicus II. Imper: Sergii II. pedibus o-
sculum obtulit. Petrus

Petrus universā administrare Ecclesiā perpetua successione jubetur. *S. Nicol. 1. Epist. ad Michael. Imper.*

Concilia Cabilanense 915. Troslejana 921. & 927. Remense 995. à Gallis Episcopis habita supremam R. Pontifices potestatem agnoscunt, & maximè reverentur.

Stultitiæ quodā elogio notandi sunt, qui illā Petri sedem aliquo pravo dogmate fallere posse arbitrati sunt, quæ nec se fefellit, nec ab aliqua hæresi falli unquam potuit *Regino Abb. in Chron. 865.*

S. Abbo Floriac: Abb: postea Martyr in Concil: Remensi 975: fortiter pugnat pro Romanæ Sedis potestate,

Seculo 11mo. Henricus IV. Imper: à Gregorio VII. anathemate ictus Regni jure ac nomine spoliatur.

Clamamus ergo ad successorem Petri ad Vicarium Crucifixi qui amator & patronus est veritatis, & cuius ministerio Spiritus Sanctus totius falsitatis signum condemnat. *Joannes Sarosberiensis ad Rom: Pontif: in Epist: qua legitur cum illis D. Thoma Cantuar:*

Alexius Comnenus Græcus Imper: à Paschali II. per Legatos insignia Imperii petit, nec impetrat. *Baron: & alii.*

Seculo 12do. Tu es cui claves traditæ, cui oves creditæ sunt, nec modo ovium, sed & Pastorum in unus omnium Pastor. *S. Bernard. ad Eugenium III. l. 2. de Consid.*

Philippus Augustus, Gallorum Rex tutissimè se resignaturum Apostolicæ sedi obsequendo significabat celebri insigni in quo liliū supra rupē fluctibus everberatam pingebat cum lemmate: *in æternum non commovebitur. Maimbourg. Concion: Quadragej.*

Seculo 13tio. Romana Ecclesia super omnes alias ordinariæ potestatis obtinet principatum, utpote Mater universorum Christi fidelium, & Magistra Conc: Later. an: IV. 1215.

SS. Patres in conciliis congregati nihil statuerere possunt, nisi Auctoritate summi Pontificis interve-

interveniente. *S. Thom: Aquin: contra impugnantes Relig. c. 4.*

Sola Roma universaliter sicut Sol planetas habet plenitudinem potestatis super omnes Ecclesias. *S. Bonavent. Serm. 24. in Hexam.*

Siciliæ & Hungariæ Reges frena tenuere aselli, cui Cælestinus V. infidebat 1294.

Seculo 14to. Orientalium Patriarcha Benedicti X. 1304. Chaldeorum Patriarcha 1316. Joannis XXI. potestatem supremam agnoscunt

Clemente VI. jubente à septem viris renunciatur Imperator Carolus IV. Ludovico Bavaro exauctorato 1346.

Durandus de S. Sortiano, & Plaudanus doctissimi inter Gallos Episcopi potestatem jurisdictionis, quæ est ad regendum populum totam & in suo fonte datam fuisse soli Petro & Successoribus ejus affirmant. *V. Gualterium hoc saculo.*

Seculo 15to. Concil: Oecumenicum Florentinum Sess: ultima fatetur, Rom: Pontificem totius Ecclesiæ Caput, & omnium Christianorum Patrem, ac Doctorem existere & ipsi in Beato Petro pascendi regendi, & gubernandi universalem Ecclesiam plenam potestatem traditam esse.

Sigismundus Imper. 1429. Martino V. Fridericus Imper. 1452. & iterum 1453. Nicolao V. fratoris munus exhibet. Te Principem totius Ecclesiæ Antistitem Sacrorum; Te Dominici Gregis Pastorem profitemur. Et scimus.

Ludovic: XI. Rex Gall: ad Pium II. scribens.

Seculo 16to. Carolus V. Imper: Clementi VII. fratoris munus præstat 1529.

Concilium Trident. Oecumen: Rom: Pontificis potestatem ubique veneratur.

Petrus de toto é Dominic: familia vitæ Sanctimoniâ, & Doctrinâ Clarissimus, morti
proxi-

mus per literas Pium IV. monet è re Christia-
na futurum, si declaretur: Românum Pontifi-
cem omnibus conciliis esse Superiorem. Raynald.
Anno 1563.

Episcoporum conventus Meloduni in Gal-
lia habitus 1579. *Sanctam Romanam Ecclesiam Ma-
gistram. Columnam, & Firmamentum veritatis
appellat.*

Seculo 17mo. Generalis Ecclesiæ Gallicanæ
Conventus 1626, 20, Janu: Rom: Pontificem
appellat, *S. Petri Successorem, cui Christus Cali-
claves & fidei infallibilitatem dedit.*

Literæ 85, Episcoporum Galliæ ad Inno-
cent. X, 1653, hæc habent, *Majores causas ad
Sedem Apostolicam referri solemniter Ecclesia mos
est quem fides Petri nunquam deficiens perpetuo
retineri pro iure suo postulat,*

*Petrus de Marca Archiep: Paris: extremo
vitæ anno Gallicè dissertationem de summi Pon-
tificis infallibilitate composuit, quam Baluzius
de ore dictantis exceperit, ut ipse testatur in vita illius.*

PONTIFICUM ROM: ET S. R. E. CARDINA- LIUM RITUS ET VICES.

Seculo 1mo, Clemens, quem D: Petrus sibi
Successorem designarat, Linum præcedere
maluit, ne apud posteros noceret exemplum,

S: Cletus primus Cleri, & Pop: Romani
Suffragiis in Pontificem electus,

S: Clemens ad tuendam Pontificiam digni-
tatem peculiare vestes assumit,

Qui Rom: Pontifici consilio, & operâ ad-
fuit, quod Cardinalium est manus hoc sæculo

non defuere; sed Cardinalis nomen non est auditum,

Seculo 2do, Sub Anacleto Pontifice 72, Cardinales institutos qui tradunt, vix fidem inveniunt,

S, Evaristus 7, Urbis Regionibus, quot ea tempestate numerabantur, septem Diacones assignavit, ut in sua quisque Regione sacra procurarent,

Hi Titulum à Regionibus desumebant, scribentes ex C: *Cyprianus Diaconus S, R, E, Regionibus I,*

S, Higinus Ecclesiæ gradibus ordinatis, Presbiteres, & Diacones Cardinarios, sive Cardinales creditur distinxisse,

Seculo 3tio, Qui 236, Cardinales Romæ vixisse, sedente Pontiano Pontifice tradunt fabulari censentur,

Ecclesia Domos & prædia possidente Cardinalium Tituli vel ab his, vel à donantium nominibus sumebantur. Hinc vetustissimi Lucinæ Vestinæ Pastoris, &c.

Presbiterium hoc est Consistorium primò memoratur sub Cornelio.

Ostiensis Episcopi jam tum munus erat electum R. Pontificem ritu solènni consecrare.

Papæ nomen, quo Patrem significamus, commune primò fuit Clerici venerandis, & Episcopis omnibus mox his cæpit esse peculiare.

Baron:

Seculo 4to. Marcellus Cardinalium Titulos auger 309,

S: Silvester cùm Constantinus nomen Christo dedisset, Thiaræ aureum addidit phrigium,

Idem septem Diaconos Regionarios, sive revocavit, sive confirmavit,

Aucto Christianorum & Regionum Urbis numero Diaconi Cardinales 14, instituti,

Seculo

Seculo 5to, Ubi de sæviit Cæsarum in Christianos furor, Tempia in domibus, & prædiis Ecclesiæ ædificari cæperunt, & ab iis Tituli inducti ex C. *Speciosus Presbyter Card: S: Laurentii in Tit: Lucina.* Legati a latere nomenclatura desumpta videtur à literis D: Leonis Magni ad Julianum.

Cautum est in Synodo Romana sub Hilario ne quis sibi successorem eligeret, Sedente Symmacho Cardinalium Tituli 28, Hiper numerum septenarium divisi quatuor Patriarchalibus, Basilicis adscribebantur.

S, Felix P, III, primus Imperatorem in *Epist*, Filii nomine compellavit. Hoc Seculo Papæ appellatio peculiari quodammodo R, Pontifici tribui cæpit. *Saussayus.*

Seculo 6to. Theodoricus Ital: R: Pontificis eligendi potestatem usurpat 526,

Gordianus S: Gregor: M: Pater Card: ab uxore vivente secretus,

Justinian 9I Imper: indulgente Vigilio morē inducit, quo liceret Imperatori electū pontif: cōfirmare acceptā ad id certa pecuniā quod usque ad Benedictum II. ægrè toleratum, est.

Pelagius I. eligendi pontificis modum præscribit.

Exarchi Ravennates moniti de electione pontificis, suo decreto ratum habere solebant. Diar: pontif.

Seculo 7mo Bonifacius III. Sancit nequis de mortuo pontifici subrogetur, nisi post tertiam diem.

Sacrum Chrisma & Evangelium in Solemnibus supplicationum pompis R. pontifici Acholyti præferebant.

Joannes IV. abjectā cerā plumbo diplomata primus obsignat.

Con-

Constantinus pogonat, veterem Comitiorum libertatem Eccl. Romanæ restituit

Joannes V. & Sergius I. *Salutem & Apostolicam benedictionem.* in Bullis primi præmittunt. primus R. Ecclesiæ Thesaurar: sub Agathona Genebrard.

Seculo 8vo prostratio Imperatoris ante pontificem ejusque pedum exosculatio 709.

Gregorius III. 14: Diaconis Cardinal. 4. addit, Palatinos, quorum munus erat pontif. in Eccl. Lateran: ministrare.

Sub Stephano III. 769. in Conc: Rom: decretum est, ne quis eligeretur in pontificem, nisi ex Cardinal: Collegio.

pipinus Galliæ Rex primus equi pontificii frenum tenens Stephanum III. pedes deducit in Regiam.

Sex Cardinal: Episcopi sub Stephano IV. primo memorantur.

Seculo 9no. Lotarius I. amotis iis quibus jus suffragii non erat à comitiis pontificiis turbas artes, jubetque iis, vel Regem, vel ejus Legatum interesse.

Leo IV Reges, & Cæsares Sacris Comitibus immisceri vetat.

Nicolaus I: aureo circulo Thiarum exornat.

Joannes VIII. Cardinalium jura primus evulgat,

Crucis gestatio ante Romanum pontificem vel inducta, vel illustrior reddita,

In fine hujus sæculi nullus amplius Catholicus Episcopus papæ nomine uti solebat propriumque censebatur Rom: pontificis Baron.

Seculo 10mo, Octavianus pontificatum adeptus nomen primus immutat diciturque Joannes XII, 956.

Septem Cardinales Episcopi singulis hebdomadis in Lateranensi Basilica pontificis vices explent.

Una,

Unaquæque reliquarum patriarchalium Basilicarum septem presbiteros Cardinales assignatos numerat, Diaconi Card: Regionarii 12, palatini 6,

Gregorius V, quamvis non Cardin: pontifex renuntiatur. Quod idem, postea contigit in victore II, Eugenio, III, Urbano IV, Gregorio XI, Cælestino V, Clemente V, Urbano VI,

Seculo 11mo, Damasus II, primus Diploma Incarnationis anno consignat,

Leo IX, primus suo nomine signatam pecuniam cudisse videtur,

pellium & ornamenta pontificia medio seculo 12mo immutantur, Videatur Papebrochius in *Propylæo*,

Nicolaus II, creandi Rom: pontificis jus ad Cardinalium suffragia revocat, 1059,

Romani pontificis possessionem pontificatus adeuntis ceremonias hoc seculo usurpari solitas refert Card: Baron: in paschali II, 1099.

Seculo 12mo, Gregorius VII, 1073. in Romana Synodo vetat, ab alio quam à R. pontifice papæ nomen usurpari,

Sub paschali II, Cardinales 90, numerati, Alexander III, sanxit, ne pontifex electus ratus esset, nisi minimum duas tertias Suffragiorum partes tulisset,

Gregorius VII, sanctus Cancellarii numero dum Cardinalem ageret ad pontificatum evectus, nullum ex patribus sibi substituit, sed Moysen-Canonicum Later: Cancellarii vice fungi jubet. Hinc ille & successores vicecancellarii appellati *Diaconius*, *Azor*, & alii saussayo non probatur, sed ipse meliora non affert,

Seculo 13tio A Gregorio IX, ad Costantinum V. Cardinalium numerus adeo imminutus est, ut nunquam plures quam 22, aliquando vix 10, aut 8, recenserentur,

purpureus galerus Cardinalibus datus ab Innocentio IV, Concil: Lugd: Conclavis ad pontificem eligendum initium Viterbii, S, Bonaventura persuadente 1270,

Gregorius X, Severiores de eligendo pontifice leges tulit,

Nicolaus IV, dimidiam pontificiorum vetustigalium partem Cardinalibus assignat, Bonifacius VIII, primus duplici coronâ thiaram circumdat.

Seculo 14to. Clemens VI. severas pontificum comitiorum leges à Gregorio X. latas, temperat.

Decernit Romanum pontificem posse abdicare.

Idem primus obfignanda gentilitiis insignibus munit,

Annulus piscatoris, sub hæc tempora, cepit vocitari,

Seculo 15to, A Martino V, leges Cardinalibus, data, Idem in arcano pectoris servat nomina lectorum in Patrum Senatum; ita tamen ut Senatui nota esse velit,

Eugenius IV usum tacendi lectorum Cardinalium nomina rejicit,

Post mortem Eugenii IV, primo habitæ sunt orationes duæ, altera de mortui pontif: Laudibus ab Authore Rotæ, altera de successore eligendo à Cardinali. *Papebrach.*

Paulus II. purpureas vestes Cardinalibus insignè tribuit.

Julius II. iterum retinét in arcano pectoris Card: lectorum nomina & nulli revelat.

Seculo 16to Leo X. Numerum Patrum augget lectis in sacrum Senatum 31. 1517.

Idem & paulus III. duobus Cardinalibus è sacra S. Benedicti Familia purpureæ vestis usum alicubi permittunt.

pius IV. etiam Oecumenico sedente Concilio
Romani

Români pontificis electionem à Cardinalibus faciendam decernit.

Sixtus V. numerum 70. Cardinalium præfigit purpureus pileus Cardinalibus Regularibus datur à Gregorio XIV.

De veste iisdem purpurea concedenda aliquoties actum, sed irrita successu.

Seculo 17mo Clemens VIII. missis per Mapheum Barberinum Ludovico XIII. Henrici IV. recens nato filio sacris fasciis eum honorem Regum primogenitis scepro destinatis habendi morem inducit 1601.

Hieronymus Card: Rusticucciis novo Exemplo duos retinet Titulos,

Gregorius XV, editâ Constitutione pontificia Comitibus novis legibus munit,

Urbanus VIII. Eminentissimi titulum Cardinalibus attribuit.

Constitutio moderatrix donationum ædituum, & distributionis Ecclesiasticorum in consanguinpos, & affines R. Pontificis editur ab Innoc: XII. 1692.

PERSECUTIONES IN- SIGNIORES ET INEIS FIDEI TESTES.

Seculo 1mo. Innocentes pueri primitiæ Martyr. S. Stephanus Martyr Primicerius furentibus in Christianos Hebræis 33, 1,

Persecutio Neronis incip: An: 64, desinit 68, in capalmâ adepti SS, Petrus Paulus Andreas & alii.

II. Domitiani ab an: 90. ad 96. in ea Martyres plurimi sed insigniores Acilius Glabrio exconsul: 94. & Flau: Clemens Domitiani patruelis.

III. Trajani capta 98. desinit 116. In ea Coronati.

Coronati Simeon Cleophæ filius Hierosolym: E:
& Antiochiæ Ignatius E.

Seculo 2do. Ab Hadriano mitigata non
animo sublata.

Sub eo passi SS. Getulius, & Symphorosa
cum septem filiis,

IV. Sub ea Aurelio, & Luc: Vero vexa-
ti Christiani à 161, ad 174 in ea Martyres, SS,
Justinus Polycarpus Photinus, Blandina, Felicitas
septem Martyrum parens 173,

Prorogatur à Commodo, sub quo corona-
tur Apollonius Senator genere, & doctrinâ no-
bilis 176, circ,

V, Severi ab anno 200, circiter ad 211
In ea Leonidas Orienis pater S, Irenæus E:
Lugd: Martyrion clâruiere,

Seculo 3tio. VI, Maximini à 235, ad 237,
in sacros Antifites præcipué furit

VII, Decii, Galli, & Volusiani à 249 ad
254, In ea S, Agatha V,

VIII, Valeriani & Gallieni à 257, ad 260, In ea
coronam adepti SS, Sixtus, Laurentinus, & Cy-
prius,

IX, Claudii II, & Aureliani à 269, ad 275,

X, Diocletiani, Maximiani, & aliorum à
284, sed præcipué furit 303, In ea passi SS, Mau-
relus & Socii, S, Sebestianus 286,

Seculo 4to S, Agnes, Lucia, Vincentius,
Dorothea, & ut quidam opinantur, Catharina
V, & M,

Cæso deinde per Constantinum Licinio
pax Ecclesiæ, & etiam ubique partum

XI, Constantinus Arian: vexat Ecclesiâ à 340, ad 361,
Sapor Persarum Rex ab anno 340, ad 369,
in Christianos Barbarè sævit

XII, Julianus 362, crudeliter sed callidè furit,

XIII, Valeus Arian: in Præfules, præcipué
sævit à 366, ad 378, quo cessat Cæsarum fu-
ror, S, Ur-

S, Ursula cum 11, Sociarum millibus ab Hunnis cæsa 382,

Seculo 5to, persæ ab anno 420, ad 450, sub Isdegrede Varane IV, & V, Christianis infesti. Gensericus Vandel: R, in Africa & Sicilia ab anno 437, ad 475, ejusque Successores ad 499, in Catholicos sæviunt,

Attila Christianas plerasque Provincias flagellat ab an: 442, ad 454,

Anastasius Imper: Hereticos fovens Catholicos vexat à 493, ad 518,

Seculo 6to, Trasamundus in Africa furit in sacros Antistites ab anno 504, ad 522,

S, Sigismundus Burgundiæ Rex & Martyr 524,

Theodoricus in Joannem I, P, Boethium, & Symmachum sævit 526,

S, Placidus Ab: cum Sociis Monachis à Manacha interemptus 541.

S, Herimenegildus Rex jussu patris Leovigildi obtruncatur 586,

S, Golaudus insignis Martyr in Perside 593,

Seculo 7mo, Cosroas Pers: Rex Christianum nomen variis suppliciis affligit ab anno 607, ad 625.

S, Anastasius cum 700, Sociis obtruncatur in erside 628,

S, Eneumundus Lugdun: E: Ebroini fraudibus, Argulphus Leriensis Ab: per falsos fratres cæsus, 664,

S. Maximus exilio moritur. 863.

S. Trudo Presbyt: florebat 676.

S. Dymrna ob castitatem à Patre Hiberniæ Rege interempta 700.

Seculo 8vo. S. Lambertus E. Trajactensis, five Leodiens: ob notatum scortum cæsus 707.

Infesti Ecclesiæ Saraceni ab an: 728.

Leo 8.9, Iconomach: indignis modis Catholicos vexat. 740.

s, Bo-

S. Bonifacius E. Mogunt in Frisia pro Christo cæditur 754.

Constantinus Coproymus Martyrium mesleti Cælo infert.

Habdalla Saracenorum Princeps fuit in Christianos.

Seculo 9no. Saraceni ab an: 812. ad 852. Ecclesiam in Hispani: & oriente vexant.

Bulgari orientalem Ecclesiam valde affligunt 813. Leo Armenus fuit in orthodoxos.

Monachi 900 è Monasterio S. Vicentii ad Vulturum à Saracenis pro Christo cæsi 880. Perperam hoc Monasterium à Bucelino locatur in Gallia.

Dani in Anglia & Scotia plures pro Christo trucidant.

Seculo 10mo. Habdaragman. Saracen: Rex Christiano nomini intestus 923.

S. Eugania Virgo Cordubæ 923.

S. Pelagius Regii sanguinis adolescens fidei & castitatis Athleta 925.

Sæviunt in Christianos Bohemi 929.

S. Venceslaus Bohem: Dux, impiâ matre impellente cæditur à fratre Boleslao 929.

S. Educerdus Anglorum Rex novercæ insidiis cædit 978.

S. Adalbertus Epif: Pragensis Russorum Apostolus ab iisdem cæsus 997.

Seculo 11mo. S. Abbo Floriacensis Martyrio coronatur 1004.

Innumeri Christiani variis in locis à Slavis Hungaris Danis & Russis pro fide Catholica interfecti.

S. Bruno Ruffor; Apost: cæditur 1008.

S. Olau R: Novergiæ & Mart: 1028

S. Gherardus Venetus in Hung: 1047.

Arialdus Mediolan: Diaconus 1066.

S. Stanislaus Cracoviensis ab impiis Boleslao obtruncatur 1079.

S. Canutus R. Daniæ 1080.

B onio

Bonizo à Schismaticis interimitur 1089.

Seculo 12mo Quam plurimi à Slavis Aldem-
burgenſibus à Folaccis pro Chriſto interfecti. Alii
etiam in Hiſpania à Saracenis. Viſto in oriente
Balduino plures Monachi pro Chriſto trucidantur
1131.

S. Ericus Sveciæ Rex Martyrii laurea clarus 1151

S. Thomas Cantuar: pro Chriſti Eccleſia gladiis
impiorum occumbit 1170.

S. Petrus Parentius Vrbeveteri a manichæis truci-
datur. 119.

Seculo 13tio E. D. Franciſci Familia ſeptem
1219. totidem 1221 à Machometanis cæſi:

S. Angelus Carmel: ab Hæreticis in Sicilia 1222

S. Engelbertus Colon: E: 1225 interficitur.

Innumeri Chriſtiani obtruncati à Mindano
Litthuanorum Duce, & Chriſti deſertore.

S. Petrus ex ord: S: Dominici ſacrorum Quæſi-
torum patronus 1252. Werneius puer furtim à
Iudæis occiſus in oppido Weſalienſi 1288.

Monaldus Ord: Minor: non tamen Bene-
ventau: Archiep: Arzenghæ in Aſia à Saracenis
cæſus Anno 1288. ſeu 1289.

Seculo 13tio Saraceni Chriſtianos plurimos va-
riis in locis pro Chriſti fide necant.

Jacobus è Minorum familia, qui ad orthodoxæ fi-
dei veritatem afferendam illæſus in igne perſtite-
rat cum ſociis tribus clam necatur à Saracenis
1319.

Carthalanus, & Patchalis Minoritæ ab impiis, in
quos de fide ſuſpectos inquirebant. Cabioli in a-
gro Lugdunenſi trucidantur 1321. Raynald:

In ſcythia Aſiatica 6. è Franciſcana familia pro
Chriſto interempti 1341.

Alii plures è Familia pariter S. Franciſci, quos e-
numerat Bozius de ſignis Eccleſia 1: 7. c: 3.

ſeculo 15to. In oriente 32. ex familiis SS
Dominici & Franciſci à Turcis pro Chriſto inter-
fecti.

Vir egregius. ex ordine S. Dominici crematur in rogo quem Hussitæ è sacris imaginibus in Templo struxerant 1430. *Raynaldus* :
S: Simon puer Tridenti à Iudæis lævissimè trucidatus 1475.

Hydicino à Turcis capto 1480. Archiepiscopus, & Octingenti cives fortissimè pro Christo obiere.

B. Petrus de Arbues sacrae fidei Quæstor cæsus 1482.

seculo 16to Capta per Turcas Rhodo Zemiscus Bajazethis 11 ex fr: Nepos, qui ea in Vrbe æquitum liberalitate sustentabatur in Christianæ Religionis confessione constantissimus cum duobus filiis Solimani iussu obtruncatur 1522. *Rainald*

Apud Indostū Occidentatū orientales obiere pro Christi nomine ex Dōnicanis Franciscanis, & Soc: Jesu hominibus plurimi.

In Anglia sub Henrico & Eduardo Regibus ac Elisabetha Regina sævitum in Catholicos & præsertim sacerdotes ac Religiosos.

Goronii novemdecim pro S. Eucharistiæ & Pontificii primatus defensione, à Calvinianis interempti 1572.

seculo 17mo. Multi Catholici in Gallia, & alibi Calvinianorum rabiem experti. Japonum furor & ad eos commeantium ex Europa Hæreticorum fraudes in Christianos debachantur.

Catholici Hiberni atrociter vexantur sub Tyranno Cromuelo.

Christi fides apud Sinas sæva quinque annorum tempestate jactatur à 1664. ad 1669.

In Coecineina barbari Christianos tormentis, & cædibus persequuntur

Anglia in Catholicos præcipue sacerdotes ac acerbissimè sævit 1679.

CONCI-

CONCILIA GENERA- LIA, ET PROVINCIA- LIA

Seculo 1mo. R. p. indicat reprobatur. R. P. par-
tim probatur G: Generale:

Hierosolymitanum I. in quo cælesti sorte Judæ
substitutus Matthias. 33,

Hierosolymitanum II, in quo septem Diaco-
ni electi: 33,

Hierosolymitanum III, in quo statuta ab Apo-
stolis circumcissionis & legalium abrogatio.

Antiochenum ab Apostolis celebratum, cujus Ni-
cænum G: videtur meminisse, Ex Turriano
contra Magdeburg: Sed dubium est & anni
incerti,

Meliaporensis apud Indos á s, Thoma cele-
bratum, Athan Kiercher; ex monum: ejus Ecclesiæ
Chin: illustr: p: 2, 6: 7,

Seculo 2do, Cojacense in Hispania 150
Cæsariense in Palestina, Romanum, de celebratio-
ne Paschatis 196

Ponticum Galliam, osrohenum, Achai-
cum in eadem causa Paschatis 198 Asianum R, 198,

Seculo 3tio Africanum R: 215 Philadelphien-
se contra Borillum 224. Bostrense in Arabia 249
Romana 253 255 257 263: Carthaginensia 253
255: Cæsariense in Cappad: Iconiense, & Syna-
densis RR: 256

Carthaginensia RR, 256, 256 Africana 257,
258,

Antiochena contra Paulum samosat: 264 270:

Illiberitanum vel sub finem hujus sæculi vel
sub initium sequentium sub Pontif: Marcellino an-
tequam Diocletianus fureret in Christianos:

Chirthenſe R: 303 Sinveſſanum plerisque ſuſ-
ſpectum 303,

Carthagenſia Donatiſtarum anni incerti 11,
Seculo 4to Romana 313, 315, 324, 325 337,
340, 341, 368, 369, 373, 382, 386: Arelatenſe,
Ancyranum

Neocæſarienſe 314, Alexandrina 319, 339,
362, 363, 398, Gāngrenſe incerti anni,
Nicænum G: 1: 325, Turicim Arian: 335:

Hierofolymit: R: 335, Conſtantinopolitana
Arian: 336, 339, 359, Alexandrinum Arian: 339

Antiochenum 341, falſo creditum Arianorum,
ſed verè Catholicorum, & Religioni perutile ut e-
gregiè docet eruditiffimus Scheleſtrat:

Antiochena Arian: 345, 361 Mediolanenſia
344, 347, 354 390, ſardicenſe Catholic: 337 ſar-
dicenſe Arian: 347: Carthagenſia 348, 390, 397, 398
Sirmienſe catholic: 349, Sirmienſia Arianum
351, 357, Arelatenſe Arian: 3355, Bucerente 356,
Laodiceum incerti temporis, Coſenſenſe 356
Ancyranum Arian: 358, Ariminenſe 359, Seleucien-
ſe R: 357, Pariſienſe 362, Antiochenum, 363:

Lamplacenum falſo creditum Arian: 365, Ca-
rienſe, & Singedunenſe Arian: 366, Illyricum 367
Tyanenſe 369 Valentinum L. 374:

Conſtantinopol: G: 11: 381, Aquilejenſe, & Cefar-
auguſtanum 381, Conſtantinopolitana 382, 400:
Sidenſe 383, Burdegalenſe 385, Treviſenſe 386,
Capuanum 389, Angarienſe 391, Hipponenſe 393,
vel circiter. Coptenſe 394, Bagajenſe Conciliabu-
lum 394, Taurinenſe 398, Toletanum L. 400,

Seculo 5to Africana 401 401, 403 404 405
407. 408. 408. 410. 410. 416. 417. 418. 425.

Melevitana 402 416, Toletanum 406, Pro-
lemaidis 411, Cirthenſe 412, Carthagenſia 422.
416. 418. 419, Macedonicum 414, Dioſpolitanum
415, Hierofolymitanum 415, 454, Romana 717.
430. 433. 444. 445. 449. 465. 483. 484. 487.

494. 495. 499. 500. Telepense 418. Anabarzenſe
423. Orientale 427. Alexandrina 430. 432. Ephe-
ſinum G. III. 431. 431. Prædatorium R: 449.
Antiochenum & Armenum 435.

Conſtantinopolitana 439. 448. R. 449. 450.
459. Regenſe 439. Arauſicanum I. 441. Valio-
nenſe 442. Hiſpanienſe 447. Tyrium, & Bery-
thenſe 448. Mediolanenſe 451. 451. Arelatenſe
II. 452. III. inter 449. & 461. Chalcedonenſe.
G. IV. 451. Andegavenſe 453. Hieroſolymit:
454.

Synodus S. Patritii 456. Turonicum I. 461.
Veneticum I. 465. Cabilonenſe 470. Bituricenſe
472. Viennenſe in Gall: 474. Lugdunenſe 475.

Seculo 6to. Romana 501. 502. 503. 504.
518. 530. 532. 590. 595.

Bizacena 504 541. Agathenſe 508. Aurelia-
nenſia 512. 536. 538. 541. 549. Sidenſe R. 512.
Remente 514. Epiroticum 516. Tarraconenſe
Gerundente Epaunenſe 517. Lugdunenſia 517.
519. 567. Conſtantinopolitanum Hieroſolymit-
ianum, Tyrium, 518. Conſtantinopolitana 520.
536. 547. G: V. 553. Herdenſe Valentinum in
Hiſpan: 524. Arelatenſe IV. 524. V. 554. Car-
thaginenſe 525. Cardenſtoratenſe 527. Arauſi-
canum II. 529. Valenſe 529. Toletana 533. 539.
597. 597. Auricanum 534. Arerhenſe 535. Hiero-
ſolymitana 536. 553. Barcionenſe 540. Mo-
pveſtanum 550. Pariſienſia 551. 557. 576. 580.
Aquilejenſe 553. Bracarienſia 563. 372. Lucen-
ſia in Hiſpan: 564. 569. Turonenſe II, 567.
Cabilonenſe 582. Matilconenſia 583. 583. Bren-
nenſe 583. Antiſtodoreſe incerti anni.

Narbonenſe 589. Pietavienſe, & Hi-
ſpanienſe 590. Cætaraguſtanum II, & Me-
tenſe 592. Oſcenſe 598.

Seculo 7mo. Rom. 601. 602. 606. 610. 640. 648. 649.
667. 680. Byzacena 602. 641. Numidicum 640.

Ha

Tole-

Toletana 910. 624. 636. 637. 647. 653. 655.
656. 675. 681. 683. 683. 684. 688. 693. 694.
Tarraconense, five Egarense Parisiense 614. Ma-
tiscenense 617. Hispalense 619. Remense 625.
Aurelianense 645. Cabilonense 650. Emeritense
656. Clypiacense 662. Augustodunense 670. Erd-
fordiense 673. Bracarense 675. Anglicanum 679.
Mediolanense 679. Romano-Britannicum, five
Hedseldense 680.

Constantinopolitanum G. VI. 680. & 681.
Rothomagense 682. Cæsaraugustanum 691. Qui-
nifextum, seu Trullanum R. 692. Becalcedense
694. Ultrajectense 697. Aquilejense 698.

Seculo 8vo. Toletanum 701. Romana 705.
722. 724. 726. 731. 732. 743. 745. 761. 769. 800.
Anglicanum 705. Constantinopolitana R: 712.
754. falsò appellatum VII. Oecumenica Syno-
dus, Ratisbonensia 742. 792. *Primum quibusdani
Germanicum dicitur.* Liptinense 744. Sueffionense
745. Germanicum Clavoshoviense 747. Verme-
riense, & Netense 753. Vernense 755. Comi-
pendiense 757. Germanicum R. 759. Gentilia-
cense 766. Dingloviense 771. Vormaticunia 772.
776. Genevense 773. Marcodurentia 775. 779.
Paterbonensia 777. 786. Lipstareuse 780. Colo-
niense 782. Calecutanum 787.

Nincænum II. G. VII. Inghelheimense, &
Narbonense 788. Forojuliense 791. Francofor-
diense 794.

Seculo 9no. Altinense 802. Cloveshoviense
803. Constantinopolitana R: R: 809. 814. 858
859. 879. falso dictum G: VIII. Aquisgranen-
sia 809. 816. 817. 836. 842. 862. Moguntiacum,
Remense, Turonense, Cabilonense, Arelatense,
813. Ad Theodonis Villam 814. 835. 844. No-
viodunense 814. Inghelheimense 817. Attiniacensia
812. 870. Parisiensia R: 824. 829. 846. 847.
R. mana 826. 853. 861. 863. 863. 864. 865.

868. 879. 881. R. 897. Compendiense 833.
Metensia 835. 838. R. R. 863. 869. 893. Lug-
dunense 836. Cabilonensia 839. 894. Lauriacense
843. Vernense 844. Bellovacense, & Mel-
dense 845. Moguntiaca 847. 848. 857. 888.
Turonense 849. Ticinensia 850. 855. 876. Cor-
dubense R: 852. Sueffionensia R: 853. 866.
Valentinum 855. Crissiaticum 856. Tullensia 859.
850. Confluentinum 860. Sablonense 862. Syl-
vanectense 863.

Trecensia 868. 878. Constantinopolitanū IV.
Gen: VIII. 869. Vermeriense 869. Coloniensia
870. 887. Duziacensia R: 871. 870. 876. Neu-
strie, & Ravenense 877. Remensia 879, 880.
ac S. Macram: 881. Viennense in Gallia 892.
Triouriense 895.

Seculo romo. Ovetense 901. Romana 904.
949. 963 R: 964. 964. R: R: 971. 983. 989. 993.
996. 998. Ravennensia 904. 967. 997. Sueffio-
nensia 909. 941. Troslejana 909. 921. 924. 927.
Cabilonense 915. Confluentinum 922. Duisbur-
genfe 927. Erdfordienfe 932. Remensia 935.
975. 989. 981. R: 995. Narbonense 940. Con-
stantinopolitana 944. R: 963. 975. Virodunen-
fe 947. Asturicense 947. Mosomensia 948. 995.
Inghelheimensia 948. 958. Trevirensis 948. Augu-
stanum 952. Meldense 962. Anglicanum 969.
Mutinense 963. ad Montem S: Mariæ in Gal-
lia 973. Wincestrenfe 975. Wintoniense 975.
Landavense 988. Sylvanectense 990. Ticinense
997. Sandionysianum 997.

Seculo 11mo. Dormontenum 1005. Franc-
fordienfe 1006. Æxhamense 1009. Bambergen-
fe 1011. Legionense 1012. Aurelianense 1017.
Aquisgranense, Salengustadenfe 1022. Bituricen-
fe 1031. Lemovicensia 1031. 1095. Triburien-
fe 1035. Sutrina 1047. 1059. Romana 1047.
1049. 1050. 1051. 1053. 1057. 1063. 1065.

1066. 1074. 1075. 1076. 1078. 1078. 1079. 1080.
1081. 1084. 1084. 1089. 1099. Tricinensia R.
R. 1049. 1077. Remensia 1049 1061. Mogun-
tina 1049. 1069. 1070. 1075. 1085. Rothoma-
gensia 1050. 1072. 1074. 1096. Sipontinum Ver-
cellense Coyacense 1050. Mantuana 1053. 1065.
Narbonense 1054. Florentina 1055. 1063. Lug-
dunensia 1055. 1080. Turonense 1055. Coloni-
ense 1056. Tolosana 1056. 1090. Compostella-
num 1056. Melphitana 1059. 1089. non Amal-
phitana quia in Apulia.

Parisiense 1059. Jaccense 1060. Basiliense
R: 1060. Osboriense 1062. Aragenense 1062.
Cabilonense 1063. Barcinonense 1065. Wince-
strense 1069. Wintoniense 1070. Anglicana 1072.
1074. R. 1075. 1095. Erdoseliense R: 1073.
Vormatiense R: 1076. R: Pictaviense 1079. Bri-
tannicum 1079. Brixienne R: 1080. R: Julio-
bonense 1080. Avenionense 1080. Meldense 1080.
Quintiliburgense 1085. Capuanum 1087. Bene-
ventana 1087. 1091. Trojanum 1093. Constan-
tienze 1094. Placentinum 1095. Claromontanum
1095. Nemanfense 1096. Barense 1098. Hiero-
solymitanum 1099. Ansanum 1100.

Seculo 12mo. Lateranensia 1101. 1112. 1116.
G: IX. 1123. G: X. 1139. G: XI. 1179. Lon-
dinensia 1102. 1103. 1107. 1125. 1127. 1138. 1143.
1116. 1175 Trojana 1104 1107 1117 1124 1127
Florentinum , & Quintiliburgense 1105. Be-
neventana 1108. 1113. 1117. Remensia 1109
1119. 1131. 1148. Hierosolymitana 1141. 1143.
Viennensia 1112. 1119. Bellovacense 1114. Co-
loniensia 1116. 1119. Romana 1116. 1122. 1123.
Capuanum 1118. Tolosana 1119. 1124. Samari-
tanum 1120. Nannetense 1127. Ravennense 1128
Stampensia 1130. 1147.

Claromontanum 1130. Leodiense, & Mo-
guntinum 1131. Placentinum 1132. Jotrense 1133.
Pisanum 1134. Northamptonensia 1138. 1164.

R. Wincestrenſia 1138. 1142. Senonenſe 1140.
Antiochenum 1142. Vezeliacenſe , & Carno-
tenſe 1146.

Parilienſia 1147. 1186. 1188. Trevirenſe
1148. Bolicenſe 1151. Ticinenſe R: 1160. Mon-
tepeſſulanum 1162. Turonenſe 1163. Clarenſe
R: 1164. Caſſeſanum 1171. Abrincenſe 1172.
Anglicanum 1188. Eboracenſe 1195. Dalmati-
cum, Dioclenſe, Divionenſe 1199.

Seculo 13tio Duicenſe, & Senonenſe 1201.
Londinenſe 1202. Scoticum 1203. Monſlime-
nenſe 1208. Avenionenſia 1210. 1270. 1279.
1282. Romana 1210. 1228. 1234. Pariſienſia,
1212. 1223. 1228. Vaurenſe & Murellenſe 1213.
Monſpellienſia 1214. 1258. Londinenſia 1214.
1237. 1268. 1291. 1297.

Lateranenſe IV. G. XII. 1215. ſub Innoc:
III. Oxonienſe 1122. Germanicum 1225. Narbo-
nenſia 1225 1235. Leodiienſe, & Weſtmonaſte-
rienſe 1226. Tololanum ~~1227~~. Tartaconenſia 1229
1242. 1279. Gonteriana 1231. 1268. Biterrenſia
1233. 1246. Arelatenſia 1234. 1251. 1260. 1275.
Turonenſia 1236. 1239. 1282. Campinacenſe,
1233. Wercerſtrenſe 1240. Vallegvidonenſe 1242
Lugdunenſe I. G. XIII. 1245. Valentinum 1248.

Salmurienſia 1253. 1276. Albienſe 1254. Bor-
degalenſe 1255. Danicum 1257. Roſſiacenſe 1258.
Colonienſia 1260. 1280. 1281. Nannetenſe 1264.
Viennenſe in Auſtria 1267. Ravennenſia 1269.
1286. Andegavenſia 1269. 1279. Senonenſe
1269. Compendienſia 1270. Redonenſe 1273.
Lugdunenſe II. G. XIV. 1274. Salisburgenſia,
1274. 1281. Bituricenſia 1276. 1286. Langeſien-
ſe 1278. Pontocomacenſe, Budenſe 1279. Inſula-
num 1286. Herbipolenſe 1287. Mediolanenſia,
1287. 1291. Aſchaffenburgenſe 1292. Rhothoma-
genſe 1299. Bajocenſe 1300.

Seculo 14to. Compendiensia 1301. 1304.
1329. Romanum 1302. Toletana 1302. 1324.
1339. 1347. 1355. Nugarolensia 1303. 1315. Au-
scitanum 1308. Salisburgensia 1310. 1386. Co-
loniense 1310. Ravennensia 1310. 1311. 1314.
1217. Moguntinum 5310.

Viennense G: XV. 1311. Sàlmuriense 1315
Sinonense 1320. Parisiensia 1323. 1346. Valli-
letanum 1324. Avenionensia 1326. 1327. Mar-
cianense 1326. Rothomagensis 1335. Castrogor-
teriensis 1336. Anglicanum 1341. Londinensia,
1342. 1382. 1391. 1396. Noviomense 1344. Bi-
terrense 1351. Lambethense 1362. Andegavense
1365. Vauense 1368. Palentinum 1388, Can-
tuariense 1399.

Seculo 15to. Sylvanectense 1402. Arago-
nense R: 1406. Oxoniense 1408. Perpinianense
R: 1409. Austrium sive Utinense 1409. Pisanum
G: nec P: 1409.

Constantiense G. R. P. caëptum 1414. fin:
1418. *Ivideantur acta eiusdem qua, ex pluribus
authenticis Codicibus edidit Schelestrat. Antwerp:*
683. Salisburgense 1420. Senense, & Lancitia-
num 1423. Coloniensia 1423. 1452. 1470.

Dertusanum & Parisiense 1429. Basileense
G. R. Inchoat 1431. fin: 1443.

Florentinum G: XVI. inch: Ferrariæ 1438
fin. Florentiæ 1439. Frisingense 1440. Andega-
vense 1448. 1522. Lugdunense 1449. Avenio-
nense 1456. Eboracense 1466. Toletanum 1473.
Senonense 1485.

Seculo 16to. Turōense R: 1510 Pisanū G: R. 1511.

Lateranense G: XVII. inchoat. 1512.
fin. 1518. Bituricensia 1528. 1584. Seno-
nense 1528. Coloniensia 1536. 1549. 1559.

Tridentinum G. XVIII. inchoatum 1545.
sub Paulo III. fin. 1563. sub Pio IV. Augusta-
num 1548. Trevirensis, & Moguntinum 1549.

Narba

Narbonense 1551. Remense 1564. Cameracensia
1565. 1581. 1583. Mediolanensia sub D: Carolo
Borromæo 1565. 1569. 1573. 1579. 1571. 1582.
Toletanum 1565. Constantinopolitanum 2565.
Mechliniense 1570. Dertusanum 1575. Turo-
nense 1583. Rothomagense 1583. Bituricense
1584. Aquense 1585. Mexicanum 1586. Tolo-
fanum 1591. Avenionense, & Brestanum 1594.
Aquilejense 1596. Diamperanum propè Goam
1599.

Seculo 17mo. Ebreunense 1605. Parisien-
sia 1605. 1612. Mechliniense 1607. Narbonense
1609. Senonense 1612. Aquense 1612. Amada-
nense in Mesopot: 1616. Petricoviensia in polonia
sub Paulo V. Gregorio XV. & Urbano VIII.
Burdegalense 1624. Varsaviense 1634.

Constantinopolitana à Schismaticis celebrata
contra Calvinii dogmata 1639. 1642. Ex Synodi-
cis Parthenii literis & Leo Allatii de Ocrid. &
Orient. Eccles: Consensu.

SANCTITATE CLARI IN UTROQUE SEXU.

Seculo Imo. S. Maria Virgo Deipara Annum
agens 72. moritur an: parte salutis 57.

S. Joseph Mariæ Sponsus moritur, ut opinan-
tur aliqui, anno. 28.

S. Joannes Baptista 31.

SS. Apostoli & Discipuli Domini.

S. Maria Magdalena.

S. Thecla V. & M. 47.

S. Petronilla V. 89.

S. Martha V. 74.

S. Dionysius Areopagita Atheniensium ac u-
ti traditur, etiam Parisiensium Episcopus.

H5

S.

- S. Flavia Domitilla V. M. 98.
 SS. Nereus & Achilleus MM. 98.
 Seculo 2do S. Onesimus E. S. Pauli Disci-
 pul: M. 101.
 S. Romulus E. 108. S. Simeon E. & M.
 109. S. Titus E. M. 109.
 SS. Eustechius & Socii MM. 118.
 SS. Faustinus & Jovita MM. 122.
 S. Sabina Romanorum Matronarum e-
 xemplar 132.
 S. Praxedes V. 164.
 SS. Gervasius & Protasius MM. 167.
 S. Benignus Divion. Apost.
 S. Photius E. 177. S. Andreolus 199.
 SS. Ferreolus & Ferrutius Bisuntinorum
 Apostol: MM.
 Seculo 3tio. SS. Perpetua & Felicitas M.
 M. 205.
 S. Barbara V. M. S. Cæcilia V. M. cum
 SS. Tiburtio & Valeriano 230. S. Margarita V.
 M. 250. S. Apollonia V. M. 252.
 S. Gregorius Taumaturg: E. 265. S. Dio-
 nysius Alexandr: E. 265. S. Gregorius M. 292.
 S. Gabinus M. 296.
 S. Pontius Diacon. S. Zeno E. S. Victori-
 nus Pictaviens. E. M. sub Diocletiano.
*Calvistus in Chronol: anno 203. SS. Perpetu-
 am, & Felicitatem inter Virgines numerat, ex quo
 liquet. Hæretici scriptoris oscitantia.*
 S. Januarius E. M. 305. cujus sanguis Ne-
 apoli, si capiti apponatur, liquefit.
 Seculo 4to. Nicolaus E. Myrensis, cujus ex
 osse arido liquor mirabilis perpetuo fluit.
 S. Helena Constantini Mater 327.
 S. Paphnutius 325. florebat. S. Antonius
 Ab. 356.
 S. Optatus Mileu E. 364. S. Hilarius Pictav.
 E. 369. S. Eusebius E. 370. S. Athanasius E.
 Ale-

Alexandr: 372. S. Hilarion. Ab. 372. S. Iuvenalis E. 376.

S. Ephrem. 378. S. Basilus Magnus E. 379. S. Arsenius Ab: 380. S. Liborius E. 386. S. Germanianus E. 387. S. Monica S. Augustini Mater, & S. Gregorius Naziani E. 389.

S. Gregorius Nyssen: E. 394. S. Ambrosius E. 398. S. Martinus E. 397. 400. vel 401.

Seculo 5to. S. Epiphanius E. 404. S. Ioannes Chrysostomus, E. 407. S. Hieronymus 420. S. Honoratus Arelat: 426. S. Gaudentius E. 427. S. Alexius & S. Augustinus E. Hippon. 430. S. Paulinus E. Nolanus 431. S. Germanus E. Antisiod: 448. S. Petrus Chrysol: E. s. 449. S. Eucherius E. 449. S. Hilarius E. Arelat. 449. S. Petronius E. 450.

S. Pulcheria Imper: VI, ejusque Sorores Placilla Marina & Arcadia.

S. Simeon Stylita, qui primus super Columnam vixit 461.

S. Maximus E. Taurin: 466. S. Genovefa V. 468. S. Daniel Stylita 480. S. Patritius E. 491. S. Epiphanius E. Ticin. 486.

Seculo 6to S. Galla Viel. 504. S. Avitus E. 516. S. Brigitta Scota V. 523. S. Maria Ægyptiaca 525. S. Fulgentius E. Rusp. S. Remigius E. Roman: 533. S. Severinus E. septemped: 529. S. Cæsarius Arelat: 542. S. Benedictus Monach: in occid. Pater 547.

S. Victorinus E. 547. S. Barsanuphius 548. S. Clotildis Regina 548. S. Germanus E. Parisiens: 559. S. Maurus Ab. 562. S. Medardus 564. S. Radegundis Regina 590. S. Hospitius Nicrensis 595. S. Guntranus R. 598.

S. Simeon Stylita Junior, qui 68 annos super Columnam vixisse traditur.

Seculo 7mo. S. Eustasius E. 602. S. Augustinus Anglor. Apost: E. 604.

S. Joannes

S. Joannes Eleemosin: E. 616. S. Gallus Ab. 618. S. Rupertus I. Ep: Salisburg. 623. S. Mellitus E. Cantuar. 624. S. Isidorus Hispal: E. 635. S. Emmeramus E. M. 661. S. Sigebertus Rex Austrasiæ 663. S. Gertrudis V. 664. S. Eligius E. 665.

S. Ildephonsus E. 666. S. Audomarus E. 695. S. Cladius E. 696.

S. Fiacrius Scotorum Regis Eugenii. IV. f. qui oblatum sibi: à popularibus Regnum recusavit *Beth: Lesleus.*

Seculo 8vo S. Irmina Dagoberti II. fil. 701. S. Bonitus. E. 704. S. Wilfridus E. 709.

S. Winocus Ab. 717. S. Suuibertus E. 118. S. German. E. C. P. 720.

S. Richardus Anglorum Regul. Pater SS. Willibaldi, & Winibaldi, & S. IV. Walurgæ V. Consanguineus.

S. Bonifacii, S. Joannes, Damas. 731. Venerab. Beda 735.

S. Wiroscotus E. 750. florebat.

S. Hubertus F. 754. S. Anthusa fil: Constant Copron: 775. S. Burithardus E. 791.

Seculo 9no. S. Ludgerus E. 809. S. Plato Ab. 812.

S. Benedictus Ab: Anianensis 821.

S. Nicephorus Patriarch: C. P. 838.

S. Fridericus E. Trajectensis M. 838.

S. Arscharius E. 805.

S. Eoba postquam se cum Sociis Monasterii Virginibus ad tutelam Virginitatis dedicasset Sanctissimè obiit.

S. Edmundus R. Angliæ passus horrenda, & Sanctus Ignatius Patriarch: C. P. 870. S. Rembertus E. 888.

S. Theocthiste Virgo planè mirabilis de qua Card: *Baronius* 902.

Seculo 10mo. Odo Clun: Ab. 941.

S. Æditha

s. Æditha Uxor Othonis Germaniæ Regis
 947. s. Odo Cantuar: E. 958.
 s. Gerardus Ab. 958. s. Bruno E. Colon:

967. s. Uldaricus E. Auguffanus 972. s. Mathil:
 dis V. 973. s. Nilus Calaber Ab. 976.

s. Dunstanus E. Cantuar: 989.
 s. Ofuvaldus E. Eborac: 992. s. Majol:
 Clun: Ab. 993.

s. Nicon. cognomento Metanite: *paniten-
 tiam agere* 998.

Seculo 11mo Heribertus Colon: E. 1021.
 s. Henricus Imper. Maritus s. Chunegun-
 dæ Virginis Virgo 1024.

s. Romualdus Ab. 1027. s. Emericus fil. s.
 stephani R. Hung. 1000. s. Dominicus Ab 1031.
 s. Stephanus R. Hungariæ 1038.

s. Dominicus Loricatus 1050. quem aliqui
 cum Abbate confundunt.

s. Eduardus Rex Angliæ Maritus & Vir-
 go 1066. s. Petrus Damiani Card. 1072. s. Jo-
 annes Gualbertus 1073. s. Anselmus E. Lucen-
 sis 1086. s. Arnulphus E. Sueffionensis. 1087.

s. Margarita Regina Scot: 1097. pauperum
 Mater.

Seculo 12mo. s. Bruno Carthus: 1101. s.
 Anselmus E. Cantuar: & Hugo Ab. Clun. 1109.

s. Godefridus Comes 1126 s. Hugo E. Gra-
 tianopolit. 1132. s. Norbertus E. 1134.

s. Malachias E. 1148. s. Hildgardis V.
 1148. s. Isidorus Agric. 1150.

s. Bernardus Ab: 1153. s. Gvillelmus A-
 quitan. 1156.

s. Elifabetha Aschonaugia V. 1156. s. Ho-
 mobonus 1199.

s. Hugo E. Lincolnienfis 1200. cujus cor-
 pus lacte candidius, & vitro pellucidius post
 mortem visum, *Raynald:*

Seculo

Seculo 13tio. S. Dominicus 1221.

S. Franciscus affisias 1226. S. Elisabetha Hungar. 1230. S. Antonius Patau. 1231. S. Hedvigis Polon. 1243. S. Lutgardis V. 1246. S. Clara V. & B. Rosa Viterbien. 1252. S. Petrus de Nolasco 1256. S. Hyacinthus 1257. S. Ludovicus R. Galliae 1270.

SS. Thomas Aquin. & Bonaventura Card. 1274. S. Raymundus de Peniasorte 1275. S. Philippus Benitius 1285.

S. Albertus Carmel. 1292. B. Margarita Cortonenfis 1297. S. Ludovicus E. Tolosanus 1298., quem sequenti seculo inter sanctos relatum Mater Maria Siciliae Regina 1317. adornavit. *Raynald.*

Seculo 14to S. Ivo Caufid. 1203.

S. Nicolaus de Tolent. 1306. B. Angela Fulgin. 1309. B. Agnes Politiana 1317.

S. Eliazarius Comes Maritus, & Virgo 1323. S. Rochus 1327. S. Elisabetha Lusit. Reg. 1336. B. Petrus Thomas E. falso diu creditus Martyr 1366.

B. Joannes Columbinus 1367. S. Andreas Corfinus E. & S. Brigitta Sveca vidua 1373.

S. Catharina Senensis V. 1380. S. Magaritha vidua 1390.

Seculo 15to. S. Liduvina V. 1433. B. Angelina V. 1435. B. Petrus Regalatus 1436.

S. Francisca Rom. 1440. B. Nicolaus Albergatus Card. 1443. S. Bernardinus Senens: B. Colletta 1447. S. Laurentius Justinianus 1455. S. Joannes de Capistrano 1456.

S. Antoninus E. 1459. S. Didacus Complut. 1463. S. Catharina Bonon. 1463. B. Amedeus Dux Sabaudiae III. 1471 S. Joannes à S. Facundo 1479.

S. Casimirus R. Poloniae fil. 1489. *ad numerari posset etiam scriptoribus Eccles: ob Hymnium in Laudem B. V. Mariae scriptam.* Se-

Seculo 16to. S. Franciscus paulanus 1507. B. Franciscus Solanus 1510. S. Cajetanus 1545. S. Joannes Dei 1549.

S. Franciscus Xaverius 1552. S. Thomas de Villanova E. 1555.

S. Ignatius de Loyola 1556. S. Petrus de Alcantara 1562. S. Pius 1566. B. Stanislaus Kostka 1568. S. Franciscus Borgias 1572.

S. Ludovicus Beltrandus 1581. S. Tereſia Virgo 1582.

S. Carolus Borromæus Card. 1584.

S. Felix Capucinus 1585.

B. Aloyſius Gonzaga 1590. S. Paſchalis Baylon 1592.

Seculo 17mo. B. Turibius E. Limanus in Peruvia 1606.

S. Maria Magdalena Paſtia V. Carmel. 1607.

S. Andreas Avellinus Theatin. 1608.

S. Roſa de S. Maria tertii Ordinis.

S. Dominici prima e novo terrarum Orbe in album Sanctorum relatâ 1617.

S. Franciscus Salesius E. Genevenſis 1622.

S. Pius V. S. Felix à Cantalicio. S. Catharina à Bononia in Sanctorum numerum relatâ 1712.

PROPAGATIO FIDEI, ET BELLA SACRA.

SEculo mor. Apostoli per Orbē terrarum diſperſi docuere fidem Petrus, & Paulus Romam, Jacobus Zebed. Hispaniam, uti traditur, Joannes Aſiam minorem, Andreas Scythiam & Achajam, Philippus Aſiam ſuperiorem, Thomas Parthos, & Indiam, Bartholomæus Armeniam, Albaniam, & citeriorem Indiam, Mattheus & Matthias Æthiopiam, Simon Meſopotamiam & Perſidem, Judas Thadæus Arabiam & Idu-

& Idumæam, Paulus Ethnicos varios, Josech ab Arimathæa Britanos ut fertur.

Ss. Lazarus Maximinus, Martialis, Crescentius, Saturninus, Trophimus, primi apud Gallos Christianæ fidei præcones.

Seculo 2do S. Barsimæus E. Edeffe & in Syria plurimos Christo lucratur.

Christianam fidem amplectuntur Rheti per Lucium, & Emeritum ibidem Martyres, Nervii & Morini per Ss. Fuscianum & alios.

Anglia cum Lucio primo Regum omnium Christiano per Aristobulum, Fugarium & Damianum Celitæ Sequani, Allobroges per S. Irenæum, & alios Christianis adduntur.

Pantæus Philos. à Demetrio Alexandr. ad Indos missus, eos Christo addicit.

Donaldus Scot. R. à Victore I. R. P. præcones fidei Christianæ petit & accipit *Bet Leslaus*.

Seculo 3tio Gallia fere universa sub Severo fit Christiana.

Philippi Imper. ut multi tradunt, Christianis sacris initiantur.

Origenes in Arabiam ab Alexandrino Patriarcha missus eam cum Principe Christi adjungit imperio.

sæculo nondum inclinante ad omnes fere cogniti Orbis regiones Christianam Religionem jam pervenisse testantur Tertulianus, & alii.

Ex barbarorum incurfionibus, quæ Pom. Rom. exagitarunt, factum est Deo bonum é malis eliciente; ut plures ex illis spectata Christianorum virtute eorum Religionem amplectentur *Baron.*

Seculo 4to Aurea Christi imago in Romano Senatu erecta 312.

Fruventius Indis Orient. Christi fidem miraculis persuadet.

Magna Rom. Imperii pars cum Constantino Imper. Christum Regum Regem adorat.

Lango

Longobardi sub Agelmundo R. Hunni per Theodinum Scytham, Bosſæ Hemi montis incolæ, Iberi cum Bacurio R. per Christianam ancillam Christi Sacra ſuſcipiunt.

Seculo 5to Burgundiones cum R. Gundifilo à S. Domitiano E. Genevenſi, Galli cum Clodovæo plenius Scoti à S. Palladio iterum Hiberni à S. Patritio ad fidem adducuntur.

Tervanus Pictos, S. Servanus Orchades inſulas Chriſto lucratur.

Perlæ cum Iſdegerde Rege, Æthiopes cum Abrahamo R. & Abba fratre Saraceni cum Alamundo, ad fidem accedunt, & Vindelici; Norici, Rugi per S. Severinum.

ſeculo 6to Alamandurus Saracenorum Princeps cum ſuis, Boii, ſive Bavari, per Rupertum; Blemyes agente Juſtiniano, Chriſto dant inianus.

S. Columbanus Pictos Chriſto ſubjicit, ss. Leander, & Fulgentius Hiſpaniam cum Recaredo R. Catholicæ Reſgioni reſtituunt.

Arium deteſtantur Longobardi cum Adulpho, & Theodolinda RR.

Sardi Barbaricini auſpiciis Magni Gregorii, & Angli per S. Auguſtinum ab eodem miſſi Chriſtianiſ aggregantur.

Seculo 7mo. Heraclius in Oriente Siſebutus in Hiſpania, Dagobertus in Francia Iudæos omnes baptiſari jubent, aut exulare.

Perſarum Regina cum viro ſuo Conſtanti-nopoli Baptiſmo luſtratur.

Olopnemius è Iudæa proſectus Sinis Chriſtum annunciat 663. *Kireher. ex vetuſtis monumentis ejus agentis.*

Flandria per S. Eligium; Franci Orient. per S. Kilianum, Angli Orient. cum Sigeberto Rege per S. Mellitum Germani, Batavi, Friſo-

nes,, Saxones, per ss. Suuibertum, & Wilfradum Christo nomen dare incipiunt.

Seculo 8vo. S. Wiro Belgis S. Willibrordus Frisiis, aliisque in utraque Germania Evangelii lumen important S. Ludgerus Saxones, S. Corbinianus. Alemannos ad Christum adducunt.

Avares cum Rege Trudone ad Christum adjuncti.

Brabanti per S. Hubertum Thuringii Frisii Hassi, aliique Germaniæ populi per S. Bonifacium Christi religionem suscipiunt.

Religio in Oriente tollere oculos visa est Irene sacra refovente post obitum Leonis IV. Porphyro geniti.

Seculo 9no Harrioltus Rex Danorum R. cum pluribus è suis Baptismo lustratur 826 & Bogoris Bulgarorum Princeps 845.

Sclavi Dalmatiæ Incolæ cum Sueropilo R. ad Christum adjuncti ss. Anascharius & Rembertus Succos, S. Radbodus Frisios Christo lustrantur.

Basilius Macedo per egregiæ Sanctitatis Episcopum Prussos ad Christum traducit.

Gothofredus Nortmannus cum tota sua gente fit Christianus sub Carolo Crasso.

Seculo 10mo. Haraldus Rex Danorum Baptismo expiatus totum regnum ad Fidem pellicit.

Vandali sub Joanne XIII, Christum adorant.

Liberius Moschoviæ, Mieslaus Poloniæ, Vitdomirus Prussiar, Zipitinæus Bohemiæ Duces cum suis Christo aggregantur.

In Dania, & Norvegia fides penè extincta reviviscit.

Hungaria per S. Stephanum Regem, & Russia per S. Bonifacium plenius ad Christianam Religionem adducuntur.

Seculo

Seculo 11mo. S. Bruno Ruthenos ad viam salutis revocat.

Pomerania per S. Othoneum Bambargensem E. in Christi fidem concedit,

Reparatur apud Hungaros fides per Andre-
am Regem.

Vindi, Sclavi & Saxones plenius, & con-
stantius Christo adhærent.

Sacra expeditio ab Urbano II. indicta 1096
in qua Gothofredo Bullionio Duce capta est Hie-
rosolyma 1099.

Seculo 12mo S. Vicelinus Vandalos, & Scla-
vos convertit ad Christum 1141.

Sultanus Iconii ab Alexandro III. fidei for-
mulam petit, & accipit.

Gothia cum suo Rege, & Pomerania ple-
nius Christo adhærent.

Finlandia per S. Henricum E. & M. ad
Ecclesiam aggregatur.

S. Menardas Livoniam cum Cobba Rege
ad Christum adducit.

Seculo 13tio. Dominicani, & Franciscani
barbaras Tartarorum mentes. Evangelio miti-
gare satagunt.

Bella sacra varia per S. Ludovicum Gallia
E. & alios.

Iudæorum ex Gallia expulsio primum 1253.
tum 1295.

Prussi & Ianyger Christo subjiciuntur.

Dominicani in Armenia uberes, ex Divini
verbi semine fructus efferunt.

Nicolaus Sabellus E. Albanensis postea Ho-
noriuſ IV. Norvegiæ Apostolus.

B. Odericus & socii è familia S. Francisci
Catai & Thibeti Regnis primi Christum an-
nunciant.

Seculo 14to Bosnia cum Principe Stephano
ad fidem adducitur.

Benedictus XII. missis Divini Verbi præ-
toribus, rem Christianam inter Tartaros pro-
moveret.

Cumani Betzenses Lipnenses Patrini & vi-
cini adnitente Ludovico Hungaro ad Christum
perducuntur.

Iagello Lithuanie Princeps Christianis sa-
cris initiatus, dictusque Vladislaus Lithuaniam &
Samongitiam subicit Christo.

Seculo 15to. Res Christiana in Epiro resso-
rescit, muniente Castrioto.

Callissus III. & Pius II. Turcis Bellum illa-
turi, nihil, nec Divinæ, nec humanæ opis præ-
termittunt!

S. Didacus Complutensis Evangelium apud
Carienses propagat

Guinenses Angolani Concenses in Africa
Christiana sacra complectuntur.

Familiarum Iudaicarum 24. millia ex Hi-
spania pulsa.

Seculo 16to. Indię Orient. & occident.
ac Manicongo in Africa per variorum Ord-
inum Religiosos viros Christi fidem suscipiunt.

Iaponiæ & sex aliis Regionibus per S. Fran-
ciscum Xaverium lux Evangelii affulget.

S. Ludovici Beltrandi eximia charitas in
Incrandis Christo Americæ populis enitescit.

Bellum contra Turcas feliciter gestum à fæ-
deratis Christianis S. Pio V. impellente.

Penetrat Christi fides ad finas per Patres
Soc. Iesu 1582. Stabilitur à P. Mathæo Riccio
Maceratensi 1583.

Seculo 17mo. Augustiniani, & Carmelitæ
in Perside, Capucini, & Iesuitæ in nova Fran-
cia Evangelium propagant.

PP. Theatini apud Georgianos fidem Chri-
stianam amplificant ab an. 1628.

Dominicani egregiam operam in Sinis Chri-
sto conciliandis navant. Iesuitæ

Iesuitæ in Asia Thiberi & Laorum Regnis
Christum annunciant.

Ferdinandi II. & Maximilianus Bavar. in
Germania Ludovicus XIII. & XIV. in Gallia
Cathol. fidem restituunt.

Marianis Insulis à Patribus Soc. Iesu Chri-
sti fides infertur.

Ludovicus Magnus Fanaticos tumultuantes
debellat 1704.

SACRI RITUS INDU- CTI ANTIQUATI.

Seculo 1mo. Christiani nomen Antiochiæ
natum.

Institutio dies Dominicæ & Festorum Na-
tivit: Christi, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascen-
sionis Pentecostes.

Ieiunium quatuor temporum & Quadrage-
narium.

Ufus aquæ Benedictæ, & signi Crucis.

Cantus Ecclesiæ cum duplici Choro.

Horarum Canoniarum distinctio.

Lampades, & sacra lumina.

Stationes in arenariis ad preces.

Diaconissæ Dipticha Sacra.

Agapæ triplices.

De Mitra Episc. nil certi fixique traditur Cl
Bona.

Seculo 2do. Alexander I. usum Aquæ lu-
stralis amplificat.

S. Sixtus I. Sacra Vasa ab aliis quàm ab
Ecclesiæ Ministris tangi vetat.

Telephorus Quadragenarii jejunii morem
ab Apostolis inductum lege sancit Proparentes in
Sacro Baptismate instituit. *Genebrard.*

S. Soter P. jubet à Sacerdote Nuptias con-

secrari.

Episto-

Epistolæ inter Catholicos formatæ, seu Patentes Encyclicæ, Decretales, Pastorales, Synodicæ, Dimissoriæ, Memoriales, Confessoria inductæ.

Tres Missæ in die Domini Natali.

Seculo 3tio S. Zepherinus S. Eucharistiæ summptionem circa fer. Paschatis imperat.

Callistus I. confirmat Jejunium quod quater in anno ex! Apost: traditione celebratur.

Ritus sepelliendi MM. cum colobio.

Cæmeteria, sive aræ consecratæ, ubi sepellientur fideles. Decio imperante Litaniarum usus in Orientis Ecclesia frequentatur. Genebr:

Templa dedicandi ritus à Felice I. Racemorum, sac fructuum, jussu Eutychani, benedictio, usurpatur.

Eulogiæ, sive panes benedictione sacrali in fine Missæ distribui cæpit.

Seculo 4to. Usus Corporalium ex solo lino à S. Silvestro imperatus.

Hymnus Glorificationis.

Numeratio seu indictiones 312

Limites Diæcesibus constituti in Nicæna Synodo.

Rosarii rudimentum à Paulo Anachor. preces per lapillos numerante. Zozom. l. 6. s. 29.

Congregationes ad sepelienda corpora.

Pallium Episcopale sub Marco I.

Alleluia cantari cæptum in Ecclesia, Agapæ ferè proscriptæ.

Interstitia ad Sacr: Ordines à Syricio inducta.

Pænitentiarum munus ad quem pertinebat publice pænitentibus pœnam imponere, à Nectario C.

F. sublatum 390.

Seculo 5to. Paraboli juvandis peste contactis. Primus inter SS. Confess: collitur S. Martinus.

Nocturnæ vigiliæ ad sepulchra MM. sublata, retenta jejunia. Damnato Nestorio adduntur Angelicæ

gelicæ salutationis; S. Maria Mater Dei etc.

Cerei Pasch: benedictio in singulis paretis concessa. Agni cerei consecrari cæperunt. Additum fidei symbolo *Filioque* in concil: Hispan: jussu S. Leonis celebrato 447.

Triduum rogationum inductum à S. Mamerto Vienn: E: Trisagium in Missa cani cæptum. Evangelio jubet assurgere Anastasius.

Seculo 6to. Beneficiorum origo sub Symmacho, cum antea Clerici stipem acciperent.

Eucharistia in medio Altaris servata.

Quadragesimas S. Martini, unde ritus jejunii per adventum.

Festum Purificationis Beatæ Virginis 545.

Privata Canoniarum Horarum recitatio absentibus à Choro indicitur à Pellagio I.

Corepiscopi Aboliti 572.

S. Gregorius Templâ, & tempora sacris stationibus assignat

Idem inducit asperionem Sacrorum Cinerum in capite solennis jejunii.

Ab eodem alia plura in S. Liturgia addita, quæ Genebrardus recenset.

Seculo 7mo. Usus campanarum in Ecclesiâ per Sabinianum P.

Pantheon B. V. & omnibus Sanctis dicatum à Bonifacio IV. 608.

Bonifacius V. in templis, Arisque à Sylâ reis apperit Festum S. Crucis illustrius post Heraclii de Cosroë victoriam. Cerei consecrati die B. V. Purificatæ, Organa & alia instrumenta musica à Vitaliano P. primum in templis adhibita. Osculum pacis in Missa ab Agathone inductum Rosæ aureæ per Pontif: consecratio ex Ordine. Rom: hic statuenda videtur. *Videatur Cartharius in erudito hac de re Opusculo.*

Seculo 8vo. Panis & Vini oblatio pro Missa celebranda Magistri cantorum.

Gregorius II. jejunium in Sabbatis Quadragesimæ

gesimæ antea vetitum servari jubet.

Gallia Rom : Liturgiam pipino, & Carolo Magno admitentibus amplectitur. Licebat ad huc sub Carolo Magno cuilibet Sacerdoti plures in die Missas celebrare. *Gard: Bona liturg:*

Consuetudo indiscretè distribuendi Divinam Eucharistiam pueris sacro adstantibus aboletur. *C. Bona*

Seculo 9no. Leone III. Sedente locus honoratior habita est dextera locandis sacris imaginibus, mox iterum sinistra.

Falso adscribitur Eugenio II. examen perfrigidam. *Papebroch.*

Prosa Ecclesiasticæ sub Sacrum canendæ 840

Festum omnium Sanctorum à Gregorio IV. Palmæ benedictæ à Ioanne VIII. ad Carolum Calvum missæ victoriæ omen 877.

Idem rogante Moravorum Apostolo Methodio, Slavonicæ lingvæ usum permittit in sacris: 880.

Seculo 10mo Campanæ primum benedictæ & certo sacro nomine donatæ à Ioanne XII.

Diaconistarum ministerium incipit aboleri.

Sodalitium pro defunctis piè Romæ coaluit 934.

Ioannes XV. in Synodo Lateranensi S. Vidaricum E : Augustanum Sanctis adscribit ritu non antè usitato.

Statuitur, ut sacer Missæ canon submissa voce reciteretur. *Bona.*

Triduarum jejuniū annuam ante Quadragesimam apud Casinades, à quibus in cæteros derivatum.

Seculo 11mo Symbolum primò cantaticè ptum Romæ post Evang: postulante S. Henrico Imp: 1014.

Usus, & nomen Disciplinæ, seu voluntariæ verberationis innotescunt.

Commemoratio omnium fidelium Defunctorum

storum, Addictum Deiparæ Sabbathum 1099.
Ejusdem Officium institutum.

Petrus Anachoreta sacri belli tuba sacras preces per globulos numerat. Militum, quos ad S. Bellum Urbanus II. accenderat insigne Crux purpurea humero Rfuta ex quo cruciatæ nomen factum.

Sæculo 12mo Innocentius II. in Concil: rifono S. Hugonem E: Gratianopolitanum aris admoturus solenniores ritus primus adhibet, *Bolland.*

Aggregationes ad ordinum Religioforum merita cæptæ usurpari.

Conceptio Beatæ Mariæ Virginis primò Celebrantur in Ecclesia Lugdanensi 1336. sine publica tamen Romanæ sedis Authoritate. Ritus duplicis semiduplicis &c. in Horis Canonicis fortasse in fine hujus sæculi, vel initio inductus

Sæculo 13tio Pulsatio Campanæ in Hostiæ sacræ. elevatione & salutatione, Angelica, Rosarium Deiparæ nobilissimum D. Dominici inventum ab eo, & affectis propagatur.

Scapulare Marianum datur ab ipsamet Augustissima V. Maria B. Simonide Stoch. Carmelitæ 1261. Festum sanctissimi Sacramenti & Officium egregium D. Thomæ Aquinatis opus 1264.

Magisterium S. palatii ubi Honor III. institutum. Initium Confraternitatum pænitentium 1270.

Nicolao IV. Sedente denuo Sacrarum Imaginum locus nobilior dextera Jubilæi celebratio ritu solemniori singulis 100. Annis renovata 1300

Sæculo 14to. Christianiss: Regi data facultas Eucharistiæ sub utraque specie sumendæ.

Deipara jubente Scapulare Mariannum Ioannes II. Sua auctoritate munit 1316.

Solennes supplicationes in Festo Corporis Christi contracta celebratio in singulos 50. Annos per Clementem VI. & in singulos 30. per Urbanum VI. Festum SS. Trinitatis 1334.

Angelicæ salutationis recitandæ initio Con-
cionis morem S. Vincent: Ferrerius primus indu-
cit. Id tamen aliqui D. Dominico tribuunt.

Seculo 15to Annatæ ut ajunt Sacerdotio-
rum omnium à Bonifacio IX. indictæ 10.
pontif: anno.

Festum Transfigurationis Christi Domini à
Callisto III.

Nomen JESU ab imagine ejusdem sejunctum
primò productum à D. Bernardino Senensi:

Jubilæi ad annum 25. reductio per Paulum
II. & Sixtum IV.

Festum præsentationis Deiparæ in Occidente
cæptum 1475.

Inquisitio Hispanica instituta 1492. Mos pi-
us salutationis Angelicæ in meridie repetendæ in-
stituitur 1500.

Seculo 16to. præmatica sanctio Gallorum cum
Concordatis mutatur 1516. Festum s. Iosephi. Soda-
litates piæ ad cultum Deiparæ inductæ à Ioanne
Leonis Soc: Iesu 1560. Festum S. Mariæ de
Victoria, five Rosarii 1573.

Triduanæ per horas 40. preces, ineunte Qua-
dragenario jejunio maceratæ initium habent.

Ufus consecrandi Sacra Sigilla Pontificia benedi-
ctiõe Lunæ: dies apud PP. Theatinos, ut olî sæculo II.
apud Monachos Gamungenses, juvandis per piacu-
lares preces defunctorum animis destinatur 1592.
Silos. in Historia Theatin:

Seculo 17mo Perpetua Quadragenarum ho-
rarum supplicatio Romæ in singulis deinceps tem-
plis à Clemente VIII. instituta.

Festum, & Officium s. Angeli Custodis.
Romæ menstruus populi ad Sacram Sinaxim con-
cursus sub Paulo V. Demandatam à Clemente
VIII. Agnos cereos conficiendi provinciam Pa-
tribus Fuliensibus. Paulus V. dato Diplomate con-
firmat 1608.

Arabiae lingvæ usus in Sacris ab Urbano VIII.
Carmelitæ apud Persas agentibus concessus 1624.
Pius usus precum pro felici morte impetran-
da per Vincentium Carafam Soc: JESU. Præpo-
situm Generalem 1648.

Romæ jejunium votivum invigilia Purifica-
tionis observatam urbem à terræ motu 1703.

Festum immaculatæ conceptionis 1707.

SACER CÆLIBATUS, ORDINES RELI- GIOSI.

seculo imo **D.** Ioannes Baptista ab Ere-
mo ad Iordanis ripas ve-
ritatis, & pænitentiae præco, vitæ Monasticæ, &
Religiøsæ antesignanus. *Ex Epist. D. Hierony: ad*
Euseb:

Cænobitarum disciplina à tempore prædicatio-
nis Apostolicæ sumpsit exordium. *Cassian; coliat.*
18. c. 5.

Esseni, sive Iessæi Alexandriæ, ut quibusdam
visum est, Religiosi.

S. Dionisius Areopagita Monasticæ Professionis
meminit. C. 6. *Eccles: Hier:* Qui Crucigerorum
Ordinem à S. Cleto Rom: Pontif: institutum afir-
mant non videntur audiendi.

Seculo 2do Plerique, ac pleræque sexaginta,
ac septuaginta annos nati, qui à pueritia se in
Christi disciplinam tradiderunt incorrupti perman-
nent. S. *Iustin: in Apost:*

Invenias multos ex nostris, & Viros & fæmi-
nas, qui in cælibatu consenscunt, quod Deo con-
iunctiores se futuros sperent. *Athenagor. in Apol.*

Ritus in Sacris Virginibus velandis, & con-
secrandis decreti à Pio I.

S. Narcissus Hierosolym: Ep: Anachoreti-
cam vitam degit 199..

Seculo

Seculo 3tio. Ante omnia sacerdos, qui Divinis assistit Altaribus, castitate debet accingi. *Origen. Hom. 14. in Levit.*

S. Cyprianus librum scribit de Virginitate disciplina.

Paulus Anachoretarum Princeps in solitudinem secessit. 253.

S. Dionysius ex Monacho Rom. Pontif. 261. docet jam tum Monachos gratias honoribus donari consuevisse.

S. Hippolytus Martyr Monachorum meminit. *In Orat. de consummati. mundi.*

Florentia apud Scotos Caldæi vitæ Sanctiōnia celebres Ascetæ, seu Monachi. *Beth. Leslaus Buchanan.*

Seculo 4to. In Armenia, Scythia Nitria, & utraque Thebaide à S. Antonio. Monasteria condita sunt, S. Pachomius in Ægypto, S. Hilarion in Palæstina SS. Basilus, & Athanasius in Græcia Cænobia aperuere.

In Etrusci Maris insulis, Mediolani, Vercellis, Turone floruisse Monasteria docent, SS. Hieronymus, Ambrosius, Augustinus, Severus, Sulpicius.

Tria erant hoc ævo Monachorum genera, Anachoretæ, Cænobitæ, Remaboth bini, vel terni sine præside viventes.

Manuum labore vitam omnes tolerabant.

Pueri in S. Basilii Monasteriis educabantur.

Seculo 5to S. Augustinus in Africa Religiosas utriusque sexus familias constituit, sed feminis tantum dedisse leges videtur.

Ioannes Cassianus Monachorum Institutor.

Lerinus à S. Honorato; & Sociis coli cæpta.

S. Alexander Parens Acemetarum qui Constantinopoli à celebri Monasterio studio dicti Studitæ.

Canonici Regulares à Gelasio I. quo Duce in Italiam venerant, Lateranensi Monasterio donantur, & ab eo nomen trahunt. *Mo*

Monachi qui ad Sacerdotiā, & honores assumebantur, instituti sui leges, & vestes retinere consueverant.

Seculo 6to. S. Benedictus Ordinis sui dat initium 520. Pueros in Monasteriis educandos admittit, iique oblato à parentibus Monasticæ vitæ jugum excutere non poterant.

Datas Monachis Leges à SS. Cæsario, & Aureliano Arelatenfibus E. E. à SS. Ferreolo & Columbano Abba: in Gallia à SS. Isidoro, & Fructuoso in Hispania collegit Holstenius.

S. Gregorius M. Mauritio Augusto, qui latā lege vetuisset quemquam nisi bello inutilem fieri Monachum, acriter resistit 592.

Seculo 7mo. S. Columbanus Scotus Bobiense Monasterium in Italia condit. 609.

S. Enemundus E. Lugdunens: Sancti Moniales S. Petri instituit.

S. Sigebertus Austrasiæ Rex, duodecim Monasteriis extructis, Monachum induit.

S. Iosæus Regis Britonum fil: Anachoreta in agro Pontium. 651.

S. Fiacrius Scot: Regis f: Anachoreta in Gallia.

Bamba Hispaniæ Rex bellicis operibus inclitus Monasticam vitam amplectitur 680.

Inclinante sæculo capere à Rom: Pontificibus aliquæ Monasteriis immunitates.

Seculo 8vo. Petronax Ab: Casinense Monasterium instaurandum suscipit 720.

Ethelredus Merciorum 704. Chetredusirum Merciorum & Offa Saxonum Oriental: in Anglia Reges 715. Ina R: Saxonum Orient: 740. Cleofulus, & Egbertus Northumbriæ Reges paulo post, Carolomannus Caroli Martelli Primogenitus ad Monachos transeunt.

Monachi ad insulas & gravissima Ecclesiæ negotia frequenter assumebantur.

Fæminis

Fæminis non patebat aditus ad Monachorum templa.

Seculo 9no. Post vitam decussatam in Cælo Crucem Scoti & Picti Anglos memorabili prælio cædunt. Inde initium cæpit singularis apud Scotos S. Andreæ cultus, militari per Achajum R. Ordine instituto *Leslaus & Buchanan.*

Lotharius I Imper: Monachus in Monasterio Prumiensi 835.

Puerorum per parentes in Monasteriis oblatio displicere cæpit & aboleri.

Monasteria Clericis, imò & laicis à Ludovico Pio Imper. primò commendata

Hoc seculo primùm Monachis data facultas Sacramentales criminum confessiones excipiendi. *Schelesirat: in Antioch: Concil: fusc & eruditè.*

Seculo 10mo. Berno primò, mox S. Odo Cluniacensi Ordini dat initium 903. Canobium fundatur 910.

Fortunius Navarræ 905. Alphonfus Legionis 931. Constantinus III. Scotiæ 941. Hugo Italiæ Rex 945. Venetorum Duces Ursus 932. Petrus Urseolus 678. Vitalis Candianus 979. Memmius eorundem Tribunus 991. Monasticam vitam amplexi sunt.

Monachi plerumquè adhuc Episcopis ex communi jure parebant.

D. Bènedicti Regula in omnibus ferè Occidentis Monasteriis dominabatur.

Seculo 8mo. Ordo Canonicorum Regul: instauratur à Petro de Honestis 1015.

Camaldulensis ordo per S. Romualdum instituitur 1022. Vallis Umbrosæ per S. Joannem. Gualbertum 1030. Gradimontensis per S. Stephanum de Tierno 1076.

Carthusianus per S. Brunonem. 1086.

Antonianus per Gasconum 1099.

Cister-

Cisterciensis per Robertum Ab: Molis men-
sem 1098. Fontis Ebraldi per Robertum de Arbi-
fello 1100.

Michaël Stratioticus 1058. Isaacijs Comne-
nus Orient: Cæsar. 1059. Monachi.

Seculis II. & 12. immunitates Monasteriis li-
beralius indultæ.

Seculo 12mo Præmonstratenses instituuntur à
S. Norberto 1116. Milites Templarii 1118. extincti
à Clemente V. 1312. Hospitalarii S. Ioannis Hie-
rosolymit: nunc Melitenses 1119. Gvillemitæ, seu
Montis Virginis 1124. Equites Calatravæ 1158.
Hamiliati 1170. extincti à B. Pio V. Equites S. Ia-
cobi 1170. Equites Alcantaræ 1176. Theutonici
Mariani 1190. Florensis ordo 1196. Ordo Trini-
tariorum & Sacerdotum Hospital: 1198.

*Hoc sæculo florere incipiunt Religiosarum Militia-
rum Ordines.*

Seculo 13tio Equites Cruciferi in Livonia 1205
Dominicani 1206. Franciscani 1209.

Eremitæ 1. Pauli in Hungaria 1215.

Ordo S. Mariæ de Mercede Redempt: captivo-
rum 1218.

Moniales S. Claræ 1223. ordo Vallis Schola-
rium 1215. Servitæ 1216. sive 1233.

Milicia Montesæ 1233. Equites gloriosæ Virg:
Mariæ, 1233.

Eremitæ S. Augustini in unum coacti 1142 Sil-
vestrini 1269.

Cælestini per S. Petrum Moronum instituti 1274
Carmelitæ novâ veste donantur ab Honorio IV. 1286.

Hoc primum sæculo Rom: Pontifices jubent
Religiosa instituta Apostolica Auctoritate sanciri,
atque approbati.

Seculo 14to Ioannes Rex Armeniæ Mino-
ribus 1310. Humbertus II. Delphinus Viennæ
Dominicanis nomen dat 1349.

Olivetani per B. Bernardum Ptolemæum in
stituti 1320. Milites

Milites JESU Christi in Lusitania 1325
Ordo Eremitarum S. Pauli in Hungaria 1328.
confir:

Ordo Periscelidis vulgò la *Gartiera* in Anglia
1344. Ordo Fratrum Charitatis B. V. vulgò *Hilete*
1347.

Iesuati à B. Ioanne Columbino Senensi 1356.
extincti: 156.

Eremitæ S. Hieronymi per B. Petrum Gam-
bacurtam Pisanum 1380.

Seculo 15to Equites Lillii Navarra 1403 Ca-
nonici S. Laurentii Justiniani 1404. Sub Clemente
IX extincti.

Congregatio Canoniorum S. Salvatoris 1408
Fratres mendicantes S. Hieronymi 1415. ex-
tincti: 1669.

Ordo S. Benedicti reflorescit in Italia per
congregationem S. Iustitiæ sive Casinensem.

Ordo Annuntiæ in Sabaud: à 1420.

Equites Velleris Aurei 1430. Ambrosiani
1433. S. Michaelis in Carlia 1469.

Minorum Ordo per Franciscum Paularium
1474 Equites S. Gregorii in Carinchia 1493

Seculo 16to Theatini 1514 Capucini 1525
Clerici Regul: S. Pauli 1538

Societas Jesu 1540 Equites S. Stephani 1562

Congregatio Orat: S. Philippi Nerei 1564, Mi-
litia S. Lazari renovata, & Equitibus S. Mauriti
coniuncti 1563. Clerici Regul. de Somascha 1568.

Ordo Fratrum S. Ioannis Dei 1572. Equites S.
Spiritus 1579.

Carmelitæ Excalceati 1580. Fulienses 1586.

Clerici Regulares Minor: 1588. Ordo Ministran-
tium infirmis 1591. Religiosa Professio vetita
ante an: 16. completum à Concil: Trident. &
Regularium privilegia imminuta.

Seculo 17mo. Pœnitentes III. Ordin. S. Fran-
cisçi reflorescunt 1600. Clerici Doctrinæ Chri-
stianæ

Gianæ 1603. Novarum Monialium examina Equi-
tes SS. Sangvinis Christi Mantuæ 1608.

Congregatio oratorii Iesu in Gallia 1608.

Ordo Scholarum piarum 1621. Clerici Lucen-
ses Matris DEI 1622.

presbyteri Missionarii 1622.

Clerici in commune viventes resurgunt. 1640
Trapenses 1662.

Ordo Equitum S. Andreae in scotia instau-
ratur à Iacobo II. Magnæ Britanniae Rege 1687.

MIRACULA

Seculo 1mo. Christus DEI Filius in terris de-
gens edit innumera Divinæ virtutis signa, bo-
norum partem sacri Evangelistæ referunt.

Idem à Sectatoribus suis ingentia miracula
patranda prænuntiat. *Joan. 14. Math 16.*

Sanctissimi Apostolorum Principes Petrus &
Paulus aliique per orbem terrarum Christianam Re-
ligionem plurimis, maximisque miraculis sanciant.

Aliquot miracula habemus in actis Aposto-
licis.

Seculo 2do Quot annis statâ die mare aperi-
tur, ut Christianis cultoribus adire detur D. Cle-
mentis sepulchrum, sub undis Divinitus exstructû.

Bello Marcomanico Rom : copiis pluviam
ad sitim levandam in hostes fulmina de Cælo præ-
cibus evocat Christiana Legio, inde Fulminatrix
dicta.

Floruere hoc sæculo miraculorum gloria SS.
Clemens, Faustinus, & Iovita, aliique innumeri.

*Testes habemus Hegesippum apud Eusebium, &
Ethnicos qui crebra prodigia Magicis artibus, tribue-
bant.*

Seculo 3tio S. Gregori Thaumaturgus precibus
montem transfert.

Idem Lycum exundanrem baculo coerces,

K

Mulier

Mulier ausa indignè ad sacram mensam D. Cypriano operante, accedere, temeritatem subitâ morte luit,

Prodigiis patrands claruere SS. Felix Nolanus, Gregorius Thaumaturgus & SS. Agatha, & Christina.

A S. Cypriano aliqua hujus sæculi miracula traduntur, sed pleraque ab actis Martyr.

æculo 4to Crux Constantino Magno è Cælo apparet cum inscriptione: *In hoc signo vinces* 312.

Ignis è fundamentis erumpens, & operarios adurens, vetat locari fundamenta Templi Iudaici quod Iulianus Imper instaurare parabat.

Thaumaturgi hujus sæculi fuere, S. Antonius & Hilarion Ab: Nicolaus Myrensis & Martinus EE!

Testantur plura miracula SS. Athanasius Ambrosius Gregorius Nazianzenus, & Nyssenus, Theodoretus.

Seculo 5to Puer Constantinopoli spectantè, populo in sublime elatus, discit ab Angelis comprimendum esse terræ motum repetitis his vocibus: *Sanctus Deus, Sanctus fortis &c.*

Ampula sacri Chrismatis de Cælo coram populo ad inungendum Clodoveum Francor: R. à Columba defertur.

Inclaruere miraculis SS Simeon stylita, & tritius Maurilius.

Miracula hoc sæculo patrata scripsere S. Augustinus, & victor Vitens.

Seculo 6to Piscina Ose in Lusitania naturâ prorsus arida pridie paschatis, quotannis redundabat aquis, quæ mox lustratis sacro fonte quot, quot ibi Christo nomen dabant, evanescebant.

Episcopi Orthodoxi post refectiones radicibus à Vandalis lingvas, disertè loquuntur.

Celebres miraculis fuere S. Benedictus, Severinus, Leonardus Medardus.

Plura scripsere SS. Gregorius Magnus, & Turdunensis, ac Venantius Fortunatus. Secu-

Seculo 7mo. Heraclius Imp: Christi D. Crucem ex hoste receptam, nudipes & sacco indutus infert Hierosolimam, cum auro gemisque fulgens Cælesti vi repelleretur.

S. Romanus Aichiep: draconem agro Rhodomagenfi infestum stola injectâ in urbem trahit, populo spectante cremandum.

SS. Amandi, Theodori, Columbani, Ioannis Eleemosyn. & aliorum miracula celebrantur.

Ab Adelmanno & Ioanne Moscho plura hujus seculi mira traduntur.

Seculo 8vo Crucifixi imago Berythi à Iudæis perfoffa, largo sanguine manavit.

S. Ioanni Damasceno manus amputata à Dei, para restituitur.

Acta II. Synodi Nicænæ testantur miracula S. Platonis Martyris in subveniendis captivis.

SS. Winocus Ab & Suuibertus E: præcipuam in patrandis miraculis gloriam tulere.

Venerabilis Beda & S. Ludgerus non nulla hujus ævi miracula memorant.

Seculo 9no. S. Iacobus Apostolus ex equo candido militans, in acie pro Ramiro Legionis R. ab exercitu conspicitur.

Caradignæ in Hispavia pavementum, sub quo sepulti 200. Monachi à saracenis cæsi 848. G. Augusti, qua die contigit cædes, quotannis sanguineo sudore madet.

Miraculis sæculum illustrarunt SS. Anscharius, Eulogius, Rembertus EE:

Testes miraculorum habemus Rembertum; & Bayonem EE: cum Thegano.

Crucem inter media tela præferente S. Vldarico Otho I. parvâ manu immensas Hungarorum copias delet.

Seculo 10mo Comes Othonis I. vinculorum S. Petri contactu à Dæmonis molestiis liberatur.

In synodo Vintoniensi Imago Christi penden-

tis è Cruce, ad S. Dunstani preces loquitur, Monachis contra malos Clericos favens.

Imago Christi Domini olim ad Abagarum missa Constantinopolim translata, & applicata similem eidem imprimit effigiem.

SS. Vldaricus & Bonifacius EE. SS. Nilus & Majolus Abb: clarent miraculis.

Multa supra vim naturæ patrata scribunt Reghino, Flodoardus, & alii.

Seculo 11mo Avalonis Urbis muri Roberto R. Gallorum pfallente, concidunt 1005.

S. Stanislaus Cracoviensis Antistes Equitem Petrum à tribus annis sepultum, testem multis spectantibus ad Regis Boleslai tribunal adducit.

Ad S. Guntheri Anachor: preces pavo affatus avolat è mensa S. Stephani Hungariæ Regis. Clarent miraculis SS. Romualdus, Stanislaus, & Ioannes Gvalbertus;

Plura miracula referunt Arnulphus Comes, Glaber. B. Petrus Damiani, Adam Bremensis.

Seculo 12mo lngens langventium multitudo pasta panibus, quos S. Bernardus Cruce signaverat repentè convalescit ut ille publicè prænunciarat.

S. Benedictus puer duodennis Divino impulsu Rhodanum ad Avenionem pontè conjungit 1177

Habuit hoc sæculum egregios mirandorum patratores SS. Bernardum, Norbertum, Malachiam, Isidorum, Bennonem.

Scripsere petrus Ab: Clun: sigebertus. Bertholdus Constantiensis.

Seculo 13tio Innocentius IV. S. Stanislaum Cracov: Sanctis adscripturus, coram populo illius ope implorata mortuum vitæ restituit 1253.

Duo è cælo pueri Friderico R. Messanensi Antisti, Clero, & populo in Templo supplicibus annunciant, in funere S. Alberti Carmeli: canendum *Os Iusti etc.*

Miraculis fulgent SS. Dominicus, Franciscus Antonius

Antoniſ, Patavinus, Hyacinthus, Albertus.

Scribunt S. Bonaventura, Iacobus à Vitria-
co. Thomas Cantiprat:

Seculo 14to S. Rochus ſalutari Crucis ſigno
graſſantem per Italiae Urbes luem illico fugat.

Caeleſtis lux diu noctuque ſuperfulgens Sacra
Euchariftiam, in paludem à furibus projectam in-
dicat. Regi tantæ monumentum à Raſimiro R. no-
bile templum erigitur 1347. prope Cracoviam.

SS. Nicolaus Tollent: Ivò, & alii operibus ſu-
pra vim naturæ patratis inſignes fuere.

B. Raymundus Capuan: Ioannes Villanus;
Ayto Armenus plura memorant miracula.

Seculo 15to S. Franciſcus Paulanus à nautis
rejeſtus Siculum fretum, ſtrato ſuper fluctibus pal-
lio cum ſocio transmittit.

Taurini in aera publica, Hoſtia Sacroſancta è
pyxide ſpontè reſiliens, in ſublimè fertur, radiis cir-
cumſpecta; mox ad preces Episc: Cleri & fre-
quentis populi in ſuppoſitum calicem descendit
1453.

Grandia patrant miracula SS: Francis: Pau-
lanus Vincent: Ferrerius, Ioannes de Capistrano.

Scripſere S. Antominus, Philippus Bergomas
& alii.

Seculo 16to Imago Crucifixi lapidum ictibus
petita, ſanguinem emittit circa 1556. *ex Brentio Lu-
therano.*

Sylvæ Ducis in Belgio quidam S. Antonii i-
maginem per contemptum concidentes ſacro igne
repente correpti poſtridie moriuntur. *Res fuit
oppido nota, & in publicas tabulas relata
2566.*

Innumera ſunt, & planè maxima; quæ de
S. Joanne Dei Francisco Xavario, Ludovico Ber-
trando, Philippo Nerio, Paſchale Baylonio ab Hi-
ſtoricis ferè æqualibus produciuntur.

Seculo 17mo An: 1608. 25 Maij in Templo

K 5 Laver

Lavernensi Burgand: Sacra Eucharistia, spatio 30. horarum, omnibus circa igne consumptis, in aere perstat. Interfuere spectaculo plurimi testes Neapoli 1634. è Lethali pertracti capitis vulnere Marcellus Mastrillus S. Jesu, ope S. Francisci Xaverii repente convaluit. Res fuit urbi & Italiae notiffia.

Ictus, qui è sepulchro S. Paschalis audiuntur, tota Hispania celebrantur.

Edidere miracula SS. memorati. Scribunt Gaulterius, Bredembachius, & alii:

SCHISMATA, CONTENTIONES, ABUSUS.

Seculo 1mo. Obmurmuratio Græcorum adversus Hebræos, cui tollendæ creati sunt septem Diaconi, quorum apex S. Stephanus 33.

Petrus cum secum Paulus in Concilio Apostolorum disceptavit non despexit Paulum, quod Ecclesiæ prius persecutor fuisset, sed concilium veritatis admittit. *Verba sunt S. Cypriani Ep: 71. ad Quintum.*

S. Petrus cum Simone Mago, quem Roma veluti Numen adorabat, contendit, ac ex aere volantem precibus præcipitem agit.

Seculo 2do Cum victor, I. in concil: Romano 108. ad controversias de Patchate, inter Christianos exortas tollendas, decrevisset, ut celebraretur Dominico die post Lunam decimanquartam, Asiaticis decreto parere detrectantes, Ecclesiasticis diris devovit. Ex hac agendi ratione, quæ severior nonnullis est visa, Schisma conflatum est, quod Ecclesiam usque in Concil: Nicænum I. exagitavit.

Seculo 3tio In Romano Concilio decretorio Cornelli judicio lapforum causæ finis impositus est, læatque certæ leges de iis ad communionem recipiendis 253. 254.

Novatiánus, à Novato Hæresiarcha impulsus Cornelio P. obfistit 254.

Agrippino Chartaginensi E: per errorem Hæreticorum Baptisma damnante, gravis in Ecclesia controversia nascitur de instauratione Hæreticorum Baptismate, quæ plura deinde secula tenuit, quamvis non iterandum Stephanus Pont: Romanus decrevisset 256.

Alterum schisma conflat Felicissimus contra Cyprianum eodem tempore.

Seculo 4to. Felix Antipapa contra Liberium 352. Scindunt Orient: Ecclesiam Eusthatiani & Melentiani Antiochiæ 360.

Occidentalem Lucifer Calaritanus 362. Vrsicinus contra Damasum insurgit 366.

Donatistæ schismate scinduntur à Cæciliano 396.

Intolerandi abusus in Agapis Christianorum Patres ad eas vetandas impellunt.

Qui ex Christianis edicto Diocleciani de tradendis sacris libris parvare, dicti sunt *Traditores*.

Seculo 5to. Eulalius schisma exorsus gradu dejicitur. 419.

Petrus Fullo E: Antiochenus addens, *Hymno Sanctus, Sanctus etc. Qui propter nos crucifixus est, magnas excitat in Ecclesia turbas.*

Semina schismatis Constantinopolit: Præfulum, primatum affectantium, jacta ab Acacio 471.

Quamvis Henoticon Zenonis nullam diserte hæresim contineret, meritò tamen à piis quibusdam rejectum est.

Cælus Laurentius contra Symmachum P. 499.

Seculo 6to Dioscorus contra Bonifacium II. electus, brevi exstinguitur 530.

Felix & Vigilius aliquandiù schismatici, tandem legitimi P. P.

Theodorus Cæsareæ in Cappadocia Episc: Justiniano Trium capitulorum damnationem per-

fvadet; unde seges discordiarum in Ecclesia per duo ferè sæcula.

Acæmetarum, & Scytharum Monachorum contentiones prioribus damnatis à Ioanne II. pontifice.

Salonius Ebredunensis, & sagittarius Vapicensis in Gallia inter Episcopos primi Contra militum more sequuti sunt *Baron*:

Sæculo 7mo Constans II. Imper Paulo Patr: C. P. svadente, Typum evulgat sed improbatur à Theodoro R. P. 648.

Auctior hinc Græcorum à Latinis abalienatio, donec in hæresim evadat, & Græciam perdat.

Ravennas Ecclesia Exarchi potentia freta, in Romanam affurgit 669. sed operâ Theodori Archiep: ad ejusdem auctoritatem revocatur sub Agathone. Schisma Romæ ex divisione affectatorum Theodori atque Paschalis 687.

Sæculo 8vo Schisma ob Theopylactum contra Paulum electum 757.

Constantinus necdum sacris initiatus Paulo I. moriente eligitur, fratre Duce Nepesino Romam cum exercitu ingressio 767.

Vitiza Hispaniæ Rex sibi subjectos Episcopos à Rom: Pontificis auctoritate semovet.

Leo III. à Romanis injuriosè tractatur, sed in Carolo Magno præsidium invenit.

Sæculo 9no. Synodus Paris: 829. execratur audaciam mulierum, quæ in quibusdam Galliæ provinciis, ausæ fuerant Sacramenta populis ministrare.

Schisma adversus Eugenium II. 824. contra Benedictum III. 855. contra Formosum 891.

Ioannes VIII. nimis indulgens Apostolicæ severitatis vim primus infregit unde plurima in Ecclesiam mala fluxere & nota de Papissa fabula.

Baron:

Schisma inter Sergium III. & Ioannem IX. 897
Boni;

Bonifacius Antip : pulsus per Stephanum VII.

897.

Seculo 10mo. Stephanus VII. P. pessimo exemplo Formosi, veluti vitio creati, acta rescindit.

Infelicissimum Romanæ sedis sæculum, quo mulherum, & Virorum Principum ludibrio visa est proponi.

Manassi Arelatenfi primùm plures comittuntur Episcopatus 936.

Hugo nondum quinquennis eligitur Remensis Episcop. 947.

Leo VII. contra Ioannem XII. 956. & contra Benedictum V. 964. Bonifacius VII. & Benedictus VII. contra Ioannem XIV. 984. Ioannes XVII. contra Gregorium V. 996.

Seculo 11mo Gregorius contra Benedictum VIII. 1012. Silvester & Ioannes contra Benedictum IX. 1033.

Henricus IV. Cæsar Episcoporum, & Abbatum instituendorum jura usurpat. Hinc longa maiorum series.

Michaël Cerularius Patr : C. P. Azymorum usum latinis exprobrans, novum inter eos, & Græcos odiorum semen jactat 1053.

Schisma contra Alexandrum II. 1061. contra Gregorium VII. 1073. contra Paschalē II. 1099.

Puer jussu Regis eligitur Aurelianensis E. 1097. die SS. Innoc. sacra. Hinc illud Leonium.

Eligimus puerum puerorum Festa colentes.

Non Domini dictum, sed Regis jussa sequentes.

Seculo 12mo Henricus V. per vim jus defendendi Episcopatus, aliaque munera à Paschali II. extorquet, qui mox omnia per vim expressa irrita declaravit 1105.

Burdinus contra Gelasium II. 1118.

Petrus Leo, & Octavianus contra Innocen :

II. 1130. & deinde contra Alexandrum III. 1159.

Gvido Cremenfis & Ioannes Struma contra

K 5. Alexan-

Alexandrum III. 1164.

Seculo 13tio Fridericus II. Ænobarbi Nepos, dolis, edictis, Saracenis in Italiam vocatis bellis iniquissimis, Sacros Antistites, Romanos Pontifices, Ecclesiam per annos, 30 turbat & vexat. Imperatoris nomine bis per Rom : Pontificem exutus.

Inter Dominicanos & Franciscanos Theologos magnis utrinque conatibus celeberrima de conceptu Deipræ controversia incipit agitari.

Seculo 14to Diffidium gravissimum inter Bonifacium VIII. & Philippum, Pulchrum Franciæ Regem, in qui Pontifex post carceris deformationem ex mærore obiit.

Nicolaus V. Antipapa contra Ioannem XXI 1316. Robertus contra Urbanum VI. 1378.

Petrus de Luna contra Bonifacium IX. ejusque successores ab anno 1394. usque ad 1424.

Inter Rom : Pontifices post D. Petrum nullus Pontificatus annum 25. attingit, hic unus trigesimum Pseudopontifex excessit.

Seculo 14to Cum tres essent dubii Pontifices, insurrexit opinio docens R. Pontificem, etiam certum Oecumenico subesse Concilio. *Hanc inter eas, que tantum tolerantur, locat Petrus de Marca Archiep: paris: Diserti de Infallib: Papa.*

Ægidius, seu Clemens VIII. contra Martinum V. 1424.

Pragmatica sanctio in Conventu Gallicorum Episcoporum Bituricis 1438.

Amedeus VIII. Dux Sabaud I. sive Felix V. contra Eugenium IV. 1439. Sed agnitio electionis vitio sponte abdicavit.

Seculo 16to Henricus VIII. Angliæ Rex defensor fidei appellatus, post propugnatam Catholicam Religionem, defecit ab Ecclesia, ob negatam à Romano Pontif: ritè constantis matrimonii solutionem 1534. Hinc Anglicanum Schisma.

In comitiis Augustanis 1546. Interim promulgatur

mulgatur in quo religionis forma usque ad Oecumenici Concilii definitionem præscribitur, magno Christianæ pietatis detrimento.

Colloquium Pissiacum in Gallia 1561. quo Civilia bella, & ingentia mala consumpta sunt *Gaulter.*

Seculo 17mo. Solemnnes in Patres Dominicanos, & Soc: Iesu de auxil: Divinæ gratiæ concertationes temperantur per Paulum V. nil definendo, & interim nota alienam sententiam inurendi facultate sublata.

Ob amplificata, ut appellant Regaliæ jura, gravis inter Roman: Pontificem & Gallos controversia. Declaratio quinque Propositionum in Gallicano aliquot Episcoporum Conventu 1682. Magnam Rom: Pontific: præbet offensionis causam. Alexand: VIII. 30 Ianuar: 1691. mortu proximus, Conventus acta rescindit.

HÆRETICI.

Seculo 1mo. Judas Sacramentariorum antesignanus teste S. Ioan: Chrysoft: *hom: 46. in Evangel:*

Simon Magus rerum sacrarum mercatum, & nundinationem primus proposuit, hinc ab eo Simonia Nomen invenit.

Thebutes, Alexander Ærarius, Hymenæus, Philetus, Diotrephes, Cerinthus, Cleobius, Ebion, Menander, Dositheus, Nicolaitæ.

Certum non est Nicolaum unum è septem Diaconis auctorem Nicolaitarum fuisse.

Seculo 2do Elaxius, & Ixeus, fratres Saturninus, Basilides, Carpocrates, Valentinus, Nazarei, Ophitæ, Cainani, Sethiani, Gnostici, Bardesanes, Bassus, Ptolomæus, Marcus, Heracleon, Cerdo, Marcion, Apelles, Hermogenes, Montanus, Tanaitus Severiani, Asiotæ.

Pro:

Prodicus Adamitarum parens Archontici, Blaſtus, Florinus, Quartadecimani. Lucianus, deſerto Chriſto, factus eſt atheus, impius Divinitatis, Potentiæ, & ſapientiæ deriſor.

Seculo 3tio Tertullianus, à quo Tertullianiſtæ teſte S. Auguſtino, Symmachus, Arabici, Agrippiniani, ſive Rebaptizantes.

Origenis lapſus Eccleſiæ luſuofus, & indè Origeniſtæ.

Elceſaitæ, Valeſii, Novatiani, qui & Cathari, Neotiani, Homouſiaſtæ, Beryllus, Aquarii, Sabeliani, Paulus Samofatenus, Angelici, Apoſtolici. Chiliaſtæ ſeu Millenarii, inter quos Patres aliqui priuſquam damnaretur error.

Manichei Hieracitæ abſtinèntes.

Seculo 4to Donatus Meletinus, Arius, cujus peſiferum dogma toto fere Chriſtiano Orbe propagatum eſt.

Colluthus, Petilianus, Audæus, à quo Antropomorphitæ, Plotinus, Macedonius, Eunomius, Euſtachius, Meſſaliani, Hypſiſtarij, Theophronius Agnoitarum, Progenitor, Paterniani, Apollinaris, Collyridiani, Seleuciani, Antidicomarianitæ, Hermiani, Priſcillianus, Helvidius, Iovinianus, Agapeti, Nudipedes, qui ſiniſtra interpretatione ſibi aptabant, præceptum Moyſi datum: *Solve calceamentum de pedibus tuis.*

Seculo 5to. Vigilantius, ſeu verius cum Hieronym. Dormitantius, Secundianus, Felix, Fortunatus, Fauſtus.

Manichæi cum Auguſtino, ſed impares tanto Achilli congreſſi.

Pelagiani, Acephali, Semipelagiani, Ruſſinus, Cæleſtius, Maximinus, Abeliotæ, Theod. Diodorus Mopſveſti, Tarſenſis, Neſtorig, Ethyches Petro Fullo. Xenajas, Iconoclaſtrum Parens, priuſ. Episcopus, quàm Chriſtianus.

Prædeſtinati, Acephali, Hæſitantes, Theopafchitæ.

Seculo

Seculo 6to. Deuterius, Angelitæ, Severus Monachus severianorum, seu Acephalorum parens, Julianus Halicanrassæus, à quo Phantasiastæ sive Aphtardocitæ. Joannes Grammaticus Cognomento Philoponus à quo Tritheitæ.

Petrus Apameensis, Monophysitæ, Monothelitæ, Jacobitæ, à Jacobo Zanzalo, Barsaniani, Tetraditæ Cononitæ Christolytæ, Contobabditæ. Ferquardus I. scotorum R. Confessionem in Aurem Sacerdoti factam irridens à suis habitus est hæreticus, & è solio in carcerem deturbatus. *Bath: Leslaus.*

Seculo 7mo. Heicetæ, Gnosunachi, Bayras Mahometis Magister, Cyrus Alexander. Patriarcha Antioch: Sergius, & Pyrrhus P.P. Constantinopol: Monothelitæ.

Mahometes patre Ethnico, Matre Iudæa, idemque Christianus monstrosam ex tribus disciplinis sectam confecit, simulato Archangeli Gabrielis congressu, & adjutore Monacho Sergio 620.

Chazinzarii, Armeni Etnophrones, Patermentæ, Lampesiani, Theocatagnosta, Aginenses, Maronitæ à Marone Eutychetis iurculo.

In sexto Toletano concilio decretum est ut inter alia Sacramenta hoc præcipuò se Rex obstringeret: Antequam Solium ascenderet, non passurum se quemquam non Catholicum in Hispania degere.

Seculo 8vo. Agonyclitæ, Christianocategori. Leo Maurius Imper: sacrarum cultum imaginum, veluti ex Ethicorum errore natum, omni vi adnissus est tollere, quæ res ei cognomen Iconomachi dedit 723. Iconoclastæ.

Aldebertus Gallus, Clemens Scotus, Pauliciani, sive Atingani.

Felix Urgelitanus, & Elipandus.

Albanenses, quorum propago Bagnolenses, qui Albanensium erroribus alios addidere.

Clau-

Seculo 9no. Claudius Taurinensis Felicis Urgellitani discipulus.

Theoda Pseudoproph: quæ sibi notum extremi iudicii diem iactabat.

Godescalcus prædestinatianorum inflaurator.

Leo Armenus sacrarum imaginum cultui belum atrox indicit 814.

Photius Græcorum Schismaticorum antesignans Pseudepatr: C. P.

Ioannes Scetus cum sociis Fredevardo, & Bertramo, quos aliqui Sacramentariorum præcursores appellant.

Seculo 10mo Novi Antropomorphitæ in Italia Manichæorum secta Philippopoli reviviscit.

Lutardus in Gallia Crucis, & Decimarum hostis.

Vilgardus Grammaticus Ravennas deceptus a Dæmonibus, illi sub Horatii, Virgilii, & Iuvenalis specie apparentibus, docet Poëtarum dictis fidem habendam, 1000.

Peculiari Divini Numinis providentiâ effectum videtur, ut nullo seculo pauciores hæreses pullularint, quàm eo, quo plerumque in Rom: Pontificibus probitas, & doctrina desiderata est.

Seculo 11mo. Leutericus senon Archiep: Sacramentariorum prima semina spargit 1004.

Berengarius Sacramentariorum Princeps 1040, Heribertus, & Liforius novi in Gallia Manichei

Reordinantes, Michæel Cerularius, simoniaci. Sacerdotiorum nundinatores, & novi Nicolaitæ Mediolani, contra quos Gregorius VII. acriter, & feliciter decertavit.

Incestuosi, Wecilo Moguntinus, Roscellinus Sabellianorum renovator.

Seculo 12mo Arnaldus de Brixia, Patarenti Adamitæ Valdenses, seu, pauperes de Lugduno; Tolosani insabatatii, Albigenes, Correcii seu Coterelli;

Petrioannitæ

Petriohannitæ, qui primi Rōanum Pontificem stultè
ausi sunt appellare Antichristum *Cavlier*.

Seculo 13tio **Almaricus** Carnotensis, **David**
Dinantius, **Guillelmus** de s. Amore, & **Desideri-**
us Longobardus religiosæ paupertatis hostes.

Flagellantes, **Gerardus Sagarellus**.

Hermannus Auctor Fraticellorum, qui &
Bisochi Viduarum, **Matronarum**, & **Virginum**,
quas pelliciebant ad nocturna sacra corruptores.
Perperam à nonnullis cum Beguardis, & Beghinis
confunduntur. Quietistis nostri avi cum his mul-
ta communia.

Seculo 14to. **Beguardi**, & **Beguinæ**, aucto-
re **Bogonato**; **Dulcinus**, à quo **Dulcinistæ**;
Templarii, **Barlaamus**, & **Acyndinus**, **Mich-**
chaël de Cefenà, **Lolhardus** **Walterus**, **Joannes**
de **Poliaco**, **Raymundus** **Theophitus**.

Petrus de **Cugneriis** hostis jurisdictionis, &
libertatis **Ecclasiasticæ**, **Rychardus**, **Armacanus**,
Bertoldus de **Borbach**, **Bartholomæus** **Janoven-**
zius, **Turelupini**, sive **Cynici**, secta planè fe-
rina, & agrestis.

Joannes **Wicleffus**, qui **Wigornienfi** **Epi-**
scopatu non impetrato à Rom: Pontifice, inge-
nium & stylum in sedem Apostolicam convertit
260. Voluminibus scriptis *Aeneas Sylvius*.

Seculo 15to. **Joannes** **Hus**, à quo **Hussitæ**;
Hieronymus de **Praga**.

Joannes **Zischa** **Dux** **Thaboritarum**,

Joannes **Roatius**, **Pikardus**, à quo **Pikardini**;
Bedricus Auctor **Orebitarum**, **Orphani**, **Joannes**
Betharim, **Tympanistæ**, **Petrus** de **Osma**, **Iaco-**
bellus, **Procopius**; **Petrus** **Dresdénfis**, **Herman-**
nus **Rissnich**.

Joannes de **Rochezana**, **Ioannes** **Monachus**,
Nicolaus **Galerus**.

Matthæus **palmerius** **Chronologus** **Florent**.
sed hæresis manifestus, ob liberum de Angelis
scriptum

scriptum flammis addictus est. *Gualtes.*

Seculo 15to. Martinus Lutherus, Anabaptistæ, Petrus Vermilus cognom: Martyr, David Georgius, Carolostadius, Libertini Oecolompadius, Antichristiani, Zuinglius, Brentius, à quo Ubiquetarii, Melancton, Bucerus Ionas Lutheri coquus, qui se justum Ionam dicebat.

Calvinus, Servetus, Beza, Deistæ, sive Trinitarii, Brunistæ, Paritani sabbatarii, Arrabonarii, Metaôrphistæ, Antilutherani, Mathias Flaccius, Infernales, Invisibiles, pharello, Biblistæ, Pseudopropheta, Peruvianus, Sociniani, quorum pessima secta, & vix Christiana, sectatores tamen plurimos habet.

Protestantium nomen, quo plerique novatorum gaudent, natum Spiræ 2529. à protestanti voce, & consuetudine, *Surius*, & *Genebrard.*

Seculo 16to. Antipuritani, Ioannes Piscator, Arminius, Chamerius, Vorstius, Sibrandus, Illuminati Lubertus, Fratres Roteæ Crucis, Tile-nus Francisc: David cum reliquis Ministris Transilvanis, Fanatici & Tremantes in Anglia.

Quinque Iansenii dogmata 1653. ab Innocentio X. damnata; iterum ab Alexandro VII. 1657.

Simon Morinus, qui se Spiritum S. prædica-bat, Parisiis comburitur 1563.

Cantores Israël in Scotia 1681.

Michaëlis Molinos, & Quietistarum errores damnantur. 1687.

P A R S III.

POLITICA, BELLICA,
ET
FORTUITA, COMPLE-
CTENS.

A
CHRISTO NATO
AD
ANNUM MDCCXII.

IMPERATORES ROMA-
NORUM.

- I. O Cravius Cæs. Augustus Imperator
ad annum Christi nati 15. annis 44. *Secula*
2. Tiberius: adoptatus ab Augusto I.
ad 37. 33. *Ab An-*
3. C. Caligula Germanici ex Agrippina fil: *no Chr*
ad 41 4. *St.*
4. Claudius Nero Filius Drusi, Livie Nepos: I.
ad 54. 13. *ad 100.*
L Do.

	5. Domitius Nero Agrippinæ fil: Germanici Nepos: ad 68.	13.
	6. Sergius Sulpitius Galba primus à militibus dictus Imperator ad 69. M.	18.
	7. Silvius Otho à militibus panter electus M.	3.
	8. Aulus Vitellius à militibus extra urbem dictus M.	8.
	9. Flavius Vespasianus à militibus appellatus ad 79.	10.
	10. Titus Vespasianus Flavii F. ad 81.	2.
	11. Flavius Domitianus Titi frater ad 96.	15.
	12. Nerva Cocceius à Domitiani interfecto-ribus dictus ad 98.	2.
	13. Ulpus Trajanus primus exterrorum adoptatus à Nerva ad 117.	19.
	14. Ælius Hadrianus adoptatus à Trajano ad 138.	21.
II.	15. Antoninus Pius adoptatus ab Hadriano ad 161.	23.
Ab Anno
no Christi
100. ad
200.	16. M. Aurelius Antoninus ab Antonino Pio adoptatus ad 180.	19.
	17. L. Verus à fratre in Societatem Imperii adscitus ad 189.	9.
	18. Commodus M. Aurelii Antonini F. ad 92.	13.
	19. Ælius Pertinax à Senatu invitus accepit Imperium M.	3.
	20. Didius Julianus Jurisperitus invasit Imperium M.	2.
	21. Septimius Severus electus à Senatu ad 211.	18.
	22. Antoninus Caracalla Septimii F. degener ad 217.	6.
	23. Macrinus cum Diadumeno F. ad 218.	1.
	24. M. Aurelius Antoninus Heliogabalus ad 222.	4.
	25. Alexander Severus omni genere virtutum Nobilis ad 235.	13.
III.	26. Julius Maximinus sine Senatus Authoritate Imper: ad 137.	2.
Ab Anno
Christi
200. ad
300.	27. M. Antoninus Gordianus Senior patrè Imper: ad 238.	28.

28. Maximus Pupienus, & Caelius Balbirus 238. 1.
 29. Gordianus Junior patre, & Avo, Imp: ad 244. 5.
 30. Philippus Pater & F. genere Arabes ad 249. 5.
 31. Decius ab exercitus dictus Imper: ad 251. 3.
 32. Gallus, & Volusianus ejus F. ad 254. 2.
 33. Valerianus & Gallienus ejus F. ad 268. 15.
 34. Claudius II. à Senatu appellatus Augustus
 ad 270. 2.
 35. Aurelius è Dacia sive Mæsia oriundus ad 275. 5.
 36. Tacitus insigni moderatione memorandus
 276. M. 6.
 37. Florianus Taciti frater invasit Imperium te-
 nuitque M. 2.
 38. Probus belli, pacisque clarissimus ad 282. 6.
 39. Carus cum Carino & Numeriano Fi-
 liis ad 284. 2.
 40. Diocletianus, & Maximianus fortes sed
 crudeles ad 302. 20.
 41. Constantius Clorus & Galerius Maximi-
 anus à 304. ad 306. 3.
 42. Constantinus Magnus Constant. clori F.
 ad 337. 31.
 43. Constantinus Junior Magni F. ad 340. 4.
 44. Constans Constantini Magni F. ad 351. 13.
 45. Constantius Constantini Magni F. ad 361. 24.
 46. Julianus cognomento Apostata ad 363. 2.
 47. Iovianus, seu Iovinianus ab exercitu dictus
 Augustus ad 364. M. 2.
 Valentinianus I. adscito in Consortium fratre Va-
 lente Imperium dividit.

IV.
 Ab An-
 no Chri-
 sti 300. ad
 400.

IMPER. OCCI-
 DENTIS.

IMPER. ORIEN-
 TIS.

48. Valentinianus I. ad 1. Valens. ad 378. 14.
 375. 12. 2. Theodosius I. ad 395.
 49. Gratianus ad 383. 8. 16.
 50. Valentinianus II. ad Mortuo Valentiniano II.
 392. 2. 9. solus imperat.

Ab anno Christi 400. ad 500.	51. Honorius à 395. ad 423.	3. Arcadius I. ad 408. 28.	13.
	52. Valentinianus III. à 424. ad 455.	4. Theodosius II. ad 450.	42.
	53. Macimus Avitus ad 457.	Adjutrice Sorore Pulcheria 5. Marcianus Maritus S. Pulcheriæ. V. ad 457.	6.
	54. Maiorano ad 461.	6. Leo I. ad 474.	17.
	55. Severus ad 465.	7. Leo II. cum Zenone ad 472.	17.
	56. Athemius à 467. ad 472.	8. Zeno Solus ad 491.	18.
	57. Olybrius M. 57.	Per annos duos regnauit à Basilisco imperium occupante.	19.
	58. Glycerius ad 474.	9. Anastasius I. ad 518.	27.
	59. Julius Nepos ad 475.		
	60. Momylus sive Augustulus.		

Imperium Occidentis deficit

ITALIÆ REGES

1. Athalaricus Herulus ad 493.	8.
--------------------------------	----

GOTHI

Ab anno Christi 500. ad 600.	2. Theodoricus ad 526.	33.
	3. Athalaricus ad 534.	8.
	4. Theodatus ad 596.	3.
	5. Vitiges ad 540.	4.
	6. Hildobaldus ad 541.	1.
	7. Alaricus ad 542.	M. 7.
	8. Totilas ad 552.	11.
	9. Tejas ad 553.	1.
	10. Iustinus ad 527.	9.
	Primus Oriental. Cesarum à Rom: Pontif. Imperatoris insignibus decoratus.	
	11. Iustinianus ad 566.	19.
	Rom: Imperii dignitatem instaurat legibus datis, & Provinciis recepit.	
	12. Iustinus Iun: ad 582.	4.
	Munificentia, ac felicitate inclutus	
	14. Mauritius I. Græcus ad 602.	20.

GRÆCI POST GOTHOS AD

LONGOBARDI

10. Alboinus ad 571.	3.
----------------------	----

- 408 11. Clepho ad 573. 1. *Sub hoc primum Turcā*
 12. *Interregnum anno* 12. *rum nomen auditum. Go-*
 12. Flav : Antharius ad *nebrard.*
 42 585 ad 590. 5. * 15. Phocas ad 610. 8. VII.
Flavii omnes inde Reges di- 16. Heraclius ad 641. 30. Ab anno
cti. 17. Constantinus IV. ad Christi
 457. 13. g. Iulphus ad 616. 25. 642. M. - 3. 600. ad
 17. * 14. Adalvaldus ad 626 10. 18. Constans II. ad 668. 700.
 Lenon 15. Ariovaldus ad 638. 12. 26. 19.
 91. 18. 19. Rotharis ad 654 16. 19. Constantinus V. Pa-
 17. Rodoaldus ad 659. gonatus ad 685. 17.
 18. Antipertus I. ad 662. 3. *Bulgaris tributum pendit.*
 19. Godebertus, & Ber- 20. Iustinianus II. ad 694. 10.
 tharitus, ffr: *A truncato naso dictus Rhi-*
 518 *Pelluntur a Grimoaldo ad nothmetus.*
 27 20. Grimoaldus 673. 10. *Hoc pulso.*
 21. Gabribaldus M. 3. 21. Leontius Patritius ad
 22. Bertharitus solus ad 697. 3.
 691. 18. *In Monasterium detruditur.*
 23. Cunipertus ad 703 12. 22. Tiberius III. Absima-
 * 24. Luitpertus ad 704. 1. rus ad 705. 7. VIII.
 25. Ragumpertus M. 3. * 23. Iustinianus II. Iterum Ab anno
 26. Aripertus II. ad 712 8. ad 711. - 7. Christi
 27. Ansprandus M. 3. 24. Philippicus. ad 712. 1. 700. ad
 28. Luitprandus ad 744. 25. Anastasius II. ad 715. 3. 800.
 - - - - 31. 26. Theodosius III. ad
 29. Hilprandus 736 M. 7. 716. - 1.
Una cum Luitprando. 27. Leo III. Isauricus ad
 742. - 24.
 30. Rachisius ad 756 6. 28. Constantin: VI. Co-
 31. Aistulphus ad 756. 6. pronym ad 775. 34.
 32. Desiderius cum f. A- 29. Leo IV. vulgo III.
 dalgiso ad 774 18. ad 780. - 5.
Victo Desiderio. 30. Constantinus VI. cum
 33. Carolus Magnus ad Irene ad 790. 10.
 - 2 - 2 800. 26. dem solus ad 797. 7.
 34. Irene sola ad 802. 5. 800.

IMPER OCCIDENTIS.

Restituitur 860.

1. Carolus Magnus ad

874. - - - 14.

A Leone III. R. Pontifice dict.

2. Ludovicus Pius ad 840.

- - - 26.

3. Lotharius I. ad 855. 5.

IX. 4. Ludovicus II. ad 875. 2.

Ab Anno 5. Carolus Calvus ad 877.

Christi - - - 5.

800. ad 6. Ludovicus III. Balbus

900. ad 879. - - - 2.

Vacat Imperium ad 881.

7. Carolus Crassus ad 888. 7.

Vacat Imper; ad 892.

8. Vido Spoleti Dux ad

894. - - - 3.

9. Lambertus cum patre

ad 893. ad 610. 3.

10. Arnulphus ab 896, ad

ad 899. - - - 4.

Simul cum Lamberto

X. 11. Ludovicus IV. à 901.

Ab Anno ad 902. - - - 2.

Christi *Vacat Imperium à morte*

900. ad Lamberti ad 915.

1000. 12. Berengarius ad 924.

- - - 9.

Ludovicum Arnolphif. Con

radam; Henricum Aucu

pem Germanie Reges, Ger

mani inter Caesares nume

rat

Irene sola ad 802. 5.

Saracenis tributum pendit.

31. Nicephorus ad 811. 9.

Cum filio. *flauratio* ab

804. ad 811.

32. Mihaél I. Curopal

ad 813. - - - 2.

33. Leo V. Armenus ad

820. - - - 7. 43.

34. Michàel II. Balbus ad

829. - - - 9.

35. Theophilus ad 842. 12.

36. Michàel III. cum

Theodora ad 835. 12.

Solus Matre pulsa ad

867. - - - 12.

37. Basillus Macedo ad

886. - - - 18.

38. Leo IV. Sapiens ad

911. - - - 25.

39. Alexander ad 912. 1.

40. Constantinus VIII. ab

ad 958. - - - 48.

41. Romanus Iuvenis ad

963. - - - 5.

42. Nicephorus Phocas

ad 969. - - - 6.

43. Ioann : I. Zemifces

ad 975. - - - 6.

Primus nummos imagine

Christi signat.

44. Basillus & Constan-

tinus

rat, sed verius vacat Im-
perium ad 962.

13. Otho I. Saxo Ma-
gnus a 962. ad 973. II.
Novos magistratus dat Ita-
lia Rencaliarum Conven-
tus instituit

14 Otho II. f. ad 983. 10
Italici populi sub eo liber-
tatem usurpant

15. Otho III. f. ad 1002. 18.

* 10. S. Henricus I. ad
1024 23

Dux Bavaria, sed saxo ge-
nere.

Globus aureus cum Cruce
insigne Imperii huic datus
a Benedict: VIII. 1013.

Burgundia cedit Imperio.

17. Conradus I. Salicus.
Franconiae Dux ad 1039.

: 17

Sub hoc, uti dicunt, Feudo-
rum initia apud Germanos

18. Henricus II. Franco
ad 1056 17

19. Henricus III. Franco
ad 1106. 35

* 20. Henricus IV. Franco
ad 1125. 200

21. Lotharius II. Saxo
1138 13

22. Conradus II. Svetia
Dux ad 1152. 13

23. Fridericus I. Aeno-
barbus Svevus ad 1190. 37.

Egregia sane animi indole
Impe-

tinus IX. fratres finit
ad 1024. 50.

45. Basilias mortuo Samu-
ele Rege, Bulgariam
adjecit Imperio.

46. Constanti: solus ad
1028. 3.

* 47. Romanus III. cum
Zoe ad 1044. 5. XI.

48. Michâel IV. Paphlago Ab Annb
ad 1041. 7. Christi

49. Michâel V. Calepha 1000. ad
tes ad 1042. M. 4. 1100.

Constantin. X. Mono-
mach ad 1054. 12.

50. Theodora Porphyro-
genita ad 1057. 2.

51. Michâel VI. Stratio-
ticus ad 1058. 1.

52. Isaac Comnen. ad
1058. 2.

53. Constant: XI. Ducas
ad 1067. 7.

54. Romanus Diogen: ad
1071. 4.

55. Michâel II. ad 1078. 6.

56. Niceph: Botoniates
ad 1081. 3.

7. Alexius I. Comn: ad
1118. 37. XII.

* 58. Ioannes II. Comn. ad Ab Anno
1143. 25. Christi

9. Manuel Comn. ad 1100. ad
1180. 38. 1200.

50. Alexius II. Comn:
ad 1183. 3.

61. Andronicus Tyran. ad
1185. 3. 2.

Imperator, si Othones potius in tuenda quam Henricos in impugnanda Ecclesia esset amulatus

24. Henricus V. Svevus ad 1197. 8

Philippus Svevia & Oth. Saxonia Dux de Imperio contendunt usque ad 1208.

*25. Otho IV. Saxo ad 1229. 10

Vacat Imper: ad - 1220

26. Fridericus II. Svevus ad 1250. 31.

Vacat Imperium, dum pro illo contendunt Guilielmus, Hollandus, Richardus, Anglus, & Alphonsus Castellanus

ad 1273. Imperio vacante initium habuit Societas Civitatum, quae à Germanica voce Hansa dicta sunt Hanzeatica

27. Rodolphus Austrius ad 1292. 19.

Armis & pietate clarissimus Austria Alberto filio data inclita familia nomen fecit.

28. Adolphus Nassau ad 1298. 6

29. Albertus Austr: ad 1308. 10.

30. Henricus VI. Luxemburgicus ad 1313.

Clemens V. illi Augustalia insignia ultro detulit, qui

bonus

62. Isacius Angelus ad 1195. 10.

63. Alexius III. Angelus ad 1203. 8.

64. Alexius IV. Isacii fil: à Latinis patrio solio imponitur, sed eodem anno post sextum mensem laqueo perit in carcere.

Constantinopoli expugnata 1204. occupant Imp:

LATINI

*65. Balduinus Flander ad 1205. 1.

66. Henricus ad 1216. 12.

67. Petrus Antiochodorens. Vacat Imperium ad 1220.

68. Robertus ad 1228. 8.

69. Ioan: III. Brienn. ad 1239. 11.

70. Balduig II. ad 1261. 23. *Dum Constantinopoli Latini sedent, imperant Nicea, Bithynia Graeci Theodorus Lascaris I. Ioannes Ducas Vatacius, Theodorus Lascarij II.*

Pulsis Latinis redeunt Graeci 2261.

71. Micháel paleologus, VIII. ad 1280.

72. Andronicus II. Paleologus ad 1332. 49.

73. Andronicus III. Iun: Paleol: ad 1341. 9.

74. Ioan: IV. Paleol. ad 1383. 43.

75. Ioannes V. Cantacuzenus

XIII.

Ab Anno Christi

1200, ad 1300.

XIV.

Ab Anno Christi

1300, ad 1400.

bonus ante id tempus esset
habitus nemini.

31. Ludovicus V. Baivar. ad 1346. - 33.

Romana Ecclesia hunc inter
Caesares non agnoscit.

32. Carolus IV. Luxēb: ad 1378. - 33.

Auream Bullam condidit
1356.

33. Venceslaus Luxemb. ad 1400. - 22.

Huic ob inertiam abrogatur
Imperium.

34. Robertus Palatin. ad 1419. - 10.

35. Iodocus Moraviae March M. 6.

36. Sigismundus Luxemb. ad 1437. - 27.

37. Albertus II. Austr: ad 1439. - 2.

38. Fridericus III. Austr: ad 1492. - 53.

39. Maximilianus I. Austr: ad 1519. - 26.

Princeps eximius, Camerae
Imperialis institutor, sed

Venator impotens.

* 40. Carolus V. Austr: ad 1558. - 39.

Imperio fortiter admini-
stratō, & pie depositō Ma-

gnus.

41. Ferdinandus I. Austr: ad 1563. - 6.

42. Maximil. II. Austr: ad 1576. - 12.

cuzenus una cum IV
ab anno 1347 ad

1355. - 8.

76 Manuel II. Paleol. ad 1423. - 40.

Crescunt hoc seculo Turca-
rum opes regnantibus Or-

chane ab anno 1326. ad

1359. & post illum dein-
ceps, Amurathe I. Baja-

zethe I. usque ad 1402.

77. Ioannes VI. Paleol. XV.
ad 1449. - 26.

78. Constantinus palel. ad 1453. - 4.

Regnant apud Turcas Ma-
sa, Nohometes, I. Amu-

rathes II. pater Maho-
metis II. Constantinopoli

captā 1453.

Orientis Imperium occu-
pant.

TURCAE

1. Mahometes II. ad 1481
- 28.

Magnus à suis appellatus
cum duo subegisset Imperia

regna quatuor, provincias
20. Urbes 200.

2. Bajazethes II. ad 1512. - 31.

3. Selimus I. ad 1520. 8.

Hujus vox illa Turca Ty-
ranno digna. Nihil iucun-

du

XVI.

Ab Anno
Christi

1500. ad
1600.

XVII.
Ab anno
Christi
1600. ad
1700.

VXII.
Ab Anno
Christi
1700. ad
1712.

43. Rodolph: II. Austr:	dius esse in vita, quam ad 1612. -	35. sublato proximorum metu <i>Turca magnam Hungariae</i> <i>partem occupante, sub tribus</i> <i>postremis Caesaribus Au</i> <i>striacorum opes imminuta.</i>
Mathias Austr: ad 1619.	7.	6. Aumrat: III. ad 1595.
* Bohemica defectio 1619. in	1603 -	8.
qua Comes Palatinus Rex		8. Achmetes ad 1617.
dictus, sed intra annū pulsus		9. Mustapha fr: M. 2.
45. Ferdinand. II. Austr:		Ob inertiam cogitur ba
ad 1637. -	18.	dicare
Gustavo Svecia Rege ver		10. Osmanes Nepos ad
Germaniam arma victri	1622. -	4.
cia circumferente Res Au		11. Mustapha iterum
striaca in magnum disci		12. Amurathes IV. ad
menadducta.	1640. -	17.
46. Ferdinandus III. Austr:		13. Ibrahim ad 1649.
ad 1568.	21	14. Mahometes IV. ad
47. Leopoldus Ignatius		1687. -
Austr. ad 1085.	47	Ob res ineluciter contra
Post Viennam à formidabi		Christianos, Hungarico bel
li Turcarum obsidione libe		lo gestas depositus.
ratam 1683. ope faderat:		15. Solimanus II. ad 1691
Polonie Regis Ioannis IV.		4.
& Caroli V. Latharingi vir		16. Achemetes II. ad
tute, Turcas tota fere pel	1695. -	4.
lit Hungaria, magnis exer		* 17. Mustapha II. ad 1703
citibus deletis & multissimis		8.
Urbibus ex pugnatis.		18. Achmetes ab an: 1703
* 48. Ioseph: Austriac: ad		Deturbato fr: è solio,
1711. -	6	regnat.
49. Carolus VI fr: ab		
anno, 1711.		
Qui post bellum 9. anno		
deletis rebellantium in		
multibus Hungarorum Rex		
coronatur.		

R. IMPERII, ET ITALIAE VICESR, ESPUBLICAE, PRINCIPES.

Seculo 1mo. Armenia, & Pannonia à Tiberio ad-
junctæ Romano Imperio.

Idem Cappodociæ Rege per speciem amicitiae
evocato, retentoque, ejus Regnum in Provinciam
redegit.

Cladius Britanniam, & Orcades insulas sine præ-
lio & sanguine subigit, Achaja, Tracia, Lucia, Sa-
mus Rhodus in ditionem Pap: Romani redactæ
sub Vespasiano.

Seculo 2do. Trajanus Daciam subigit, Arme-
niam de Parthis recipit, Persidem, maximam,
quæ Asiæ partem Romano adjungit Imperio.
Idem ad indiæ fines progressus, tres novas in itine-
re Provincias fecit, Astriam, Mesopotamiam, Ar-
meniam, quibus Arabiam adjecit.

Haradianus pacis avidus, tres dimittit pro-
vincias, quas in alia Trajanus Romano Imperio
adjecerat.

Antoninus Pius iterum profert Imperium.

Cordianus Persis devictis, Antiochia, Carras,
Nisibim recipit.

Seculo 3tio Gallieno per ignaviam, & luxu-
riam sedente Romanum Imperium concutitur,
Illyricum, Ægyptum, Africam occupant, Tyran-
ni: Germani in Hispaniam, Alemanni in Italiam
crumpunt.

Cræcia, Macedonia, Pontus, Asia à Gothis;
Pannonia à Parthis, à Sarmatis, Quadisque po-
pulatur. Dacia, quàm Trajanus Imperio adjece-
rat, in perpetuum amissa. Fanum S. Marini apud
Ariminum à D. cognomine conditum sæviente.

in Ecclesiam Domitiano; quam in primo exortu
natum est libertatem, eam per annos plusquam
1400. Servat intactam. *Ex Diplom. Pauli III.*
& Clementis VIII.

Seculo 4to Constantinus Sedem Imperii Ro-
ma Bizantium transtert.

Constantinus post translatam Roma Constan-
tinopolim Imperii sedem, quatuor instituti Præto-
rii præfectos, Orientis, Illyrici, Italiæ, & Gal-
liarum, ac per eos administrat Imperium a se au-
ctum.

Constantinus II. Constans & Constantinus
Constantini filii partiuntur Imperium ex præscripto
Patris. Constantino cedit Gallia, & quidquid
terrarum ultra Alpes jacet. Constanti cum Illyri-
co & Africa Italiæ, Constantio Græcia, Thracia,
Asia, & Ægyptus.

Seculo 5to Aetius Dux, quo Gallia & Italiæ
salus nitebatur, manu Valentini III. cæditur. Hinc
Barbari omni metu soluti Roman. Imperium dir-
pere incipiunt.

Sicilia occupatur à Gensericò 440.

Venetia condita à Tribunis reguntur usque
ad annum 697.

Syagro per Clođovæum interempto Romæ
Imperium in Gallia, deficit 486.

Theodoricus per insidias Odoacrem cædit, &
Gothorum I. regnat in Italia.

Seculo 6to Aliqua Romanorum Magistratu-
um species in Italia sub Goth's Regibus perseverat.
Sicilia recuperatur à Beliaris 535.

Italia cæso Teja sub Græco Imper: ad 568.

Alboinus Italiam ingressus Nepotem Gisul-
phum primum perpetuam Foro Julii Ducem dicit
568. *Sigonius Campellus.*

Longinus Exarchus r. à Justiniano institutus
Ravennæ sedem statuit 569.

Lap.

Longobardi in Italia Regem exosi 36. Duces faciunt 573.

Præcipui ex his Ducibus Spoletinus Beneventanus 576. *Campellus.*

Reges iterum creantur à Langobardis 585.

Sæculo 7mo Saraceni Syracusis expugnatis totam penè Siciliam populantur. Longobardi, Rhothari regnante, Lyguria potiuntur 647.

Idem novas leges novos Magistratus inducunt, Castaldos Cataneos Valvasores &c: per quos provincias, urbes, & oppida regerent.

Veneti, accepta ab Adeodato Romano Pontificatus potestate, primum Ducem eligunt Palutium Anaphæstum 697.

Romualdus Beneventi Dux tota ferè extrema Italia Græcos expellit.

Sæculo 8vo. sardinia post Domitam Hispaniam à Saracenis tubacta.

Etruriæ Duces Longobardis regnantibus, mox post Carolum Magnum rerum potitum dicti plerumque comites, aut Marchiones, Lucæ federe confecerant. *Florentinus in Athild.*

Aistulphus Rex Longobardorum Ravenna potitus, cæterisque Exarchatus oppidis in suam ditionem redactis, huic Magistratui finem imponit 752.

Pipinus fil: Caroli ab anno 782 ad 810. R. Italiæ.

Sæculo 9no Sub initium sæculi Ademar, Genuæ Comes.

Bernardo Caroli Magni Nepote mortuo, & Regnum Italiæ Imperio jungitur 818.

Salemitani, & Capuani Principatus initia Lothario I. Imperante.

Saraceni Gariliani arce donati multis circum oppidis potiuntur.

Carolo Trasso extincto, five Cæsares, five

Reges

Reges, usque ad Othonem I. Germaniæ Regem, certasse potius in Italia, quam Imperasse visi sunt.

Sigifredus ex Longobardis Etruriæ Principibus Pater Atonis, Avus Sigeberti, quem postea 967 Otho I. Atestis Marchionem dixit.

Seculum 10. Rodolphus Burgundus Italiæ. Regno ad quod vocatus fuerat, spoliatur 926.

Hugo Arelatenfis illi succedit sed pellitur 949.

Berengarius II. regnat ad. 962.

Otho I. Magnus victo Berengario

Comites Albintimilii, Clavetanae, & Saonæ Marchiones, Flischi Lavanianæ Comites, Malespinæ Marchiones Othone I. imperante in tota fere Liguria, & maritimis Alpibus dominabantur *Sigon.*

Mutlianæ Comes dictus Guido, ex quo claræ per Etruriam, & Galliam Cisalpinam familiæ 967.

Alerânus Othonis I. gener Montisferrati Marchio.

Crimaldus Antipolis in Gallia III. Monæci in Liguria Dynasta I.

Sex minores Alerân filii Geræ, Salutiarum, Bochi, Bonozoni, Carreçti, & Buschæ, Marchiones ab otho III. instituti. *Sigon.*

Partem Italiæ postrenâ Græci Cæsares recipiunt

Seculo 11mo. Aliquot Italiæ urbes, quæ, Othone II. imperante, libertatem usurpare cæperunt, suas opes augent inter quas præcipuæ Mediolanum, Genua, Florentia, Pisæ Sena.

Arduinus Eporediæ Marchio ab anno 1002. ad 1015. regnum Italiæ nititur instaurare *Thefin R. Ita:*

Robertus Guiscardus Normannus à Nicolao

II. Apuliæ, & Calabriæ Dux renunciatur 1059.

Humbertus II. Sabaudie Comes Avia Adelaidis jure multis in Italia oppidis potitur 1091.

Sicilia per Nortimannos Saracenis crepta Duce Maniaco Apuliæ Prætor.

Seculo 12mo. Guido Vicecomes à quo Spinalarum gens in Procliferæ valle late Doinus 1102.

Rogierus III. Gibbosi filii: I. utriusque Siciliæ Rex 1139. Vicecomites cum Turrianis de Mediola-

diolani Principatu contendunt ab anno 1145 ad 1294. quo Matthæus Magnus Vicecomes pulsus Turrianis & Vicarius Imperialis dictus à Cæsare, rerum in patria potitus est.

Rambaldus à Collato Comes Tarvisinus per Henricum V. 1191.

Gerardeschæ Cōites in Etruria opibꝫ præpollētes.

Passani Domini, postea Cōites memorantur.

Seculo 13tio. Fridericus II. Svevus jure matris Constantiæ Rex utriusque Siciliae 1209.

Marchiones à Monte S. Mariæ beneficio Friderici II. Cæsares pluribus oppidis potiuntur.

Vbertus Marchio Pallavicinus Brixiae, & Cremonæ Dynasta, Parmæ. Placentiæ, Ticini, & Mediolani rerum arbiter 1259.

Malespinæ Luca pelluntur ab Obiziis, quibus Cives ultro se dedunt. 1260.

Carolus Andegavensis R. utriusq; Siciliae 1263.

Mantua sibi Consulem creat 1274.

Pisanorum opes accepta ad Lamellam à Genuensibus clade concidunt 1284.

Florentini, Lucenses, alique per Italiam populi empti à Rudolpho Cæsare libertate Magistratus eligunt. 1286.

Sub Carolo II. Andegavensi Regna Neapolis, & Sicitiae dividuntur, hæc Aragonius cedit 1288.

Theodorus Paleogolus jure Jolande vesis montis ferati Marchio 1193.

Seculo 14. Garrarienses Patavii Domini. 1308.

Manfredus Pius Carporum Dynasta. 1319.

Brancas Auriā in Sardinia latē Dominus, & rerum arbiter, brevi à Cæsare Rex appellandus, fato fungitur. *Posterā.*

Guido Gonzega cæso Passerino tyranno Mantuæ l. Vicarius 1327 Posterī Marchiones.

Simon Bucca Nigra Genuæ Dux l. 1339. Florentiæ pulsa nobilitate Plebs dominatur. Mastinus Scaliger l. à Vero nensibus Populi Dux eligitur 1368.

Ioan.

Joannes Gufentius Vicecomes Mediolani
Dux à Venceslao Imper: dicitur. 1386.

Jacobus Appianus cæso Petro Gambacurta
Pisarum Tyrannus 1392. Filius Gherardus Plum-
bini Dominus 1399.

Genuensis Respublica domesticis discordiis
agitata ab anno 1296 ad 1528. aliquando Du-
cibus suis, ter Galliæ Regi, ter Mediolani Duci,
semel etiam montisteriati Marchioni paret.

Bosius Sfortia S: Floræ in Etruria Comes
1400. posteri Duces.

Sæculo 15to. Carrariensium Patavinorum & Scaligé-
rorum Veronensium ruinis Venetæ opes crescunt.
Vercellæ Sabaudia Duci à Philippo Maria Vice-
comite 1427. & Bobium Ludovico Vermio
1436. ab eodem donantur.

Cosmus Medicus l. Pater patriæ, Petrus
fil: & Laurentius nepos Florentiæ rerum arbitri.

Sena civilibus discordiis implicita externo-
rum dominationem aliquando; mox & civium
tyrannidem pati cogitur.

Florentini Pisas ad deditionem compellunt.
Franciscus Sfortia Philippo Maria Vicecomes
sine virile stirpe obeunte Dux Mediolani 1450.

Borsus Atestinus Dux Mutinæ 1452. Fride-
rico III. dictus. Joanna Regina Neapolitana Al-
phonsum Aragoniæ Regem adoptat, qui Regni
potitur; mox eo exhæredato Ludovicum An-
degavensem vocat ad sceptrum.

Hinc bellum inter Francos, & Aragonios
victores, quibus Austriaci postea succedere.

Medicei Florentiâ pulsî 1491.

Petrus Soderinus novo exemplo perpetuus
Florentiæ Vexillifer ad 1512.

Sæculo 16to. Medicei Florentiam redeunt
1512.

Genua authore Andrea Auria Francorum
excutit jugum, & Cæsari adhæret 1528.

Fride

Fridericus Gonzaga Dux Mantuæ, à Carolo V.
dictus 1530.

Alphonfus Ateſlinus Dux Regii 1530.

Landi Caroli V. munificentia poſt Joann: Aloy-
ſii Flifei caſum plurium oppidorum in Tari valle
Dynàſtæ.

Laurentius Cibo 1530. Maſſæ Carrarienſis
Marchio, poſteri principes, mox Duces.

Mortuo Francisco Stertia II. Mediolanum
occupatur à Gallis, ſed brevi tranſit ad Auſtriacos.
1535.

Cæſo per inſidias Alexandro Mediceo, quem
Florentinis Carolus V. impoſuerat, ſubrogatur à
Repulli: Cosmus 1537. ejus poſteri feliciter imperant.

Senâ in poteſtatem Caroli V. redacta, & mox
Mediceis conceſſa à Philippo II. 1555.

S. Pius V. Coſinum Mediceum aucto tituli
honore Magnum Ducem appellat 1569.

Auriæ Oncliam, accepto pretiò, Sabauda
tradunt 1575.

Genuæ concordia, & libertas tandem firma-
tur opera Gregorii XIII. 1575 *Ex miſſ: ejusdem vita.*

Seculo 17mo Sabaudia Dux Sebuſianus Gallia
Regi tradit, ut Salutiſ liberè potiatur 1600.

Mirandula ex comitatu Ducatus 1600.

Buxeti Marahionatus à pallavicinis ad Forne-
ſios parmæ Duces tranſfertur

Nicolaus Ludoviſius Plumbini Princeps 1634.
poſt Appianos, qui jure ſucceſſionis exciderant.
Corrigium vetuſtis poſſeſſoribus ablatus à Cæſa-
re donatur Francisco Mutinæ Duci 1635.

Pinarolium Gallia R. Montisferati pars Sabau-
dia Duci cedit 1637. Apuam vulgo Pontremoi.
M. Dux Etruriæ Ferdinandus II. emit ab Hiſpanis.

Namurcum per Federatos captum, Anglia natat
1695.

Leopoldus Imper: pacem init cum Turca 1697.
item cum Rege Gallia, qui plures urbes bello captas
reſtituit. M Gallia

Galli in Italia descendunt 1700. ac ditionibus Hispania R. competentibus potiuntur, sed an. 1706, amittunt.

Hungaria rebellat 1703. sed peste magis, quam armis edomita in servitutem redigitur 1711.

Alexandria Humelina, & alia loca Duci Sæbandia accrescunt.

ROMÆ VICES, PONTIFICIS PATRIMONIUM, ET DITIO.

Seculo 1mo Romæ sub Augusto numerata sunt Civium Capita quadragies centum millia, hoc est, ut vulgò loquimur, quatuor milliones & 60. millia.

Sub Claudio censa sunt sexaginta novem centena, & quadraginta quatuor millia incolarum, hoc est septem fere milliones.

Triplici incendio hoc seculo deformata est Roma, primò sub Claudio, secundò sub Nerone, tertio sub Tito.

Seculo 2do. Opes Ecclesiæ Romanæ jam exterorum etiam Christianorum egestati sublevandæ sufficiebant, quemadmodum tradunt Eusebius, & alii apud Baron.

Non moventia tantum bona, verùm & prædia ac amplissima latifundia possidebant Rom. pontifices. His alebantur Ecclesiæ Ministri, & qui Martyrum acta describebant. Prædiorum possessionem ad Urbani I. tempora differt Genebrardus, sed aliter visum Card. Baronio anno 57. & 387.

Seculo 3tio. Antoninus Caracalla Senatorum principes fortunis exgit, & vitâ.

Cum Senatus Gordianum à militibus dictum Impera-

Imperatorem probasset, tanta inter prætorianos Maximini Sectatores, & populum Gordiani fautores dissentio orta est, ut omnia cæde & incendio fæde cõplerentur. *Capitol.* Sub Philippis ingenti ludorum apparatu celebratur Annus ab urbe condita millesimus, qui fuit à Christo nato 247.

Aucti hoc sæculo Cardinalium tituli auctas indicant opes Ecclesiæ.

Sæculo 4to Constantinus Basilicâs Lateranensem Vaticanam, & D. Pauli, quas à fundamentis erexerat, aureis, argenteisque vasis magnificè exornatas opulentissimis latifundiis ditat.

Eodem jubente ab Ecclesiis adiri hereditates Confessorum, & Martyrum, quibus morientibus nullus supererat sanguinis propinquitate conjunctus, non Ecclesiæ tantum Romanæ, sed etiam aliarum opes mirum in modum augetur.

A filiis Constantini usque ad Honorium urbem plerumque regebat præfectus Imperatoris nomine. Honorio principe Romæ sedente; urbs, quæ principem diu non viderat, sespirare videtur.

Sæculo 5to. Alaricus 409. ab Urbis obsidione auro repellitur sed 410. eandem ex improviso adortus proditione capit. In tecta sævitum, est, civibus temperatum, Templis & sacris vasis intactis.

Ataulphus corradit quod prior clades reliquum fecerat.

Maximus inde Tyrannus Urbem occupat eoque interfecto Gensericus Vandalorum Rex 455.

Urbem iterum capit Ricimerus Gothus Anthemio Cætari insensus 471. Theodoricus tandem Odoacre per dolum cæso Italia, & Roma, posituri 493. Belisarius Romam Civibus deditibus de Gothis recipit 536.

Sæculo 6to. Frustra oppugnatur à Vitige 537.

Totilas, Gothorum Rex Civibus fame pro-

permodum enectis, Urbem vi captam incendit, sed incolis parci, quibus tamen pene vacua facta est, aliis alio dilabentibus.

A Narsete recipitur 553.

Amplissimum fuisse hoc ævo R. Ecclesiæ patrimonium docent Epistolæ M. Gregorii, à quibus agnoscuntur ingentes opes, & latifundia illius in Italia, Sicilia, Sardinia, Gallia, Dalmatia, Africa, & alibi. Videantur Genezard. & Sigonius

Romam per Ducem a Græco Cæsare, cui post Narsetis victorias parebat, missum regebatur.

Seculo 7mo. Civilem tamen aliquam potestatem exercuisse Romæ D. Gregorium liquet ex ejusdem Ep: 12. l. 5 ubi jure Civitatis exteros donata

Antequam Saraceni trajicerent in Hispaniam, eamque subigerent armis, nobilissimum regnum annuum Romanæ Ecclesiæ tributum solvebat.

Calvisius anno 700. scribit Baronii Annales ab Hispania fuisse proscriptos, quia hoc ausu est affirmare, sed unicum totum undecimum aliam longè ob causam non probatum fuisse Hispanis norunt & qui nondum erè lavantur.

Seculo 8vo. Aripertus II. Longobardorum Rex Alpes Cottias Rom: Pontifici donat 704.

Romani, alique Italiæ populi à Leonis Isauri sacro anathemate percussi imperio abrupti spontè Gregorio II. Rom: pontifici parere incipiunt. 730.

Pipinus Francorum Rex Exarchatum, & pentapolim Sedi Apost: donat 755.

Carolus Magnus Pipini patris donationem cumulat, adjectis Corsica, Sardinia, Sicilia Benevento, Spoletino, & Tusco Ducatu. 774. Anglia primo 740 mox pluries, Gallia 782. Rom: Ecclesiæ fit vestigialis.

Seculo 9no. Ludovicus pius Imperator avi

Pipi-

Pipini, & Caroli Patris donationes confirmat, easque Romæ aliarumque urbium, & oppidorum accessione amplificat. 815.

Salomon minoris Britanniae Rex annum denarium a singulis regni sui familiis Romanae Ecclesiae solvi jubet 869. Ioannes VIII. Saracenis Urbi minitanti tributum pendere cogitur 877.

Seculo inclinante memorantur primo Tusculani Comites per duo deinceps saecula Romae pontificibus plerumque infesti. Theodora mater, & mox filia Marotia praepollentes forma, & opibus faeminae, iis ad opprobrium Romanae sedis abutantur.

Seculo romo Romani Alberico Marotiae filio duce veterem Republicae formam revocare nituntur 940.

Otho I. priorum Caesarum donationes novo decreto sancit 962. Sed mox in Romanos tumultuantes saevit 964.

Hungaria a S. Stephano Rege Romanae Ecclesiae oblata 1000.

ptolomaei Comites in Latino, & Romae praepotentes S. Henricus I. Donata Romanae sedi a Pipino, & Imperatoribus rata esse jubet 1014. Idem Bambergam donat, mox ejus loco Beneficium restituit 1019.

Seculo. 11mo Romanae Ecclesiae vestigiales sponte fiunt Polonia 1041. 1045. & 1047 Dania 1062 Bohemia 1073 Sardinia & Russia 1075 Dalmatia & Croatia 1076.

Roma Capta ab Henrico III. sub Gregorio VII. 1084. Apostolorum Petri & Pauli Aedes direpta.

Ptolomaeus Comes, Petrus Columna & Abbas Farfensis absente paschali II. tumultum excitant 1109. *Baronus petrum Columnam cum Farfensi Abbate confundit.* Mathildis Comitissa ditionem suam universam Apostolo petro moriens legat 1115.

Seculo 12mo Romani, Arnaldo de Brixia impellente, ab Innocentio II. desciscunt, Senatum restitunt, solam Pontifici Sacrorum procurationem relicturi. Hæ turbæ deinde plures exercere pontifices.

Lusitania sponte fit vectigalis Romano pontifici 1141.

Innocentius III. Spoletum, Assisum, Picenum feliciter recepit. Joannes Rex Angliæ, & Hiberniæ suprema jura in Rom. pontificem transfert 1213.

Hoc sequenti sæculo Senator Urbis vel Rex, vel é regio plerumque sanguine deligebatur.

Seculo 13tio Insula Mona vectigalis Eccl: Rõ: 1219. Feretranus Comitatus Ecclesiæ Rom: relictus, 1236.

Urbinum Friderico Feltrio à Cælestino V. 1240.

Camerinum Gentili à Varano donatur ab Alexandro IV. 1261.

Fridericus II. Cæs: Flaminiam, & Æmilium occupat 1241.

Picenum cæso Manfredo Notho recuperatur à Clemente IV. 1266.

Rodolphus I. restituit quæ Fridericus rapuerat. 1275.

Gvido Feltrius I. Comes Urbini 1295. Traversariis aut pulsis, aut extinctis potentani Ravennæ dominatum usurpant. 1300.

Seculo 14to Romanis pontificibus Avenione sedentibus Ioannes de Vico, Galleottus Malatesta, Franciscus Ordellaffus, Gentilis de Mohano, & alii Sedis Apostolicæ patrimonium lacerant, sed mox ab Ægidio Car: Albertonio Legato pelluntur ab oppidis, quæ occupaverant.

Roma deformatur. ac penè desertur. Sciarra Columna Romæ rerum arbiter 1329.

Romæ turbatum per Nicolaum Laurentium 1347.

Ferra

Ferraria cedit Ateftinis 1320 Avenio emitur à Clemente VI. 1350.

Bononia Joanni Archiep: Mediolan: venditur à populis 1350.

Malateftæ Arminum,, & alia circum oppida tenent.

Urbanus V. abrogatis Populi Rom: feptem viris, Urbis regimen Bandereftis tradit. 1367.

Gregorius XI. Romam fuo reditu recreat 1377, Peruffia occupatur a Briordo 1393. recuperatur 1394.

Alexander Sfortia pifanti Dominus 1400.

Seculo 15to. Bononia à Martino V. recuperatur 1420.

Francifcus Sfortia Piceni Marchio à Pontifice dictus 1434. Affifium, aliasque urbes occupat, fed pellitur ab Alphonfo Aragonio 1442.

Valentinenfis, & Dienfis Comitatus in Gallia à Ludovico XI. vel dati, vel reftituti Rom. Ecclefiæ 1460.

Borffius Ateftinus ex Marchione Dux Ferrariæ à Paulo II. appellatus 1471.

Nicolaus Vitellius Tipherni Principem agit

Fridericus Ubaldinus I. Dux Urbini 1478.

Bononia à Bentivolis, Peruffia occupatur à Braccio. 1488.

Ferreriuf Mafferani Dynaftæ 1490.

Cæfar Borgia Æmiliam, & Flaminiam ferè omnem, Columnenfium, Urfinorum, Cajetanorum oppida, quâ vi, quâ fraude occupat.

Julius II. Borgiam raptis expoliat 1502.

Seculo 16to. Roborei poft Ubaldinos Urbini Duces 1509.

Julius II. Bentivolos pellit Bononia 1506.

Roma vaftata à Cæfareis 1527.

Ravenna, quæ fugatis Polentianis, Venetis fe ultro tradiderat, ab his reftituitur 1530.

Parma, & Placentia Petro Aloyfio Farnefe

à Paulo III. donatæ , Camertes Apostolicæ Sedi redditi 1545.

Ferraria redit ad Apostolicam Sedem 1597. Consentiente Duce Francisco Maria II. qui filium successurū amiserat, Urbanus VIII. Ducatum Urbinate Apostolicæ Sedi restituit 1626. *Hoffman tom. 4. Lexici scribit id factum post mortem Victoria Roborea quæ Ferdinando II. M. Etruria Duci nupserat, sed Princeps egregiis animi, corporisque dotibus inclita in vivis feliciter agens docet, quam turpiter hic scriptor erraverit.*

Seculo 11mo. Urbanus VIII. Roboreis Urbini Ducibus 1631 extinctis, qui Urbis Præfecturam à Sixto IV. gentili tenuerant, Thadæo Barberino fratris filio eundem honorem ritu solemnî confert, ad tertiam Stirpem in ejus posteris natu majoribus permansurum.

Innocentius X. Castrensem Ducatum recuperat 1640.

REGES GALLIÆ

Seculo 1mo. Francorum, sive Gallorum Regnum seriem daturus, pauca de tribus eorum Stirpibus præmitto, ita tamen, ut ea prorsus omitterem, quæ vel fabulosa vel fabulis proxima habentur à peritissimis vetustatis indagatoribus. Hujusmodi porro censentur quæcunque fermè ante Meroveum primæ stirpis auctorem, nullo antiquo teste producto, à plerisque traduntur.

Seculo 2do. Prima igitur Galliæ Regum familia à Meroveo originem, & nomen traxit, dictaque proinde est Merovingiorum, ab anno 448. ad 751. annos omnino 304. regnavit. Secunda, quæ in Pippino brevi cæpit, sive à Carolo Martello illius Patre, sive à Carolo Magno ejusdem filio cognomen adepta sit, dicta est Carolinorum, & ab anno 752. ad 987. annos 236. regnum tenuit.

Seculo

Seculo 3tio. Tertia auctorem agnoscit Hugonem Capetum Hugonis Magni Franciæ ac Parisiorum Ducis, Aurelianorum Comititis filium. Ab eo posterii Capetorum cognomento appellati, qui ab anno 987 ad hæc tempora annos jam 704. feliciter imperant. De duabus postremis Regnum familiis egregie Labbeus tom 3. Breviarii Chronol: Introduct: p. 3. c. 7. ac proinde eum omnino mihi sequendum proposui.

In prima stirpe describenda libenter amplector elucubrata à Godefrido Henschenio in *Vita S. Sigiberti* Kal: Febr: in *Exegesi prælim: 3. tom, April, & in Diatriba: de Episc: Tungrensibus c 10. tom 7. Maji.*

Seculo 4to. Chlogion Francorum Rex, à quo teste D. Gregorio Turon. Meroveus originem traxit, in Castro Dispargi sedit apud Belgas. Id oppidum nunc Disthemium in Brabantia censetur.

Alii Dispargum malunt esse Teuclerorum ad Rhenum Urbem.

Seculo 5to. Priamum, & Faramundum Reges, quos vulgo Meroveo præmittunt, nulli veterum memoratos, fictos omnino cum Henschenio aliisque puto.

MEROVINGII REGES.

M Eroveus à 448.	ad 456.	-	8.
Childericus l. fil.	ad 480.	-	24.
Clodoveus l. fil.	ad 509.	-	30.
<i>Primus Parisiis sedem fixit.</i>			

Primus Christo nomen dedit 475. Ex voto quo se Tolbiaca pugna obstrinxerat.

Seculo 6to. Quatuor Chlodovei filii regnum partiti regnarunt.

Theodoricus I. Metis, Chlodomirus Aureliæ, Childbertus I. Parisiis Chlotarius I. Suesione ad 561.

Filii Chlotarii regnant.

Charibertus Parisiis, Gunthramnus Aureliæ
Sigebertus Metis, Chilpeticus I. Sueffione ad 584. 23.
Chlotarius, II. fil: ad 630. 46.

Post hos regni divisio meritò visa est importuna; ut quæ discordiarum & bellorum Civilium semen evaderet.

Seculo 7mo. Dagobertus I. ad 658. 8.

Clarus bellis in Saxones.

Reliqui Reges ad Childericum III. degeneres latent, Regia Domus Praefectis, siue majoribus omnibus permittentes.

Chlodoveus II. ad 656. 18. Chlotarius III. ad 670. 13.

Dagobertus II. S. Sigiberti Austras, Reg: filius revocatur ex Hibernia in Galliam 661, occiditur anno 680.

Childericus II. ad 675. 5.

Theudoricus II. ad 693. 18.

Chlodoveus III. ad 698. 4.

Childebertus II. ad 711. 13.

Seculo 8vo. Dagobertus III. ad 715. 4.

Chilpericus II. ad 720. 4.

Theodoricus III. ad 737. 17.

Interregnum 6. annorum.

Childericus III. 751. 15.

Merovingiorum ultimus in Monasterium traditur cum filio Theodorico.

CAROLINI REGES.

Auctoritate Zacharia Papa succedunt 752.

Pipinus Brevis ad 768. 16.

Carolus Magnus ad 814. 46.

Primus de Francis Imperator. 800.

Seculo 9no. Ludovicus Pius Imper: ad 840. 26.

Carolus Calvus Imper: ad 877. 38.

Luodovicus II. Balbus ad 879. 23.

Bofe

Boso Comes coronatur Rex Burgundia
 & Provincia. Hinc Regnum Arelatenſe 879.
 Andegavenſium Comitum Origo. 880.
 Ludovicus III. ad 882. 4
 Carolomanus cum fr: & ſolus ad 884. 6.
 Carolus II. Craſſus Imper: ad 888. 6.
 Regnare cæpit amorte Ludovici III. Odo, ſeu
 Eudes Tutoris nomine ad 898. 10.
 Carolus III. Simplex ad 923. 25.
 Filius Ludovici II.
 Seculo romo Lotharingiam recipit 912.
 Robertus Odonis fr: à Callis contra Carolum
 electus 922. mox Carolo in perona Caſtro clauſo.
 Rodulphus à 923. ad 936. 13.
 Ludovicus IV. Tranſmarinus ad 954. 13.
 Ab Anglia vocatur; hinc Tranſmar.
 Lotharius ad 988. 32
 Ludovicus V. ad 987. 1.
 Lothario Ludov: fr: reſecto, quia Germa-
 nis adhæſerat ſuccedunt.

CAPETI REGES.

Hugo Capetus ad 997. 10.
 Robertus cum Patre ad 1031. 43.
 Religione inclutus.
 Seculo 11mo Henricus I. ad 1060. 29.
 Rodulphus Ignavus moriens Burgundiam Con-
 rado Germanie Regi donat 1032. In eo deſicit Re-
 gnum Arelat.
 Philippus I. 1108. 48
 Initium Delphinarum Viennenſium à Guigone
 Seniore VIII. Gratianopolis Comite 1075.
 Hanc poſtea provinciam Humbertus II. Del-
 phinarum poſtremus philippo Valeſio, ea lege vendi-
 dit, ut Regis fr: primo loco genitus Delphini na-
 men ſemper ferret Genebrardus. Abii donatam ſcri-
 bunt.

Seculo

- Seculo 12mo Ludovicus VI. Crassus ad 1138 29.
Hoc. regnante obiit Joannes de Temporibus ,
quem aliqui fabulantur vixisse anno 361.
 Ludovicus VII. Jun: ad 1180. 44.
Ducta Eleonora Guiennam acquirit 1137.
Lilia, sive potius Lilium scuto Francico primo in-
ditum. Alii deinde Reges scutum pluribus Libris con-
spergere. Menestrier
 Philippus Augustus ad 1223. 44.
Regnandi laudes illustris corona Comitatus plu-
res adjunxit
 Seculo 13tio Ludovicus VIII. ad 1226. 3.
 S. Ludovicus IX. ad 1279. 44.
 Carolus Andegavens: S. Ludovici fr: Uxoris jure
 provinciæ Comes, Raimundo Berengario Socero
 sine prole mascula obeunte 1245.
 Robertus S. Ludovici fr: tertio loco genitus
 ducta Borbonii Ducis hærede cognomen in paga:
 Jan familiam cum hæreditate transtert.
 philippus III. Audax ad 1285 15.
 philippus IV. pulcher ad 1314 29.
Tres hujus ff. Regnum adepti magnis afflicti cla-
dibus, sine stirpe periere
 Seculo 14to Ludovicus X. Hutinus ad 1316 2.
Lugdunum ex permutatione cum Episcopo cui pare-
batur, Regi cedit 1322.
 Joannes fil: vixit dies 8. 0.
 Philippus V. Longus ad 1322. 5.
 Carolus IV. Pulcher ap 1328. 7.
 Philippus VI. Valesius ad 1350. 22.
Valesius à Comitatus titulo ante Regnum adeptum
dictus, cognomen posteris dedit.
 Joannes II. ad 1364. 14.
 Tolosa Comitatus redit ad Regem 1361.
 Carolus V. Sapiens ad 1380. 16.
 Carolus VI. ad 1422. 42.
Rem Gallicam propemcdum perdidit.
 Seculo 15to Carolus VII. ad 1461. 39.
 Henricus

Henricus VI. Anglus Caroli VI. ex filia nepos adhuc bimulus Parisiis coronatur Gallie Rex, qui titulus adhuc ab Anglo R. usurpatur. Tria Lilia in scuto Francico primo apparent. Menestr.

Nortmania & Aquitania ad Regem redeunt.
1450. 1451. Ludovicus XI. ad 1483. 22.

Burgundia Ducatus recuperatur. 1476.

Carolus Meduanus provincia Comes sine prole moriens Regem scribit heredem.

Carolus VIII ad 1498. 15.

Ludovicus XII. ad 1515. 17.

Sæculo 16to Britanniam minorem Regno adjungit ducta Anna Francisci II. Ducis herede.

Franciscus I ad 1547. 32.

Henricus II. ad 1559. 12.

Franciscus II. ad 1560. 1.

Carolus IX. ad 1574. 14.

Henricus III. ad 1589. 15.

Hugonotorum heresis sub tribus magnas à posterioribus excitat turbas.

Deficientibus in Henrico III Valesiis, Borbonii succedunt in Henrico IV. contra quem Gallicorum principum sedus religionis sive causa, sive obtentu, Victor tamen & Catholicus regno potitur.

Henricus IV. ad 1610. 21.

Fridericus Mauritius Turenus Dux Bullionius, & Sedani princeps ad 1591.

Sæculo 17mo Ludovicus XIII. iustus ad 1643. 33

Rubella domita 1628 heresis opes fracta regnum firmatum pinarolium in Italia Francij additum 1631.

Sedanum Bullionio Duci eripitur à Ludovico XIII. ea tamen lege, ut nomen, & honos. principatus Ducis, posterisque servetur. 1642

Ludovicus XIV. Magn: ab anno 1643.

Comitatus Burgundia bis expugnatus, & à Francis. 1680.

Arausicanus principatus, ereptus Nassaviis, plures Urbes in Belgio & Germania capta, & Regni fines prolata Hispa:

HISPANIÆ REGES.

Seculum 1mo. Christo Humani generis Reparatore nascente penes Romanos Hispanicarum rerum potestas erat.

Hi Cantabriæ novis motibus æstuanti frænos injecere præfidiis per Provinciam dispositis. *Mariana.*

Otho Cæsar Bæticæ Præfecturæ Mauritaniam Tingitanam contribuit. *Idem.*

Sub Vespasiano, & Domitiano Hispaniâ in Bæticam, Lusitaniam, & Tarraconensem Provincias primo divisa est. *Idem.*

Sæculo 2do. Duos hoc seculo Imperatores Romæ dedit Hispania, Trajanum patria Italicensem in Bætica natum, ac Ælium Hadrianum Trajani conterraneum, & consanguineum.

Ælius Hadrianus Hispaniam in sex Provincias dividit, Bæticam, Lusitaniam, Carthaginensem, Tarraconensem, Callæciam, & Mauritaniam.

Ea scilicet Africa parte Hispania contributa.

Sæculo 3tio. Tetricus sub Valeriano, & Gallieno Hispaniam tenuit, in quam Germanica Natio per Galliam infusa totis duodecim annis, urbes, agrosque, igne, ferroque vastavit.

M: Aurel: Carus Imperiò suscepto, Carinum filium in Gallia, & Hispania curare mandavit, eodemque tempore M: Aurelius in ceteriore Hispania rem Romanam gerebat.

Sæculo 4to. Hispaniæ reguntur à quarto Legato Præfecti Prætorii Galliarum ab an: 331.

Sequenti: V. post Christum natum seculo, Svevi, Gothi, Alani, Silingi, Vandali Hispaniam invasere; sed Alanis, & Silingis eodem sæculo extinctis, Vandalis fugatis, Hispaniæ divisæ fuere inter Romanos, Svevos, & Gothos, de quibus agendum, quia illorum Reges in Castellanis

Helanis adhuc perseverant. *Mariana.*

Seculo 5to. Initium Gothorum Regno dedit Ataulphus Alarici Regis affinis, qui relicta Italia Hispaniam petiit 415.

Ataulphus à 415. ad 416. 1.

Sigericus regnat in. 7. 0.

Vallia: 429. 13.

Vallia regnante fugati Vandali, deleta Alano-
rum reliquia.

Theodoredus ad 451. 23.

Theorismundus ad 452. 1.

Theodoricus ad 467. 13.

Euricus ad 483. 17.

Romanos ex universa pellit Hispania.

Alaricus ad 483. 23.

Seculo 6to. Geselarius ad 511. 4.

Amalaricus à 507. ad 531. 24.

Sub tutela Theodorici ad 526. Mox solus.

Theudus sive Theuda. ad 548. 17.

Thaudegesillus ad 549. 1.

Agila ad 554. 5.

Athanagildus ad 568. 14.

Romanos auxiliares, quos Euricus eiecerat, vo-
cat in Hispaniam.

Limba seu Liuba I. ad 573. 5.

Leovigildus frater ad 586. 13.

Galleciam Suevorum regnum armis occupat.

Flav: Recaredus I. ad 601. 15.

Ad hoc Flavii cognomentum tulere Castella

Reges usque ad Mauros.

Seculo 7mo. Limba seu Liuba II. ad 603. 2.

Vittericus ad 610. 7.

Gundemarus ad 612. 2.

Sisebutus ad 621. 8.

Recaredus 621. M. 3. 3.

Suintilla, & Ricimerus ad 631. 10.

Sisenandus ad 636. 5.

Chintila ad 640. 4.

Tulga

Tulga ad 642.	2.
Chindasuindus ad 649.	6.
Recifuindus ad 672.	23.
Bamba ad 680.	8.
Eruigius ad 687.	7.
Ægica ad 701.	14.
Vitiza ad 711.	10.
Rodericus ad 712.	2.
Seculo 8vo. Mauri 713 Hispaniâ subactâ, rem	
<i>Gothicam in plurâ regna distrahunt.</i>	
pelagius à 717. ad 737.	20.
E Regio sanguine regnat Oveti in Austria	
Garzias Aynsa Rex Suprarbiensis 724.	
Legionense Regnum 627.	
Favila ad 739.	2.
Alphonsus I. Catholicus ad 757.	18.
Froila ad 768.	11.
Aurelius ad 774.	6.
Silo ad 783.	9.
Maurogatus ad 789.	6.
Maurus annum puellarum tributum pendit.	
Veremundus Diaconis ad 791.	3.
Alphonfus II. Castus. ad 842.	52.
Seculo 9no. Alphonsus abstinens ab uxore	
<i>Casti. cognomen invenit.</i>	
Castella Comes Ovetensi Regi parebat.	
Enecus I. Navarra Rex 819.	
Ramirus I. ad 850.	8.
Ordonius ad 866.	16.
Garcias II. ducta Vraca Navarra Regno Ara-	
goniam jungit 867.	
Alphonfus III. Magnus ad 910.	44.
Godefridus de Arria Comes Barcinonensis à	
Carolo Crasso institutus.	
Seculo 10mo Sanctius Abarca VIII. Na-	
varræ Aragoniæ Rex.	
Garzias ad 913.	3.
Ordonius	

	Ordonius II. ad 923.	9.
	<i>Sedem Oveto Legionem transtulit, dictusque est</i>	
2.	Rex Legionensis. Froil: II. ad 925.	2.
	Alphonfus IV. ad 928.	3
	Ramirus II. ad 950.	22.
1.	Castella Comitem liberum esse jubet ob as alienum,	
1.	<i>cui solvendo par non erat.</i>	
	Ordonius III. ad 955.	5.
Pa, re	Sanctius Crassus ad 967.	12
	Ramirus III. ad 985.	18.
2.	Veremundus II. ad 999.	15.
	Seculo 11mo. Alphonfus V. 127	28.
	Sanctius III. Navarra, & Aragonia Rex, &	
	Comes Castella, ducta Nunna Sanctii Filia.	
	Veremundus III. ad 1037.	29.
1.	Ramirus I. Aragonia solius Rex 1035.	
	Ferdinandus Magnus ad 1005.	29.
	Sanctius II. Fortis ad 1072.	7.
	Garzias cum fr: ad 1074.	2.
	Alphonfus VI. ad 1109.	36.
st.	Toletum recipit 1085. eoque sedem transfert.	
	Henricus Burgundus à Regis Gallorum sanguine	
ab ux:	ducta Theresia Alphonfi Reg: filia, dicitur Comes	
	Lusitania, quam Mauris ademerat 1080.	
	Seculo 12mo. Alphonfus VII. Alphonfi VI.	
	Nepos ex Uracca ejusdem filia ad 1126.	17.
	Alphonfus VIII. ad 1157.	31.
	Alphonfus Henrici Comitis filius Primus Lusita-	
	nia Rex ab exercitu salutatur. 1139. confirmatur	
igno Al-	ab Alexandro III. 1172.	
	Sanctius III. ad 1157.	1.
4-	Ferdinandus II. ad 1188.	31.
ponens à	Alphonfus Comite Barcinonis ad Aragonia Re-	
	gnum vocato, Catalaunia jungitur Aragonia 1162.	
III. la:	Alphonfus IX. ad 1214.	26.
	Seculo 13tio Henricus I. ad 1217.	3.
3.	Alvarus Lara Comes turbas excitat.	
rdoniu		

Ferdinandus Sanctus filius Alphonsi Legio-
nensis ad 1252. 35.

Alphonso patre extincto, Legionense Regnum Ca-
stellano addit 1230.

Cordubam, Hispalim, aliaque oppida Mauris
eripit. Regium Castellæ Senatū instituit. Re-
gnum Granatense recuperat 1237.

Alphonfus X. Sapiens ad 1284. 32.

Carthaginem, Silvam, pacium de Mauris recipit.

Sanctius IV. Strenuus ad 1295. 11.

Fratris primogeniti filiis Alphonso, & Ferdinan-
do dejectis.

Seculo 14to. Ferdinandus IV. ad 1312. 17.

Alphonfus XI. Justitarius ad 1350. 38.

Bello clarus Mauros cladibus attrivit. Dissidiis
Civilibus lacerata Respublica.

Petrus Crudelis ad 1369. 19.

A fratre notho victus, & interfectus crudelita-
tis penas dedit.

Henricus II. petri fr: ad 1179. 10.

Post Henricum II. Gusman: filium ex ordine S.

Dominici conscientia Moderatores eligunt Castella
Reges.

Joannes I. ad 1390. 12.

Henricus III. ad 1407. 16.

Seculo 15to. Hujus frater Ferdinandus jure
Matris Eleonora 1410. Martino obeunte, Regnum
Aragonia adeptus est.

Joannes II. ad 1454. 47.

Henricus IV. ad 1474. 20.

Turba in Castella, aliis Ioanna Henrici filia,
aliis Isabella ejusdem sorori Regni successionem dese-
rentibus ad ann. 1479.

Ferdinandus Catholic: Aragonum Rex Is-
abella uxoris jure ad 1506. 26.

Aragoniam, & Castellam jungit.

Hinc sive datus, sive restitutus est Catholici ritus
a Julio II.

Filia

Filia Joanna nupsit Philippo Austriaco, & hinc
in Hispania.

AUSTRIACI REGES.

Seculo 16to. Philippus I. Austr: 5566. vix 1.

Castella magnis motibus agitatur

Ferdinandus iterum ad 1516. 20.

Joanna impare ob mentis defectum. Navar-
ram occupat 1513.

Carolus V. Imper: Hispan. I. ad 1556 40.

Philippus II. ad 1598 42.

Nemo fortasse ab orbe condito latius imperavit.

Madriti sedem figit Henrico Rege obeunte, Lus-
tania potitur 1580.

Philippus III. ad 1621. 23.

Seculo 17mo. Philippus IV. ad 1665. 44.

Lusitani Brabantia Ducem Joannem Regem eli-
gunt 1640.

Catalaunica turba 1640. Neapolitana 1647

Carolus II. ad 1700. 37.

Pater moriens matri optima Maria Anna, simul-
que sex Consiliariis Carolo impubere regnum admi-
nistrandum reliquit.

ALIORUM PER EU- ROPAM REGNORUM ET PRINCIPATUUM INITIA, ET VICES.

Seculo 1mo. Thraciæ Regum Tacitus, & alii me-
minere

In Germania Maroboduus ab Arminio victus,
pellitur. Tacit.

Britanniæ, Hiberniæ, Daniæ, Norvegiæ, Sve-
ciæ.

ciz, Reges hoc seculo à Neotericis memorantur.

Matellanus Scotorum Rex, Christo nascente secundum regni annum numerabat.

Corbredus cognomento Galdus, sive Galgacus Scotorum Rex, ut est apud Tacitum *in vita Agricola.*

Seculo 2do. Trajanus, victo Decebalò, Dacorum Regno finem imponit 206.

Scotorum Reges hoc seculo numerantur Lutatius, Mogaldus, Conarus, Ethodius, Satrael & Donaldus I.

Gothi sive Scandia, sive ex Getarum regionibus erumpentes, multis afflictis Provinciis, ad utramque Visurgis ripam sedes figunt. 188.

Gothorum nomen supra quadringentos ante Christum natum annos auditum fuisse scribit Trithemius, sed sine antiquo teste.

Seculo 3tio. Gothi Thraciam populantur, & post Decii cladem 251. plures occupant Rom: Imperii provincias seculis 3. 4. 5 & 6.

Quadi & Sarmatæ per Gallièni ignaviam Pannoniâ potiuntur.

Dania sub eodem Gallièno Romanum jugum excutit, nunquam amplius subitura.

Probus Bastarnarum centum millibus ad præsidium contra barbaros in Thracia sedes assignat 281.

Carantius, sive Carausius, Scotus, Romanis victis, Rex Britannorum appellatur 290. Leslæus in Hist: Scot:

Seculo 4to. Raufimundus Rex Sarmatarum à Constantino cæditur 319.

Eugenius I. Scotorum Rex moritur, Romani rerum in Scotia potiuntur, incipit interregnum 386.

Fritigildis Marcomannorum Regina maritum ad Romanorum obsequium adducit.

Alaricus Gothis imperat 381. circiter.

Hungi

Hungi sub Balmiro, & Mundifico Attilæ patre 382.
Vandali ad Vistulæ ripas sub Modigisilo, seu
Gondigisilo circi. 282.

Seculo 5to Fergusius II. Scotorum Regnum,
à Romanis eversum instaurat 410.

Burgundiones à Rheno ad occidentē solem pro-
gressi, regioni, quam occuparunt sub Honorio Im-
per. nomen fecere.

Attila Rex Hunnorum, & Buda frater Hun-
garorum regno dant initium 442. *Aliis Bleda.*

Caba Attilæ filius cum Hunnis fugatur ab Ar-
derico Gepidarum Rege 454.

Angli Saxonum gens à Britannis adversus Pi-
ctos, Scotosque acciti, post fractam horum auda-
ciam, Britanniam subjecere, eamque in septem
regna partitam, Angliam appellantes, tenere ad
annum 1067.

Seculo 6to Theodo Agilolphingus Dux I. Ba-
variæ 508.

Avarius Hunnorum Rex Nuriçi partem, quam
bello domuerat, Bavariam dicit 525.

Slavi Austriam occupant 522. mox Illyricum
587.

Longobardi Pannoniam occupant 549.

Garibaldus I. Rex Bojariæ, sive Bavariæ. 568.

Bulgari gens hæctenus ignota à Borealibus fin-
bus egressa Myfia potitur

Polonici Principatus initia per Lechum gente
Slavum circa annum 600.

Seculo 7mo. Garibaldus II. iterum Dux Boja-
riæ 607.

Zeccus Slavus I. Bohemiæ Dux anno ferme
649.

Bulgari Pannoniam & Thraciam occupant
prope annum 680.

Exstinctis Lechi posteris in Polonia anno ferè
700. XII. Palatinis, quos populi elegerant, in ty-
rannidem prolabantibus, creatur Dux I. Cracus, à
quo Cracovia nomen invenit,

Ragusa, quæ post dirutam à Saracenis veterem Epidaurum, à Polimiro Belo Boslinorum R. condita fuerat, liberæ urbis more à propriis Magistratibus regi cæpit. *Tubero l. 3.*

Seculo 8vo post Cracum II. & Lechum Cracovienses l. Filios Vanda imperat in Polonia usque ad 760. Post Vandam, XII. iterum Palatini, quibus tres Lechi succedunt, ac deindè postremi filius Popielus.

Hunni reducens iterum Pannonia potiuntur 742.

Carolus Magnus victo Vitolono Bavariæ Duce Tassilonem II. substituit, mox hunc rebellem in Monasterium deirudit, ac ipse Regem se Bavariæ dicit 788.

Flandria antea inculta fit Comitatus 792.

Biornus III. Christianorum l. Sveciæ Rex 800.

Seculo 9no. Carolus Magnus Saxonibus victis Witikindum Ducem imponit 804.

Egbertus Angliæ universæ Rex l. moritur 837. Siwardus II. Daniæ Rex à Ludovico Pio Franciam accipit.

In Polonia post interregnum 20 annorum eligitur Piastus Dux gentis 842.

Pictorum gens universa cum regno deleta Kennetho Scotor: Rege 850.

Austrasia à Lothario R. Lotharingia dicitur Polemon Dux l. Lithvaniæ 902.

Ingo Svecorum Rex Ruthenos & Moichos suæ ditionis facit 900.

Ragusei pulso Demejano tyranno Venetorum ope, ab his per aliquot annos annum prætorum admittunt. *Tubero l. 3.*

Seculo 10mo. Marchiones custodiendis Regionum finibus, Burgravii juri dicendo inducti.

Bavaria iterum Ducatus 911.

Sigefridus l. Marchio Brandeburgicus 927.

Leopoldus Austriæ Marchio l. 932.

Misniæ Marchio ab Henrico Aucupe institutus. Hermar

Hermannus l. Luncburgi Dux dicitur ab Otho-
ne l. 960.

Sigefridus Ardennensis l. comes Luxemburgi.
Imperium Moscovitum 990. svetonus Daniæ
Rex Sveciam acquirit 998.

Saraceni Creta insula ejecti per Basilium, &
Constantinum Imperatores.

Seculo 11mo Subaudiæ Comitatus per Berol-
dum Saxonem incipit 1010. Dani occupant An-
gliam 1016. Rege l. Canuto Magno.

Boleslaus l. Cognomento Chrobri ex Duce l.
Rex Poloniæ Henrico l. Imper.

Gvilemus Nortmanniæ Dux hæres à S. Eduar-
do dictus, pulso Haraldo Dano Angliam subigit
1066.

Bavaria transit ad Ateftinos in Welfphone Actii
filio 1070.

Polonia ob cædem S. Stanislai Cracoviensis,
privatur regis titulo. 1079.

Vladislaus II. per Henricum III. Rex Bohe-
miæ primus 1087.

Bullionis Ducatus 1096. venditus Leodensi E-
piscopo à Gothfredo Lotharingæ Duce

Seculo 12mo. Sigefridus è Duce Lotharingiæ
Mosellanicæ l. Comes Palatinus 1101.

Hermannus è Ducibus Zeringiæ l. Marchio
Badensis sub Henrico IV. 1120.

Welfphonibus, sive Ateftinis Austriaci in Ba-
varia succedunt. 1138.

Albertus Ursus Princeps Anhaltin: March: Bran-
denburg. 1142.

Austriæ & Marchione Dux 1154.

Otho I Witelspachus 1162. post Ateftinos
Dux Baviariæ, in qua imperant ejus poster.

Valdemarus II. primus Danorum & Vandalor-
um simul Rex 1203.

Seculo 13tio Nerius, sive Rainerus Acciajolus
Achajæ Princeps, Athenarum Dux.

Otho Parvus è gente Ateftina A. Dux Brunsvicensis & Luneburgensis 1240.

Ducatus Brabantiae ex Lovanienfi Comitatu 1247.

Edvardus I. ab Henrico III. patre primus è primogénitis Regum Anglorum dictus Valliae princeps caeso Leolino 1254.

Chios à Michaële paleologo donatus Genuensibus 1260.

Jslandi Naquino Norvegiae Regi se spontè tradunt 1265.

Austria, Stiria, Tirolis, & Carinthia Rodulphi Imper: familiae cedunt 1282 moxque etiam Burgundia & Bohemia Primislaus Polonus Regium nomen repetit 1295.

Seculo 14to. Nicolaus Acciajolus Magn: Regni Neapol: Senefcalus Corinthi Dynasta.

Dux Geldriae ex Comite 1308.

Libertatis Helveticae Tabulae 1315.

Albertus sub Carolo IV. Dux I. Meganopolitanus.

Francisc: Catalufius Patrit: Genuens: Lesbi princeps 1350.

Casimiro Magno piastorum postréo extincto, igitur à polonis Ludovicus Rex Hungariae 1370.

Robertus II. primus è Stuartorum sanguine regnat in Scotia 1370. Justiniani Genuentes insula Chio donantur à Jo: IV. paleologo 1374.

Jagello, postea è sacro fonte Vladislaus V. Dux Hedvige Rex pol: 1386.

seculo 15to. Dania, Svécia, Norvegia uni ferè Regi semper parent ab an: 1396. ad 1523.

Amedeus VIII. ex Comite Dux I. Sabaudiae à Sigismundo Caesare dicitur. 1416.

Adolphus Dux I. Cliviae 1417.

Fridericus Burgravius Nürimberg: à Sigismundo Caesare 1417 donatur Marchia Brandenburg, quam posteri tenent

Rhaetorum foederatio caepa 1424 stabilitur 1471

Norve-

Norvegia hæredit: jure obnoxia Daniæ ab aſio 1448

Ducatûs Wittembergens: initia 1470

Navarræ Regnum 1483 tranſit ad Albertos,
Franciſco Phæbo ſine prole obeunte

Seculo 16to Svecia ſeparatur à Dania, electo
in Regem Guſtavo 1523. Hungaria, & Bohemia
tranſeunt ad Auſtriacos: 1526

Capta Rhodo Melita Hieroſolymitanis Equiti-
bus dono datur à Carolo V. 1539.

Navarræ jura Antonio Borbonio cedunt 1553.
Batavica defeſtio ab Hiſpaniſ 1572 ex qua nova,
potensque Reſpubl:

Deſiciente in ſigismundo Auguſto virili Iagel-
lorum Stirpe 1572. primò Henricus Gallus, mox
Stephanus Battoreus, indè ſigismundus Svecus à
poloniſ eligitur 1587. Hujus Diadema Svecicum
rapitur à patruo Carolo 1580.

Seculo 17mo Jacobus Scotiæ Rex VI. poſt
obitum Eliſabethæ Reginæ, Magnæ Britanniæ &
Hiberniæ I. 1603.

Bavariæ Dux inter ſeptem viros 1548.

Provinciæ Fæderatæ in Belgio ab Hiſpaniſ
liberæ declarantur 1640.

Britannia 1649. ex Regno Reſpublica ſub Ty-
ranno Cromuelo reſtituitur Carolo II. Regi 1660.

Abdicante Chriſtina, Sveciæ Regnum Caro-
lo palatino cedit 1655.

Casimiro V. è Sveca Vaſarum familia poſtre-
mo abdicante 1668. Michàél I. Coributus polo-
niæ 1669. Rex eligitur, eoque obeunte 1673. Ioan-
nes Sobieſki prudentiâ, & bellicâ gloriâ clariffimus.

Veneti Cæſari, & polono fæderati pelopone-
ſum de Turciſ fortiter, & feliciter recipiunt.

Anglia 1689. deficit à Iacobo II. Rege ad Auria-
cum principem, Scotia aliquandiu nutat, mox ce-
dit, Hibernia bello ſubigitur 1691.

Mortuò Gulielmò Arauxicanò 1702. qui ma-
gnam Britanniam, pulſo Iacobo II. ſibi uſurpave-
rat,

rat, in ejus locum Anna Maria successa est, Daniæ Ducissa, Jacobi II. filia altera. Hæc regna Angliæ, & Scotiæ, in unum Magnæ Britanniæ conjungit, in quo à Jacobo decessores frustra antea defudaverant.

Poloniæ primates à rege Augusto deficientes regem Sveciæ sibi poscunt.

INITIA, VICISSITUDINES REGNORUM. EXTRA EUROPAM

Seculo 1mo Herodes Ascalonita moritur anno 1. Filii Archelaus Iudææ Rex, Herodes Antipas Galiliæ, Philippus Iturææ Tetrarchæ dicuntur ab Augusto 2.

Archelaus an. 6 relegatur.

Iudææ Procuratores constituuntur.

Herodes Agrippa I. primo per Caligulam Galiliæ Rex 38. mox, & Iudææ per Claudium 41.

Agrippa II. succedit 43.

Hoc mortuo, Iudæa iterum Procuratoribus creditur.

Parthorum, Æthiopum, Arabum, Armenorum, Cappadocum Reges à vetustis scriptoribus, Sinarum à Neotericis memorantur.

Seculo 2do pacoro apud parthos regnante bellis civilibus eorum opes atteruntur, quare facili negotio sub Cosroë II. à Trajano victi sunt.

Trajanus Cosroem II. in ordinem redigit, parthisque Partamaspatein imponit 112. circiter, sed eo à popularibus pulso, Cosroes redit, a quo cum Hadriano firmata pax.

Assyria, Mesopotamia, & Armenia revocatus ab Hadriano, qui eas liberare esse voluit, præsidibus, Reges eligunt 119.

Seculo

Seculo 3tio. Abagarus Osroenorum, sive Edessæ Rex dolo captus à Caracalla 216. Calvini perperam putat, eum fuisse, ad quem Christus literas dedisse fertur.

Abagarus, sive Abgarus nomen commune fuit omnibus Edessæ Regibus, ut recte monet Noris in Epoch. Syro-Macedon.

Zenobia palmyrenorum Regina, Syria potitur, & Phœnicia. Alexander Severus Hebræos à Præfecto, qui Syrus Archifinagogus diceretur regi patitur 224.

Artaxerxes, ter victo Artabano parthorum Rege, regnum transfert ad persas 227.

Seculo 4to Exstincta apud Sinas Mana, quæ plura secula Imperium tenuerat, regnat Cyna familia 264.

Servi Sarmatarum Dominos è Sarmatia expellunt, eaque potiuntur 334.

Hannibalianus Constantini Magni ex fratre nepos, ab eodem Rex Ponti dicitur 335.

Imperii Romani finibus ab Ortu ad Indos, à Meridie ad Æthiopes, ab Aquilone ad Sarmatas, ab occasu, ad Oceanum Britannicum propagatis, plurima Regna in Asia, Africa, & Europa exstingvuntur.

Sapor II. Hormisdæ II. filius, Persarum Rex Romanis infestus Persicas opes auget, potitur Armenia 368.

Seculo 5to. Isdegerdus hujus nominis I. apud Persas, cui Arcadius moriens filii Theodosii tutelam permisit 408.

Usai familia apud Sinas regnat 419.

Bonifacius Dux bellicis laudibus clarus, à Castino Valentiniani Duce læsus, ab eo deficit, & Africa occupata, Vandalos, Albanosque in eam evocat ex Hispania. Sic Africa Vandalorum ditionis facta est 427.

Colchorum sive Lazorum Reges in Asia hoc seculo memorantur Genebrardus Lazos male locat in Perside. Seculo

Seculo 6to. Saraceni populi ex Ismaële originem à Sara Abrahami conjuge nomen trahentes ex Arabia erumpunt in Syriam palæstinam & Phœniciam hoc seculo ineunte.

Turcæ, ut liquet ex Plinio, Scytharum populi, è Portis Caspiis Armeniam, & Cappadociam invadunt 516.

Belisarius, victo, & capto Gilimere, Regno Vandalorum in Africa finem imponit 533.

Africa in septem Provincias divisa, & Imperio subjecta 534.

Seculo 7mo Heutay apud sinas diviso Regno, dominantur 628.

Mahometes primò servus, mox Vates, inde Dux Exercitus in Arabia moritur 631.

Huic Succedit Abukara, & post eum Omar, sive Haomar, qui Persidem subigit, mox Syriam, & Ægyptum.

Hic primus dictus est Calipha.

Haly Mahometis gener post Haomarum.

Muhavias l. Damasci Calipha.

Abderamus l. Miramolinus in Mauritania Tingitana fuga evaserat cum affectis, Abdallæ Caliphæ Damasceni interempti. *Miramolinus id est Princeps, seu Caput Fidelium.*

Seculo 8vo. Ulit Saracenicæ dominationis fines latius extendit, & Imperii sedem iterum figit Damasci.

Saracenis Haly Sæctatoribus impellentibus Maurofores Chorazami dominos occidunt, Marvanum Calipham cedunt 752.

Inde sub Muhamad Abubalas Saracenorum Imperium in tres partes dividitur, quarum primam Abubalas tenuit in Perside, Salim Ægypto præfuit, & Abdalla Syriæ.

Hinc Strips Bilæ apud Persas celebris. Arakid Bila, sive Aaron Carolo magno amicus.

Seculo 9no. Abuezar Matacem inter Saracenos illustris, utpote qui octo Regibus do-

mitis, Principes eorum urbes victor expugnavit,
Creta à Saracenis occupatur 822.

Jacob Leys celebris apud Saracenos Persas
regnat. *Post hunc diu silet Persarum historia.*

Celleberrimi erant hoc seculo Babylonius,
seu Baldacensis, & Ægyptius Calipha. *Hac A-
rabica voce, qua successorem, vel Haredem si-
gnificat, nempe Mahometis, primò appellatus est
supremus Saracenorum Princeps, mox et alii mi-
nores.*

Seculo 10mo. Mustaphi, sive Mustapha Baby-
loniorum Calipha, tunc Amiras, victo Ægy-
ptio, totum ferè Saracenorum Imperium sibi
subjicit. 908.

Calecuti apud Indos sedem habere cæpit
Saracanus Amiras 909.

Sunga familia apud Sinas regnare incipit 923.

Persarum Reges Daules, & Boytes è stirpe
Darii Hytaspis à 936.

Historia Persica iterum, deficit.

Ingas Peruvianos Cuschi sedentes ab hoc
seculo numerant Americani.

Seculo 11mo. Turcæ initio seculi Persis in-
festi, mox ab eorum Calipha, sub quo merue-
rant, desciscentes, & Saracenis debellatis, Tan-
grolipice Duce, eorum sectam cum regno su-
scipiunt 1038.

Turcæ dividuntur in Orientales, & Occi-
dentales 1060.

Hierololyma expugnata, Cruce signati ejus
Regnum Gothofredo Bullionio, cujus potissi-
mum virtute receptam esse constabat, omnium
consensu deferunt 1099.

Antiochia Boemundo, Edessa Balduino,
Gallilæa Tancredo cesserunt.

Seculo 12mo. Corasimui in Perside 1139.

Noradinus è Turcis Occidentalibus Syriam
occupat 1143.

Saladi

Saladinus è Turcis Occidentalibus Ægypto potitur 1178.

Eruptio Tartarorum, & plures per eos Provinciæ Septemtrionis occupatæ 1188.

Rucradinus Turca l. Iconii Sultanis 1189.

Cypri Regnum jure permutatum in Hierosolymitanum 1191.

Alexius Comnenus Trapezuntini Imperii fundamenta jecit. 1203.

Seculo 13tio. Capta Constantinopoli Balduinus Imper: Veneti, Cretam, Ionii, & Ægei maris insulas Bonifacio Montisferrateni Thesalliae Regnum, aliis alia præmia virtutis attribuit 1204.

Chingiscamus Tartarus, Chorasmiis dominis, regnat in Perside 1227. & post eum Zagathay, sive Hallon.

Mamelucchi in Ægypto regnant 1245.

Tartari Sinas occupant 1278.

Aladino Sultanorum Iconii ultimo extincto 1290. Turcarum Regnum in septem Dynastias dividitur.

Cassanus Tartarus 40. Saracenorum millibus in Syria cum Sultano Ægyptio profligatis redit in Persidem 1292.

Seculo 14to. Othomanus Ortoguli dominis aliis Turcarum Dynastis, Prusam, magnamque Asiæ partem subigit 1301.

Manfit deinde omnibus Turcarum Regibus Othomani cognomen.

Gemisa l. Parthorum Sultanus victo Carbandare Tartaro potitur Perside ab anno 1350 ad 1390.

Ta Iminga familia, pulsus Tartaris regnat apud Sinas 1368. *Martinus.*

Tamerlanes Tartarus 1391. Fugatis Parthis, suos reducit in Persidem.

Seculo

Seculo 15to. A duobus Tamerlanis filiis Mogolis, & Samarchandæ, Regna initium habent. 1406.

Gempfa II. victis Tamerlanis filiis, Parthos iterum Persis imponit 1407.

Uffumpassanus I. Turcarum potitur Perside 1458.

Mahometes II. Trapezunte universaque Chalcide, armis domita, Trapezuntinum Imperium evertit.

Lusitani Brasiliam, Americi Vesputii industria lustratam armis occupant.

Seculo 16to Imaël sophi Turcas pellit à Perside, eamque sibi subigit 1501.

Amether Saracenus Monachus assumpto Seriphii nomine, Fessæ, Marochii, & alia Mauritanie Regna occupat Religionis obtentu.

Selimus Turca Sultano debellato, Syriam occupat; mox victo Tomumbeio Mameluchorum in Ægypto regno finem imponit 1517.

Mexicum per Cortesium subigit Castellanus 1519. & Peruvia potitur Petrus Pizarus 1525.

Lomellini Genuens: Patritii Tabracæ insulæ ad Africæ oram Domini anno circ: 1540.

Arabia Felix à Solimano occupatur 1570.

Seculo 17mo. Abdeimelechus Marochii & Fessæ Regna suæ ditionis facit 1575.

Batavi in Oriente Magnas Insulas, & plures Regulos armis subigunt.

Busserius & Xequus Marochi, & Fessæ Regis filii Hametis patris Regna dividunt 1603.

Tartari ex familia Tascinga Sinarum regno potiuntur 1644. *Martinius.*

Batavi à Lusitanis Brasilia pulsi 1654.

Tafilettus Fessæ, & Marocchi Regna iterum jungit.

Æthiopum Reges nunquam interrupta serie; adhuc perseverant omnium fortasse antiquissimi.

Seculo

BELLA CLARIORA,

Seculo 1mo. Augustus Imper. Ducibus Tiberio, & mox Germanico rem Romanam in Dalmatia, Sarmatia, Pannonia, & Germania prospere gerit.

Corbulo sub Nerone parthos, & Armenos bello domat.

Hebræi ob Flori procuratoris latrocinia, & cædes, à Romanis deficiunt, & hinc horum in eos bellum Vespasiano & Tito Ducibus.

Agricola Dux Romanus sub Domitiano per Britanniam, & Hiberniam arma circumfert, & periumque feliciter. *Tractus in vita.*

Seculo 2do, Trajanus in Decebalum Dacorum Regem, ac postmodum in Scythas bellum gerit.

Idem Trajanus Judæos in Cypro rebelles armis persequitur. Mox contra Parthos felici, contra Arabes infelici Marte contendit.

Rebelles iterum Judæos bello plectit Hadrianus.

L. Verus contra Parthos, Marcus Aurelius contra Marcomannos bellum feliciter gerunt *Marcomanni Cæsari primum memorati, si Sanzoni, & Britio credimus, fuere, ubi nunc Bohemi, vel potius Moravi.*

Seculo 3tio Picci & Scoti mutuis cladibus atteruntur.

Imperatores Sept: Severus & Caracalla in parthos, & Britannos fausto successu bellum integrant.

Artaxerxes Persarum rex post victum Artabanum, infeliciter movet in Romanos à quibus ejusdem Successores plerumque hoc seculo victi.

Contra Gothos, hætenus Romanis ignotos pugnant Gorgianus, Decius, Claudius II.

Sub Diocletiano, & Collegis Cæsaribus Asia, Africa, Sarmatia, & Anglia in Europa bellis arserunt.

Seculo

Seculo 4to. Romanorum Cæsarum bella Civilia sub Constantino, ejusque Fillis.

Julianus in Gallia & Germania bellum habet.

Denuo cum Persis sub Sapore II. 350. diuturnum, & atrox bellum, quo fractæ Romani Imperii vires.

Iterum bella Civilia inter Romanos, sive Cæsares, sive Tyrannos.

Romani pluries cum Hunnis, Alemannis, Gothis ferè semper victores signa contulere.

Seculo 5to. Gothis sub Radagasio, Alarico, Athaulpho, & Theodorico Regibus latè per Europam arma circumferunt.

Attila Hunnorum Rex Dei flagellum cum 400. armatorum millibus Illyrico, & Thraciæ, Mesiæ, Daciæ, Macedoniæ Thessaliæ, Germaniæ, Galliæ, Italiæ bellum, seu potius vastitatem infert.

Odoacer Herulorum Rex Italiam armis petit.

Franci sub Meroveo contra Gallos, Vandalos, Gothos, sub Clodoveo contra Germanos, & Visigothos bella gerunt.

Saracenorum nomen incipit armis in Asia clarescere anno circiter 500.

Seculo 6to. Iustinianus Bellisario Duce Persos in Asia, Vandalos in Africa bello, & cladibus atterit.

Eodem Belisario & Narsete Ducibus Gothos in Italia profligat.

Longobardicum nomen Italicis bellis inclarescit.

Scoti, & Picti cum Arturo Britannorum Rege sæpè confliunt.

Persæ sub Cavade Cosroe I. & Hormisdas III. Regibus cum Græcis Imperatoribus varia fortuna decertant.

Seculo 7mo. Cosroes II. Rex Pers: fæde lacerat Rom: Imperium sub Phoca, mox ab Heraclio pluribus cladibus atteritur.

Saraceni circa 637. latè per Asiam & Africam victores sub Heraclio, & Constantino filio.

Saraceni inter Halys & Mahometis alleclis divisi bellum civile gerunt.

Angliæ populorum bella, quæ narrantur à Beda.

Dagobertus I. Francorum rex bellum habet cum Slavis 622. 623.

Orientis Cæsares à Constantino Pogonato ad Michæel. Paphlagon. cum Bulgaris per 6 ferè secula aut bellum, aut suspectam pacem habuere.

Seculo 8vo Saraceni in Hispania 713. Indè bella adversùs eos rellagii Alphonso I. Froilæ I. Veremundi I. Alphōsi Casti Regum integrat ferè seculo, & plerumque prosperè gesta.

In Gallia bella civilia Carolo Martello victore, mox ejusdem contra Saracenos

Pipini contra Saxones, Aquitanos, & Longobardos bella.

Caroli Magni contra Longobardos in Italia, contra Saracenos in Hispania, & Saxones in Germania arma felicia. *Qua de rebus contra Anglos gesta narrantur comētiia censentur.*

Seculo 9no Dani Anglis molesti in Brittania.

Carolus Magnus bellum Saxonicum conficit, quod annos. 33. duraverat.

Græci Cæsares contra Bulgaros bellum habent varia fortuna.

In Francia, & Germania bellum civile filiorum contra Ludovicum pium, & postea interfe-

Nortmanni egressi à Dania 836. Galliam invadunt.

Saraceni in Italia, & Hispania bellis furunt.

Bella de Imperio certantium in Italia usque ad Othonem I. Imperat.

Seculo 10mo. Hungari, Germaniam, Italiam, Gallias populantur.

& Alex. Nicephori Phocæ de persis victoriæ sub Ro-
mano Iuniore.

Orientis Imperatores bellum habent cum Sa-
racenis, Ruthenis, & Bulgaris.

Saraceni in Italia adversa plerumque fortuna
pugnant.

Rodulphi Burgundi, Hugonis Arelatenfis Re-
gis, & trium Othonum in Italia bella inter se,
nec non contra Græcos & Saracenos. Turcæ vel
in fine hujus, vel sub initium sequentis seculi per-
sas vexant.

Germanorum Cæsarum bella in Italia pro R.
Pontificis & Imperii dignitate, in Hungaria pro
defensione regum.

Seculo 11mo Nortmannorum in Italia, mox
in Græcia, & Sicilia arma felicia.

Græci Cæsares contra Bulgaros feliciter, in-
feliciter cum Nortmannis, & Turcis bellum ha-
bent.

Belli semina inter Genuenses & Pisanos 10-
50 cum hi partem illis Corsicæ ademissent.

Subacta per Cuillelmum Nortmannum Anglia,
Galliæ Rex Philippo I. natus est æmulus, bellumque,
quod primò Francos, & Anglos commisit 1077.
circiter.

Hispani contra Mauros arma prosperè tra-
stant.

Seculo 12mo Genuenses, & pisani, de dando
Corsicæ Episcopo contententes ad bellum veniunt,
quod ingenti animorum armorumque contentio-
ne multos per annos, eventu vario gestum est.

Græci Cæsares cum Turcis, Scythis, Serviis,
Hungaris bellum habent.

Eleonora Guicentis à Ludovico VII. Galliæ
rege repudiata secundi ejusdemque atrocissimi bel-
li inter Gallos, & Anglos, initium fecit 1152.

Turcarum Norandini, & Saladini bella, quibus
Syriam, & Ægyptum domuere.

Nicepho 02. seculo

Seculo 13tio. In Angliâ bella civilia inter Eboracenses & Lancastrenses Duces sub Albæ, Rubræque Rosæ nomine, quibus post 30. prælia, trium regum & plurimorum principum cædes Henricus VII. Angliæ rex anno 1485. finem imponit.

Tartarorum contra persas, & Saracenos totum ferè seculo bellâ prosperè gesta.

Fridericus II. Cæs. bello plerumque inglorio Guelforum, & Gibellinorum factionibus revocatis ab anno 1234. ad 1250. sædum in modum Italiâ lacerat.

Seculo 14to, Bellum Anglogallicum tertium, quo Galliâ tantum non perit per annos ferme ducentos oritur 1336.

Bellum inter Venetos, & Genuenses per plura lustra vario eventu gestum cæpit anno 1350.

Rodolphus Bellum cum Ortocaro, Bohemorum Helvetis Burgundisque feliciter gerit.

Sicilia post crudeles vespas à Petro Aragonio occupata, illorum jacta sunt inter Gallos & Hispanos bellorum semina; quæ sopita sæpius, nunquam extincta post tria secula adhuc dolemus.

Seculo 15to Florentini cum Pisanis; Venetum cum Mediolanis Ducibus; Andegavenses cum Aragoniis armis decertantes, Italiâ deformant.

Angli cælitus prius ab Aurelianensi puella fracti, mox à Carolo VII. Rege pluries victi, totum ferè Galliâ pelluntur.

Ferdinandus Hispanus, Granata per vim perditus; Maurorum in Hispania regnum excindit 1485.

Tamerlanis in Asia, Turcarum regnum Amuratthis II. Machometis II. & Bajazethis item II. in Asia; Græciâ & Pannonia bella memorantur.

Seculo 16to. Caroli V. Imper. cum Gallis, cum Turcis, cum Mauris cum Germaniæ protestantibus bella eventus vario.

Bellum Belgicum atroci contentione gerendum oritur anno 1576.

Galli in Italia prius, mox inter se civilibus
mis contendunt

Henricus VIII. Angliæ, & Iacobus IV. Sco-
tiæ reges, poloni, & Moschi bello decertant.

Turcæ in Asia contra persas, in Africa con-
tra Ægyptos, in Europâ contra Hungaros Marte
plerumque felici belligerant.

seculo 17mo Germani Cæsares contra per-
duelles & Svecos in Germania, contra Turcas in
Hungaria, Gallorum reges contra Calvinianos in
Gallia, contra Hispanos in Hispania, Italia, &
Belgio, poloni cum Cosacchis, Svecis, Moschis,
Tattaris, Turcæ cum persis, Moschis, polonis,
Hungaris bellum gerunt.

Sinæ à Tartaris domiti 1644. post bellum
20 ferme annorum.

Hungaros tumultus Tekelio incentore sequu-
rum est Turcicum bellum in Hungaria & Græ-
cia 1683.

Ab anno 1688. Magna Europæ parte in Gal-
los fæderata, Christiana Respublica bellico ardet
incendio.

Elapso Carolo II. Hispaniarum r. sine suc-
cessore, ingenti ardet bellorum incendio tota ter-
me Europa contra Gallos fæderata.

Bellum inter Svecos, & Moschos.

PRÆLIA, ET BELLO- RUM EVENTVS CE- LEBERRIMI.

Seculo 1mo. Legiones Romanæ sub Q. Varro-
ne à Germanis Cæsæ 19. *Clades hæc Augu-
sto lachrymas expressit*

Domitius Corbulo, fugato Tridate Armeniæ

Rege, capta Artaxata comburit, & delet sub Nerone.

Svetonius Paulinus cæsis 80. Britannorum milibus Monam occupat 61.

Subacta est à Tito Hierusalem, ubi undeciescentena mortalium millia fame, aut gladio perire, centum millia publicè vendita 70.

Seculo 2do Trajanus gemina, sed cruenta victoria intra IV. & V. Consulatum bellum Dacicum conficit.

Hadrianus Hebreos rebellantes maximis obterit cladibus.

L. Verus, victo Vologese Parthorum rege parthicus appellatur. 162.

M. Aurelius Antoninus Christianæ legionis beneficium de Marcomannis triumphavit 173.

Septim: Severus triennali obsidione Byzantium circumfidet 195.

Seculo 3tio Alexander Severus insigni de Artaxerxe persa victoria relata, romæ triumphat 234.

Gordianus Gothos, Sarmatas, Germanosque Thraciam incurfantes acie delet 239.

Decius Imper: grandi clade à Gothis accepta fugiens mergitur in palude.

Valerianus Imper: à Sapore persa victus, captusque 260.

Cæsa scribuntur à Claudio II. pluribus præliis CCCXV. Gothorum millia, navium 255. millia submersa.

Aurelianus ter devictis acie Gothis, servat Italiam 271.

Seculo 4to Constantinus 60 Alemanorum milia cædit in Gallia 301.

Constantinus Magnus Maxentium ad pontem Milvium, Cælo per Crucem ostensam favente profligat 312. Lucinium primo 315. mox iterum 324. vincit, Sarmatas 319. Gothos 332. cædit.

Prælium

Prælium ad Mursam inter Constantium, & Magnentium 351.

Sapor persarum rex, victo Constantio, Constantinopolim pervadit. 363.

Theodosius I. Eugenium, & Arbogastem Tyrannos, cælo ac tempestate favente victor opprimunt. 394.

Seculo 5to Celebre. ad Polentiam prælium Stiliconem, & Alaricum 402.

Radagastus Rex cum 200. Gothorum millibus ad Fesulas victus 405.

Franci Modogisilum cum 20. Vandalorum millibus profligant. 405.

Theodorico Hispano, Meroveo, Franco, & Actio cum Attila ad Arelatem confisgentibus utrinque ad 180. mortalium millia una die cadunt 451.

Ricimerus Alanos in Italia 464.

Clodoveus Alemannos in Gallia 496. insigni clade atterit.

Seculo 6to Alaricus Gothus manu Clodovei cadit, exercitus strage immensa afficitur 507.

Arturus Britonum Rex anno 520. ad Badonis montem Saxones ingenti prælio profligat.

Justinianus per Belisarium Vandalos cladibus atterit. 535.

Narses Totilam ad Busta Gallorum profligat. 552.

Justiniani copiae ad Phasim à persis fractæ 554.

Bucelinus prælio ad Capuam à Narsete vincitur 555.

Seculo 7mo Cosroes II. Persarum Rex, cum plures Imperii provincias foedè lacerasset, Carthaginem expugnat 614.

Heraclius Cosroem pluribus victoriis exultantem, divinitus debellat 622.

Saraceni Constantinopolim obsidentes à Christianis profligantur 674.

Constantinus Pogonatus per imprudentiam
Fadam accipit à Bulgaris cladem 684.

Tiberius II. cæsis 200. Saracenorum milli-
bus, feliciter auspicatur Imperium 69.

Seculo 8vo. Saracenis cum Roderico Hispa-
no configentibus 700. hominum millia utrumq;
cadunt 713.

Cum Solimano Saraceno 300. hominum millia
frustra Constantinopolim tentant 715.

A Carolo Martello Franciæ Principe Saraceno-
rum 375. millia uno prælio cæsa 732.

Carolus magnus Saxones imensis cladibus afficit.
Saracenorum 700. millia ab Alphonso Casto
mactata pluribus præliis.

Seculo 9no. Pipinus Caroli Magni filius Ve-
netorum prius victor, mox ab eisdem victus Ra-
vennam migrat inglorius 811.

Celeberrima apud Scotos Kennethi Regis vi-
ctoria, qua Pictorum gens cum Rege Druskeno
ad Taum fluvium pene deleta 838. *Bathi Ieslaus.*

Ramirus I. Legionis Rex. cæsis ad Clavigium
sexaginta Maurorum millibus, Alveldam, & Ca-
lagurrim ipsis eripit 846.

Arnulphus Germaniæ rex Romam diu frustra
oppugnatam, per occasionem leporis fortè in eam
refugientis capit. *Sigebertus & alii.*

Seculo 10mo Saraceni, arce Gariliani pulsi,
caduntur 915.

Cremata per Hugonem Italiæ regem Classe,
Saraceni deferunt Fraxinetum 931.

Auceps voto nuncupato Hungaros prælio vi-
ctos pene delet 933.

Ramirus II Rex Legionensis Mauros ad septi-
manas, triginta millibus cæsis, profligat 934.

Petrus Urseolus Dux Venetus inclytam de-
Saracenis victoriam refert 976.

Egregia de Saracenis victoria Veremundi
Regis Hispani 998.

Seculo 11. Quadraginta Nobiles Nortmanni
Hiero-

Hierosolymis reduces Salernum ab obsidione Saracenorum liberant 1002.

Maniaces Michæelis Paphlagonis in Sicilia Dux unico Prælio 50. Saracenorum millia cædit 1040.

Sexcenta Scytharum millia precibus Constantini Ducis, & populi Divinitus fusa 1065.

Itali, Victore Ill. R. Pontifi: impellente, Africam sub Uexillo S. Petri aggressi, centum Saracenorum millia interficiunt 1087.

Seculo 12. Calojoannes Imper: nobilem de Scythis victoriam reportat 1123.

Ægyptii apud Ascalonem tanta clade affecti à Dominico Michæele Veneto, ut mare ad duo milliaria sanguine cæsum rubesceret 1124.

Alphonso I. Lusitani Regis Orichienfis de Ismaro, & quatuor aliis Mauris Regibus victoria celleberimus comparanda 1137. *Hist: Lusit:*

Idem Alphonsus, & filius sanctius I. innumerales Maurorum copias cum Marochiorum Imperatore & tredecim simul Regibus ad Scalabim cædunt 1183. *Ibid:*

Seculo 13tio. Theodorus Lascarus, parva manu ingentes Turcarum copias delet, obruncato Sultano 1209.

Miramolinus cognomento Viridis cum 600. Saracenorum millibus profligatur à Regibus Alphonso Castellæ, Petro Aragoniæ, Sancio Navarræ 1272.

Octingenti Cruce signati, Duce Simone Monfortio Tolosanorum, & Aragonum 100. millia fundunt 1213.

Pugna Roviensis, in qua à Philippo Augusto Galliæ R. victi Otho Cæsar, Ioannes Anglicus, Ferdinandus Flander, qui certi prope modum victoriæ catenas captivis vincientiis attulerat 1213.

Philippus Pulcher Galliæ Rex gravem passus est

est jacturam in pugna ad Curtracum edita 1202.
ubi temeritate Roberti Atrebatum Comitis flos
Galliæ nobilitatis à Flandris excisus.

Seculo 14to. Alphonsus XI Castellæ Rex 450 Sara-
cëorū mil: cædit, 20. duntaxat è suis desideratis 1340.

Clades Gallorum per Anglos ad Cressiacum 1346.

Veneti à Genuensibz quos pacē flagitantes rejece-
rant, ad Sapientiā Insulā gravi clade funduntur 1354.

Pugna Pictaviensis inter Anglos, & Gallos,
horum clades funestissima 1356.

Petrus Auria Genuensis classis Præfectus Ve-
netos pacem orantes propositis durissimis con-
ditionibus ad desperationem adigit, mox ipse
fame ad deditionem compellitur 1379.

Seculo 15to. Tamerlanes Tartarus ductis duo-
decies centenis millitum millibus, Bajazethem
Turcam profligat, cæsis 140. millibus 1402.

Classis Hispania vivæ calcis beneficio à Genuensi
victa, captiq; duo Reg: Arag: & Nava: 1435. *Blondus*.

Ioannes Hunniades, Stephanus Vaivoda, & Batho-
reg celebres de Turcis victorias referunt.

Vladissaus Poloniae, & Hungariæ Rex ad Varnam
pugnans cum Amurathe, obtruncatur à Turcis Perit.
& Julian: Card: Cælarinus Legatus 1444.

Seculo 16to Iacobus IV. Scot. R. & flos nobilitatis
ad Floudoni umōtem cæsus ab Anglis Duce Tho-
ma Hauvarto. 15. 13. Rhodus à Solimano Turca in
deditionem accepta est 1522.

Vienna à Solimano frustra obsidetur 1526.
Sophi Turcarum 400. millia: cædit 1557. Gallo-
rum clades ad S. Quintinum 1557. Moschus
Turcarum 600. milli: delet 1560. Melita à Tur-
cis obfessa, sed fortissimè defensa 1565.

Victoria Christiano: de Turcis ad Echinadas 1571.

Sebastianus Lusitaniæ Rex in Africā pu-
gnans cum flore Regni perit 1578.

Parisijs ab Alexandro Farnesii liberati 1590.
Antverpiā ab eodem capta 1595.

Seculo

Seculo 17mo. Ostenda expugnatur à Spi-
nula 1604.

Celebris de Osmane Turca Polonorum ad
Chocimum victoria 1621. Rupella à Ludov:
XIII. expugnata 1628. Sveci ad Nortlingam vi-
cti ab Austricacis 1034. Casimirus Polonus
Tartaros memorabili clade cædit 1669: & 10-
ann: Sobiescius, postea Rex Turcas ad Choci-
mum 1672.

Vienna à Turcis frustra oppugnata 1683.
Buda de Turcis recepta 1686. Belgradum Maxi-
mil. Eman: Bavari virtute fortiter expugna-
tum 1689. sed anno sequenti iterum amissum.

Galli de Fæderatis primum in Oceano
Brittannico, mox in Campis Fleuriacis iterum
victores 1690. Montes in Hannonia, Nicæa in
Liguria, Mommelianum in Sabaudia Gallis ce-
dunt 1691. In Oceano victi à Fæderatis Gal-
li, paulò post, Namurcum expugnant 1692.

Veneti navali prælio victi à Turcis Chion
insulam amittunt 1697. quam bienio antea cæ-
perant.

Fæderati celeberrimam ad Hochstectam victo-
riam contra Gallos referunt 1704. ex qua tota
Bavaria, Augusta Trevirorum, Trarbacum,
Landavia, aliqua loca plurima de victis direpta.

BELLI DUCES NOBI- LIORES.

Seculo 1mo. Sentius Saturninus, & Valer-
ius Messala Augusto imperante.

Germanicus Cæsar Drusi filius.

Arminius Cheruscorum Princeps.

Tacfarinas Numida cum Romanis varia
fortuna congressus.

Mutianus, & Antonius Vespasiani affecta.
Agrico

Agricola Historici Taciti Socer rebus in
Britanni gestis nobilis.

Trajanus bello clarus, mox Imperator.

Galgacus Scotus cum Agricola sinistro ple-
rumque Marte congressus, sed semper fortis.

Seculo 2do. Artemon Judæorum in Ci-
pro rebellantium Dux, à quo ducenta, & qua-
draginta hominum millia obtruncata 114.

Andreas Hebræorum Dux in Ægypto.

Placidus postea S. Eustachius Dux sub Tra-
jano insignis.

Barchochebas clarus Judæorum Dux.

Julius Severus, sub Hadriano.

Septimius Severus adeo felix, ut nullo con-
gressu non discesserit victor.

Seculo 3tio. Aurelius, & Claudius Duces
sub Galieno, deinde tyranni.

Zenobia Palmyrenorum Regina sæpe vi-
ctrix, tandem victa.

Odenatus Zenobiæ maritus.

Carantius, sive Carausius Scotus, à quo
victi Romani 287.

S. Mauritius Dux thebæ legionis.

Fincomarchus Scotorum Rex qui victis
Romanis, Octavium Britannæ Regem profu-
gum restituit *Lestaw.*

Seculo 4to. Antemius postea Martyr sub
Juliano.

Gallicanus Dux, & Consul, mox Martyr.

Iovinus Magister Equitum sub Valentini-
anos 11.

Sapor II Persarum Rex jussu patris in utero
matris, coronatus, postea bellè fortissimus, &
Romanis formidandus.

Theodosius Hispanus Imperatoris Cogno-
minis Pater.

Ardaburius Pater, & Asper filius Aspebetus.

Perſa Chriſto tandem additus.

Terrentius Dux maximus ſub Valent.

Arbogastes Comes; mox proditor 394.

Seculo 5to Stilico gente Vandalus Cos, &
Dux egregius; poſtea proditor ſub Arcadio, &
Honorio.

Fergusus II. R. Scotorum bello inclytus.

Attila R. Hunnorum, Dei flagellum.

Aetius Patritius & Rom: Imperii columen
ſingulari conſilio; ac virtute; cum Meroveo Fran-
corum Rege Attilæ impetum repreſſit, atque aver-
tit.

Bonifacius Dux bellicis laudibus clarus, ſed
Africæ demum Tyrannus.

Aurelius Ambroſius Brito vir, & morum probi-
tate, & bellicis victoriis admirandus.

Clodoveus bello, & pietate inclytus Franco-
rum rex.

Seculo 6to Elesbaanus Æthiopum rex victoriis,
& Religione inclytus.

Totilas Gothorum rex fortis & aliquando fe-
lix; ſed poſtea victus à Narſete.

Belifarius, & Narſes Juſtiniani Duces cele-
berrimi.

Joannes, qui opibus à Juſtiniano ſpoliatus,
vitam mendicando ſuſtentavit. *Procop: Hinc for-
taſſe nota de Belifario fabulâ.*

Prifeus, & Philippicus ſub Mauritio.

Arturus Anglorum rex nobile fabularum ar-
gumentum, cujus orbicularis menſa, & enſis Ca-
liburnus celebrantur.

Mummolius Patritius, & Comes, Antiſiodo-
renſis.

Seculo 7mo Trebellius Dux Bulgarorum for-
tiſſimus.

Coſroes Perſarum Rex illatis Rom: Imperio
cladibus clarus, ſed tandem ab Heraclio victus, &
à filio cæſus.

Rhotaris

Rhotaris Longobardorum Rex victoriis & aucto Regno nobilis.

Omar Arabum rex, seu melius Calipha à Mahomete tertius.

Halys à Mahomete. V. qui rerum successu elatus, Mahomete major dici, credique voluit. Ex eo Saraceni in duas sectas divisi.

Bamba Hispaniæ Rex armis, & pietate insignis.

Seculo 8vo. Carolus Martellus Caroli Magni Avus, cui ob res è re Christiana feliciter gestas à Gregorio III. Christianissimi titulus datus est.

Pipinus Caroli Magni Pater Galliæ rex.

Carolus verè Magnus Imperator, & Bellator: Rolandus quem Itali corrupta voce Orlandum appellant sub Carolo Magno:

pelagus è Regio Gothorum sanguine Cantabri Comitis Fil: Hispaniæ restitutor.

Azer, cujus virtute Aragones Maurorum jugum excussere.

Alphonfus Castus rex Cretensis.

Seculo 9no Enechus cognomento Arista belli operibus ingens I. Navarræ rex.

Bonifacius Comes è progenitoribus Mathildis Comitissæ, rebus in Corsica gestis, inclytus.

Regnerus Rex, amorum, & rerum gestarum similitudine Danorum Hereules.

Robertus Fortis sui sæculi Machabeus apud Gallos 866.

Vido III. Spoleti Dux, & Imperator.

Andreas Romani exercitus Dux, à quo cæsi Saraceni ad Padum 886.

Atto seu Actius Mathildis Comit: Proavus bello per ea tempora clarus. Florent.

Seculo 10mo. Ferdinandus Consalvus Castellæ Comes Maurorum malleus.

Alphonfus Castellæ Rex verè Magnus.

Vitzereus Svecus sub Olao. I.

Alman

Almanfor Saracenorum Dux inclytus.

Petrus Venetorum Dux bello clarus.

Conradus Franco, mox Germanis Rex.

Joannes Zemifces Græcus Imper:

Ezelinus Germanus Onaræ Dynasta.

Grimaldus I. Monæci Princeps non armis mi-
ritus, quàm sanguine nobilis.

Ericus VII. Svecorum Rex cognomento Se-
gerfelius victoriis clarus.

Seculo 11mo. Gregorius Maniaces sub Michà-
ele Paphlagone 1040.

Constantinus Monomachus ante adeptum Im-
perium belli gloria nobilis.

Robertus & Rogerius in Italia Nortmanno-
rum Ductores, & Principes bellica virtute clarif-
simi.

Gothofredus Bullionius Dux, Hercules Chri-
tianus.

Raymundus Comes Tholosanus, & Boemun-
dus Normannus cum Tancredo Bullionii in sacra
expeditione socii.

Huna Anglorum bellicosissimus.

Rodericus Didaci vulgò Cid apud Hispanos
celeberimus 1099.

Robertus Normanus Dux fortissimus.

Seculo 12mo. Henricus cognomento Leo, Dux
Bronsvicensis è gente Atestina.

Gvillelms Dux Aquitaniz strenuissimus.

Dominicus Michàel Venetorum Dux.

Jacquellinus de Mayli, quem Saraceni s. Ge-
orgium Christianorum propugnaculum appellabant.

Rainaldus Marchio Atestinus 1177.

Sanctus I. Lusitanorum rex nobilibus victo-
riis cèleberimus contra propinquos Simon Co-
mes Monfortius bellica laude, & pietate clarif-
simus.

Seculo 13tio Nicolaus Spinula, Anfaldus, &
Andreolus Marii sub Frederico II. Cæsare.

Actius

Actius IX. Atestinus Italiae, & Ecclesiae pro-
pugnaculum.

Mathæus Montmorantius Mars Gallicanus.

Gvillelmus Vallasæus Scotiae columen.

Alphonfus Perez Gusmanus Tariffæ Præfe-

Aus.

Farinata de Vbertis Florentinus. Ezelinus à
Romano Patavii Tyrannus. Ubertus Auria, Lam-
bas Auria Genuensium Classium præfecti celebres.

Robertus Brusæus Scoti Rex inclytus.

Seculo 14to Amedeus V. Sabaud; Comes
Rhodo à Turcis liberata, clarissimus.

Amedeus VI. Sabaud. Italiae Achilles.

Matthæus Gripho Florentinorum Ductor.

Hilarion Græcus Monachus, Luchinus Ver-
mius à Petrarcha laudatus.

Paganus Auria victoriis illustris.

Canis Scaliger pater, Mastinus filius, Petrus
Rubeus Parmensis Venetorum Ductor.

Huguccio Faggiuola, Castruccijs Castra-

canus.

Ægidius Card; Albernotius, Petrus Farne-

sus.

Ioannes Acutus Anglus rebus in Italia gestis
celebris.

Seculo 15to. Paulus Sabellus, Paulus Ursi-
nus, Ioannes Zisca.

Ioanna Darcia vulgò Puella Aurelianensis,
Nicolaus III. Atestinus, Ioann: Francisc,
Gonzaga.

Albertus Brandenburg: Achill: & Ulysses à
pio II. dictus, Blasius Axeret. Genuens.

Alberic. Agidarius Cunii Comes.

Brachius à Montone, Iacobus Caldora, Mu-
tius Attendolus, cognomento Sfortia, Francisc9
Carmaniola, Ioann: Card Vitelleschus.

Matthias corvinus, Ioann: Hunniades,
Stephanus Vaivoda, Cassri9nus, vulgò, Scan-
derbechus, Stephanus Battoreus. Seculo

Seculo 16to. Campson Gaurus Ægyptius, Ioannes Mediceus, Gasto Putius, Iacobus Trivultius, Bartholomæus Livianus, Ludovicus Gonzaga, vulgò Rodomontius.

Prosper Fabricius, Marcus Antonius Salerni Princeps, Stephanus, Marcus Antonius paliani Dux, clarissima Columniæ gentis lumina.

Thomas Hauvartus Anglus.

Petrus Deterrail Balardus, Alphonfus Albuquercius, Villerius Rhodius, Ferdinandus Cortesius, Andreas Grittus, Guido Rangonius.

Ioannes Baptista Sabellus, Andreas Auria celeberrimus, Antonius de Leva.

Seculo 17mo. Mauritius Nassovius, Corolus Eman. Sabaudus, Ambrosius March: Spinula, Ladiguérius Galliæ Comestabilis.

Carolus Comes Bucquojus, Torquatus de Cœtibus, Forcia, & Toirasius Marescalli, Gustavus R. Sveciæ Waiscainius, Tyilius, Poppenaimus, Barnardus Veymarus, Ioannes Wertius. Vladilaus IV. Polonus: Andreas Cantelmus, Comes Arcurtius, Chiuperlius Visirius, Vice Comes Turenus Marescallus, Marchio Montecuculus, Admandus Principis Condæus.

Carolus V. Dux Lotharingiæ Christianorum columen, Turcarum terror.

CASUS TRAGICI. CALAMITATES PV- BLICÆ.

Seculo rino. Fidenis, ruente Anophtheutro striginta hominum millia obruta sunt, 27. Scianus Tiberio accusatus, unico in Tiberim trahitur 31.

Herodes Agrippa Rex Populi acclamationes
Supra

Supra humanum fastigium elatus, manifesta. Divini numinis ira fæda vermium tabe conficitur.

Fames dira Romæ, & in Italia, imò per totum ferè terrarum orbem 42.

Quatuor Imperatores Rom: Populi Nero, Galba, Otho, Vitellius intra biennium per ludibrium periere.

Seculo 2do. Hadrianus post summam vitæ felicitatem gravi, diuturnoque morbo impictus, expertus efficit, quàm miserum esset, cupientem mori non posse 138.

Incendium Romæ, quo absumuntur Insulæ 340. 152.

Pacis templum cum universis Hierosolymitani templi spoliis, illic à Vespasiano repositis igne perduntur 193.

Severus supra quadraginta Consulares, & prætorianos Fescennii, & Albini sectatores occidi jubet 200.

Seculo 3tio. Antoninus Caracalla impotens iræ Alexandrinorum; dicacitatem ingenti eorum strage vindicat.

Decium altero principatus anno, clade à Gothis accepta fugientem obvia palus haurit.

Roma magnam partem accensa nocturnis ignibus 249. Itemque Amphitheatrum 254. & Templum Dianæ Ephesinæ 263.

Valerianus à Sapore persarum R: captus 259. miserabili apud hostes senectute consenescit, ac tandem excoriatus sale conditur.

Seculo 4to. Galerii Maximiani horrenda mors 311. Diocletiani 316.

Lues, fames, & omnis generis calamitates exundant.

Constantinus Crispum filium falso Faustæ Novæ criminis circumventum supplicio afficit 326.

Ablavius dictus fortunæ pila ruit 337.

Fames post hominum memoriam atrocissima, tum

tum alibi, tum in Cappadocia 367.

Valens in tugurio creatur à Gothis 378. eos quos contra Catholicos foverat, cælestis iræ ministros expertus.

Seculo 5to, Aetius Rom: Imperii columnen
Valentiniani Imperat: manu cadit 454.

Maximus Imper: lapidibus obrutus, & discerptus 455.

Univerſi orbis opes à Vandalis direptæ furenti mari absorptæ 455.

Conflagrat Constantinopoli Bibliotheca librorum millia centena vicina continens 476.

Zeno Imperator vivus sepultus, obſtante Ariadna non extractus, miſere perit: 491.

Seculo 6to Anaſtaſius Imper: fulmine perit 518.

In Italia præ fame nati vorati à matribus 539. *Genebrardus.*

Pestis per Angelos malos immiſſa 544 per annos 50. vexat orbem terrarum.

Chramnus à Clotario Patre intra tugurium cum uxore, & Filiabus incensus 564.

Belisarius Constantinopoli obit inglorius 565.

Post Tyberis inundationem atrox lues urbem invaſit, in qua plures alioqui valentes ſternuendo, aut oſcitando animam efflabant.

Romilda publicè palo infixæ à Cajano, cujus amore capta, poſt mariti mortem, Forum luſum prodiderat 600.

Seculo 7mo Cajanus Avarum Rex captivos innumeros maſtat, quod eos Mauritius Imper: viritim quatuor ſiliquis redimere noluiſſet 601.

Mauritius Aug: à Phoca, poſt Conjugem, & liberos ante os ejus trucidatos jugulatur 602. non alius Augus: aut majorem cladem, aut fortius tulit.

Phocæ ſuperbiam in miſeria retinentis collū pedibus calcæ Heraclius.

Brunichildis decem Regum trucidatrix equinis caudis alligata diſcerpitur.

Seculo 8vo. Aripertus Longobardorum rex, ingenti accepta ab hostibus clade, fugiens, in trajectu amnis auro degravatus, mergitur 712.

Artemius in Sicilia dictus Imperator crematur 718
Pestis sævissima in Thracia, vicinisque Provinciis furit.

Capronymi classis navium 2660. fluctibus hausta 732.

Constantinus Pseudopatriarcha C. P. inter opprobria trucidatur 767.

Constantinus Imper. ab Irene Matre excæcatur 797.

Seculo 9no Bernardus Italiæ Rex, jussu patruï Ludovici Pii excæcatus præ mærore obit 818.

Horrenda per locustas Galliæ depopulatio, quam consequuta pestis tertiæ mortalium partis exitio 866.

Bardas Cæsar jussu Michælis Imper. in frustâ conciditur. 866.

Basilius Macedo cervi cornibus transfossus, effusis intestinis efflavit animam 886.

Carolus Crassus Regio nomine exutus Arnulpho fratris filio in tutelam datus, ab eo victum commendicabat.

Arnulphus veneno stolidus effectus, à phlitiariâ consumptus perit. *Frisingen.*

Seculo 10mo. Genua à Saracenis capta, omnes in ea præter pueros & sæminas occiduntur 936.

Otho II. Italicis Proceribus Romæ ad convivium invitatis, inter epulas, de seditiosis pænas cæteris inspectantibus, sumit. Hinc *Sanguinari* cognomentum Othonis factum.

Idem, immensæ classis accepta strage, vix natando evadens, mærore perit 983.

Pestis atrocissima in Germania post hyemem media æstate subortam. 991.

Seculo 11mo. Crescentii olim uxor Othonem III. chiorothecis veneno infectis, pro mu-

Basilii Imper: 15 Bulgarorum captivorum millib;
effodi oculos jubet, unico singulis centenariis lu-
sco Duce relicto.

Locustis, & fame vexati Cappadoces, Armeni,
& paphlagones solum vertunt 1040.

seculo 12mo. Henricus IV. Regno spoliatus
 eò mendicitatis, & miseriæ reductus est, ut ab E-
 piscopo Spirensi victum sibi, ac locum Clerici in-
 choro nequidquam quæreret.

Andronicus Alexii nepotis strangulator, altera manu, & oculo mutilatus, scabroque camelo præpostere, impositus ac circumductus vulgi furore, harpagonibus terreis frustulatim discerpitur 1185.

Lue absumpta pecorum vis immensa in Gallia,
& Germania, 1223.

Conradinus Svevus, & Ferdinandus Austriae
Dux securi percussus Neapoli 1238.

Vesperæ Siculae, in quibus ad conditum ve-
esperarum signum Galli omnes in Sicilia cæsi 1282.

lii, totidemque Nepotes bisana turris clausi, dira fame necantur 1289.

Seculo 14to Andreas Rex Neapolit. Ioannæ
Conjugis malignitate strangulatur 1344.

Carolus Dyrrachinus Ioannam Neapolitanam

Regno exutam, pulvillo suffocat, & mortuæ spoliū thronum inscendit 1382.

Pestis triennis Oecumenica, mediam hominum partem perdit 1345.

Amurathes trigesies, & septies victor à Servo confoditur 1390.

Carolus II. Navarræ Rex cum ad excitandam Libidinem, aqua, quam ardentem dicimus, corpus perfudisset, combustus est.

Morbus, qui à Gallis nomen invenit, America in Europam advectus.

Seculo 15to Baiazethes Rex Turcarum à Tamerlane victus, captusque in ferrea cavea ad Ludibrium reservatus infelicissimus obit 1403.

Alvarus de Luna apud Ioannem Castellæ Regem maximè gratosus, ejusdem jussu obtruncatur. 1453.

Ludovicus Luxemburgensis Comes S. pauli Magister Equitum Galliæ capite plectitur 1475.

Carolus Burgundiæ Dux, cognomento audax in prælio ad Nanceju vulgaris militism manu cadit 1497.

Seculo 16to Sultanus Ægyptius post multa proora, à Selimo ferreo unco suspenditur 1509.

Christiernus Danus tribus Regnis spoliatus in cavea Clathrata moritur 1522.

Ludovicus II. Hungariæ, & Bohemiæ Rex à Solimano post captum Belgradum victus, fugiens perit in palude 1526.

Sudor Anglicus primò innotescit 1529.

Thomas Volsæus ex Iro Cræsus, denuo Irus infelicissimus.

Locustæ solem inumbrant in maxima Evaporatione parte 1542.

Pestis, cui nomen arietis factum, quod præcipuè caput urgeret, totam pene peragrat Europam 1581.

Seculo 17mo In Anglia pestis horrenda, Londini presertim 1603.

Demetrii magni Moschorum Ducis casus 1606.

Capta per Tartoros Regia Peking. Zung-
chini Sinarum Imperator nubilam Filiam ob-
truncat, ipse, & Regina se suspendunt *Martinius*.

Rebelle in Anglia Carolus I. Regem inaudito
exemplo, carnificis manu in foro obtruncat 1649
pestis in Italia, sed Neapoli præcipuè, & Ge-
nuæ fuit 1655. ac deinceps per Asiam & plures
Europæ Provincias à 1678. ad 1680.

Spira & Vormatia ferro flammisque à Gallia
excinduntur.

Rigidissima hyems in tota Italia, qua ma-
gna pars fruticum, præcipuè olivarum & vitium
initio anni 1709 arefacta est.

Pestis in Hungaria grassatur. 1710 & 1711. ab
Hungaria in equos, & boves per Italiam serpit.

MOTVS ELEMENTO- RVM, ET SIGNA DE CÆLO.

Sæculo 1mo Tiberis inundatio Romæ 5. & ite-
rum 15 anno post nostræ salutis initium.

Eclypsis & terræ motus Christo Domino mo-
riente 33. *Illius meminit Phlegon apud Eusebium.*

Duodecim Urbes Asiæ, in quibus Ephesus, &
sardis nocturno terræ motu collapsæ 33.

Nova Insula inter Theram & Therassiam Æ-
gei maris emergit 46.

Ignis è Vesuvio copiosus, & cineres, quibus
inter alios obrutus Plinius, Herculaneus, & Pom-
peii urbes sepultæ 75.

Sæculo 2do. Antiochia horribili terræ motu
corrui cum ingenti civium, ædificiorumque.
Trajani tantæ ruinæ spectatoris clade 115.

Terræ motus magni, & crebræ inundationes,

Iues, aliæque calamitates Antonino Philoſ. imper:
Int. Capitol.

Tactum de Cælo Capitolium, & magna Ro-
mæ Bibliotheca conflagrat 188.

Tres circa ſolem ſtellæ apparent 193.

Seculo 3tio Solis eclypſis admodum horri-
ca 203.

Vefuvius ingenti fragore, & horrore flammas
& ignitos cineres eructat 203.

In Africa diluvium, ignes nocturni Cartha-
ginis mænibus proximè imminentes 203.

Horrendi terræmotus, quibus Urbes aliquot
cum populis hauſtæ 243.

Seculo 4to. Luna ſanguinei coloris 302.

Terræmotus horribilis apud Tyrum, & Si-
donem, urbes multas, populosque innumeros op-
primit 306. *Eusebius.*

Nicomediæ dirus terræmotus, & incendium
per dies 50. 358. *Hieronym.*

Terræmotus, quales antea nunquam exſtitiffent
Orbem terrarum propemodum univerſam concu-
cutiunt, maria intumeſcunt, & urbes hauriunt.
365.

Grando inuſitatæ magnitudinis Constantino-
poli 367. *Idatius & alii.*

In Artesia pluviæ mixta cadit lana 367. *Hie-
ronym.*

Nicea per terræmotum penitus everſa 368.
Idatius & alii.

Seculo 5to Cometa ad terram uſque pertingens
Constantinopoli. *Ricciolus.*

Uticæ terra per annos ſeptem mugit 410. *Si-
gebert.*

Terræmotu in Paleſtina, Urbes, ac pagi non
pauci ſubverſi 419.

Terræmotus in Oriente Urbes complures &
magnam Byzantii partem ſolo æquat 446.

Toloſæ rivus Sanguinis toto unius diei cur-
riculo defluxit 461. *Genebrard.*

Terræ-

Terræmotus Oridente horrendissimus 466.

Ignis maxima eruptio à Vesuvio 472. & iterum declinante sæculo. *Maro & alii.*

Sæculo 6to Italia flammeos in Cælo videt exercitus cum Sangvinis effusione magnaue Tiberis inundatione 510. *Palmer.*

Antiochia gravi terræmotu everfa 524.

Horrendus per 40. dies terræmotus Constantinopoli & multarum adjacentium urbium æquatio 533.

Terræmotus, ac portentofus ubique maris æflus cuncta devaftat 552.

Mons Rhodano imminens à contiguo monte abjunctus post longos mugitus, domos, ac mortales ingenti numero obrivit 562. *Genebrard. & alii.*

Diluvium Venetijs & alibi, mox peftis Romæ a fætoze serpentium in Tiberis ripas ejectionum 589. *Palmerius & Ciacconius.*

Sæculo 7mo. Signum de Cælo inftar gladii, & terræmotus 30 dierum 632. *Sigebert.*

Nicomedia & Nicæa iterum graviffimo terræmotu concuffæ 633.

Cometes 678. quem ficcitas trium annorum confequuta eft, & peftilentia, quæ funeribus Italiau exhaust.

Stella per noctem Cælo fereno nubilo infecta sub initium Ianuar: 685 apparuit, mox alia Februar. meridie cum magno fulgore ad Orientem decurrit. *Sigon.*

Martio verò Vesuvius per dies aliquot ignes evomit, atque omnia virentia circumquaque aduffit *Sigon.*

Eodem anno Romæ Tiberis inundatio.

Sæculo 8vo. Tanta Solis Eclipsis, ut stellæ in die apparerent 3. Jun: 718.

Scutum nigerrimum in Orbe folari 733 pluvia Gineris in oriente 744.

Tenebræ horrendæ per Orientem à 4 Augusti ad Kal; Octobris. 746.

Pro-

Prodigiosi terræ motus in Oriente, & pestis triennis 746.

Tanta fuit hyemis sævitia, ut Pontus Euxinus gelu coalesceret, & à Danubio ad Euphratem usque in regiones continua glacie conne-cterentur 764.

Constantino à Matre Irene excæcato, Sol per dies 17 visus est latere. *Theophil: & alii.*

Seculo 9no In Italia horrendi terræ motus quibus & aliquæ Urbes dirutæ, & montes disjec-
ti 801.

Sunt qui tradunt maculam in sole [visam per dies octo 807.

In Saxonia terra ad trium millium spatium intumuit 823.

Grando stupendæ magnitudinis in Gallia, & gelu 15 pedes longum, 6 latum cadit è Cælo 825.

Prodigiosa solis defectio, qua visa Ludovicus Pius supremum morbum contraxit 840.

Terra immaniter concussa horrendum im-
mugit 862.

Pluvia sangvineâ per triduum in agro Bri-
xiano 869.

Seculo 10mo. Genuæ fons sanguinis futu-
ram sequentis anni calamitatem prænunciat. 935.

Sol per aliquot dies visus est, sanguinem effundere. Prodigium plurimi morbi, & interitus con-
tequuti sunt. 940.

Gemini soles per biduum visi, & acies in
Cælo consigentes 979.

Cruces in vestibus apparent 979.

Ignis è Rheno exortus strages ingentes e-
dit 991.

Horrenda ignis eruptio è Vesuvio 993.

Terræ motus permagnus aliaque prodigia
1000.

Seculo 11mo. Prodigiosa Ligeris inunda-
tio in Gallia 1003.

In

In Lotharingia fons aquæ saluberrimæ in sangvinem versus 1011.

Nubes ingens in Belgio soluta multos mortales mergit. 1014.

Cometes trabis specie per quadrimestre 1039.

Tam copiosa nix in Occidente, ut sylvæ opus non sustinentes, frangerentur 1401. *Sigebert.*

Terræmotus per biennium in Bithynia.

Serenis Cælo de die visa stella 1077.

Ingens foli mugius 1082.

Multis in locis ac præsertim in Italia eluviones insolitæ 1082.

Seculo 12mo. Visi gemini soles 1105. & acies cælestes permultæ 1109.

Ravennæ pluvia sanguinea 1113.

Terræ motus in Italia quadragenarius, villam aliò transfert 1117.

Padus ex alveo sublimis exstat in forniciis modum data transeuntibus via 1117.

In Gallia tellus præ calore flammam emittit 1135.

Ingens mortalium clades ex Bellica Oceani effusione per 12, millia 1164.

Ætna solito vehementiùs deflagante, tota Sicilia terræ motu concussa est, magna hominum frage, plurà prostrata oppida; Catana inprimis in qua nulla domus superstit 1164. *Fazell. Bon-sil. ex Baron.* 1169.

Seculo 13tio. Cometa insignis 1211.

In Frisia mare effusum centum millia hominum mergit 1218.

Ob horrendam solis Eclipsim 6. Octobris Stellæ in die visæ 1241.

Mons in Burgundia à reliquis dehiscens, multa rusticorum millia opprimit 1241.

Saturni Stella in die apparuit 1283.

Piscis Marinus Leoni similis captus in mari Thyrræno 1281.

Horrendus

Horrendus in Italia terræ motus 1298.

Cometes planè prodigiosus, qui tres ante menses ardere cæperat, Urbano IV. moriente evanescit 1264.

Seculo 14to. Eruptio pumicum, & cinerum horrenda ex Ænaria insula, vulgò *Ischia* 1303.

Visæ simul in Cælo tres Lunæ 1314.

Ætna vomit plurimum ignem 1323.

Terræ motus quadragenarius Urbes viginti sex prosternit in Ænonia 1328.

Mare Flandricum ruptis aggestibus multa oppida mergit 1377.

Seculo 15to. Per plures leucas constrictus frigore Pontus impunè calcatus 1420.

In Hispania Terræ motus multa oppida evertit 1431.

Mare ad Dordracum ruptis aggeribus, hominum supra centum millia, & pecorum greges infinitos perdit 1446.

Cometæ bini in Italia visi 1456.

Ignæ Pyramis, seu columna in aere super Maxiconæ Urbe diu suspensa proximam Evangelii lucem visa est indicare *Florim. Remond. l. 1. c. 2.*

Seculo 16to. Cruces Sanguinæ vestibus subito inspersæ 1501.

Eclypsis horrida 1518. tres soles Annonæ. 1524.

Ad Nicæam Salyum vici aliquot subito terræ motu absorpti & ad Oeni salinas igne aliqui de cælo tacti 1524.

Maris in Anglia retrocessio magna, & mons loco motus evulsis arboribus 1571.

Pluvia triticea in Quadis 1571.

Nova Stella in signo Cassiopææ ab anno 1577 ad 1574.

Quinque simul soles 1588.

Seculo 17mo. Terræ motus ingens in Helvetia 1601. in Peruvia 1604. in Brutiis, ubi everfa

verſa Siberina 1627. in Sinis quindecim magnis
urbibus deſectis 1628. Herbipoli 1638. in Brutiis
1659. à Pyrenæis ad Lemovicum in Gallia 1660
qualis non ante auditus in nova Francia 1663.
Raguſium concutit 1669. Ariminum 1672. Pe-
ruviam 1686. Smyrnam ubi periere 40. hominum
millia 1688. Neapolim, & Beneventum 1689.
Siciliam ferè totam 1693. vel omnino, vel ma-
gna ex parte deletis pagis, oppidis, urbibus pluri-
bus, inter quas Syracuſæ, Catana; Leontini, ſe-
pultisque, ut fama fert, centum fermè homi-
num millibus.

Araris eluvio in Gallia 1602.
Iris Sanguinea Strigonii per noctem 1604.
Plurium Rhetorum oppidum propinqui mon-
tis ruina cum incolis opprimitur 1618.

Veſuvianum incendium horribile 1631.
Ætna circumjectum agrum torrentibus igneis
late vaſtat 1669.

Ingens terræ motus in Calabria, & Sicilia
magnò interitu populorum & urbium 1693. in
Umbria vicos, & oppida evertit. Romæ & ali-
bi diu auditur 1703.

Ob horrendam ſolis Eclypſim ſtellæ in diæ
viſæ 1705.

Magna Padi eluvio 1704. & 1705.
Incendium Veſuvianum finitimos incolas ve-
vehementem terret, cujus caligine clara dies
Neapoli in noctem mutata 1707.

RES MEMORABILES, SIVE SACRÆ; SIVE PROPHANÆ.

Sæculo 1mo Meſſala Corvinus orator celebris
duobus ante obitum annis ſui etiam nomi-
nis oblivſcitur.

Phæniciem

Phœnicem sub Tiberio visum testantur Tacitus, & Dio; verum de anno discrepant.

Nero magnam Urbis partem obscuris ædibus informem, per ludum incendit, ut ardentis Trojæ imaginem exhibeat.

Joseph Anani, per septennium lamentabili voce futuras Hierosolymæ calamitates prænunciat.

Titus Fulonius 150. annum agens Bononiæ sub Claudio videbat. *Geneb.*

Seculo 2do. M. Antonini Pii tanta fuit Justitiæ fama, ut Bactrianos, Hircanos, Indos, aliasque barbaras nationes compulerit, depositis armis, eum arbitrum sumere.

M. Aurelius Antonius ad belli sumptus exhausto ærario, ne cuiquam gravis foret, instrumentum omne imperatorii cultus vendidit, mox parta victoria ex manubiis redemit.

Ælius Pertinax tantæ suscepto Imperio modestiæ fuit, ut nec uxorem Augustam, nec Filium Cæsarem ab Senatu appellari passus sit.

Seculo 3tio. Alexander Severus Christum in Deorum numero reponere frustra conatus, in larario suo privatim coluit.

Idem Magistratus nullos venales esse voluit, dictitans fieri non posse, quin vendat, qui emerit, nec posse à principe animadverti in eum, qui vendat, quod emerit.

Plotinus Philos. frustra petiit à Gallieno, apud quem gratia valeret, ut Urbs diruta instauraretur, quæ Platonis legibus viveret, atque inde Platenopolis diceretur.

Urbs Phrighiæ Christiana, imperante Diocletiano, pro Christi nomine tota comburitur.

Seculo 4to. Ex non ita pridè vulgato Firmiani Lactantii libello de mortibus persecutorum, didicimus non sponte, sed coatos Diocletianum, & Maximianum abdicasse anno 364.

Criminosos dissidentium Episcoporum libellos
in

in ignem conjicit Constantinus dictans: *Ego vērò Episcopum delinquentem si viderim, hac purpura operirrem.*

Tanto honore Constantinus in Nicæno Concilio Episcopos coluit, ut postremus federet Augustus.

Seculo 5to. Memorabili Pulcheriæ Sororis prudentia Theodosio II. puero stetit Imperium.

Eodem obeunte fratre, Martianum in virum deligit, integra tamen virginitate, Imperii, non thori consortem.

S. Leo divina planè eloquentia Attulum ab urbis obsidione deterret 452.

Ecclesia Catholica perstat, tametsi omnes principes aut hæretici essent, ut Anastasius Imperes Italici, Hispanici, & Africani, aut Pagani ut Anglorum, Francorum, & Germanorum Reges.

Seculo 6to. Alexandriæ plurimi utriusque sexus à Dæmone correpti, canum instar latraverunt 515.

Ss. Medardus, & Gildardus fratres eodem die nati, eodem Episcopi facti, eodem quoque die in cælum evolarunt 8. Junij 564.

Romildæ filiæ matri dissimiles, ut ab Avaribus castitatem tuerentur crudorum pullorum carnes inter mamillas putrefaciendas locarunt 600.

Seculo 7mo. Cosroes persarum Rex argentea ædícula ad id excitata, Sacram Crucem, quam captis Hierosolymis asportarat, veluti collegam adscitam, ad dexteram in aureo folio statuit 615.

Pyrrhi C. P. Patriarchæ Monothel. damnationem, scripturus Theodor. Rom. pontif. Christi sanguinem è calice miscuit atramento 648.

Dum lues horrenda Italiam, & Romam præcipue popularetur, diabolus multis spectantibus Urbem cum hasta obiens ad Angeli imperium cuspide

cuspidē domorum ianuas feriebat, & postero diē mortuorum numerus hastæ ictus æquabat 680.

Seculo 8vo Gregorius III. Luitprandum Longobardorum Regem, suum petentem caput, ultrò adit, ille verecundia supplicis Rom: pontificis se se ad ejus pedes abjicit 739.

Rachisio Longobardorum Regi perusinos obfidenti Zacharias pontifex cælestis Numinis iram intentat. Ille subita religione perfusus obfidionem coluit seque cum uxore & filia consecrat Deo 750.

Cum Leo IV. Imper: coronam auream gemisque insignem ex æde S. Sophiæ Sacrilegè raptam capiti imposuisset suo; statim pestifera correptus febri, miserè interiit.

Seculo 9no. Crunus Nicephori Cæsaris cæsi calvariam vertit in craterem 811.

Carolus Magnus quidquid moriens in thesauris habuit, pauperibus, & sacris ædibus legatum voluit.

Basilius Macedo quoties iuditiis vacaret per præcones populo denunciabat, adesse Augustum ejus ope, & opera uti volentibus.

Trebellius filium, cui Monachum induens, Bulgariæ regnum reliquerat effossis oculis in custodiam tradit, quia populos ad falsorum Numinum cultum revocabat.

Seculo 10mo. Joannes Zemifces Imper: de Bulgaris victor B. Virginis simulacrum triumphare voluit in curru 971.

Robertus Rex Galliæ ob illicitum conjugium ab Episcopis Sacris diris de voto à suis met famulis deseritur. 998.

Augusta Othonis III. uxor falli criminis architecta, quo infantem Multinensem Comitem insimulaverat, igne, de mariti sententia libidinis, & calumniæ pœnas exsolvit.

Seculo 11mo. Conradus Salicus morti proximus

mus Imperatoris insignia ad Henricum Savoniæ Ducem mittit, à quo nuper ingenti prælio victus superat, cum præ cæteris Imperio parem æstimans 139.

Casimirus Regia stirpe natus ex Monacho, Cluniacensi Rex Poloniæ, annuente Benedicto IX. PP. 1041.

Gothofredus Bullionius Rex Hierosolymæ renuntiatus, nec insigne, nec nomen regium usurpare voluit, ubi Christum meminerat Regem per Ludibrium appellatum.

Seculo 12mo. Joannes Comnenus Imper. multiplici de Turcis, Scytis, Hungaris parva victoria, Deiparæ, cujus ope vicerat, imaginem pro se triumphare voluit.

Manuel Comnenus Augustus posito genu affectum ex casu generi sui Baldwini III. Hierosolym: Regis Bracchium sua manu curare voluit, amore vincente majestatem.

Fridericus, Ænobarbus, cum ab Alexandro III. se totum avertisset Gibellinorum, & Guelphorum nominibus ex veteri Germaniæ discordia repetitis, pestiferas tota Italia factiones excitat.

Qui partes Augusti sequerentur, Gibellini, qui pontificis, Guelphi appellati.

Seculo 13tio. S. Ludovicus Galliæ Rex oblatam sibi à Rom. Pontif: sacerdotia conferendi potestatem non admittit, satis sibi curarum, & periculi dictans in prophanis administrandis 1268.

Natalis Deiparæ domus deficiente cultu, ex Asia in Europam Cælestium ministerio transit, ac primo in Dalmatia, mox in Italia confidet à loci Domina Laureta, Lauretana dicta 1294.

Factiones Albarum, Nigrorumque Pistorii exortæ tota pene Italia propagantur. Pro Gibellinis, Albi, pro Guelphis, Nigri appellati.

Seculo 14to. Genuenses Matronæ, insigni pietatis & religionis exemplo ad comparandam in Saracenos classem muliebrem mundum sponte distrahunt 1301.

Veneti Ducem electum seu Majestatis reum securi percutiunt.

Tamerlanes ex pastore latro, ex latrone militum ductor, ex ductore summus Imperator ac terror orbis terrarum.

Margarita Hollandiæ Com. unico partu 363. liberos parit, qui omnes Sacro Fonte lustrati periere. *Genebrard: ex annal: Holland.*

Mulier Marina nuda, & muta in lacu Purmerio capta vestem induere, panem, & lacti-cinia edere, ac honorem exhibere Deiparæ discit. *Spondan: 1403.*

Seculo 15to. Gregorius XII. concordiae causâ pontificia insignia deponit 1415. & à Martino V. pontif: Piceni Legatus constituitur 1417.

Joannes XXII. coactus abdicat, & Florentiæ ab eodem Martino in numerum patrum cooptatur: quare eadem ætas duos vidit ex pontificibus Cardinales.

Novus Orbis detectus à Christophoro Colombo Ligure 1492.

Vascus Gama Lusitanus superato Bonæ spei promontorio Indos Orientis patefacit 1497.

Seculo 16to. Henricus VIII. post raptas tota Anglia Cænobiorum, & Sac: ædium opes ipsa præda factus est pauper.

Eodem fere tempore quo Christiana Religio invec-ta est per Monachos in Americam; turbata per Lutherum Monach: in Europa; in Machometica superstitione novæ sectæ excitatæ sunt per Monachum Saracenum Techellium; in Asia apud Persas, & per Ametherem pariter Monachum Saracenum in Africa inter Mauros. *Flo-tim. Remond. l. 1. c. 4.*

Regii tres Juvenes à Christianis Japoniæ Regibus ad Gragorium XIII Pontificem missi.

Seculo 17mo Christina Svecorum Regina Catholicæ Regionis agnita veritate, ut eam amplectatur, Regno valedicit 1653.

Jacobus II. Magnæ Britanniæ Rex nobilissima legatione ad Innocentium XI. Rom. Pontificem vetusta suæ gentis erga Apostolicam Sedem obsequia renovat 1687.

Innocentius XII. Apostolicæ Cameræ Magistratus vetat esse venales 1692.

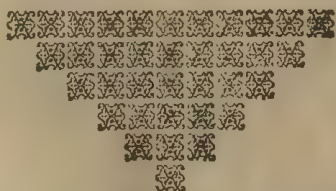
Idem Pauperes, quos Nepotes suos appellat, tota Urbe collectos, alendos suscipit, illisque Lateranenses Pontificum ædes habitandas tribuit. 1691.

Cometes, arcus speciem referens, totum occupans hemispherium, qualis vix fortasse ab orbis condito nunquam antea visus 1682.

Fulmine in promptuarium pulveris tormentorii cadente Taurini omnia munitissima licet contractis postibus patefacta sunt ostia 1698.

Gnomon Astronomicus, jubente SS. D. N. Clem. XI. in Templo S. Mariæ Angelorum de Urbe ad usum Kalendarii constructus, Auctore Francisco Blanchino ejusdem SS. Pontificis cubicularii 1702.

Mediolani incendium in Aula Principis per dies 8. continuatum 1708.

SUPPLEMENTUM
TERTIÆ PARTIS
DE REGNO POLONIÆ
SERIES ET ACTA
PRÆCIPUA DUCUM
ET REGUM POLONIÆ

*Quorum effigies ex originali-
bus, quæcunq; haberi potuerunt,
translatæ spectantur in Palatio
Zatufciano Varsaviæ in Polonia.*

LECHUS I. Regni hujus
Auctor & Parens.

EX Slavonia oriundus cum finitimis Germani-
niæ populis bello conflixit de finibus. Ungar-
ros contra Mauritium Imperatorem Socia-
libus armis strenuè defendit spectante utroque
exercitu tam Germanico quàm polono; ad sin-
gulare certamen provocatus, interempto felici-
tèr Germanorum Rege, fines Imperii sui pro-
movit usque ad littus Balthicum. Longobardos
ex svécia Mari Balthici effulos in Poloniam;
ferro ad Ungariæ fines ejecit, atq; inde in Ita-
liam pepulit cum Duce Alboino. Dremam, de-
inde Gnesam primam Regni sui sedem erexit.
Nullis legum tabulis usus, aut moneta, nisi vel
aliena

aliena, vel rerum commutatione. Oblatis ultro
subditorum suorum frugibus alebatur. Senio tan-
dem bellisque fractus propagato adultoq; Regno,
Gnesnæ mortalis esse desiit. Quos filios relique-
rit Lechus? & quandiu regnaverit? infans. Re-
gni nascentis fama, loqui adhuc nescia, reticuit.

VISIMIRUS Lechi Nepos.

Vismiriam & Gedanum, ex humilibus Pisca-
torum casis, ad promontorium Prussiae pro-
vexit, crexitque: Terrâ marîq; cum Danis
confluxit & Svecis. Fuso exercitu, Sivardum
Regem Daniæ in fugam egit, Iarmerico ejus
Filio inter victoriæ spolia capto.

PALATINI XII.

Scissâ in partes Gubernantium Republicâ, Ger-
mani bello ereptas à Lecho Provincias ven-
dicarunt, nemine resistente. Inde Palatini in
Gnesnensibus Comitibus à Gubernatione Reipu-
blicæ dejecti Fasces & fastum amiserunt.

CRACUS Lechi Nepos.

Post longam in Gnesnensibus comitiis delibe-
rationem, unâ omnium sententiâ adito Prin-
cipatu, novis legibus firmavit Rempublicam.
Francos Orientales per Pannoniam in Poloniæ
fines effusos profligavit & depulit. Romanos Ger-
manosq; repetitis præliis vicit. Bohemiæ Regnum
ultra se Craci submitit Imperio. Cracoviam
crexit, Arcemq; Vavello monti imposuit, & eò
sedem Regum, Gnesnâ transtulit. Draconem por-
tentosæ magnitudinis sub Arce latitantem pere-
mit.

mit. In Lassotino demum jugo sepultus est.
Nimirum: quem sui Cives cælo inferre non
poterant integro monte uteunq; fideribus ad-
moverunt.

LECHUS II. Craci Filius.

UT patri ad Regnum Poloniarum succederet,
Fratrem natu majorem specie venationis pe-
remit: scelere detecto paucis ab Electione
diebus pulsus in exilium. Indignus eam tellurem
calcare, quam fraterno sanguine imbuerat.

VANDA Craci Filia.

Ritigerum Germaniæ Principem, repudiato
illius connubio, felici prælio prosternit. In
Vistulam sponte delapsa, Virginitatem su-
am devovet ignoto Deo. In alto monte tumu-
latur prope villam, à suis manibus Mogita dictam.
Ritigerus verò vi amoris subactus, dolori suc-
cubuit. Infelix, cui nec amores bene cesserunt
nec odia.

PREMISLAUS I. seu Lesco I.

Moravos, prædam in confiniis Regni agen-
tes, ingenioso stratagemate fudit fugavitq;
premisliam à suo nomine appellatam ere-
xit. Ex aurifabro Princeps vere aureus.

LESCO Fraudulentus.

Fraude occupati principatus detecta, Regno &
vita pulsus. Docuit, parum valere scelera ad
Imperium retinendum.

LESCO

LESCO II.

CUm Caroli M. Exercitu ex Ungaria in Saxo-
niam eunte inter Albim & Salam fortiter
dimicavit. Plebeia veste, suæ originis teste
nunquam exui voluit. Ne verò poloni temere
sibi Sceptum detulisse viderentur, effecit: opti-
me imperando.

LESCO III. Lesconis II. Filius.

SLavis Polonorum Consanguineis Ungariam
Imperio tenentibus auxilio adit, & cum
hostibus proipere feliciterq; dimicavit. Finiti-
mos populos origini suæ insultantes ferro do-
muit. Divisis, illegitimos inter filios Provinciis,
Regni amplitudo imminuta. In Saxonia, quam
Imperio quoq; tenebat, sepultus ritu antiquo. Lon-
gius Regno abductus: ne moriens contristaret,
quos toto vitæ suæ cursu recreabat.

POPIELUS I.

NUlla gessit bella. Exactis aliquot annis in
Principatu Crusvicæ obiit. Arcem in Cuj-
via ad Lacum Gopto erexit. Sedem Re-
gni Cracoviâ Gnesnâ, deinde Crusvicam trans-
tulit. Imprecando, frequenter se suosq; muribus
devovebat. Respondit tandem male usurpato
voto, eventus, destinatam à superis pœnam ad
posteror ejus differendo: nimirum; sæpè luunt
posteror, quod majores imprecantur.

POPIELUS II. Popieli I. Filius.

MAgistratus venales habuit Crudelis & lasci-
vus. Patruos veneno extinxit, ne Regno
succederent. Circa Annum 823. Crusvi-
cæ

ciæ obiit, peremptus à muribus, qui ex Cada-
veribus patruorum prognati arcem regiam in-
vaierunt, & de tota stirpe tanti facinoris pæ-
nam exegere documento polleris: quàm parum
interfit supremam inter fortunam Principum &
extremam, sæpè vili ab ictu prosteruntur.

PIASTUS Incola Crufvicensis.

Magnarum virtutum Princeps, Throni Soci-
am Repicham habuit, conditione originis
parem & moribus. Centuriatis Crufvicæ
Regni Comitibus, electus in Principem, Seprua-
ginta annorum ævo gravis. Nullos hostes habuit
præter Filios Lesconis III. Cælesti ope auctus da-
pes Electoribus suis apposuit. Regiam Crufvi-
ciæ Gnesnam transtulit. Ubi diem supremum
clausit anno ætatis 120. princeps: quem aut
nunquam præstabat eligi, aut nunquam mori:
post quinquaginta annorum Imperium integerri-
me administratum.

ZEMOVITUS Piaſti Filius.

AD Martem & bella natus Princeps Somni
parcissimus, cultu corporis victuq; par cuiq;
Militum, alieni abstinens, liberalis & justus.
Cum Moravis, Prussis, Ungaris, Germanis, Po-
meranis & Cassubitis feliciter conflixit. Silesiam
temporibus utriusq; Populi creptam Polonis, re-
stituit; sicut Prussiam, pomeraniam & Cassubis
am. Gnesnæ obiit anno ætatis 32. Hoc uno
excessu de Poloniæ Regno malè meritis, quòd
diutius non regnasset.

LESCO

LESCO IV. Zemoviti Filius.

INitia sui Principatus odiis exasperata nactus Regia liberalitate hostium conatus elidebat.

Oleæ quàm palmæ studiosior, raræ in subditos benevolentiae princeps, cum diu non posset, bene vixit, & obiit. Duo tamen in Regno difficillima sociavit, prodesse Reipub: & placere.

ZEMOMISLUS Lesconis IV. Filius.

Patri suo quàm Avo similior semper extitit. Lassata nimirum Zemoviti præliis Bellona etiam sub Nepotis Imperio respiravit. Tamen in tanta Regni tranquillitate nihil posterorum memoria dignum egerat Zemomislus, nisi Miecislauum Filium reliquisset. Gnesnæ ritu Patrio tumulatus.

MIECISLAUS I. Christianus Princeps.

Sacro fonte ablatus, & fidem orthodoxam recepit & oculos, quos per Septennium natura clauferat. Inter Hymenæi tedas Deos ipsos arasq; Gentiles verò Numini immolavit. Religionem romanam per omnes Regni provincias propagavit. Archiepiscopatum Gnesnensem & Cracoviensem, compluresq; alios Episcopatus erexit. premislam aliq; oppida Vlodimiro Rusorum Duce populante improperè bellum egit, sed felicius cum Bohemis proceribus congressus, Boleslaum Dambrowcæ Fratris Filium in pater-

Hum Regnum asserturus. pragam enim cepit, & in ea totam Bohemiam restituit. Sub tam Religioso principe, mos erat polonis Equitibus stricto mediotenus gladio, Sacri Evangelii audire lectionem. Regnavit annos 35. obiit 999 non impetrato à pontifice Romano Diademate Regio, pro quo Lambertum Cracoviensem Episcopum Legatum miserat.

BOLESLAVS Chrobri Mieci- slai Filius, Primus Rex Poloniæ.

Coronam Regiam, nec non D. Mauritii hastam, cum clavo Salvatoris, dono accepit ab Ottone III. cum hospes in poloniam Sacra D. M. Adalberti ipsa veneraturus advenisset. per biennium quievit ab armis, ut religionem stabiliret. Saxoniam, Bohemiam, Moraviam, Russiam victoriis peragravit, & Tributum annuum imposuit. prussos verò Regiam crudelitatem sæpius eludentes, armis exuit, arcibusq; Ossæ; Boriſtheni columnas æreas defixit. Moritur anno 1034. conditur posnania.

MIECISLAVS II. Boleslai Chrobri Filius.

Justis parentalibus optimo patri persolutis posnania coronatur, cum Rixa Uxore: quam illi vivente patre, Otto Imperator hospes desponderat. Cum prussis, Moravis, Bohemis, pomeranis vario Marte colluctatus, sed tandem feliciter fregit domuitq; perinde atq; Jaroslaum Ducem

Ducem Rufforum. Anno demum ætatis 44. Re-
gni 9, poloniarum tumultatur.

CASIMIRVS I. Miecislai II. Filius.

Polonia fatali Interregno, & terræ motu in-
solito concussa, repetit ex Cluniacensi Mo-
nasterio Casimirum jam Diaconum. Hic a-
dornato primum in Masoviam bello, prafforum
& Jandzium suppetiis validam, fundit hostes
fugatq; ipsum verò belli auctorem Maslaum in
Crucem agit. Benedictinos Cluniaco advocat;
Tyneciam arcem illis cum centum pagis tradit
ad novam coloniam. Similiter Lubinense op-
pidum ad erigendum Monasterium elargitur. Re-
ligiosissimi principis mortem ingens cometa scri-
bitur præcesse: quasi, viam ad astra monstraturus.

BOLES LAVS II. Cognomento Audax Filius Casimiri.

Decimum sextum ætatis annum nondum
egressus, regnum, & diadema paternum ob-
tinet; Bohemicis, Silesicis, Ungaricis, Rufficis,
toties palmis insignis. Felicior tamen erat, si
triumphalem illum gladium, quo tot hostes vi-
cerat & auream Kijoviarum portam secuit, à nece
D. Stanislai continuisset; neq; tot victoriarum
memoriam innocentissimo Sangvine delevisset.
Quanquam regno & obedientia subditorum e-
xutus, rem miraculo majorem præstitit; post-
quam in Carinthiæ asceterio decessit Sanctissimè,
exemplum daturus principibus.

VLA-

VLADISLAVS Hermanus Boleslai Frater.

CRacoviæ electus à Coronatione abstinuit. poloniam interdicto liberat pontificio. prussicum pomeranicum, ac Bohemicum bellum fortissimè gent, victore ubiq; Seciecho Exercituum poloniæ Duce Generalissimb. rebellis primùm Zbignei, deinde supplicis, maluit lachrymas spectare, quàm Sangvinem. Tandem annis viginti rerum potitus ætatis 39. plociæ tumulatur. Gloriosius inperaturus nisi impotentis Seciechi nutibus nimium se permisisset.

BOLESLAUS Crivoustus Vladislai Filius.

PAtris imaginem à corde magis, quàm è collo ferebat quotidie. Loricam sepius quàm purpuram induit. Henricum III. Romanorum Imperatorem numerosissimo exiit exercitu; Zbignei spurii Fratris fraudibus provocatus, Bohemicam, pomeranicamq; perfidiam egregiè ultus. Zelislauum Ducem ob amissam in bello manum aurea dextera, alium, ex acie transfugam, leporina pelle muneratus; Germanicus, Danicus, Russicus Triumphator, quadragesies Septies victor. Russorum demum & Ungarorum fraudibus circumventus, post cruentam hostilis sui; exercitus cædem, triginta sex annis in Regno exactis, ævi sui quinquaginta tribus, juxta patrem, plociæ reconditus, docuit; Raram esse fortunam sine infortunii appendice.

VLA-

VLADISLAVS II. Crivousti Filius.

PRælio fratres aggressus ad Pohnaniam., superatur, regnôq; exulat, frustra Conrado & Friderico Imperatoribus Romanis restitutionem solli Vladislao spondentibus. Nimirum hoc est impotentis ambitionis fatum, appetendo aliena, sua plerumq; amittere.

BOLESLAVS Crispus Filius Crivousti.

PLura Bellâ composuit quam egit. Prussiae, Pomeraniaeq; Romanam fidem pervasit armis. Ad instantiam Friderici Barbarossæ Imperatoris Romanorum, anno 1163. concedit pro alimentis Silesiam Vladislao Fratri, qui ex Regno cum Cristina in Germaniam profugerat. Bolesta, Castellanus Vissensis Gnesnæ à rege iudicatus & rogo addictus, quod Vernerum Episcopum plocensem per Sicarios peremisset. Bohemi & Germani reiecti à finibus Poloniæ. Tot tantisq; auctus meritis Boleslaus, post infaustum cum Pruthenis bellum & diram per omnes Provinvias famem, gravi morbo succubuit. Anno 1173. ætatis 46. in Arcē Cracoviensi, relicto Lescone Albo, terræ mandatus.

MIECISLAVS Senex Frater Boleslai Crispi.

ASpere & fraudulenter dominatur. Ingenium non indigium Maiestate, purpura cesseravit.
Nihil

Nihil sub eo liberum in Polonia, ne vox quidem. Avaritiæ supra modum deditus, noluit divitibus imperare, Optimis infensus Consiliariis; salutaria Episcopi Cracoviensis Gedeonis spernebat monita. Neq; frustra illo regnante ingenti terræ motu contremuit Polonia, quasi jugum mali principis excussura. Respondit brevi sollicitis votis eventus. Post 4. Annos Principatus clandestinis Senatorum artibus è folio dejectus; reliquit posteris documentum: raro esse diuturnam improborum Imperiâ.

CASIMIRUS Iustus.

Impacto à Collutore Equite colapho, cum omnes lætæ Maiestatis reum conclamarent, Casimirus se reum dixit, & Equitem absolvit. Effrenem Magistratum licentiam suis imprimis moribus deinde legibus cœrcuit. Semel severus, ne semper esse cogeretur. Vladislaum Fratrem & Vlodymirum hostem, rebelles subditos jam armis, jam benevolentia vicit. Miecislao Haliciensium Duci titulum Ducalem vi & armis restituit. Prussiæ Pomeraniæque toties donavit veniam, toties Russiam ad obsequium cœgit victore ferro. Quantum non à Civibus motu suo, sed à superis quoque æstimaretur, Divus Florianus Martyr porrecta è Sarcophago dextera palam fecit. Stipulatâ planè manu sub Casimiri signis militatus. Fratre Miecislao, Ungari & Pruthenis compositis, in festivo Convivio subita morte extingvitur. Non recusante protinus exire animo, quem secura certò expectabat immortalitas. Cracoviæ conditus anno 1195.

LESCO Albus Casimiri filius

Miecislauum Senem ad Mozgavam Fluvium felici acie vincit, faucioque vitam donat. Roma,

Romanarum Haliciensium à se creatum Duce-
cem, provincias poloniæ invadentem, cruento
prælio reprimit. Illo regnante accensus in Ori-
ente Cometes portentosæ magnitudinis, incen-
diariam Tartarorum irruptionem, fatali crine de-
monstravit. Princeps nulli, nisi pessimo malus,
à Svätopenko Pomeraniæ Gubernatore callidè
circumventus, & sola animi magnitudine testus,
post balnea, cum armatis fortiter dimicans, inte-
geri imam cælo animam reddidit. Adeo, à nulla Ma-
jestate procul est casus. Tumulatus Cracoviæ.

BOLESŁAUS Pudicus Le- sconis Albi Filius.

Aureus Princeps in seculum ferreum incide-
rat. Ter Regno potitus, ter exactus, Tar-
taris per Poloniæ Provincias effusis, Henri-
cus Pius Vratislaviensium Dux cum Exercitu oc-
curens deletus. A Conrado Principe patruo, Re-
gnum Poloniæ ambiente, motus Civiles & citati.
Verū Belæ Ungariæ Regis patrociniò fultus, rebellis
Russiæ, Silesiæ, Moravia motus ferro emenda-
vit. Iadzyngas uno prælio ad internecionem No-
minis delevit, Tartaros, prædam è Regni visceri-
bus agentes, finibus eiecit. Inconditos discordan-
tium Civium mores salistodinis cælitus apertis
temperavit. Post tot Throni, Thorique sui mi-
racula nullam posteritatem reliquit, præter Regiæ
innocentiæ famam immortalem: ad pudicitia præ-
mium evocatus 1276.

LESCO Niger Siradiensium Dux.

A Pudico Rege in fortunæ & gloriæ hæredi-
tatem inconsultis Reipubl. Ordinibus adsci-
tus

ius Regnò à Polonis pulsus, ab exteris re-
stitutus, æmulo rejecto. Tutelaribus D: Michæ-
lis suppetiis fultus, ingentes Russorum, Tartaro-
rumque copias fudit, fugavitque. Rebelles Cives
veniã donavit supplices; neq; in hostes captivos
sævum. Illatas à Conrado injurias ferro vin-
dicavit & igne. Verum dum palmas, lau-
rosque Regni sui finibus infert, onustâ prædis alic-
nis victoriã depressus est, amissa potiore parte exer-
citûs, in flumine, quod tranabat, Tumulatur año 1289

PREMISLAUS II. Ma- joris Poloniæ & Pomeraniæ Princeps.

Dum ingentes meditatur actus, octavo sui Re-
gni mense à Marchionibus Brandenburgicis per
insidias vitâ simul & purpurâ exutus est. Ip sis
Bacchi hilariis ad parricidium abusi hostes. Devo-
tâ piacularibus Cineribus dic, innocentissima Re-
gni victima in favillas abiit Anno 1295.

VENCESLAUS Bohemus Rex Bohemorum.

Scissâ in partes Republicâ, simul cum Loctico
Lefconis fratre electus; Locticus tamen post
quadriennium usurpati Imperii (propter impu-
dentia licentiam) rejectus à Polonis, Bohemo-
rum Regi cessit solium. Verum cum duplicis
Regni Hæres Venceslaus, Polonos minùs sibi fi-
deles credidit, fecit; & dum falli timuit, falle-
re docuit. Extinctus. Pragæ 1305. Rixæ suæ in-
geniò perturbatâ corruptaque Poloniâ.

Vladi-

VLADISLAUS Locticus Lesconis Frater.

DEfuncto Venceslao solum repetit polono-
rum, impetratoque à Ioanne 2do Pontifice
maximo diademate Regio [quod olim per
totum quadriennium usurpare non audebat Ven-
ceslaus cum quo divisis Reipubl: suffragiis electus
fuerat.) Coronatur Cracoviæ simul cum Hedvi-
ge consorte Anno 1320. Resumpti Regni deci-
moquinto. Nihil in eo humile fuit præter statu-
ram Corporis. Animus par maximis, bis coro-
natus, bis unctus. Ne Gediminus Lithvanorum
Dux fines suos vastaret, cum sibi affinem fecit,
Filiâ Gedimini Casimiro Filio elocata non aliâ do-
te, quàm ut bello capti poloniæ redderentur.
Tanto affinitatis fœdere auctus Vladislaus, aliquo-
ties fudit, fugavitque Crucigeros, & ad firmandas
pacis inducias coegit. Verùm cum post bella tan-
tisper respirat, expirat Anno 1333. Mense
Martio ad Martem natus princeps.

MAGNUS CASIMIRUS Loctici Filius.

Cubitalis Parentis ingens filius. coronatus cum
Anna consorte, Gedimini M. D. L. Filia, ter
in Russiam ducto Exercitu, victor, nun-
quam voluit triumphare. Redacta tandem armis
in formam provinciæ à Casimiro Russia, Leo-
poliensi Antistiti ab Urbano V. subiecta est. Ma-
ior nihilominus apparuit Casimirus Magnus; post-
quam Vaticano fulmine tactus, quidquid in suis
pravo exemplo destruxerat, erectis compluribus
templis reparavit; tenuesque Cives à potentio-
rum

rum vi, Sanctissimis legibus præmunivit. Urbem nominis sui recordationi dedicatam, extra Cracoviensia pomeria excitavit; ut Cives suos quos nolliceret manibus, mœnibus, arcibus complecteretur. Impletâ ingentibus meritis magni mensurâ nominis, equo delapsus in venatione cessit in prædam varæ morti 1371.

LUDOVICUS Hungarus.

Avunculi sui suffragio Jus Regni poloniarum botitinuit. Pannonicustamen Rex dici maluerat, quàm Polonicus; ideoque in edia Civium ad primum folii limen impegit, quod invitus regnare videretur. Netamen scepro palàm renuntiaret! Matri Poloniam reliquit gubernandam, ipse in Hungariam regressus Absente diu Principe, longum legum silentium successit. Et nullis non aperta via scleribus Ludovico interrim de Russia Hungariæ adjungendâ cogitante. Sed dum Poloniæ minuere amplitudinem meditatur, vita & Regno exutus est; hoc unum meritum ut mortuus à paucis ploraretur. Anno 1382. Regnavit annos. 12.

VLADISLAUS JAGIELLO M. D. L. Princeps.

CRacoviæ cum Fratre Vitoldo Sacro fonte ablutus, Vladislai nomen accepit. Unit Lithvaniam poloniæ, Cracoviensem Academiam. erigit adscitis ex Pragensi Universitate Magistris-Civilibus diffidiis compositis Crucigerorum quinquaginta millia profligat, magistro ordinis capto: supra quadraginta quatuor millia ex acie ducta in Poloniam; signa hostilia quinquaginta duo in basi-

lica Cracoviensi Deo exercituum appensa in tro-
phæum. Annis quinquaginta duobus in Imperio
exactis, Religionis defensor acerrimus ad Lauream
evocatus Grodeci Mense Junio duobus Filiis Vla-
dislao & Casimiro in solatium mæstæ Poloniæ re-
lictis.

VLADISLAUS 3. Jagiel- lonides.

AD Hungariæ Regnum invitatus Albam Re-
giam in augurandus deducitur; & diadema in
Basilica S. Stephani à Strigoniensi Episcopo
accipit. Hungariam, Rasciam Romaniam, victo-
riis emensus, bellum tandem contra Amurathem
fufcipit; dequo repente victor in prælio ad Var-
nam equo labente cecidit, in Ianidzaros cum pau-
cis suorum acrius invehit dissipato hostium Equi-
tatus regnavit, in Polonia, annis 11. in Hungaria
5. Adolescens propè vigesimum emensus ætatis
annum.

CASIMIRUS VLADISLAI

Frater.

MAriæburgum à Crucigeris occupatum cum
suis propugnaculis auro redimere maluit quàm
ferro; parcendum ratus sanguini potius, quàm
æri: hic ex Elisabetha Imperatoris Alberti Filia su-
fcepit Vladislaum: Bohemiæ & Ungariæ Regem
Divum Casimirum qui ab Hungaris Rex expetitus,
mutatis eorum animis. Vilnæ 26to ætatis obiit:)
Ioannem Adalbertum, Alexandrum, Sigismun-
dum Reges poloniæ, & Fridericum S. R. Eccle-
siæ Cardinalem, Gnesnensem Archiepiscopum &
Cracoviensem simul. Discessit è vivis postquam
regnasset quadraginta duobus, vixisset 64, anno 1492

R² Joan-

JOANNES ALBERTUS CASIMIRI Filius.

C Allimacho ex Italiâ profugo Consule usus in odia polonorum incurrebat. In bello Moldavico circumventus, & isto fœdere profligatus Torunii à poplexia tactus occubuit. Princeps nulli Regum secundus, si fortuna ingenio respondisset, Annis propè novem regnavit.

ALEXANDER JOANNIS ALBERTI Frater.

Stephanum Moldaviæ Palatinum malè occupatâ pokutiâ primum, deindè vitâ expulit. Prædones Getas poloniæ spoliis tumidos fugavit, & postea occurſu cæcidit fortiter. Egit in vitâ annos 46, in Regno propè 5. delatus ad tumulum 1506. Elogium apud posteros obtinuit; quòd nihil in fortuna sua majus habuerit, quàm ut posset, nihil melius quàm ut vellet omnibus benefacere.

SIGISMUNDUS I. Frater.
ALEXANDRI.

Fratrum ultimus ad Regiam evectus dignitatem, 40 Moschorum millibus cæsis, Borysthenem erubescere còegit effuso sanguine peremptorum. Basilicam de Moschorum Duce Basilio palmam, Scithicæ, Moldavicæ, prussicæ, & Tauricæ, comitatæ. pullulantem in Balthico littore hæreseos anguem in ovo suffocavit, Annorum atque gloriæ plenus, Regni sui Diadema tradere maluit

luit filio, quàm relinquere. Annos duos natus fuit
pra 40. rerum potitus, ad præmium rectefac-
torum evocatus.

SIGISMUNDUS AUGV- STUS Filius Sigismundi Primi

Bona è Sforciis Matre genitus Patris appellatione
in suos mores trahens, Sexagenario Patri me-
ruit in Throno assidere, omnibus præliis vi-
ctor Crucigeros ac Moschos à Polonia repressit;
eamque Curlandiæ ac Semigalliæ accessibus cumu-
lavit. Humanis sacrisque legibus confirmatis, flo-
rentissimâ pace beatam reliquit Patriam. Liber-
tatis assertor, Comitiorum parens & Auctor. Ex-
stinctus Knyszyni, ævi sui 50. ultimus Jagellonides.

HENRICUS Valesius.

DE morte Regis Galliarum Germani sui ad-
monitus inconsultis Regni ordinibus, post an-
ni unius gubernationem lilia Galliarum au-
reis poloniæ sceptris præposuit, in Gallias rever-
sus.

STEPHANVS BATORY Transylvaniæ Princeps.

Dvisâ Republ: electus & coronatus, aliis Ma-
ximilianum Imperatorem, aliis Stephanum
renuntiantibus. Dissidium Ordinum Regni in
Generali tandem Conventu Pacificationis Andre-
joviæ compositum. Bellum contra rebelles Ge-
danenses, nec non contra Basilium Ducem Mo-
schoviciæ

Schoviæ gessit prosperrimè. Tribunalitia Regni
Judicia instituit, Tandem absolutissimus Princeps
Grodnae vivere desiit, regnavit annos 11.

SIGISMUNDVS 3.
Ioannis Sveciæ Gottorum Van-
dalorumque Regis Filius.

Matre Catharina Iagellonia Vladislai Iagiello-
nis Poloniæ Regis Filiâ natus, nequidquam
prævalente Maximiliano Rudolphi Impe-
ratoris Fratre, Rex poloniæ Electus, divisus Rei-
publicæ in Maximilianum suffragis. Turcarum sub
Chocimo 40. millia Tartarorum 100. millia re-
pessit, deletis ad interneccionem sexaginta millibus
barbarorum: Moschorum, Regnum sibi subegit;
Filiûque Vladislaum, Magnum Moschovia Car-
rum inauguravit, obiit Varsoviæ Anno ætatis suæ
66to.

VLADISLAVS 4. Sigis-
mundi 3. Filius.

IN Paternum Solium pronis omnium suffragiis,
uno tantum ad speciem libertatis nonnihil re-
damante, electus; & vix Coronatus triplicem
nactus hostem, Moschum in Svecia, Turcam in
Podolia, Suecum in Prussia, victor de Omnibus.
Obiit Meretii 20. Maji.

JOANNES Casimirus Vladislai
4. Frater.

PRESSam Svecicis, Moschoviticis, Cozaticis, Un-
garicis Tartaricis, Civilibus armis, Patriam ab
ultimis

ultimis ferè vindicavit ruinis: Regnavit annos
29. abdicavit Diadema 1668.

MICHAEL Koributus Wi- sniovieccius.

Admirando omnium Regni Ordinum consen-
su Rex proclamatus & Coronatus Nati Anno
Regis Regum 1669. Obiit Leopoli Die S.
Martini illa ipsa die quâ Chocimum expugnatis
& caesis triginta millibus, Exercitus Regni. & M.
D. L. insignem de barbaris victoriam reportavit.

JOANNES Tertius Sobiescius.

Generalissimus armorum Regni Ductor & Ma-
reschalcus; Augusti Corporis Majestate & ab-
solutæ prudentiæ amplitudine dignus olim Ter-
rarum Imperio, Rex Poloniæ omnium ordinum
votis renuntiatus Varavizæ, Coronatus Cracoviæ
à Primate regni Andrea Olszovio. Turcarum.
rozacorum Tartarorumque fulmen. Bis Orien-
tem Castris exiit; semel ad Chocimum, iterum
de Viennam Sacri Belli Generalissimus. Regnan-
di artibus, & rerum gestarum gloriâ, nulli re-
gum post Reges natos secundus. Post 23. Anno-
rum Regna & acta immortalia, eodem die, quo
Solium conscenderat mortalis esse desit Anno 1697
Die SS: Trinitatis relictis tribus principibus Filiis,
Jacobo, Alexandro, Constantino, & Serenissima
filia Bavarizæ Electoris consorte.

AUGVSTVS SECVNDVS.

Sacri Imperii Elector, & hæreditarius Saxonizæ
Princeps, post Ungaricas, Turcicasque Laure-
as ad Regni Poloniarum Coronam iussu ordinum
expetitus, Die. 27. maii. Junii. Electus 15. 2. 7bris,
Coronatus 1697. Raro in Saxonia exemplo Reli-
gionem nobilitavit Orthodoxam; & totum ita
Oterruit exorientem, ut ad tamdiu expectata Uni-
versalis pacis fœdera inclinaret 1699.

P A R S IV.

LITERAS ET ARTES

COMPLECTENS.

A

CHRISTO NATO

AD

ANNUM MDCC. XII.

SCHOLÆ, ACADEMIÆ, INCREMENTA LITERARUM ET DETRIMENTA

Seculo
I.

Ab An- no Chri- sti 1. *ad* 100. *A* Thenæ quamvis minori jam gloria docerent, præcipuum tamen adhuc doctrinarum Emporium erant. Rhodum plerique, alii Massiliam Græcis florentem artibus studiorum magistram habere consueverant.

publica scriptorum recitatio & mutua inter literatos eorundem emendatio plurimum studiis proderant.

Augustus & Vespasianus Cæsares mercurialium viro-
rum amantissimi.

Postremus

Postremus è fisco stipendium rhetoribus tribuit.

Caligula bonarum artium osor de abolendis literariis summorum virorū monumentis Hōeri, Livii, & aliorum consilium cæperat. *Sueton.*

Literarum studiis Alexandria, Cæsarea, Antiochia claræ habentur.

Lugduni, Augustoduni ac Vesontione in Gallia literarum studia tradebantur *Du Fresne in Præfat: ad Glosarium eruditissima.*

Romæ concursus erat literatorum ad bibliothecas commentandi & diferendi causâ, teste Gellio.

Trajanus, Adrianus, Antoninus literarum amantissimi, literatos fovēt, bibliothecas Condunt, Prima Christianorum schola Alexandriæ, in quâ sub commodo docuit Pantænus. *Genbrard;*

Pantæno in schola successit Clemens Alexandr. Clementi Origines anno ætatis 18. *Genebrardus.*

Eandem postea scholam rexit Pierius Presbyter, Origines iunior appellatus.

Schola Cæsareæ Philosophica, & Theologica per Pamphilium instituta, Pierii discipulus, & Martyr Pamphilus.

Alexander E: Hierosolymit. Tullius Africanus Cæsareæ primi apud Christianos bibliothecas instruxisse leguntur. *Euseb. l. 6.*

Minus in Alexandro Severo literarum & literatorum amor.

Antoninus Caracalla magicis artibus addictus, bonas contemnit, magno literarum & artium detrimento.

Berytensis Academia per Dioclet: & Maximianum.

Scholæ Romanæ Professoribus, & Salaris à Theodosio exornatæ.

Bononiensis Academia à Theodosio instituta. Constantinus M. liberalium artium professoribus

II.
Ab Anno
Christi
100. ad
200.

III.
Ab Anno
Christi
200. ad
annum
300.

IV.
Ab Anno
Christi
300. ad
annum
400.

bus liberales mercedes assignat.

Licinius Cæsar, propter summam inſcitiam, literas, peſtem publicam appellabat.

Julianus Apoſtata ſtudia bonarum artium Chriſtianæ juventuti conatus eſt adimere. Quæ res Gregorius Nazianus impulit ad condenda carmina.

V.
Ab anno Florebat adhuc Athenis Academia, quæ Romanam poſtea translata fuit.

Chriſti Bangoriens: Academia in Wilia antiquis, ut Angli ſcriptores tradidere.

400. ad Academia Conſtantinopoli: à Theodoſio juniore inſtituta 425.

annum

500.

Edeſſæ in Syria, & in perſide literarum ſcholæ florebant.

Mauritius Imper: ſtudijs & eloquentiæ præcipuè lavet.

Ferguſius II ſcotorum Rex Gothis ſub Alarico ante Regnum adeptum militans è præda romana vetuſtiſſimos codices aureis argentisque vafiſ præhabitos in ſcotiam deſert eosque in Ionæ monaſterio aſſervandos locat *Bohet: Leslaus.*

VI.
Ab anno Inſtaurata per Juſtinianum Beritentiſ Academia terræmotu exciſa.

Chriſti Siluiſſe romæ Gymnaſia omnia, neque Pontif: Agapiti auctoritate ad docendum quemquam allici potuiſſe teſtatur Caſſiodor.

500. ad

Annum

600.

Gothi vetantes literis liberot erudiri ne ad arma tractanda minus alacres fierent, literas prope modum perdunt.

Conſequentibus temporibus, cum graves bellici tumultus inderent, ſtudia ſatis excoli non potuerunt.

VII.
Ab anno Erphordienſis Academia ſub Dagoberto I. Rege.

Chriſti Scholæ Cantabrieniſes in Anglia Academia tamē ibi multò ſeriùs conſtituta.

600. ad

annum

700.

Britanniæ quæ Gothicis excuſſionibus non patuerant, veteris doctrinæ reliquias viſæ ſunt conſervari.

Coactio ab Agathone roman. Pontifi: Concilio

cilio in ea primorum capitum frequentia inventum neminem, vel mediocri doctrina instructum, qui ad Constantinum rogatum legari posset, ejusdem Pontificis literæ deplorant.

Gnosimachi hæretici scientiam & doctrinam omnem rejcientes non parvum literis detrimento attuleré.

Barbaricensis Academia in Arabia ad medicinam Astrog: & Philosoph: 713.

Eboraci publicum sacrarum literarum studium instituit S. Egbertus 361.

Osnaburgens: Papiens: & Paravina Academia à Carolo magno institutæ, Bononiensis renovata.

Academia Athenis Romam attracta, Lutetiam à Carolo magno translata opera quatuor Monachorum, Rabani, Alcuini, Caudii, & Ioannis Scoti Bedæ discipulorum 791.

Leo Isauricus magno literarum detrimento triginta voluminum millia C. P. bibliothecæ cum duodecim doctissimis eorum custodibus plusquam barbarè flammis absumit 726.

In Dania, & Svecia primus Scholas aperit S. Ansgarius 831.

Scholæ Constantinopolitanæ per Bardam restitutæ 859.

Oxonienfis Academia in Anglia 872.

Fulco E: scholas Remis instaurat

Carolus Calvus in Europa, Maimon Saracenorum Amiras in Asia, egregii literatorum Mecænates.

Ludovicus pius jubet Monachos imò & Moniales describendis veterum libris addici *Aventinæ*

Michaël Balbus, ne pueros se doctiores cerneret, erudiri literis vetuit.

Scholæ Universitatis in Brabantia constitutæ à Ioanne Duce 926.

Acadē

VIII.

Ab anno

Christi

700. ad

800.

IX.

Ab anno

Christi

800. ad

annum

900.

X.

Ab anno

Christi
900. *ad*
annum
1000.

Academia Babilonica Saracenorum ad medicinam præsertim, & Astrologiâ tradendam, sæculo in finem declinante, florebat.

Infelicissimum bellis, & ignorantia seculum ruebat in præceps, nisi pacem & literas, quantum per illos fieri potuit, Religiosi viri sustinuisent, quod ad præstitere, præsertim veterum ingeniorum monumentis exscribendis. Apud Græcos tamen, Hebræos & Arabes litera feliciter collebantur, teste eruditissimo Genebrardo.

XI.

Ab Anno
Christi
1000.
ad annum
1100.

Qtho III. literis visus est favere. Alexandrina Academia, in qua Avicenna adolescens Rasim audit.

Salerni ex arabum præscripto in fine seculi medicina tradebatur, ut liquet ex libello, cui nomen factum *Schola Salernitana*. Scriptus est enim versibus, Leoninis à Joanne de Mediolano nomine Collegii Salernitani.

Constantinus Ducas literas, & literatos magni facit.

Saraceni pessimi scelerum Magistri in Hispania Toleti, Hispali & Salmanticae magicas artes docere palàm exorsi sunt. *Genebrardus Del. Rio.*

XII.

Ab anno
Christi
1100. *ad*
annum
1200.

Academia Monspelliensis 1199. Hoc ipsum seculo quasi quadam literaria Republica instituta, Rectores universitatibus dati, alijque veluti Magistratus inventi.

Tribus disciplinis honorum gradus constituti Juris Civilis, medicinæ, ac Theologiæ.

Lotario II. & Conrado III. Imperantibus literis, quæ à Barbaris conculcatæ jacuerant, ocu-
lo aliquando tollere incipiunt. *sub illis enim*

XIII.

Ab anno
Christi
1200. *ad*
annum
1300.

magni per Europam, doctrinaq; nobiles viri exstiterunt nata scholastica Theologia, & accuratius solè Philosophia capit.

Parisiensis Academia à S. Ludovico instaurata 1232.

Viennensis in Austria 1239. Salmanticensis 1240.

1240. Aberdonensis in Scotia 1240. Cantagobrensis 1227. Neapolitana & perulina per Fridericum II. 1290.

Robertus Sorbona celeberrimo Parisiis Theologorum Collegio initium & nomen dedit 1265. Alphonsus X. Castellæ Rex literis favet, nimium tamen Astrologiæ addictus.

Arelianensis Academia 1302. Firmana per Bonifacium VIII. 1304. Ferrariensis 1306. pisana 1339. Heidelbergensis 1346. pragensis, Cracoviensis, Andegavensis 1361. Senensis 1380. Coloniensis, Erfordiensis 1392.

Magnus Actus Sorbonicus inventus à Francisco de Mayronis 1315.

Buyrus in Britannia nullis parcens sumptibus libros diligenter congregat.

Carolus IV. Imper: Carolus V Rex Neapol: Joannes Card: Columna fausta literis nomina.

Herbipolensis Academia 1403. Lipsiensis 1408. Sanctandrea 1411. Rostochiensis 1415. Ingolstadtensis 1416. Cadomensis 1418. Lovaniensis 1427. Pictaviensis 1431.

Glasquensis 1454. Grisuvaldensis 1456. Basiliensis 1459. Friburgensis 1467. Valentina 1470. Tubingensis 1477. Hafensis 1478. Moguntina 1482.

Typographia inventa literas promovet.

Eugenio IV. Nicolao V. Sigismundo Imper: Alphonso Aragonum, & utriusq; Siciliae Jacobo imo Scot. Regibus Cosmo, & Laurentio Medicis literæ plurimum debent.

Nicolaus V. ut Bibliothecam Vaticanam instruat magnorum Scriptorum Codices undique per eruditissimos viros conquirat. *Meneas Sylu.*

Ludovicus XI. Galliarum Rex, literarum Osor Filium vetuit latina nosse.

Vitembergensis Academia 1502. Vratislaviensis

XIV.

Ab anno Christi 1300. ad annum 1400.

IXV.

Ab anno Christi 1400. ad 1500.

XVI. fiis 1505. Francofordiensis 1506. Complutensis
Ab anno 1517. Osumentis & Gandensis 1549. Marceraten-
Christi sis 1549. Rementis & Combribricensis 1550. Dilinga-
 1500. ad na 1552. Eborensis 1559. Taurinensis 1565. Ta-
 1600. raconensis 1572. Duacena 1574. Cæsaraugustana
 1583. Parmensis 1599

Franciscus C. Ximinius Francisci Gal. R. Leo
 X. Alphons: Atestinus D. Ferranæ literis musisq;
 faustissimi. Gregorius XIII. erectus ubiq; terra-
 rum educandæ juventuti Collegiis & præsertim
 Romano, Religionis & bonis artibus mire pro-
 dest.

Capta Buda periire nobilissimi codices quos
 colligi jusserat Mathias Corvinus.

XVII. Madritensis artium Academia aucta à phi-
Ab anno lippo IV. Giesiena 1607 Mantuana 1625.

Christi Collegium & Bibliotheca Ambrosiana Me-
 1600. ad diolani à Franco C. Boromæo instituta magno
 1700. literarum bono.

Diaria literatorum in Gallia, Italia, Germa-
 • nia perutili eruditionis compendio.

Fridericus Card: Borromæus Urbanus VIII
 P. M. Francisc: Barberinus Card: Urbani ex Fra-
 tre Nepos, Ludovicus magnus R. Gal: Ferdinan-
 dus Fustembergus Episcopus Monasteriensis, Co-
 smus III. Magnus D. Ferurizæ literis & bonis ar-
 tibus impensè favent.

Ludovicus M. Academiam, quam descriptio-
 num vocant instaurat 1721.

Diaria literatorum, iterato in Italia intro-
 ducta.

In Moscha literarum studiis scholæ aperi-
 untur.

THEOLOGIA POSITIVA.

Seculo post Christum natum imo S. Mathæ-
 us Evangelium scribit anno post Christum na-
 tum 40. S. Marcus Evangelium D. Petri
 jussu

juſſu anno 43. S. Lucas Evangeliſta 47. Acta
Apoſtolorum 57. S. Joannes Apocalypſim 97. Evan-
et Epiſtolas 99. S. Petrus Epiſtolas 3. & S. Paulus
Epiſtol: 14. diverſis temporibus S. Jacobus Epi-
ſtolas 1. S. Judas Apoſtolus Epiſtolas 1. in cer-
to tempore.

Chriſti Domini ad Abagarum & Abagari
ad Chriſtum Epiſtolæ ſuſpectæ V. *Theolog: Con-*
tentioſam.

Seculo 2do. S. Dionyſius Areop: E. M. de
cujus tempore hiſ pendet interperitos antiquitatis.

Aquila & Symachus Sacrorum Bibliorum in-
terpretes.

S. Theophilus Antioch. E.

S. Melito Sardicenſis E.

S. Pinitus E. Polycarpus E.

S. Dionyſius Corynthus E.

Theodotio interpres Sacrorum bibliorum;
ſed heterodoxus.

S. Irenæus E. Lugd. & Tertullianus hoc
ſeculo floruerunt.

Seculo 3tio. Pantenus Philoſophus Chriſtia-
nus à quo Barchmanes apud Indos edocti.

Clemens Alexandr. Origenis Magiſter Am-
monius Origenes Adamantius.

S. Cyprianus E. S. Hippolitus. E.

Phileas E. Trypho. S. Dionyſius Alexand.

S. Zeno E. Dorotheus Tirſius ſuſpetus S.

Victorinus Pictavienſis E. S. Gregorius Thau-

maturgus E. S. Methodus E. Martyr. Tetrapla,

Exapla, & Octapla Origenis, magno Sacrarum

literarum bono 252.

Seculo 4to. Victorius petabonnenſis Lactan-

tius Firmianus Conſtantiq Imper. S. Antonius Ab:

S. Eusebius Emiſſe S. Athanaſius Lucifer Calaritanq,

& S. Cyrillus Hieroſolimitan: S. Hilarius Pictav:

Hilarius Sardus, Tytus Boſtrenſis S. Ephrem S.

Baſilius M. S. Greporius Niſſenus S. Gregorius

Nazianz.

Nazianz: Gregorius Bæticus E. Didymus Alexandrinus. E. S. Pachomius Ab: Orelensis Marcus Eremita suspectus. Asterius, Amasenus S. Paulinus Nolanus, S. Diadocus, S. Ambrosius.

Seculo 5to. S. Epiphan. E. S. Jo. Chrysostomus, S. Hieronymus, Severianus, Gabalitan. Rufinus, Aquilejen: , S. Gaudentius Brixien. E. , S. Chromatius, S. Augustinus E. , S. Isidorus Pelusiotæ, Hefych Presbiter Hierosolim. , S. Nilus Ab. S. Proclus, S. Cyrillus Alexandr. , Cassian: , Salvian. presbyter, S. Hilar: Arelat: E. , S. Eucher E. , S. Petrus Chrisol: E. , S. Basil: seleuc: E. , Salon E. , S. Valerianus E. , Sanctus Prosper Aquit: E. , Arnobius Junior Faustus Regiens. , Theodoret: E. , S. Leo magn. , S. Maximianus Taurin: E.

Seculo 6to Ruricius Senior, S. Fulgent. Ruspens. E. , Boetius, Andreas Cæsariens: E. , Ennod Ticin. E. , Avito E. , Ferrand. Diacō. , Eugippius Ab: Cassiodor. , Justus Orgelitan. , Joannes Jejunator, S. Remigius E. , Junilius, Primasius E. , Procop. Gazen: , S. Joannes Climac: : Aretas Cæsariens.

S. Agapitus Pontifex Rom. ut sacram doctrinam Romæ labentem sustineret Theologiæ scholas apperiri jussit.

Seculo 7mo S. Gregorius Magnus, Paterius, S. Gregorius discipulus, Antiochus Monachus, S. Columbanus, Ab. Leontius Neapol: in Cypro E. S. Isidor: Hispal: E. , Cumeanus Scoto: Hibern: E. , cognomento sapiens, S. Elig. Noviom E: cujus opusculum de rectitudine Catholicæ conversationis, S. Augustino perperam assignatum est, Theleus Mon: , S. Martinus, S. Papa, Dorotheus Archimandr. , S. Maximus Martyr, S. Hildelphor. Tollet: E.

Seculo 8vo S. Anthelin. sive Adelm. E. , Adamaang Ab: Scot: S. Gregorius II. Papa: S. And. Cretens E. , S. German. Patriarcha Constant: , Vener: Beda obiit 735.

S. Jo:

S. Jo: Damascenus, Chrodegandus E. Am³
brofius Autpert. Dacrian: Malè hic à nonnullis
locatur Antonius ab opere, quod contexuit, di-
ctus Meliffa, quærendus feculo 12.

Seculo 9no Aponius, Albinus Flaccus, five
Alcuinus Claudius Scotus Halitgarius E. Agobar-
dus E. Amalarius Fortunatus, Jonas Aurelianus:
E. S. Theodorus Studites Ab! Rabanus Maurus
E. Strabus Fuldenfis S. Eulogius Martyr, S. Me-
thodus Patriarcha C. P. Haymo Hulberftadenfis,
Druthmarus, Angelomus, Michâél Syncellus, Va-
lafridus Strabo Ab: Hinemarus Remens. E. Verem-
bertus Curiensis. E.

Remigius Antifiodor. Scholas Remis refti-
tuit à Fulcone Archiepifcopo vocatus S. Odo-
nem poftèa Cluniacensem Abb. erudiit.

Seculo 10mo. Leo VI. Imper. Marcus Ere-
mita, cujus opera corrupta creduntur S. Rath-
bodus E. ruthgerus Trevirenfis, Rhateruis E Sma-
ragdus Monach. S. Odo Cluniacensis Ab: Radul-
phus Flaviacensis Fridegordus Diacon, Norgerus
Leodienfis E: Moles Barcephas E. cujus opera cau-
tè legenda, *Margarinus de la Bigne in India alphab:*
Biblioth: Patrum perperam refert ad feculum 16.
Gualterius putat feculo nono floruiſſe.

Seculo 11mo. Berno Augiens, Abbas S. Ful-
bertus E. Carnot: S. Odilo Cluniac. Ab: S. Bruno
Herbipol. E. Adamus de Perfenna, Theophila-
tus E. Oecumenius Samonas Gazens.

Beatus Petrus Damiani, quem aliqui non
diftingvunt, fed perperam à Petro de Honeftis Ab:
Ravennate. Olympiodorus, S. Anzelmus Lucen-
fis E: S. Bruno Carthufianorum parens. *Microlo-
gus non eſt ſcriptoris, ſed operis nomen, cujus Au-
ctor incertus.*

Seculo 12mo. Radulphus Ardens. philippus
Solitarius Berongofus S. Anzelmus Cantuar. Fad-
merus, Joannes Fiſcanenſis, Odo Camerac. Leo-
S Marfic:

Marfic: Ivo Carnot. E., S. Anselmus Laudun. E.
 Herveus Cenoman., Honorius Augustod., E. An-
 tonius Meliffa, Goffridus Vindocin. Hildebertus
 Cenomam., Rupertus Ab., Hugo de S. Victore, S.
 Bernard., Drogo Card. Ostientis, Gvilelmus Le-
 odien., Gverricus Ab., Aelredus Abbas, Isaac Ab.,
 de stella, Richardus a S. Victore, Joan: Saresberien.,
 Petrus Cellens., Petrus Cantor, Petrus Blefen., S. Hil-
 degardis V. Alanus Insulens., philippus Abbas bonæ
 spei, D. Amedeus Lausan., E. Photo prumiens., Za-
 charias Chrisopolitan.

Seculo 13tio Innoc: III. S. Franciscus As-
 sis., S. Antonius Patav., Beatus Jordanus de Sa-
 xon Ordinis prædicatorum, Stephanus Lancton,
 Jacobus de Vitriaco Card., S. Edmundus Can-
 tuar., E. Hugo de S. Caro. Card., Humbert. Vi-
 cennen., Vincentius Bellovac. E., Robertus Sorbona,
 Beatus Albertus Magni., S. Thomas de Aquino,
 Thomas Cantiprat., S. Bonaventura Card., Duran-
 dus Mimatensis E., Gvilelmus Peraldus E., Richard.
 à S. Laurentio, S. Mechtildis V. Petrus de Taran-
 tasia, postea Innoc: V., David de Auguita,
 Petrus Peckam, S. Gertrudis V., Alanus de
 Insulis.

Concordantiæ bibliorum editæ, biblia sacra
 capitibus distincta 1240.

Seculo 14to Joannes à S. Geminiano, Ni-
 colaus Trivetus, Aegidius de columna E. Petrus
 Aureolus E., Jacobus de Lausanna E., Augustinus
 Triumphus, Joannes Vitalis à Furno, Aftefanus
 alius ab autore Summæ, Rudolphus Carthus, Ni-
 col de Lyra Alu. Pelagius, Joannes de Bacone,
 Simeon a Cassia, Robertus Holcor, Nicolaus Ca-
 basilas, Nicolaus Gorram, Adamus Goddam, Jo:
 Taulerus, Joannes Cyparisiota, B. Henrico suso.

S. Brigitta sveca, Joan: Rusbrochius, S. Ca-
 tharina Senensis, Petrus Berchorius, Nicolaus Ey-
 merycus, Raymundus Jordanus vulgò Idiota.

Seculo

Seculo 15to. Michæel Aiguanus vulgò incognitus, S. Vincentius Ferr., petrus de Alliaco, Thomas Anglicus, Joannes Dominici Card., Joannes Gerson, Henricus de Hassia, Paulus Burgensis, Richardus ramositanus, S. Bernardus senensis, S. Laurentius Justinian., Augustinus de Roma, Alphonsus Toftatus Abulens. E., S. Antonius Rampelodus, Leonardus de Utino, S. Joannes de Capistrano, S. Antonius Florent. Nicolaus de usa Card., Henricus Harpius, Dionysius Carthus., Thomas Malleolus a kempis, Iacobus de Valentia, Hieronym. Savonarola, Gabriel Biel.

Seculo 16to Ximenius Card., Thomas Morus, D. Thom. de Villa Nova E., Sadoletus Card., Didacus Stella, Augubinus, Joannes Avila, Sasbont Ribera Contarenius Card., Faber Vienn., Catharinus E., Franciscus Turrianus, Cornelius Jansenius Concordiæ Evang. Auctor, Titelmannus, Canisius, Salmeron, Augerius, Durantius, Ludovicus Granatensis, Genebrardus E., S. Tereffia V. S. Franciscus Borgia, Joannes Maldonatus, Arias montanus, Franciscus Toletus Card.

Seculo 17mo Franciscus Arias, Robert. Bellarminus Card., Hieronymus Mautinus vulgò Marculensis, Barradius, Jacob, Alvarez de Paz, Thomas Bosius, Serrarius, Fevardentius Peretus, Deltio Sancius, Justinianus, Cornel. à lapide, Bonfredus, Scribanus, Ducæus, Salazar, Mendoza, Ludov. de ponte, Fernandez, Dionysius Petavius, Estius Alphonsus Rodericus, S. Franciscus Salesius, Malvenda, Nicolaus Riccardus, Hallier, Causinus, Corderius Saussay, Nierimbergius, Joannes Menochius, Tyrinus, Allatius, Raymundus, Joannes Rhe., Sfortia pallavicinus Card., Bona Card., Joannes palius, Oliva, Postinus, Daniel Bartolus.

Ludovicus Thomasinus Christ. Lupus, Joannes Neerenfellus E., Joannes Gabusiccus, Antonius Aubrii Benign. Bojuctus E. Amirandus Ranceus

Ranceus, Henricus Norisius C. Ludovicus Ferrandus Adrianus Balabeus, Theophilus Raymondus, Laurentius Brancatus C.

Theologi Scholastici.

Post Petrum Lombardum Scholasticorum Antesignanum & Gvilelmum Antisiodorenses XII. sæculo scriptores floruerunt.

Sæculo XIII. à 1200. ad 1300.

Petrus Pictavi : Gvilelmus parisiensis, Robertus Pullanus, Thomas, Albertus M. Alexander alensis falsò creditus D. Thomæ professor. S. Thomas Aquinas S. Bonaventura. Ægidius columna Richardus de Media Villa.

Sæculo XIV. à 1300 ad 1400 Joannes Dun Scotus, Aureolus, Franciscus de Mayrone, Gregorius arminensis Paladanus. Thomas Argentinas, Alphonsus Vargas.

Sæculo XV. à 1400. ad 1500. Henricus de Hassia Marsilius de Inguen. Joannes Capreolus, Petrus de Alliaco, Dionysius Richelius seu Carthusianus, Joannes Bassolis, Ægidius Carlerius, Conradus, Summebart, Nicolaus de Orbellis, Gabriel Biel.

Sæculo XVI. ad 1500. ad 1600, Joannes Major, Thomas de Vio Caietanus, Franciscus Lychetus, Hadrianus VI. Franciscus de Sylvestris, Joannes de Medina, Conradus Coelin. Franciscus

Victor. Viguerius, Franciscus Toletus Card. cujus Commentarii in summ. D. Thomæ ferrantur in Rom: Colleg Soc: Jesu.

Sæculo XVII à 1600. ad 1700. Ludovicus Molina, Bartholomæus Medina, Franc: Suarez, Michâel Medina, Gabriel Vasquez, Dominicus Bannez, Gregorius de Valentia, Didacus Alvarez, Jacobus Granado, Franciscus Albetinus, Hieronymus Fasolus, Leonardus Lessius, Theodorus Smifingh. Martinus Beccanus, Petrus Arrubal, Valentinus

tinus Herrice, Adamus Tannerus, philippus Fa-
ber, Didacus Ruiz, Demontoja, Andreas Duval-
nis, Franciscus Sylvius, Nicolaus Ifambertus. Phi-
lippus Gammachæus, Ludovicus Meratius, Fran-
ci: Amicus, Joann: à S. Thoma, Joan: Marti-
nez de Ripalda, Joan. Martinon, Ioan: Ponci-
us, Angelus à monte Piloso, Bartholomæus Ma-
stria, Franciscus de Araneo, Antonius Perez, Ioan:
de Lugo Collegii Salmanticensis P. P. Carmeli-
tarum Discalceatorum, Auctor, Ioann: Caramuel
Rodericus de Ariaga, Marcus Serra.
Petrus de Godoy, Martinus de Esparza, Io:
Baptista Gonet: Vicentius Contentis, Vincentius
Ferræ, Nicolaus de Arnau, Nicol: Martinez, Syl-
vester Maurus, Młodzianowski, Hostynski, Mo-
rawski, Wolski & alii plures.

Theologi Morales.

SÆculo XIII. & XIV. à 1300. ad 1400. S:
Raymundus de Peniforte, quem jure Theolo-
giæ moralis Parentem possumus appellare;
nulla enim agnoscitur lumina ut ajunt, Ray-
mundina vetustior. Joan de Friburgo S. Ray-
mundi Commentator, quem perperam aliqui
in sæculum 15 rejiciunt. Angelus de Clavasio, Ba-
ptista Trovamala. Monaldus patria Picens:, sed
vulgò Iustinopol. Auctor, summæ, quæ per erro-
rem tributa est Monaldo Martyri ab his, qui ex
tribus Monaldis unum efficiunt. Videatur Marty-
rol. Franciscan: 16. Martii 9. Novembr & 11.
Decembr.

Sæculo XV. à 1400. ad 1500. Ioan: Nider,
Ioan: Tabienfis, sive Cagnatius, Ægidius Carlerius,
Franciscus de Platea, S. Antonius, Sylvester de
Prierio.

Sæculo XVI. à 1500. ad 1600. Thomas de
Vio

Vio Caietanus, Bartholomæus Fūus, Martinus azpil-
queta, vulgò Navarro, Emānuel Rodericius, Emma-
s. Fran: Toletus, Henricus Henriquez.

Seculum XVII. à 1600. ad 1700. Ioan: Azor, Tho-
mas Sanchez, Thomas Malvenda, Valerius regi-
naldus, Vincentius Filimcius, Basilius Poncius, Mar-
tinus Bonacina, Stephanus de Avila, Gregorius
Sayrus.

Paulus Layman, Baptista Fragosus, Fero
Castropolao Stephanus Fagundez, Vincentius Can-
didus, Ioannes Baptista, Lezana, Nicolaus Baldel-
tus, Stephanus Bauny, Franciscus Bordonus, An-
tonius Diaria, Franciscus Pellizacius, Ioan: Ægi-
dius De Trullench, petrus Marchant, Leander amine
SS. Sacramento, Ioan: de Dicastillo, Ioan: Bossi-
us, Ioan: Caramuel, Sebastianus Salelles, Hur-
tado, Andreas Mendo, Matthæus de Moya, Ioan
Cardenas & alii plures.

Theologia Contentiosa Suspe- cta Patrum Scripta.

Seculo 1mo. S. Barnabæ Epistola suspecta. Pro-
phori Diaconi, S. Lini Papæ, S. Martialis
scripta omnino supposititia.

Liber Pastoris ab Herma D. Pauli Discipu-
lo scriptus, attamen suspectus.

Divi Hierothei opuscula periere.

Divi Clementis Epistola ad Corinthios ge-
nuina; cæteræ supposititiæ.

Constitutionum Apostolicarum opus procul du-
bio antiquum, sed meliorum iudicio Clemen-
tem non sapit reliqua, Clementi assignata apo-
cripha.

Seculo 2do. S. Ignatii E. & M. scripta quædam certa
aliqua suspecta, nonnulla procul dubio apocripha
Videatur Casimirus Oudin de scripto Eccles.

S. Quadratus, S. Aristides, Tatianus, S. Justinus M. Athenagoras, S. Apollinarius E. Mufanus, Serapion Antiochen. E. M.

S. Evaristi & omnium Romanorum pontificum Epistolæ usq; ad Syricium à Cardinalibus Baronio, Belarmino, & aliis ferè omnibus habentur suppositiæ. his exceptis, quas infra memorabimus. Non desunt tamen qui pro his adhuc pugnent.

Seculo 3tio. S. Irenæus, Tertulianus, Cléens Alex. Minutius Felix Rom. Causidicus, S. Zotius, S. Cyprianus, S. Achelaus S. Malchion. S. Cornelii papa Epistola ad Fabium, & alia ad Cyprianum genuinæ censentur. Quæ S. Sixti pontificis nomine editæ sunt à Rufino sententiæ, ad sextum. Ethnicum Pithagoricæ sectæ philosophum spectant.

Seculo 4to. Arnobius Senior S. Methodius E. & M. Lactantius Firmianus, Victorinus Rhet. S. Hilarius Pictav., Eusebius Cæsariensis, S. Turibius F. S. Serapion E. Gregorius Bæticus, S. Athanasius E., Ebadius, Pacianus E., Didymus Alexan. S. Optatus Milevit E. S. Basilius Magn. S. Gregorius Nazianzenus.

S. Iulii P. Epistol: r. Liberi r. S. Damasii opuscula quædam genuina. Videatur Scheleskrat. in antiquit. illustr.

Seculo 5to. S. Epiphani, S. Philastr: S. Ambrosius, S. Theophilus Alex: S. Io Chrysostomus, S. Hieronymus, S. Innoc: , S. Augustinus, Olympio, Tolet. S. Cyril: Alexan: Theodoret: S. Vincent. Larinnens, hæresum omnium malleus, S. Leo Magnus, S. Prosper Aquitan. Theodor. Præsbyster, Mochunus phryg. Gennad. Massil: E. Gelas Cyzicenus. Canticum Te Deum laudamus tribuitur SS. Ambrosio, & Augustino, sunt tamen qui putant fuisse compositum à Sisebuto S. Benedicti Monacho. Card. Bona. & alii.

Seculo 6to. S. Fulgent. Rusp. Eugyppius Ab: Ferrand Diacon: Vigilius Tapsens E. Auctoꝝ librorum SS. de Trinit. qui olim

Divo Athanasio perperam adscripti.

Io. Maxentius Victor Africanus Zachariae Mitilen.; Leontius Bizan: Rustic: Rom Diacon. Facundus Hermianens: Anastasii Sinaitæ duo Antiochenfes Patriarchæ & alius Monachus.

S. Hormisdæ, S. Ioannes 1. & Bonifacii, S. Sylverii, pelagii 1. & 2. Epistolæ supposititiæ.

Seculo 7mo. S. Sophron. Hierof: E. S. Isidor: Hispal: Ioan: IV. Papa prædecessoris Honorii apologiam scripsit, D. Eustratius presbyter Constantiopol.

S. Martini 1. Epistolæ probantur. omnibus S. Maximiliani Monachi & M.

Anast: Monach. Constantinop.

S. Hildephons: Tolet: E. S. Iulianus Tolet: E.

D. Deusdedit Epistola: supposititia. S. Benedicti Epistola ad Petrum Notat: et ad Ervigium Regem Spuriæ censentur à Card. Boronio.

Seculo 8vo. Wilfridus rýpanensis S. German: patriarcha C. p. sed operis contra hæreses vix superest fragmentum.

S. Io: Damascenus præter alia omnium primus Theologiam recto ordine comprehendit *Bellarmin.*

Anast: ab: Iudæos libello exagitavit.

Beatus ab: & Etherius Vxamens.

Hadrian 19. pontifex Rom.

S. Pauli Epistola 1. suppo.

Liber de Divinis Officiis, qui à Alecuino tribuitur farrago videtur ex pluribus collecta.

Seculo 9no. Dungalig Diacō S. methodig patriarcha C. p. Amalarius Fortunatus, paulinus Aquilejens. Paschasius Ratbertus Ab. Ionas Aurelian: E., Amalarius Metensis, S. Theodorus Studites, S. Eulogus E. est M: Nicephor: Patriarcha C. p. Agobardus E. amolo Diaco: Hincmarus Rhemens: Lupus serva-

tus

rus, Ratramnꝰ Corbeiens S. Remig: S. Remig: Lugdun:
Theodorus Abucara Forc̃si. Papæ Epistola suppositi-
tia stephani VI. Epistolam ad. Selvam &c. vel
supposititiam vel interpolatam censent eruditi
Seculo 10mo. Leo VI. Imper: Græciæ cujus nobilis
exstat Epistola de fidei Christi veritate.

Adrevaldus calamo S. Eucharistiam propu-
gnavit contra Ioannem Scotum qui primus ausus
est de Divino Mysterio blaterare.

Stephanus Eduensis E. Aretas Cæsarien: presbyter.
Auxiliq̃ formosi pontificis ordinationes defen-
dit, ipse tamen eget defensore.

S. Dunstanus Cantuar E. sacri cælibatus, egre-
gius propugnator.

Ratherius Veronensis E. Herigerus Ab:
Seculo 11mo. S. Fulbertus Carnot E: S. Leo
IX. papa, Humbertus Card.

Deodvinus seu Theodvin: Leodiensis Episcopꝰ
insignem scripsit Epistolam de Corpore & sanguine
Domini. Hanc mutilam Card. Baronio & Chap. eavil-
peram edidere sub nomine Durandi Leod. Episcop:
le per natam Berengarij, Hæresim 1024 obierat.
qui ante

Hugo Lingonens: E: Durandus Troannens.
Ab: Lanfrancus Cantuar: Episcopus Guitmundus
Averfanus Adelmanus, Brixienfis. Algerus Mona-
chus egregii SS. Eucharistiæ propugnatores.

Seculo 12mo. Stephanꝰ Helberstatensis, Rodulfus
Ab: Trudonis, Gansfredus Antifiod: S. Anselmus Can-
tuar: S. Ber: Ab. Theorianus Cluniæ. Abbas,
Hugo Ethereanus. Petrus Lombardus Novariensis,
sed Parisiensis Epi: & Bandoinus Scholasticæ Theo-
logiæ Fundatores Gillelmus Anthifiodor: Schola-
sticus, vel Scholastico similis.

Seculo 13tio. Nicetas Chōiates, Lucas, Tudenfis
Gvillelmus Diac: cujus opus mss: contra judæos
possevinus perperam tribuit Petro de Palude.

B. Al. Magnus, S. Thom: Aquin: S. Bonav:
Cardinalis, Raynerus Sacconus Ord: Prædi:

dic. quem falsò nonnulli *Pantheologia* scriptorem agnoscunt.

Raymundus Martini, cujus *Pugio Fidei* meritò laudatur. Pantaleo Diac. Græcus contra præcipuos Græcorum errores scripsit.

Scholasticos, & morales Theologos hujus ac sequentium sæculorum dabimus in supplemento.

Sæculo 14. Iacob: de Termis Ab. Nicol. Trivetto, Victor Porchetti de Salvaticis, Andronicus Comenus, Ovido Carmetus, seu de perpiniano. Alvarus pelagus, Theophanes Niceæ Archiep: Nilus Cabasilas, & Nicol: Cabasilas Nili Nepos Latinorum hostes.

Thom: de Bravardina, cujus opus de causa Dei contra pelagium celebratur. Manuel Calecas, Nicol. Oresmius, Petrus paludanus, Ioan: Cyparissiota Nicol. Eymericus.

Raynerius Pisanus auctor pantheologiæ, Hieronymus de S. Fide, Ios. Methonen, Petrus de Allia-
co Card.; Gregorius Scholarius; qui & Gennadius dici voluit. Nicol. de Clemangis, Alphons: Toftatus Abulens: E., Raymundus Sebundus, Thòas Valdensis Turrecremata Card. Bessarion Card. Gregorius protosyncellus, Isidor Thessalon Card. Aegidio Carlerio, Ioan: Gerson: Ioan: de monte nigro S. Ioannes de Capistrano, Nicol. de Cusa Card, Alphons. à Spina, cujus est *Fortalitium fidei*.

Ambrosius Camaldul. Finus Hadrianus, Ioan. Picus Mirandulanus, Hieronym Savanarola.

Sæculo 16to Thò: de Vio Cajetan Card. Elki9, Cochlæus, Ioan. Faber Vien. Ioan. Driedo è Tournout, Iacobus Sadoletus Card., Ioan. Franc. picus Mirandu. Stanislaus Hosius Card. Ioan. Medina', Alphons. à Castro, Rostensis Card. Catherinus E., Dominicus Soto, Titelmannus, Sanctefius E., Galatinus, Rutadus Tapper, Latomus, Clitovæus, Claud. Seyfellus, Edmund9 Campianus, Petrus Canisius, Stapletonus, Augerius, Albanus, Lingdanus.

Seculo 17mo. Robert. Bellaminy Card. Perronius C. Thomas Bozius Fevardentius, Coestettau, Serrarius, Gretserus, Coccius, Arcudius, Florimundus Raymundus, Gordonus Huntlaerus, Malvenda, Gravina, Valentia, Petrus Cottonus, Pelletarius, Boverius, Sirmondus, Dyonisius Pætavius, Tyrinus, Rychelius. Card. Spondanus Episcopus, Annatus, Allatius, Petrus de Marca, Michael de Elizalde, Honoratus Faber, Raymundus Capizucchi Card. qui præter eruditos libros, aliò penè paratos prælo moriens reliquit.

Andreas Martinus, Henricus Norisius S. Iacobus Passuetus E. Gilbertus Chofelius E. Elconorus Langevinus, de Camps.

Jus Canonicum, & Civile Legumlatores.

Seculo 1mo. postquam Res Romana ad unus potestatem devenit, Romanorum ingenia sequuta Principatus rationem plus in cognoscendo jure civili, quàm in prosequendis eloquentiæ studiis operæ posuerunt. Floruere itaq; Attejus Capito, Labeo Antistius M. Cocceus Nerva pater, & Filius, Marturius Sabinus Cassius Longinus, à quo Cassiani, qui illius placita afferebant; Cælius Sabinus, Sextus Pedius, Pegasus,

De Canonib9 Apost: Antiochena synodo adscriptis apud eruditos lis est.

Seculo 2do. Juv: Celsi cognōinis Patris filius, Neratius Priscus Celsi in Consulatu Collega. Ulpianus Marcellus. Iabolenus.

Domitius Labeo, Volutius Metianus, Marcus, Salvius Iulianus, cujus exstat edictum perpetuum Archetypum Pandectarum.

Sebidius Scævola, Vindius Verus, Didius Iulianus Salvii Iuliani filius ingenio celebris, sed brevi tyrannide infamis

Seculo 3^{io}. Aemilius Papinianus ejusque Auditores, Cælius, Marcellus, Ulpianus, Pomponius

ponius Gordianus, Sabinus, Hermogenes, Africanus, Modestinus, Celsus, Iulius, Paulus, Trifonius, Marcellus, Venatus, Alphenus, Florentinus, Callistratus, Severus, Severianus, è quorum fragmentis contextæ Iustiniani pandectæ.

Proculus, à quo Proculiani dicti Sectatores. Seculo 4to. Editi sunt Canones Petri E. Alexandrini circa lapsos recipiendos: *Vide Balsamonem.*

Hebræorum Rabbini legum, seu potius errorè interpretes qui Misnâ continentur, & in Talmud concinnando operam posuere Rab. Fil. Nahaman Bereschit, Rab: fil: Ios: quem Hebræi jactantunu meirasse 12. auditorum millia.

Hoc & sequenti sæculo inter horrendos armorum strepitus audiri vix potuere legum earumq; interpretum voces.

Seculo 5to. Subinitium sæculi hujus prodiisse videtur collectio vetustissima Canonum, quâ usa est Ecclesia ante Dyonisium Exiguum.

Lex Salica apud Demeram in Brabantia lata cum primùm Francis Saliis lingua latina saliiis cæpit esse familiaris. *Bolland in vita S. Sigebert.*

Codex Theodosianus jussu Theodosii junior: vulgatur 435.

Attila Hungariæ Regnum legibus munit, Gothi leges habent ab Henrico R.

Talmud. Hierosolim perficitur 469.

Seculo 6to. Tribonianus Iustiniani jussu digestorū cōpilator, usus est opera aliorum 16. qui fuere Theophil., Patricius Leont., Phocas Basilid., Thom: Constant., Dioscor:, Præsent., in Tribonian:, Doroth:, Isidor, Oratin:, Talleteus, Theodor, Anatolius.

Talmud. Babylonicum Hierosolym: præstantius à R. Maar: absolvitur 505. Dividitur in Mischnam, hoc est legem secundam, seu iteratam, & Gemaram, hoc est supplementum.

Dionysius exiguus Ioan: Scholasticus, Fulgent. Ferand. Martin:, Bræacaren:, seu Dumienf: Canones collegere. Marcul-

Seculo 7mo. Marculphus Monachus à quo habemus formularum libros.

Mahometes Heraclio imperante, Alcoranum evulgat.

Longobardorum leges Rotharis R: in tabulis refert 644.

Mohavia Calipha Babylon: 200. diversos Alcorani comentarios conciliare nititur, eosq; ad sex libros contrahit, sed indè 4. Machometanorum sectæ ortum habuere, Melichi, Imemiana, Halys Omari & Odomanni 1. Arabes 2. Persas 3. Turcas 4. Tataros habet sectatores.

Cresconius E. Canones colligit 696. Græcus 1. solonis leges tulit 700.

Seculo 8vo. Theodor. Cantuar: Auctor pænitentialis vide Oudin.

Iustinianus cùm civilem doctrinam instaurasset, vetuit, ne cui de jure scribere deinceps liceret.

Quare Romana jura Scriptores interpretes per plura secula non habuere.

Apud Hæbreos florere primi Talmudi Interpretes.

Capitula selecta Canonum Hibernæ: apud Dachery tom: II.

Hadrianus Papa Angliramnus E. Isidor: Mercator Canones colligunt.

Carolus M. leges Boicas novis tabulis auget 788.

Seculo 9no. Carolus M. Gallis, Italis, Germanis reges tulit, quæ capitularibus continentur. Hinc apud Italos jus Francicum.

Ansegisus ab capitularia Caroli M. & Ludovici pii collegit, quibus paulò post non paucæ Benedictus Diacon adjecit 845. Phocius C. P. edit Nomocanonem Isaac bonus collectionem Canonum adornavit.

Flori Lugdun. collectanea Canonum circa 862. Dachery Tom. 2. Kennetus

Kennetus Regnum Scotorum à se auctum
novis legibus temperat.

Seculo 10mo. Rhegno. Ab. & Atto Vercell. E. Ca-
nonum peritissimi.

Henricus auceps Saxoniam legibus, & mori-
bus informat. Cum jus utile Roman: hoc sæcu-
lo vix esset Italiz notum, Otho I. Imperr. novas
leges, nova instituta in Roncallarum Conventibus
Italici dedit, quorum adhuc aliqua supersunt ve-
stigia. Hinc Saxonicum jus apud Italos.

Heriveus E. Rhemenfis scripsit opusculum de
pænitent: injungendo. *Ond:*

R: Moyfes dilabentibz in Oriente Hebræorum A-
cademiis, Cordubæ in Hispan: Talmud interpre-
tari aggressus est 999.

Secul: 11mo. S. Burchardus Vormaciens. E. 1026.
Deus dedit Card. 1086. Colligendis canonibus incla-
rescunt. Collectio Canonum, quæ vulgò S. Anselm.
Lucen: tribuitur ab eruditis Hildebero Cenoma-
tens:, adscribitur, at inveteri coth: Biblioth: Barberi-
næ. R. Hai Gaon summus apud Babylonios Tal-
mudicorum Princeps, & postremus Ezechoniæ R.
familia. *Genebrard.*

S. Olaus R. Norvergiam legibus datis ad me-
liorem frugem perduxit.

Gvillelmus Nortmannus victor Anglis jura
dat, quæ postea ab Eduard. III. temperata sunt.

Lotharius Secundus jubet Italos omnes uti
jure Romano: hinc illud Bononiæ suscipit interpre-
tandum Vernerus, sive Imerus dictus *Lucerna juris*.
Mox post illum Sileus Medic. Eugolin. Plac-
centus Bogatorus, E. Bosianus Martin. Eulgarus

Seculo 12mo. Innocent. II. Causidis Roman. cer-
tas mercedes assignat, vetatque clientum patociniũ
esse venale, Ivo Carnot. E. Theodor. Balsamon. E.
Stephanus Aurelian. E. floret.

Gratian. edit decretum 1151.

Laborans C. canones colligit.

s. Eri-

S. Erius R. & M. Svec. & Got. jura dedit, Iuris-
peritis rebus intenti in eo sæculo quo latina lingua
penè defecerat, verba neglexere, & hinc barbaries
eorum scriptis affusa.

Sæculo 13tio. AZZO *fons legum*, Sinibaldus postea
Innocentius IV. Iacobus de Bello visu. S. Raymundus
de Peniafor, Henricus Card. Ostiensis, Gvilelm.
Durantes speculator Castr. Cognominis in Umbria
conditor, nunc ab Urbano. VIII. cum Episcopi
honore nobilius Urbanæ nomen nacti.

Accertius, Odofredus, Guido de Bayso, Ioan.
de Blanasco, Franc. Accoltus, Alex. Arisun. Græc.
canones colligit.

Gregorius IX. Vetat in Academia Parisien-
si tradi jus Civile. *Genebrardus*.

Alphonſus X. leges, quas partitas vocant, Hi-
spanis dedit.

Bonifacius VIII. Decretal. VI. evulgat 1297.

Sæcul. 14to. Rychardus de Malis Umbris, Bertrādus
Gothus, postea Clemens V. à quo Clementinæ, Dinus
Mugellanus, Petr. Bertrand. Card. Iacob. de Buttriga-
rius, Bartolus de saxo ferrato, Ioannes Andreas, La-
pus de Castellione, Bellamera, Albericus, Rosciatus,
Imus Radulphus de Rivo, Nicol. Eymericus, Arse-
nius, Monach. Græcus Canonum Collector. Ca-
rolus IV. ordinata re judiciaria, Bohemis jura de-
scripsit.

Sæcul. 15to. Salicetus, Ioannes de Imola Zabarel-
la Card. Iacobatius Card. Antonin. de Butrio, Nellus
à S. Gemin. Petrus Ancharanus, Baldus de Ubaldis,
Paulus de Castro, Ludovicus Romanus, Troilus
Malvitiſus, Nicolaus de Tudeschis, vulgò Abbas
Panormitanus, Bartholomæus Socianus, Petrus phi-
lippus Corneus, Andreas Barbarius, Alexander de
Imola, Bartolom. Cepolla, Ioann. Franciscus panvi-
nus, Turrecremata Card. Nicaſius Wordanus.

Sæcul. 16to. Parisius Card. Alciatus Bolognetus, Sade-
rus Mainus, Decius, Petrus, Rebusius, Ferettus, Zazius

Tira-

Tiraquellus, Simancas, Franciscus Balduinus, Nigulantius Hotomannus, Cervantes Covaruvias, Marti Navarrus, proſper S. Crucius Card: Durantius, Briffonius Molinæus tandem Catholicus, Donellus, Caſſaneus, paleottus Cardinalis, Revardus, Purpuratus, Cujacius Mandosius, Cravetta, Vgolinus, Antonius, Auguſtinus Episcopus Gracyas Loyasa. Aliqui ex his, inter quos alciatus, Briffonius, Cujacius, veteres jurisperitos imitati laſinum ſcribendo candorem adamarunt.

Seculo 17mo. Tuſcus Cardinalis Petrus Gregorius. Tolofanus, Maſcardus, Farinacius, Mantica Cardinalis, Olivarius Cardinalis.

Surdus, Alexander Ludovicſius poſtea Gregorius XV. P. Merlinus, penia, Coccinus, Bichinus Dunozetus, Altopradus, Barbota, Tandutus, Zipæus Feremoſius Altaſerra, pax Iordanus, Gonzalez Tellez, Ioan. Deluca Card. Nicolaus Severolus, cujus lucubrationes pluribus tomis comprehenſæ prælo adornantur ab eruditiffimo F. Marcello. petrus Orthobonus pontificii juris oraculum, poſtea Alexander VIII. R. Pontifex.

Franc. pinſonius, Domatus Ioan. Baptiſta Thertius, Franciſcus Gonetus, Antonius Dadinus.

Philosophia.

Seculo 1mo. Athenodorus Tarſen. Stoicus, Xyſtus, pythagoras. Sotion. & Attalus Senecæ Magiſtri.

Platonici Iuniores, inter quos Philo. Iudæus. Annæus Cornutus Perſii Magiſter.

Potamon Alexandri Electricis ſectæ Parens. L: Annæus Seneca, Nicolaus Damascenus.

Alexan. Aegæus, Euphrates, Cheremon Stoic. Serapion.

Apollonius Tyane Philoſoph: & Magus.
plinius

Plinius Historiæ naturalis scriptor, semper
eruditus, non semper verax, optimis nuper
notis ab Harduino illustratus.

Seculo 2do. Plutarchus C. Mafonius Rufus.
Sextus Empyricus, Phavorinus Gallus, Epi-
tectus, Arianus.

Philosophia M. Aurel. Antonino Imperante,
Romæ maximè floruit.

Maximus Tyrius, Alcinous, Apulejus.
Agathobolus, Oenomaus, Faurus Beryti-
us Platonici.

Celsius Christianorum hostis Aristides Christ:
Apollonius, & Basilides Cæsaris Veri Magistri.

Carpocratiani Hæretici Platonem, & Ari-
stotelem adorabant.

Seculo 3tio Alexander Aphrodiceus, &
Ammonius Aristotel. interpretes.

Photinus, & Longinus, Amelius Appani-
ensis, & Edesius, Plotinus Platonis Sectator obscu-
rus, & Magnus Porphyrii Magister.

Olympius philosoph. & Magus.
Platonici plurimi Christianis, alii hoc ævo
magis accessere.

Aliis Patrum Aristoteles, aliis Plato hoc se-
culo Christianæ religioni opportunior videri cæpit.

Seculo 4to. Porphyrius dictus à veste, quâ u-
tebatur purpureâ; sed aliis ex Suida Malchus,
ex Vollaterrano Basilides appellatur. Ex Iudæo
Christianus, & tandem Apostata. *D. Hieronymus*
in Epist. ad Galat.

Maximus Ephesius, & Iamblicus Platonici,
& Pythagorei, Iuliani Cæsaris magistri. Themis-
tius Aristotelis interpres, Priscus Philosoph. &
Magus.

Iulianus Cæsar Nicumediæ à Maximo per-
versus, Christo deserto, Philosophiam, seu veriùs
Magiam adamavit.

Seculo 5to. Hypatia Theonis Geometræ fi-
lia.

lia Isidori Philosophi Uxor, Philosophiam, Mathematicam, & alias disciplinas Alexandriæ in frequenti auditorio professâ est, confluentibus undiq; discipulis laniata est in seditione populari 415.

Synesius Ethnicus philosoph: Hypaticæ auditor, postmodum Ptolemaidis Episcop., Claudianus Mamertus, Culuthus Thebanus.

Olympiodorus Aristotelis & platonis interpretes, Procli Lycii Magister.

Syrianus, quem Alexandriæ docentem Proclus Lycius audivit.

Seculo 6to. Proclus Lycius hostis Christianorum, Philosophus, & Mathem.

Boetius Aristotelis libros aliquos latinâ linguâ primus donat, & commentariis illustrat. Hinc apud Latinos magis inclarescit Aristoteles.

Martianus Capella Philosoph: & Philol: Ioan: Grammaticus, cognomento Philoponus, Simplicio, Phrygæ Aristotelis interpretes. Æneas Gazeus, Marinus Neapolitan Procli auditor, Damascius Stoicus platonis comment.

Zachar: Mytilin: E. Philosoph: nobilis.

Seculo 7mo, Liber de natura rerum scriptus ad Siburum Principem à S. Isidoro Hispalensis vitriatus est ab E. successore Theodicio.

Adelmann & Cleofridus Bedæ Magistri, Philosoph: & Theologi nobiles.

Hoc, & consequenti seculo Philosophia in sola Britannia visa est floruisse.

Seculo 8vo. Attuillus nobilissimi Reguli in Scotia filius, sed arcana Philosophiæ cognitione nobilior *Leslaus*.

Beda philosophiæ libros 4. scripsit. *Extant in tom: 2. oper.*

Alcuinus Flac: & Ioan: Scotus Bedæ discipuli, philosophiam in Academia parisiensi professi sunt, & inde in omnem ferè Europam propagata est.

Arabibus

Arabibus, five Mauris Hispaniam occupan-
tibus Alchimiz disciplina ad reliquos Europeos
transiit *Voss*:

seculo 9no. Claudius Scotus Bedæ discipu-
lus, Aluini Socius Alfredus Rex Anglorum o-
mni Doctrinarum genere excultissimus, qui diei,
noctisq; horas ita dividebat, ut octo primas in
lectione, scripture, & meditatione, octo sequen-
tes in Regni administratione, postremus denique
poneret in corporis cura, *Gualter*.

Michaël Psellus Leonis Imper. præceptor,
Ioan: Scotus Eriugena Philosoph: & Math:

Hincmarus E. remensis egregia dedit Regibus
Philosophiæ præcepta.

Nanno in aula Cæroli Simplicis Philosoph.
nobilis.

Seculo 10mo. Alphabarius Philosoph: & Med-
dic. Arabs: Gerebertus Philosoph: & Math. e-
gregius, postea sylvester II. Rom pontif.

Rasis dictus Almansor, seu Aluberte Arazi
Philosophorum & Medicorum sui temporis faci-
le princeps, genere Arabs, sed educatione Afri-
canus floret. Dicitur & historiam Hispaniam
scripsisse paschal: Gallus in vitis Medic.

seculo 11mo. Abolati abisceni, vulgò Avi-
cenna Medic: & Philoso: Arabs celeberrimus
obiit 1050. Dicitur natus patre Medico ejus æta-
tis nobilissimo in oppido Balac, fortasse Baldac,
hoc est Bagdati.

In fine hujus seculi dividuntur Peripatetici
in reales, & Nominales.

Michaël Psellus, alius à Leonis Sapientis
præceptore. floruit ab Isaaco Comneno
imperante, usq; ad Michælem Ducam, quem
erudit. De Psellis vidend: Allatius in Tract: de
his Historic: nodis explican: peructili.

Seculo 12mo. Averroes, five melius Aven-
rhoes Arabs Cordubensis Philosoph. & Medicus
T2
cujus

cujus Filii in aula Aenobardi aliquando vixere.
Baalardus Ab: Arhelardus Ab:

Michaël Anchialus patr: C. P. & philosophus nobilis 1172

Vix nata Scholastica Theologia sui amatorum & acius philosophiæ studium incitavit, illius ope ad progrediendum indigã.

Sæculo 13tio. Alfredus Theodorus Metochita, Kilvargius, petrus Hispanus, seu potius Lufitanus, qui postea Ioan XXI. pontifex Rom.

Alexander Hallens: B. Albertus Magn: Vincentius Bellovacens. Robertus Capito.

Hallensis, Albertus & S. Thom: præcipuè Aristotelem, quo Arabes contra nos abuti consueverant, Christianæ veritati servire docuerunt.

Michaël Scotus, Alex. de Villa Dei, Raymondus Lullus mirabilis artis inventor, sed plerumq; fallacis.

parisiis 1210. non Aristot: opera, sed falsò Aristoteli adscripta damnata & combusta sunt, ut Labbeus rectè monet.

Sæculo 14to Ioannes Dun Scotus sectæ celeberrimæ princeps moritur 1308.

Galterius Burlæus, Robertus Crucius Aegidius de Columna Godefridus Cornubiensis, Antonius Andreas, Ioannes Bassolis.

Franciscus Petrarcha moritur 1350. Marsilius de Inghen. primus academix Heldelbergensis rector obiit an: 1394.

Nicolaus Eymericus philosoph:

Iacobus Gvalterius scriptor alioquin eruditissimus perperam sæculo 13. Aegidium Columni-um alium putat à Romano.

Sæculo 15to, Petrus de Alliacro Card. Paulus Venet: Ioan: de Marliano, Ioan: Picus Mirand: Marsilius Ficinus, Bessarion: Card: Georgius Gemistius Pletho, Paulus Seucinas, Ioan: Fran: picus Mirand. Ioan: ex fratre nepos.

Bessa

Bessarion Card: & Marsillus Ficinus jam diu jacentem Platonis sectam erigere nisi sunt. sed conatu parum felici, semper enim à pluribus seculis doctrinæ, & Religioni summorum virorum judicio, aristoteles visus est opportunior.

Seculo 16to Niphas, Iacobus Olivarius, primus Cæsar Scaliger, Cardanus, Mantius Iustino-polit: Antonius Trombetta, Carpentarius, Penda-sius, Theophrastus Paracelsus novæ, suspectæq; sectæ parens, Iavellas, Bernardinus Telesius novarum opinionum inventor, quibus posteriori seculo visus est adhæsisse Campanella.

Petrus Ramus Aristotelis, & Catholicæ Religionis hostis, Ioannes Baptista Porta auctor magiæ naturalis.

Iacobus Zabarella patavinus.

Emanuel Goes author Collegii Conimbriensis. Franciscus Toletus Card. obiit 1596.

Seculo 17mo. Hurtad D. Mendoza, Oviedo, Rubius, Cartesius novæ sectæ parens, Cassendus, Baconus, Campanella, Masfrus Fromendus, Resti, Cabæus, Crassotius Montagna, Gallutius, Aldovrandus, Arriaga, Licetus, Aversa, Sfortia Pallavicinus Card. Robertus Boil, Silvester Maurus insignis Aristotelis Paraphrastes Alphonsus Borellus, Honoratus Faber.

Philosophia Cartesiana, & experimentalis multos numerant sectatores.

Academix ad Philosophiam experimentis promovendam in Italia, Galia, Anglia, Germania.

Robanius Sfondratus C. Iosephus de Agurre C. Ioan: Baptista Hamlenses, Francisc: Gonetius, Ioan: Baptista Prolomeus C. Silvester Maurus, Smiglecki, Młodzianowski, Morawski, &c alii plures.

MEDICINA

Seculo 1mo. Euphorbus Antonii frater, & Jubæ Mauritani Regis Medicus, Callius, & Scribonius Largus sub Tiberio.

Cornelius Celsus Latini Hippocratis nomine donatus

Menecrates Sectæ rationalis.

Valens, & Xenophon sub Claudio.

Pedacius Dioscorides Neronis tempore.

Thessalus sub Nerone Themisonis Sectam suam fecit.

Andromachus Theriacæ inventor Neronis Medicus, Crisnias, & Charmis Massilienses.

Evax rex Arabum, Seleucus Cyzicenus Stratoles Sidonius.

Seculo 2do Rufus Ephesius, Soranus Ephesius. Cælius Aurelianus Siccensis.

Hermogenes Hadriani Medicus, perperam à Mercuriali l. 1. Var: lect: Archigenes appellatur Sextus Empiricæ sectæ propagator, cui inale tribuitur liber de Medicina animalium Claud: Galenus Pergamenus inter 12. subtilissima ingenia à Cardano numeratur & 200. Voluminum Auctor Dogmaticæ sectæ propagator.

Julianus Alexandrin. sub Antoninis.

Seculo 3tio. Q. Serenus Sammonicus, cujus de medicina, & morborum remediis carmen superest, sub Severo, & Caracalla à quo in cæna est interemptus.

Serenus filius Gordianis, & Alexandro Mammeæ gratus. Hunc Gyraldus in Poëtarum historia cum patre confundit.

Naumachius Philargius Lycius naumachii auditor, qui Probo imperante floruit. Sextus African: Chronologus, & medicus, Theodorus priscianus.

Secu-

Seculo 4to. Zeno Cyprius, & philostorgius,
alius ab Historico.

Oribasius Iuliani Cæsaris medicus, qui suc-
cessorum Principum invidiâ exulare apud Barba-
ros iussus, ab iis ob egregia medicinæ experimen-
ta pro Deo quodammodo cultus est, teste Eu-
napiio Sardonio.

Aetius Amidenus sub Iuliano, & Valentiniano.

Alypius Antiochenus, Vegetius Auctor Mu-
lomedicinæ, Julius Aufonius poetæ pater, Theo-
philus Alexandrinus. Vindicianus, Theodorus pri-
scianus dictus alibi Octavianus Horatianus, Mar-
cellus Burdegalenfis.

Seculo 5to. Maugantius Genethliacus Angl.
Vortigerni. Regis Medic: in Britannia nobilis 470:
scripsisse de naturali magia testatur Siceus.

Gesius, petraeus, sub Zenone arte Medica
celebris.

Almaeon Medicus & Mathemat.

Rusticus Elpidius Theodorici Italiae Regis
medicus, qui & carminis gloria floruit.

Seculo 6to Dioscorus Alexandri Tralliani
pater.

Alexander Trallianus, qui Iustiniano impe-
rante, Therapeutica singularum corporis partium
scripsit.

Austregilda Gontrani Reg. Aurelianen. uxor,
moritura petiit, dâ marito, ut medicorum fauces, à
quibus, fanari non potuerat, juberet elidi, quod
plus quàm barbarè factum narrat Greg. Turon.

Theodor. Mauritiî Imper Medicus, & S. Gre-
gorio Mag. addictissimus.

Seculo 7mo Stephanus Alexandrinus Chymi-
cus, Quamvis in Europa, Medicina jaceret, ali-
quo in pretio fuisse apud Arabes suspicari licet,
cum hi sequenti seculo eam instaurandam susce-
perint.

Seculo 8vo. Egidius Atheniensis. Medic. &

Philos. nobilis, D. Benedicti sectator egregius. Arabes in Academ. Balbaricensi utilem Medicinæ instaurandæ dant operam.

Ioan. Serapionis filius inter Medicos celebratur. *Gualter in Tab. Chronog. transfert ad seculum II. cum Genebrardo.*

Seculo 9no Mirum est post Carolum Magni qui facultates omnes, vel exules revocavit, vel jacentes erexit, nullum inter Medicos celebrari.

Usitatissimâ hoc seculo medendi rationemuisse per balnea suspicamur ex his, quæ sæculi scriptores prodidere.

Seculo 10mo. Eutychius Egyptius Batrici filius ex medico Patriarcha Alexandr. 933.

Babylone ad Tigrim, hoc est Bagdati, sive Baldaci, ut Petrarchæ dicitur seculo inclinante, medicina præsertim excoli cæpit. Babylon siquidem ad Euphratem testibus Strabone, & Plinio, ante Augusti tempora jam interierat.

Rasis Magnum medicinæ columnen eodem ferè tempore floruit; cum docentem Avicenna adolescens audivit.

Seculo 11mo. Isac Benimiram, Jonas Condubensis, Medici apud Hebræos nobiles.

Constantinus Afer Casini Monachus Mathem. & Medic. egregius.

Aboali Avinscenni vulgò Avicenna, cui plurimum medicina debet. *Hinc omnino ignari temporum apparent, qui eum Averroi aequalem, & æmulum fingunt.*

Ioannes de Mediolano, cui tribuitur scholæ Salernitanæ carmen Leoninum.

Seculo 12mo Ioanna filia Mesuah, sive ut latinè dicimus, Ioann: Mesuch; *Hic à Bzovio anno 1198. perperam confunditur cum S. Ioan: Damasceno, qui seculo octavo floruit. Tanti cum superioribus seculis Medici fecere, ut Medicorum Evangelistam apellarent.*

Rabbi

Rabbi Moyſes filius Maimondus.

Averroes non minus inter medicos, quàm inter Philoſophos nobilis, quare ab aliquibus dictus *est ſtimulus Medicorum.*

Bartholomæus Salivarius, Alpharabius 1200.

S. Hildegardis Virgo librum de medicinâ reliquit. *Richer Monach.*

Seculo 13tio. Hugo de Arato, Demetrius Pappomenus, Nicolaus Myreſpus aliquod inter Medicos nomén tulere. Rigordus Philippi Auguſtini Regis Galliarum Medicus.

Ioann: de S. Æludio Theolog. familia S. Franciſci, & arte medendi nobilis.

Ioannes XXI. P. R. cujus opus eſt liber Medicis notis; *Theſaurus pauperum.*

Cæterum quæ ſuperiore ſeculo viſa erat aſurgere, hæc iterum ſeculo cecidit ars medendi.

Addam hæc hic, quoniam locus patitur nobiles ævi incerti Medicos.

Paulus Aegineta, Agapius Alexandr. Stephanus Athenienſis.

Seculo 14to. Simon Berdonus, Marcus Beneventanus, Thomas de Galbo Bonominus Permunenſis, Ioannes Garſenus, Thadæus Florentinus, Ioannes Baſſolis Theologus, & Medicus.

Petrus de Apono cognomento Conciliator, hic ab ægrotante Honorio IV. Romano Pontif. vocatus, centum in dies florenos exegit, poſt recuperatam valetudinem mille donatus eſt.

Ab hoc ſeculo ad noſtra tempora medicina magnis aucta eſt incrementis.

Seculo 15to. paulus Venetus, Hugo Senenſis cognomento de Benciis, Marſilius Ficinus, cujus aureus libellus de *Triplici vita* jure laudatur.

Hieronymus à S. Fide ex Iudæo Chriſtianus pseudo-Pontificis petri de Luna medicus.

Iacobus Foroliviensis Abioſius & Medius, & Mathematicus, Rabbi Abraham Zacut. Senior.

T 5 Clementius

Clementius Clementinus amerinus suo ævo
apud Italos celebris.

Ludovicus Scarampus ex Meddino E. Florent.
& Pontificii exercitus Ductor egregius, & Card.
Raynaldo.

Seculo 16to Ioannes Fernelius, Oliverius,
Fracustorius, Rondeletius, Argenterius, Fallopius,
Vessalius, Gasnerus, Capivaccius.

Theophrastus Paracelsus omiffâ consvetâ me-
dendi ratione, novam professus est Chymicam,
qua cum aliis secula polliceretur, ipse ætatis an-
no 48. interiit magnus ne an medicus.

Incisio corporum hoc, sequenti seculo tra-
ctatu feliciter multa, & medicos, & Philosophos do-
cuit.

Seculo 17mo Daniel Senertius, Riverius,
Mercurialis, Harvæus, Riolani duo, Varlesius, Mer-
cotus Bartholinus, Pater & filius, Ianfortes,
Thomas Villis

Harvæus asserta in humano corpore sangvi-
nis circulatione, magnum medicis lumen attulit.

Transfusio sanguinis ad vires reparandas in-
feliciter in Gallia, & Italia tentata est.

Dogmatica secta novis inventis, ita profecit,
ut immutata aliquantum videatur.

Petrus Silvius, Paulus Zachias, Marcellus Mapighius,
Ioann. Hieronymus Sbaralea.

MATHEMATICA.

Seculo 1mo. Strabo Amasensus Geograph.
Strato, item, Amasenus & Geograph. ut aliquibus
placet, sed mihi verosimilius est eundem esse-
cum Strabone, geminosque ex uno factos librario-
rum mendo.

Trasyllus Marinus Turius, Higinus, Mela,
Proculus Senior.

Anore-

Andromacus Cretenfis primus edit Theoricæ Planet, sub Vefpafiano.

Tiberii Cæfaris ediçto, Mathematici, hoc eſt damnatæ Aſtologiæ Profeſſores, urbe pulſi.

Seculo 2do. Menelaüs, Dyonifiſius Halicarnaſſ. alius ab Hiſtorico. Phlegon Trallianus, Hadriani Libertus.

Diophantus Alexandrinus Algebræ inventor, ut Regiomontanus rectè monet; quàmvis alii Arabi Gebro nobile inventum tribuere malint.

Claud. Ptolomeus Aſtronomiam, & Geographiam feliciter excoluit, ideoque & Aſtronomorum, & Geographorum Princeps ſemper eſt habitus.

Seculo 3tio Cenſorinus ſcripto de die natali, locum inter Mathematicos. obtinuit.

Alexander Aphrodis librum de muſica emiſit.

Porphyrus ſub Aureliano, & probo, muſicum opus, & Iſagogen rerum Aſtronom: dedit.

Anatolius Laodiceſis Ep. de numeris ſcripſit 283.

Seculo 4to. Gervafius Tilberienſis Anglus Geographus. Rabi Adda auctor Calend. Hebraici Aetius Amydenus medicus, & Mathematicus. Abiſelda Syrus, Diodorus Monachus, & E. Tarſenſis, Eutocius Aſcalonita, Iulius Firmicius.

Theon Alexandrinus Geometra Hypatiæ Pater.

ruffus Aviennus, Pappus Alexandr: Pano-
dorus Euſebii in Chronologia emendator.

Seculo 5to. Diocles, cujus ſuperſunt Harmonica, hic à Raynaundo locatur, ſed verè ejus ætas incerta eſt.

S. Cyrill: Alexandr: S. proſper Aquit: ſcripſere de Cyclo.

Viſtor Aquit: auctor novi Cycli.

Urbinius ſcript: de machinis celebris. Geminus Rhodius, & Philo: Thyaneus Geometræ.
Ambroſius

Ambrosius Merlin, alius à Caledonio Vates
Anglor: & Mathem.

Almæon Mathem: & Medicus.

Thius circa annum à Christo 300.

Seculo 6to. proclus Lycius Philosoph: &
Mathem: Bòetius, Hero Senior Mechanic, Mar-
tian. Capella, Marinus Neapolit, Dionysius, E-
xiguus Chronol, Athemius Mechan, Priscianus
Grammat: edito de Ponderibus, & mensuris li-
bello Mathematicis accensetur. S. Victor Ca-
puanus scripsit de Cyclo paschali, Stephanus By-
zant: de Urbibus. Hujus Epitomen concinnavit Her-
molaus Grammaticus. *Svidas.*

Heliodor: Larissæus Geograph:

Maurit: Imperator Tactica scripsit.

Seculo 7mo. S. Gregorius Magn: Clericos
in musicis erudiit, Ab eo cantus, quo in sacris
præcipuè utimur, nomen invenit, quàmvis eò
fortasse prius usus fuerit D. Ambrosius

s. Isidorus Hispalen: Arithmeticam, & Astro-
logiam in libris Originum attingit

s. Maximus Monachus, & Martyr scripsit
de Cyclo, & alia sub Heraclio.

Hero junior pariter sub Heraclio, ejus opus
certum, & dignius Belopaica, alia suspecta.

Seculo 8vo. Heddus Monach: cognomen-
to Stephanus Musicus insignis teste Beda.

Beda Ven: Syderum etiam scientiâ claruit.

Hemoaldus, cognomento Providus Bedæ
familiaris.

Flaccus Albinus Astrolog: Bedæ discipulus.

Iacebant hoc ævo apud Europæos Ma-
thematicæ disciplinæ, quibus interim erigendis
in Arabia Arabes operam dabant.

Seculo 9no. Carolus M: Abbati: Rex Persa-
rum, Alfredus Angliæ, Maximones Calipha
Babylon, cujus jussu Almagestum Ptolomæi ara-
bicè redditum, Leo filius Basilii Macedonis
astrorum scientiam adamarunt. Dun:

Dungallus reclusus, Wandelbert. Diacon :
Notgerus Music. Barlaamus Monach. Al-
gebra clarus, Ioan: Scotus Eriugena, Geber, Hug-
bra clarus Musicus, Albategnius, Massala, Albu-
masar, Altraganus, seu Alferganus.

Seculo 10mo. Gerebertus postea Sylvestr:
II. Pont: Max: quem apud rudes, & inimicos
magicarum artium suspectum fecit Mathesis.

Alpharabius Philosoph: & Astronom: ce-
lebris 980.

Anonymus Auctor horti Geographici cir-
ca annum 1000.

Hilpericus Monachus S. Galli scripsit tra-
ctatum de computo Ecclesiæ, quem editioni pa-
ratum servat eruditissimus Mavillonius. Oudin.

Seculo 11mo. Constantinus Porphyogenitus.
Otpernus Cantuar. Hermanus Contract: Abo-
massus, Serapion, Gvido Aretin: Musicarum no-
tarum inventor Monach: mox Cardin. Alha-
sen Arabs: Franco Scholasticus, Constantin:
Aser Casini Monach: Pandulph: Campanus,
Gvillem: Ab: Musicus, & Astrolog.

Erardus Monach: Ben: Musa Arabs:

Novæ tabulæ Astrologicæ à Persis vulgatæ
Musicæ felicissimum seculum.

Seculo 12mo. Rab: Abraham Adelardus,
sive Athelard: Daniel Morleus, Abraham Ben:
Ezra, Alpetragius, Almæon Almanorius, Ro-
bert: Lincolnensis, Humenus Ægyptius, Cle-
mens Langtoniens. Benchore, Omar Tiberia-
dis Astrol:

Averroës, Alderius vulgò Geograph: Nu-
biens. Abitelda Geograph: Arabs, & princeps
Syriæ.

Campanus Novarien: præter quem eum
Vossio alium inter Mathematicos, sive hoc, sive
alio sæculo Campanum non agnosco.

Seculo 13tio Iordanus Nemorarius Hali
Filius

Filius Alben Regalis, Ioan: de Sacrobosco, Alexander de Villa Dei, Iacobus Alkindus, Alphons: X. R. Castellæ, Vittellio, Rogerius Baconus, Gvido Donatus.

Albuassin, sive Alboazen, Henric: Baten, Rab: Isaacus Hazan, qui in Tabulis Alphonsin: conficiendis defudavit *Astr.*

Ioan: Murfia Murficum Aretini Gvidonis inventum 300. circiter post annis perfecit. Ptolomæi magna constructio latinè vertitur 1230.

Tabulæ ab Alphonso Rege Alphonsinæ dictæ 200000. num: sumptu a pluribus elaboratæ 1270.

Seculo 14to. Thebit Arabs primus in *Astronomia* motum trepidationis notavit.

Profacius Iudæus, Petrus de Apono, Ismael Abisfelde, Rab Levi, Gerardus Greconensis, Ioannis Cantuar: Barlaam: Monachus Galaber, Ioannes Eligerus, Marcus Beneventanus, Ioannes de Saxonia, Ioannes de Lineriis Henricus de Hassia, Isaacus Argyrus Monach: scriptis inclutus.

Barbaris numerorum notis 1.2.3. &c. per Arabes, vel Indos inventis hoc seculo uti cæpit Italia.

Maximus Planudes Diophanti *Arithmeticam* commentariis illustravit.

Seculo 15to. Ulugh: Beigh: Tamerlanis Nepos.

Gazilus Raguseus, Petrus de Alliaco, Regiomontanus, Purbachius, Ioannes Blanchinus, Leo Baptista, Albertus, Dominicus Maria Bononienfis Copernici præceptor, Nicolaus de Cusa Card. Paulus de Middelburgo.

Nicolaus Sophianus Geograph.

Abraham Zacuti Math. & Medicus.

Copernicus, qui jam pridem sepulta *Astronomiæ* sectam revocavit ad vitam. Eam nimi-

rum, quæ solem in mundi centro statuit, ut sacris literis repugnantem Romæ damnatam.

Seculo 16to Mischius Wernerus, Lindauth, Butco Stoeslerus, Ioachimus, Iustinus, Renzovius, Fircæus, Gauricus, Gemma Frisius, Schoonus, Munsterus, Pitatus, Maurolicus, Giralduus, Wadestlinus, Sixtus ab Heminga, Tycho, Brahe, Galeranus, Nonius Comandinus, Ramus, Petrus Appianus, Ortellus, Gvillelmus, Lantgravius, Aloysius, Lilius, Scaliger.

Ut in Ptolomæo Copernicus, ita in hoc Tycho plura correxit. Hinc tertia, & media inter ptolemaicam, & Copernicanam Astronomorum secta enata est, quam Tychonianam appellant.

Seculo 17mo. Clavius, Vieta. Stevinus, Lydius, Inellius, Hadrianus Rom 1615. Langius.

Neperus, Goclenius, Lucas Valerius, Baranzanus, Munginus, Pitiscus, Longomontanus, Galilæus, Blancanus, Gassendus Kepplerus, Argolus, Lansbergius, Griembergerus, Hevellius, Metius, Guldinus, Merfenius, Cavalerius, Scheinerus, Chæraldus Claramontius Bettinus Gregorius à S. Vincentio, Pétavius Zucchius.

post inventum Thelescopium ingentes Astronomia progressus habuit.

Anglorum, Gallorum, Batavorum navigationes Geographiæ emendandæ plurimum contulerunt.

Mathematicorum Academia Parisiis à Ludovico Magno instituta.

Bullialdus Blasius Paschalis Tyrrhus Maria Gabrielli, Dominicus Gulielmus. Gabrielli meridianam lineam in Senensi Lycæo concinnari ad usum feliciorum reddidit auxitque.

Natura proportionum Mathematicorum ad meliorem intelligentiam, & usum redacta.

HISTO-

HISTORIA ET CHRONOLOGIA.

Seculo 1mo. Trogus Pompeius Narbonensis, cujus Epitomen habemus à Iustino.

Titus Livius Patavinus, cujus Historiæ Romæ libri 35. tantum supersunt ex 122. quos ut minimum scripsit. Qui Bizantii deperditos reperiri tradunt, proculdubio nugantur.

Dionysius Halicarnass. Valerius Maximus, Luc. Feneſtella, Vellejus Paterculus, Q. Curtius, Cremutius Codrus.

Ioseph, & Iustus Hebræi sub Vespasiano: Achaïæ Presbyteri S. andrææ Apostoli mortem scripsere.

Abdias Babylonis ad Tigrim, hoc est Bagdati Epif. nam testibus Strabone, & Plinio, Babylon ad Euphratem, hoc ævo jam interierant. Huius Historia, vel supposititia, vel corrupta.

Seculo 2do. Tacitus, Suetonius Tranquillus, Arianus, Solinus Aelius Phlegon, Lucius, Florus, Appianus Alexandrinus, Iustinus sub Antonino, Diogenes Laertius, Aelianus, Pausanias.

Aildegastus Vates Francorum vitam Sunonis Regis, ut aliqui nullo antiquitatis teste scribunt, literis consignavit.

Hegesippus Senior primus Ecclesiasticæ Historiæ scriptor. *Iuniorem Hegesippum quare seculo 10.*

Iustinum Trogi Epitomatorem Antonino imperante floruisse cum Vossio puto, quàmvis aliter visum sit Scioppio, qui tamen eum probæ latinitatis auctorem agnoscit.

Seculo 3tio. Marius Maximus, Dio Cassius, Nicæus, Herodianus, Lollius Urbicus, Cordus, Enclopius, Aelius, Sabinus, Volcatius Terentianus, Curtius Fortunatianus.

Iulius Africanus, D. Pontius Diaconus, & Aurelius

Aurelius ejusdem Socius, Historici Ecclesiastici.
Anthero Rom: Pontifici plurimum habet Ecclesiastica Historia, cum per Notarios res Martyrum impensius scribi iusserit. Successere Notariis, qui nunc Pronotarii Apostolic. appellantur.

Seculo 4to. **Asclepiodotus**, **Claudius Eusthenius**. **Ælius**, **Spartianus**, **Vulcatius**, **Galicanus**, **Trebellius Pollio**, **Iul. Capitolinus**, **Ælius Lampridius**, **Flav. Vopiscus**, **Sextus Aurel. Hist.** Augustæ Scriptores.

Lactantius Firmianus mortes Ecclesiæ persecutorum libro peculiari descripsit.

Ammianus Marcellinus sub **Gratiano**, **Eusebius Cæsariensis**, **Parmenianus** Donatista inendax, **Evagrius Antiochenus** E. S. **Dorotheus**.

Tyria, à quo tamen scripta non est Synopsis de vita, & morte Apostolorum mendaciis referta, **Idacius Clarus**, **Flavius Dexter**. S. **Amphilochio** falso tribuitur vita S. **Basilii Magni**.

Seculo 5to. **Marcus Gazens**: **Diac. Eunapius** **Sardian**: S. **Hieronymus Zozim**: Christianorum hostis, **Sever**: **Sulpitius**, **Palladius Galata** E. **Helena**: **polit**: **Paulus Orosius**, **Rufini**: **Aquilens**: **philostorg**. **Gildas albanic**: anno 512. **Possidius Calamens**: E. **Socrati**: & **Sozomenus**, s. **prosper Aquitan**. **Theodoret**, **Diadoc. E.**, **paulin**: **petricord**, **Constantin**. **Lugdunens**, S. **Victor Vitens**, **Julian**: **Pomer**, **Gennad**: **Maffiliens**: **Basil**. **Gillix**.

Heliodor: **trica** E, **Historiæ**, seu verius **fabulæ** **Æthiopica** scriptor, sub **Theodosio M.** & filiis.

Seculo 6to. **Laurént**: **Mellissus** E., **Cagtoz**. **Monach**, **Scotus**, **Iornand**. **Geth. E.**, **Liberat**. **Diac** **Procop. Gazæus**, **Victor Tonnens**, **Gildas Badonic**, **Leont**. **Byzantin**, **M. aur. Cassiodor**, **Melchic Avellon**, **Agathias**, **Marius Lausan. E.**, **Eusthatus**. **presbyter**, **Ioan. Biclariens**, S. **Gregr. Turonen**, **Evagr**. **Scholast**.

Datus Mediolan perperam **Chronolog**. habetur

tur, cum Chronicon illi assignatum, suppositum omnino appareat.

Marcellin. Comes, & Achill. Tattius hic plerumque notantur, sed ævi sunt incerti.

Seculo 7mo. S. Gregorius Magn. Paulus Emeritens, Theophilact. Simocata, Faust. Monac. Leont. in Cypro E.

Maxim: Cæsaraugust. cujus exstant libri de ge-
fis Gothor: in Hispan.

Ioannes Moschus auctor præti spirit.
auctor Anonym. Chronici Alexandrini. Paulus
Diac. Neapo: S. Isidor Hispal.

Secundus cognomento Servus Dei scripsit de
rebus Longobardorum.

Ionas Bobiem. Ab.

Nennus Galfrid. Card.

Audoneus E.

Seculo 8vo. Theophanes Byzantin., Adamnanus
seu Adamann. Scotus.

Ven: Beda Anglorum scripsit Historiam, &
Martyrolog: sed supposititium est, quod inter ejus
opera circumfertur, geminum edidere non ita
pridem pp. Bollandi continuatores in Tom. 2.
Martii.

Hebdius cognomento Stephanus.

S. Marcellin: presbiter, Isidor. Pacens. E.

Gregorius Amarrolus Tarasii Patriarchæ
Syncellus.

Paul: Diac: Varrefridi fil.

Seculo 9no. Carolus Magnus de Historia
optimè meritis subjectarum sibi gentium res ge-
stas, nondum literis consignatis, diligenter scri-
bi mandavit Krantzius.

Ahyto E Gildas Sarchorensis, Tilpinnus, vul-
gò Turpinus fabulator potius, quàm historicus;
Theophanes Ab: Nicephorus Patriarcha C.P. The-
ganus, Eginhardus, Anastasius Bibliothec: Nithar-
dus Caroli M. Nepos, Hildrinus Ab: Fercul-
phus

phus Monach. Rabanus Maudus, Lupus Serva-
cus Ab Wandelbertus, Florus Magister, Valafri-
dus Strabo; Io. Diaconus, Ufuardus, Ado Vien-
nen. Petrus Siculus, malè à Baronio Lucas ap-
pellatus, Nicetas David Herempertus.

Seculo 10mo. Rhegino Ab. Constantinus
Porphyrogenitus, Bertharius Spesbyter, Odo Mo-
nacus S. Medardi; S. Odo Cluniac.

Bernerus Monachus, Luitprandus E. Flo-
doardus remensis, Joannes Affer.

Rotgerus Monachus, Witichindus Corbe-
jensis, Occo Friso, Rosuveita Virgo; Notgerus
Leodiens. Dudo S. Quintini Decanus, Hegesip-
pus Iunior, vel in fine hujus; vel sub initium
sequentis seculi.

Historia hoc tempore facta est mendosior;
quia fabulosæ Historiæ apud Gallos & Hispanos
inclaruere. Huët.

Seculo 11mo. Abbo Floriac. Ab. Almoius
& Floriac.

Harigerus Ab. Megenfridus, Osbernus Can-
tuar. Dichmarus, Ademarus, Monach. Baldri-
cus Dolensis E. Odorannus, Glaber, Anselmus
Leodiensis, Hermanus Contract. S. Odilo Ab. Dro-
go E. Vibertus Tullensis, Benno Card. men-
dax, Georgius Cédrenus, Joannes Curopalates;
Lambertus Schafnaburgensis; Adam Bremenfis
Bruno Ab.

Marianus Scot. Xiphilinus; Paulus Benrie-
densis; Gaufredus à Malaterra, Gvillelmus apu-
gelus, Bertholdus Constantiens. Othlonus, Indul-
ficus Ab. Lupus Prothospata.

Seculo 12do. Osbertus Cantuar. qui perpe-
ram cum Osberno confunditur. Leo Ostiens.
Card. Baldricus Noviodun. Alfredus Beverlacen-
sis, Sigerbertus, Turgottus, Florentius, Vigornien-
sis, Zonaras; Pandulphus Pisanus Card. Mosmas-
sariensis; Anna Comnena, Fulco Beneventan.

Albertus Aquensis, Fulcherius, Eadmerus, Dominizo Hermannus ab. Tornacensis. Gvilelm. Malmesburiensis, Baldricus Dolensis, anselmus Gemblacensis, Henricus Huntidonensis, Constantinus Manasses, Helmoldus, Michâel Glycas, Jo-an. Cinnamus, Joannes Saresberienfis, Radevicius, Ottho Morena, Peftrus Comestor, Godefridus Viterbienfis, Gvilelm. Tyrius, Gvilelmus Litle.

Seculo 13tio. Paxo Gram. Nicetas Choniates, Helinandus, Guntherius, Rogerius de Hoveden.

Rigardus, Colmannus sapiens, Rodolphus Coggestal, arnoldus Lubecensis, Cæsarius Heisterbacensis, Abb. Urspergensis, Rodericus Ximenius, Lucas Tudensis, Jacobus de Vitriaco Card. Matthæus Paris, Albertus Germanus Ioannes de Columna auctor Matris Historiar., Cantipratanus, Brocardus, Georg. Logotheta, Martinus Polonus, Gvilelm. de Nangis.

Provinciales in Gallia fictas hoc ævo historici scribendo delectant, & nocent; quia verè Historici peccare docentes.

Seculo 14to. Mathæus Westmonasteriensis, Nicolaus Trivetus Simeon Metaphrastes, *Vide allat in opusc. de Simeonibus.*

Bernardus Gvido, Henricus stero, Siffridus, Ederard. altahens., Ludolphus Carthus: Nicephorus Callisti mendax, Theodorus anagnostes, Nicephor. Gregoras, Pachymeres, Radulphus Baldaccus Volumnus Abb., Ptolomæus Lucensis, Joannes Mathæus, Philippus Villanii, Ranulphus Hygden, Radulphus Martian, Albertus Argentinas, B. Raymundus Capuanus, Henricus Rnygton, aito armenus.

Seculo 15to. Froisartus, Theodorus Niemroggius, Georgius phranza, Ioan. Brando, Petrus Duisburg, Leonardus Brunus, vulgò aretinus

nus, quem Joan. Rou cum Aretino Satyrico Pō:
sta malē confundit.

Longinus, Uvalsinghamius, Uvernerus, Vest-
phalus, palmerii duo, Valla, Joan. Antomus,
Campanus, Blonda, s. Antoninus, Platina, Æ-
neas Sylvius, Gobelinus Persona, Monstreletus,
Trapezuntinus.

Fulgofus Corius, Ambrosius Camaldulensis,
Wimpelingius, Bonfinius, Annus Viterb., cujus
Berofus Commentitius habetur, Laonicus Chal-
lyconcas Gaguinus.

Seculo 16to. Sabellicus, Jac: Philip: Bergo-
mas, Coplenucius, Comineus Leander, Alber-
tus, Naumerus, petrus Crinitus, Simonetta,
Guicciardinus, Langius, Rivallius, Joannes Ma-
gnus, Olaus Magnus, Krantius, Vollaterranus Po-
lydor, Virgilius, paulus Æmil., Bøethius, Aven-
tinus, Trithemius, panvinus, Dubravius, Lazi-
us, Fazellus, Bombus, Card., Jovius, Crome-
rus, Ferdinandus de Castella, Morales, Surita,
Folietta, Flamma, Lippomanus Card. Surius,
Sigonius, Leslæus, Sanderus, Belforestus, Ge-
nebrardus, Oforius, Buchananus, Ciacconius,
Florim. Remundus, Petrus Opmeerus.

seculo 17mo. Cæsar Baronius Card., Mas-
sejus, Mariana, Orlandinus, Vinandus Pighius,
Thuanus, Sacchinus, Ayla, Gratianus, Rosu-
cydus, paruta, Bzovius, Boverius, Bentivolus
Card., Famianus Strada, Capriata, Turtura, Gro-
tius, Gramontius, Bollandus, Lusinianns, Ug-
hellus, Samarthani fratres, Alphordus, Labar-
dæus, Baptista Nanus, Sfortia pallavic: Card.

Raynaldus, Labbe, Gallutius, Dondinus,
Campellus, Henschenius Lecoirt, Oldoinus. Da-
niel, Bartolus.

Carol: Cochinus, Sylvius, Thilemontius, Bel-
loyacus, Henricus, Aadrrianus, Valemon, Fran. Ma-
ria Florentinus, Henricus Norisius C. Ludovicus
Thoma

Thomafinus, Anton: Patrifius Eman. Schelftratus

RHETORICA ORATORIA, POESIS.

Seculo 1mo L. Annæus Seneca Pater, Cæcilius Collantianus religione Judæus, M: Antonius Liberalis, Statius Surculus, sive Urfulus, quem aliqui cum statio pœta confundunt, Fabius Quintilianus, Rhetores.

Messala Corvinus, Asinius Gallus, Q. Haterius, Votienus, Montanus, Domitius Afer. Oratores.

Philistion Mimographus, Ovidius, Phædrus, Persius, Juvenalis, Silius Italicus, P. Statius Papinius Salejus Bassus, Lucanus, Petronius Arbitrator, Valerius Flaccus, Martialis, Pœtæ.

Hierotheus primus Pœta Christianus excelluit pangendis sacris hymnis.

Seculo 2do Dio Prusæus, Dio Chrysostomus, Aphthonius, Fronto, Cornelius, sive Priscus philosophiæ simul, & dicendi præceptor, M. Antonino Imperatori carus, Rhetores.

Plinius Junior ex senioris Sorore natus, Pannetius Cretensis, Oratores.

Terentianus Maurus, Mesomedes, Palladius Rutilius Senior, Lucius Valerius Pudens 13. annor: puer in Agone Capitolino victor, pœtæ.

Eloquentia, qua in liberis populis semper maxime valuit, Cæsaribus rerum potentibus Romanis à rostris, & à foro penè repulsa languet.

Seculo 3tio. Fugamus, Porphyrius, qui & philosophus, Eumenius, Rhetores.

Tatianus Rhetor, & Orator Christianus, S. Justinus Martyr discipulus magno cum plausu in prima ætate Oratoriam docuit, Eusebio teste

sed

sed postea errorum Magister factus est Enkratitarum Parens.

Numeriano Imperat: posita est statua in Bibliotheca Palatina cum inscriptione. *D. Numeriano Oratori potentissimo. Vopiscus.*

Oppianus Cilix Halicutic. Scriptor, Nemesianus Olympius, qui de venatione scripsit. Poëta.

Philippus Imperator ad cōducendam Poëtarum licentiam nomina eorum delet ex albo professorum 248.

Seculo 4to. Minervius Burdigal, Gennadius, Musonius, Homerus, Libanius, Marius Victorinus. Nazarius, S. Augustinus, Rhetores.

Eunomia Virgo Christiana eloquentiæ laude par patri Nazario. *Euseb.*

Prohæresius, Julianus Imperator, SS. Gregorius Nazianzenus, Basilii, Gregorius Nyssenus, Hilarius pictav. Heronymus, Ambrosius, Oratores.

Trifillius Juvencus presbyter, S. Gregorius Nazianzenus, S. Paulinus Nolanus, Festus Avienus, Symposius Celsus, palladius, Rutilius Iunus. S. Damasus poëta.

Poësis & eloquentia, qua priore seculo jacuerant, visa sunt reflorescere.

Seculo 5to. Symmach., Aufon. Gallus, Synesius, Sylvius Bonus Aufonii æmulus.

Cl. Marius Victor, Godelbert., Sidon. Apollinar, S. Hilar. Arel. Rhet. & Orat.

Eloquentia qua superiore seculo silere in forogaperat, hoc maximè tonat in Templis.

Prudentius, Proba Falconia, Synes., Aufon., Rufin., Florid., Dracont. presb., Claudian. Rutil. Gallican., Sylv. Bonus, Cyrus Panoplitæ, Rustici. Elpid. Theodorici Medic., Poëta.

Claudian. dictus est ab Imperatoribus Theodosio, & Honorio, qui statuem illi posuere. *Pregloriosiss. Poëtarum.*

Seculo 6to. Boëtti Poësi nihil illustrius habuit

buit hoc ævum. Laudatur & Helpis ejus uxor
pœtria nobilis M. Aurel. Cassiodor. Rhetor.

Marinus Neapol. Magistri Procli. vitā solu-
tā, & victa oratione descripsit.

Theletin. Ælius, Arator, Alcinus, Avitus
Melchicus Avellon: Merlin. Caledonius Britan-
norum Vates, S. Venant. Fortunat. E. Pictav.
pœtæ.

Cosrôdes II. Persarum R. Græcos scriptores.
& Pœtas persicè vertit. Agathias 540.

Seculo 7mo. S. Columban. Ab Oniens: E.,
S. Eugenius Toletan. junior Greg. pifid. pœtæ.

Hoc seculo Eloquentia omnino defecisse
in Italia visa est.

Pœsis verò apud Arabes hujus artis aman-
tissimos maximè floruit; quare aliqui inter eos
Caliphæ carminum gloria inclaruere. Ex erudi-
tissimo Huetio in Dissert. de Pictis Hist.

Alcoranum mahometes rhythmicis versibus
condidit, ut imperitæ multitudini gratius acci-
deret, si vera prodit. *Gemmarard.*

Seculo 8vo. S. Adelmus, & Iglacus Rhet-
& pœta. ratuvimus, Cudbert., Magefcus, Mor-
dacus Scotus. Pœtæ.

In Bedæ celebri Epitaphio, si hoc ævo
scriptum est. *Hæc sunt in fossa Bedæ Venerabilis ossa;*
Rhythmi carminis initium agnoscimus.

Carolus M. Hadriani I. Pontificis sepulchrum
carminibus decoravit.

Hymnos cum laude scripsere Paulus Dia-
conus Warnefridi f. & S. Cosmas Hierosolym.
Majumæ E.

Rabanus Maurus, & Hilduinus ad IX. Ro-
bert. R. Galliæ, S. Odilo, & B. Petrus Dami-
ani ad XI. seculum ex X. revocentur.

Seculo 9no. Epitaphium Bonifacio IV scri-
ptum sub Gregorio IV. docet jam tunc Rhy-
tmica carmina placuisse. *Videatur Papebroch in*
Propylæo Theo.

Theodulphus E. Aurelian. donatus est à Ludovico pio libertatē, & infulis pœsis præcipuè merito, si vera sunt, quæ aliqui scribunt.

Vandelbertus, cujus est metricum Martyrolog: Bedæ falsò adscriptum.

Hugbaldus Monachus scripsit in laudem Calviti carmina 300. quorum omnia verba incipiebant à lit: C.

Brifstanus Croylandensis, Heiricius, Milo, Salomon E. Abb: pœtæ.

Seculo romo. Rabanus Maurus, Hilduinus Ab. Orat. & pœtæ.

Leo V. cognomento Sapiens Imper: & Orat. Constantinus Porphyrog. pœta.

S. Odo Cluniacensis Abbas, & Rosuvita, seu Rosuvinta Sanctimonialis pœsim adamarunt. B. petr. Damiani à Musis non abhorruit.

Symeon junior scripsit hymnos.

In Italia nullus est habitus, vel Oratoris, vel Pœta nomini par teste Sigonio.

Herigerus Ab: Laubienfis Pœta.

Robertus Gall. R. Hermannus Contractus, S. Odilo Ab. Clun. scribendis Hymnis claruere.

Robertus tribuitur sequentia quâ utitur Ecclesia, *Veni Sancte Spiritus.*

Seculo 11mo. Michaël VII. Imperator Græcus musarum plus æquo amator, Gvillelmus Apulus Pœta Historicus.

Villeramus Ab. soluta & vincita numeris oratione Cantic. illustravit.

Alphanus E. Salernitan. Orat & Pœta.

In numo Victoris II. Pontif. manus è nube clayem D. petro porrigit, cum lemmate, *tu pro me navem liquisti, suscipe clavem.*

Quare hoc saltem seculo nati Latini Rhythmi.

R. secom - Bem - Ghebirol. Hispan. Rhythmorum apud Hebræos carminum auctor.

Seculo 12mo. Galiredus Rhetor, & Pòeta.
Baldricus, Guntherus, Joannes Tzetzes,
Gotfridus Vinton. Gvilelm. Cestrensis, Rupertus
Tuitiens. Ab. petrus Pictaviens. Josephus
Iscanus, Marbadus E. pòeta

Hildebertus E. Pòeta & Orator.

Leo ob excellentiam in pangendis carminibus
Rhythmicis antea inventis, nomen illis fecit.
Papebroch.

Pòetæ provinciales hoc sæculo præcipuam
laudem Pòésis ferre cæpere.

Italici Rhythmi imo apud Siculos usurpati,
mox ab aliis sequenti sæculo transire ad Italos.
Petrarcha in præf. Epist. ad Fam.

Seculo 13tio. Cyrus Prodromus Sylvester.
Gyraldus, Matthæus Vindocinensis Pòetæ.

Pòétis Provincialibus hoc ævo plaudit Europa,
inter eos præcipuè laudatur Arnaldus Daniel,
ex quo Dantes, & Petrarcha plurimum
profecerunt.

Joannes de Meung. Gallicæ eloquentiæ Pater,
& Pòeta.

Stephanardus de Vico-Mercato Chronicon.
Metricum edidit. Engelbertus Ab. Pòeta.

Guito Aretinus, & Entius Rex Sardiniae
Pòetæ Itali.

Dantes Aligerius pòetarum Italorum doctissimus.

Seculo 14to Maximus planudes Pòeta.

Franciscus Petrarcha Rhetor, Orator, Pòeta
Latinus, & Italus laureâ donatur in Capitolio
1341.

Fatius de Ubertis, & Franciscus Barberinus
Pòeta Etrusci.

*Franciscus Petrarcha, excussis Italia bibliothecis,
neglectos veterum scriptorum codices, in medium
legendos protulit. Hinc Pòésis, & eloquentia apud
Italos caput aliquando extulere.*

Seculo

Seculo 15to. Jovianus pontanus, Hermolaus Barbarus, Nicolaus de Clemangis, Rhetor, & Pòetæ.

Trifiodorns, petrus de Rosenheim, Pòetæ. Rodulphus Agricola Rhetor.

Æneus Sylvius postea pius II. Orator ævo suo quotquot in Europa viverent omnium eloquentissimus.

Jacobus I. Scot. Rex Patrii carminis gloria nulli secundus. *Leslaus.*

Jacobus Wimpellingius, Angelus politianus Leonis X. præceptor, Rhetor, Phylos: Pòetæ.

Maximilianus I. Imperator Germanica pòemata scripsit.

Seculo 16to. Majoraggius, Muretus, Amasæus, Robortellus, Beroaldus, Longolius, verpinianus, Panigarola, Cavalcantius, Bentius, Rhetor, & Orator.

Baptista Spagnolus, vulgò Mantuanus, Samazar Fracustorius, Vida, Navagerius, Amalthei ffr. Buchananus pòetæ Latini Ronfardus Pòetæ Gallus.

Laudantur inter Italos Bojardus, Casa, Bembus, pulcius, & Alamannus, sed Arcostus, Tassus Græcorum, & Latinorum maximis pares habentur.

Selimus I. Turc: Imper. Pòésis cultor apud suos.

post interitum latina lingua nunquam felicius culta ha facultates.

Seculo 17mo. Stephonius, Strada, Vossius, pater, Gallus, Petiot, Peravius, Causinus, Oët: Ferrarius, Sradius, Sfort. pallavic. Card. Don: din., Favoritus Rhetor & Orator.

Galli veram hoc ævo veteris eloquentiæ speciem cæpisse videntur.

Stephonius, Pulcharell: Torrentius, Sarbievius, Barlæi, Grotius, Balde, Hoschius, Don: din.,

din., Vallius Favorit. Rapinus, Pòetæ, quibus præsidium, & decus, addunt Urb. VIII, & Alexan. VII.

Itali verò Pòetæ Guarin., Marinus, Tanfillus, Chiabrera, Testius, Cæsarinus, Bonarelli, Ciampol. Jul. Rospigliosius Sydus Oolorum, & Rom.: Sont:

Sanctolius Victorin. in Lyricis præstantissimus, Nicolaus Balettus. Ines, Kwiatkiewicz, Stowicki, & alii plures in polonia Rhetores ac Pòetæ insignes.

Pòetæ Ital. Carol. Maria Madius, Francisc. Hidron. Ofich. Elegiar.

PHILOLOGIA, ET GRAM- MATICA.

SEculo imò M. Verrius Flaccus, Probus Beryten., Q. Remnius Palemon, Demetrius Ixi-
on. Grammatici.

Sextus Pomp: Festus, ut aliquibus placet, sed ejus ætas incerta, certè post Martialem, & fortasse sub Imperatoribus Christianis.

Asconius pedianus Ciceron. Scholiastes, & L. Iun. Moderatus Columella nobiles Philologi.

*Auream latini sermonis atatem ad extrema Augusti tempora, argenteam verò ab his ad Neronis mortem eruditissimi Grammatici producant. Videantur hac de re scioppius in opus: de stylo Historico, & Borrichius de. variis latine lingua at-
tribus.*

Seculo 2do. Apollonius Alexandrinus, ejusq; filius Herodianns sub M. Antonino Grammatici celebres apud Græcos. Nicanor Hermiæ fil: Gram. Græcus.

Aulus Gellius Noctium Atticarum Scriptor, quem alii Agellium dicunt, floruit Romæ sub Antonino Pio.

Ænea latini sermonis atas, quæ Vespasiano rerum potente, caperat, Hadriano moriente, desinit. Ferrea succedit Ænea usq; ad initium V. à Christo nato seculi. Hoc est usq; ad tempus, quod Roma expugnata est à Gothis, quibus cum loquendi barbaries infusa est urbi.

Seculo 3tio. Censorinus præter librum de die natali de accentu opus edidit Sidonio Apollinari sæpe laudatum, ideoq; Philologis, & Grammaticis rectè adnumeratur.

Lupercus Berithius Philemon, porphyrius Tyrius Grammat. Hujus opera ad Grammaticam spectantia numerantur à Suida. Malchio Presbyt. Rhetoricæ, & Grammaticæ professor, præfuit Scholæ Antiochenæ Euseb. l. 4. c. 23.

Latini Sermonis proprietas hoc ævo servata est à Juris peritis Papiano, & aliis, qui in sua sede numerantur.

Seculo 4to. prohæresius, Flav. Vegetius, Macrobius. philol.

Evantius Cretus, Ælius Donatus, qui vetustis auctoribus explicandis collapsum Latinum Sermonem conatus est instaurare.

Gulphilas E. Gothicarum literarum inventor, ut quibusdam placet. Gram: Sosipater Charisius, & Diomedes hic à nonnullis locantur, sed verè de illorum ævo non liquet.

Jam sub Juniore Theodosio Grati sermonis candor caperat infusari, ut ex inscriptionibus ejus temporis Philelphus affirmat. Du. Fresne.

Seculo 5to. Sub initium V. à Christo nato seculi finitur atas latini sermonis ferrea, quam lignea consequitur ad Justiniani tempora Sciopp.

Hiparchius Alexander Gram. græc. Servius Virgilii interpres, ut nonnullis videtur.

S. Augustin. Grammatica scribit.

Puncta Hebraica, quæ vocalium instar essent legenti, primùm excogitata à duobus Masoretharum Principibus 478.

Hi fuere Aaron Ben - Afer, & Jacob Ben-Nephtali, verum alicubi dissidentes. prioris lectionem Hebræi, Occidentales, posterioris Orientales plerumq; sequuntur. *Ganebrard.*

Seculo 6to. *Luteam* ab hoc seculo lingua latina etatem Grammatici numerant, cum Longobardis regnantibus novum loquendi genus ex plebeia Romana, & Germana conflatum invecum est Scioppius.

Orion Theobanus Græc: Gramm: Fulgent: Placiades, Suidas, Monach: priscian: Gramm: & Ppilol: Græc:

S. Gregorius Mag. lib. 6. Ep. 9. fatetur se græcè nescire; nec esse Constantinopoli, qui latinè reddere græca possit. Hinc liquet utriusq; lingvæ neglectus.

Seculo 7mo. Deperditam hujus initio seculi linguam latinam, falso docet Rou in Tabul. Chronolog. 606.

S. Isid: E. Hispal. celebrem de Verb: Origin: librum scribit. Nondesunt qui nobile opus alii tribuant. *Du Fresne.*

Joan: Stobæus, & Nonnius Bancherens: Philol.

Maidulph. Scotus græcæ, latinæque lingvæ Scholam in Anglia aperuit, ut apud externos colerentur, quæ in natali solo apud suos doctorum lingvæ negligebantur *Leslaus.*

Felix Longobard. Gram. quem laudat paulus Diacon.

Seculo 8vo. Beda Vener. ejusq; discipulus Alcuinus Grammatica scribunt. *Vossius.*

Hoc & sequenti seculo insignis erat nomenclatura Grammaticum appellari. Angel. à Nuce in Notis Ofsiens.

Monachi Bizantio à Copronymo puls, Romæ à Steph: III. locantur Monasterio, quod ab illis græcam linguam instaurantibus græcæ Scholæ nomen invenit: *Mss.* Card.

Carolus Magn. Roma. Latinos Grammaticos in Galliam vocat. *Ex Vita.*

Walid Saracenorum Calipha prohibet græcè quid literis consignari, vultque omnia Arabicè scribi *Miscell.*

Seculo 9no. Photius S. Constantinop. philologus eruditissimus, sed vir pessimus.

Paulinus E. Foro-Julienfis, & Ioan: Scotus Eringenæ, Smaragdus Ab: S. Michælis Grammat.

Rabanus Fuldenfis primus in Germaniam græcas literas invehit.

Caroli M. Nèpotibus imperantibus Gallicæ, & Italicæ linguæ principia notant plerique scriptores apud Carolum Du Fresne in præfat. ad opus egregium de vocab: mediæ ævi.

Seculo 10mo. Salomon Constantinens: E: Ab: baricus. Ab. Abindoniensis. *Du Fresne.*

Alfredus R. Ss: Dunstanus, & Albelvaldus E.E: jacentes post Dānorum irruptionem latinas in Angliā literas excitant Idem.

Ratherius E: libellum suum de arte Grammatica inscripsit: *Serva dorsum*, quod puerorum dorsum servare posset à flagris.

R. Adonim: Ben: Temnim Grammaticam Hebraicæ Arabicam dedit.

Ex Ebitaph. Greg: V. Rom: Pontifi: discere licet, jam hoc sæculo vulgarem, hoc est Italicam linguam à latina lingua esse discretam.

Usus Franciscæ, vulgari, & voce latina.

Instituit populos eloquio triplici.

Sæcul. 11mo. Ioan: Curopalates Philol: Græcus.

Cognomen aulæ seu Palatii Ministrum notat. Aliis dicitur. Ioannes Scylizza.

Papias Longobardus auctor magni Dictionarii Latini. Trithemius perperam transtulit in sæculo. 13. *Du Fresne.* apud Latinos nullus erat literarum humaniorum cultus.

Apud

Apud Hispanos literæ Hebraicæ florere incipiebant, ut habet *Genebrardus*.

Hinc R. Judâ Davidis F: R. Ioan. Cordubensis, Moses Kimchi Davidis. fr: Grammatici nobiles *Gaultierius*.

Seculo 12mo. Eustachius Homeri interpres, & Ioan: Saresberienſis Philol:

R. Aben-Eſra ſive Abraham Ben-Eſræ, & R: David Kimchi Hebræi Gramm:

Romanus populus lingua, quam nunc Italianam dicimus, hocævo utebatur, ut liquet ex Epistolâ Cleri Romani ad Aenobarboin Gaja 1160 apud Baronium, in qua hæc verba adducuntur: *Papa Viſtorâ S. Petro, l. elegge.*

Ante Philippum Auguſtum nullus liber Gallicâ lingvâ ſcriptus fuerat, Genebrardô teſte, nec, ut ego cenſeo, ullus Italicâ.

Seculo 13tio. Ugutio Ferrariens E: auctor Diction.

Alexander de Villa Dei Grammat:

Arnaldus Daniel Pœta provincialis patriam linguam perfecit, ex qua deinde Etruſcæ, ſive Italicâ dicta eſt *Velluſon: in Dantem.*

Græca vulgi lingua imperantium Francorum vocibus pluribus admiſſis literata omnino deſcivit.

Dantes Pœta Etruſcæ lingvæ nitori plurimum contulit uſque ad 1320. quo Ravennæ deceſſit.

Seculo 14to. Petrarcha provincialiũ vocibꝫ ad Italicâ formam flexis linguam Patriam amplificavit.

Nicolaus Oretimus phil.; Emanuel Chriſolor. phil: & Gram:

Leonâ: Aretin: Phil.

Latina lingua apud Hispanos hoc ævo propèmodum exſtincta eſt cum nullus in foro illius eſſet uſus: jufferat enim ſeculo ſuper. Alphons Sapiens, ut Hispania lingua reſorentes agerentur.

Emanuel Chryſoloras 1395. in Italia quaſi limina

limina reducit græcas literas, quæ per annos ferè septingentos exulaverant. *Palmer.*

Sæculo 15to. Georg: Trapezun. Volaterran. Fulgofius, Polydor, Virgilius, Leo Baptista Albertus Rodulp. Agricola, Robert: Valturius, Pompon. Lætus, Jovian: Pontanus, Hermolaus Harbarus, Angel: Politianus, Coel. rhodiginus, Alexander ab Alexandro Philol.

Poggius Florent., Laurent. Villa, Gaspius Bergom., Gaza Perottus, Theodor: Lascaris-Joan. de Janua, Quintianus Sara, Ambrosius Calepinus, Marius Nizol. Grammat.

Sæculo 16to. Volfang. Latius, Petrus Crinitus, Beroald. Leonicensis, Budæus Valerianus, Turnebus, Dalecampius, Gyrald., Victorius, Goropius, Erasm., Natalis Comes, Manuti tres, Fulv. Vrsinus, Jul. Cæs: Scaliger, Faber, Cicon, Pigon, Cefner., Vignoreus, Mazonius Phil:

Demetr: Chalcondilas Græc., Zenobius Acciajol., Despauter, Varchius, Dolet., Clenard. Alvar. Grammat. *Hoc tandem avo Lingua latina visa est reviviscere.*

Buburtius politioris literaturæ avarus, Furterius, ac Ricalerius Gallicæ lingvæ discendæ multum profuerat.

Enituere præterea Carol. Congeus Io Baptista Thertius, Hadrian. Balettus, & alii.

NOVA INVENTA ARTIFICES NOBILES.

SECU:IMO. Theriaca ab Androächo Cretensi inventa. Vitri flexilis temperamentum, Tiberio Principe excogitatum, sed ejusdem jussu tota cum artifice officina abolita, ne pretium æris, argenti et auri metallis detraheretur *Plin.*

Quinquennalia certamina Romæ celebrata Neronis Principatu. In his ut cætera mittantur, Pœta victor æneo vase, & corona donabatur, ut liquet ex Nummo apud Tristinum.

Ludi Capitulini sub Domitiano 85.

Seculo 2do. Quanti hoc ævo fierent nobiles artes, discere licet ex eo, quod de Hadriano narrat Dio in vita ejusdem, *Hadrianus celebres quosdam & excellentes artifices, quos aquare non poterat, subvertit, alios ceu studiorum, et artium amulos interfecit. quippe cupiens omnes in quacunq; arte & disciplina superare.*

Seculo 3tio. Artes omnes bellis ubiq; terrarum sævientibus languent.

Instituta annorum numeratio per annos imperii Diocletiani, usq; ad annum Domini 532. duravit, annis 284.

Seculo 4to. Magnus Constantinus primus Vexilla notat Crucis signò.

Indictiones institutæ, abrogatis Olympiadibus 312. sive 313.

Aureus numerus excogitatur 325.

Auræa coronâ primus inter cæsares utitur Constantinus post Imperii sedem Constantino-polim translata.

Venatio Accipitraria inter Romanos, vel Constantini, vel Theodosii Senioris ævo initium habuisse videtur. *Vossius.*

Flavius Dexter primus annos numerat à Christo nato in fine sæculi.

Seculo 5to. Ratio glutinis Athenis inventa, Arcadio principe per Philistium, cui, quod rei literariæ plurimum profuisset, statua posita.

Gothi ubi semel Italia potiti sunt, cum omnia barbaro more in armis ponerent, nobiles ab ea arte eliminarent; quàmvis eas alere Theodoricus Rex, teste Cassiodoro conaretur.

Amalasuntha Theodorici filia post mortem Patris

Patris, Amalarici filii tutrix frustra Gothos fuos
ad literarum, & artium nobilium studium pelli-
cere conata est.

Seculo 6to. Specula ænea uistoria Procli,
inventâ sunt 514. Horrologium machinale; his,
quibus utimur, haud abfimile primùm à Bœe-
tio in turri Ticinenfi adinventum aliqui suspi-
cantur.

Serici ex bombycum ovis conficiendi ra-
tio innotescit per Monachos ex India appullos
557. M. Aurel Cassiodor horologia miræ artis,
lucernas semper ardentes habuisse traditur.

Seculo 7mo. Ignis Græcus Callinici in-
ventum.

Sabinianus Papa horas diei, tintinnabuli so-
nitu primus distinguit.

Mahomete à Mecha fugiente 622. incipit
Hegira, hoc est annorum lunarium apud Arabes
supputatio ab ea fuga. Æra Isdegerdis ab ejus
obitu 632.

S. Eligius antequam Novomiensi insula do-
naretur, aurifaber per Galliam celebris. Exstat
adhuc ejusdem opus nobile Mausolæum S. Mar-
tini E. Turon.

Seculo 8vo. Qui putant hoc seculo indu-
ctas ferreas equorum soleas procul dubio cen-
sentur errare; ut eruditè suo more docet Fabret-
tus in Syntagmate ad Column. Trajani.

Constantinus Copronym. Pipino Regi or-
gana in Galliis, non ante visa dono mittit. 757
Sigebert.

Zacharias Hierosolym. Regis legatus Caro-
lo M. S. Sepulchri Callariæ, & Oliveti claves
cum vexillo desert 800. *Eginarib in Vita.*

Seculo 9no. Legati Persarum Regis Caro-
lo M. illunetarium horologium affabrè ad-
modum constructum ferunt, quod ab Eginar-
tho in ejus vita describitur. Usus cognominum
scribendo,

scribendorū apud Arabes cæpto inde traducto ad Hispanos, eisq; secu: 10. frequentato, ac deniq; ad Francos Italosq; traductus *Henschen. Tom. 7. Maii pag. 793.*

Viguerat, ut notum est, in Italia cognominum usus, qui à Longobardis sublatus magno Historiæ damno, qui inde facta fuerat obscurior, undecimo tandem seculo restitui cæpit.

Seculo 10mo. Primordia Feudorum, ut loquuntur sub Carolo Simplici in Francia, & in Germania sub Conrado I.

Hastiludia, sive, ut vulgus dicitur, torneamenta primū usurpata ab Henrico Aucupe. 938.

Gentilitia familiarum insignia occasione dictorum ludorum primo fixa, & certa. *Ita Menestrier. sed Chartarius aliud sentit.*

Typographiam hoc seculo à se inventam Sinæ gloriantur.

A Gereberto Monacho, qui postea Silvester II. Horologium Magdeburgense constructum est, in quo conspicua erat stella polaris.

seculo 11mo. Exolescente extremi iudicii metu, quo multi deterriti, tanquam in fine decimi seculi instantis omnia neglexerant, artes iterum coluntur.

Notæ musicæ, ut, re, mi, fa, sol, la, à Gaidone, Aretino Card. excogitatæ.

Sacchari cocturam, Rhabarbari, Mirabolani, & Tamarindæ usum medicina debet Avicennæ.

Desiderius Ab. Casin. vocatis ex Græcia peritissimis, ut ea ferebant tempora, artificibus, curat artes nobiles in Italia restitui. *Ostiens.*

Seculo 12do. Bombycinæ, vestes captivitatibus Græcis opificibus orbi occiduo innotescunt, agente Roderico siculo.

Carroculum præcipuum olim apud Italos in bello vexillum à curru, cui solet imponi appellatum, hoc sæculo ab Archiepisc: Mediolan:

Henberto

Heriberto inventum putat du Fresne, sed ejus
usus videtur antiquior.

Vino excoqui cæpere cadavera, ut ossa
possent à carnibus facilius separari, vetuit id po-
pulo sequenti seculò Bonifacius VIII.

Triboccus militaris machina celebris olim
apud Germanos, primo apparuit in expeditione
Thuringica ab Othone IV. *Genebrard.*

Seculo 13tio. Insigne tentorii inventum ad
Fridericum Imper: à Sultano missum in quo so-
lis, & Lunæ imagines artifice motu cursum su-
um certis spatiis peragebant, & diei, noctisq;
horas designabant.

Conradus Schirensis Chronologus ex Ma-
billonio in Germanico Itiner. aliorumq; suspi-
cione, aliquem Optici tubi usum videtur habuisse.

Conspicilia ad oculorum laborantium sub-
sidium, vel inventa, vel ostensa ab Alexandro
Spina Dominicano. Ex Epist. Elegantissimi Re-
di, qui veterum inventum ex Plauto putant,
procul dubio falluntur.

Seculo 14to. Utillissimum Acus Nauticæ in-
ventum per Flavium Glojam Amalphitanum 1000.
Perperam Joan. Gej. Melphen: appellatur ab his, qui
Melphim, ab Amalphi non distinguunt, ut Vossius
Labbæus, & alii.

Æra in Aragonia abrogata, inducta à Chri-
sto numeratione 1358. ut mox in Castella 1383
in Lusitania 1415. Bombardæ à Bertholdo ni-
gro Germano adinventæ 1380.

Artem per æra celata multiplicandi imagi-
nes invenit suo initium sæculo. Thomas Fini-
guerra aurifex Florentinus, quem imitatus est
Baccius Buldin. sed utrinq; superavit Anton.
Bullajol: *Baldinus: in erudito opus: hac de re
edito.*

Seculo 15to. Typographia inventa Argen-
tinæ

1440. à Ioan. Gurtemberg. seu ut alii ma-
lunt Mogunciae à Ioan: Factio. 1452.

Cusi primum Augustin: de Civitate Dei, &
Lact: Firmian: ut multis placet.

Typographi inter primos florere Zellius,
Ienson., Amerbaceus, Eroben., Oporin., We-
chelii, Iodoc., Badius Ascens.

Petrus Navarr. cuniculos nitrato pulvere
primus replet seculo 15. in fine inclinante.

Seculo 16to. Navigatio universum orbem
terrarum circumdans primò facta 1519. navi
victoria, cui praeerat Ferdinand. Magellan: eoq;
mortuo navem reduxit Ioan: Sebast: Canut:
Cantab: 1522. *Oforius.*

Ejusdem navigationis gloriam hoc eodem
seculo alii tres tulere, Angli Duo Francisc: Dra-
cus, Thom: Candiscius., & Batav. Oliver: Van-
dernoit.

Orichalchum factitium excogitatur. Aqua
fortes, ut dicunt, inventae

Reperta capella, seu Vasculum ex osse su-
buro ad auri & argenti purgationem.

Florent insignes Typogr. Manutii, tres Gry-
phi, Plantini, Stephani tres.

Ars consuecendi aulaeae introducitur Roma
à Ss. D. N. Clemente XI.

Celatura sub Ludovico M. hoc ævo pluri-
mum profecit.

URBIUM NATALES ET ALIA ARCHITE- CTURÆ OPERA ILLU- STRIA.

SEculo 1mo. Caesarea Philippi ad fontes Ior-
danis condita 12.

Colonia

Colonia Agrippina Germanici Cæsaris 63
pus 15.

Ratisbona olim Imbriopolis 32.

Portus Romanus ad ostia Tiberis à Clau-
dio Cæsare. 42.

Fossa Corbulonis inter Rhenum & Mosam
47. Hoc est Canalis à Rheno derivatur per Cor-
bulonem spatio 23. M. pass: Mosæ congregiens
ad Cripinam pagum. *Ortel.*

Seculo 2do. Trajanopolis altera in Phry-
gia, altera in Tracia sub Trajano.

Hadrianus instaurat Hierusalem, & de suo
nomine ~~Aliam~~ appellat.

Pontè planè admirando Trajanus Danubi-
um jungit cujus adhuc manent nomen, & ve-
stigia.

Murus dividens Scotiam à reliqua Britan-
nia per 80000. passus ab Hadriano ductus.

Hadriani apud Tiburtes Villa, cujus adhuc
rudera miramur. In ea provinciarum, & loco-
rum celeberrima nomina inscripserat, veluti Ly-
cæum, Academiam, Canopum, Pæcilen,
Tempe. *Spartianus in Vita.*

Seculo 3tio. Brandeburgum in Germania
à Brenno positum 211.

Sicambria, quæ nunc Hungarorum Buda
conditur 224.

Philippopolis à philippis Imperat. Bosra in
Arabia ab iisdem instaurata 245.

Firmus Tyran. domum è quadratis vitris
bitumine. & aliis medicamentis insertis habu-
isse scribitur à Vopisco.

Aurelia in Gallia ab Aureliano 273.

Severi Vallum inter Scotiam, & reliquam
Britanniâ 207. Bodotria ad Glottæ æstuarium per 132.
M. pass: ubi antea agricola Provinciam finire
decreverat *Buchanan.*

Seculo 4to. Byzantium à Severo excisum

à Constantino Magno instauratur, ac nova Roma, & Constantinopolis dicitur.

Basilica sub Valentiniano II. ex Augustæ Rauracorum reliquis 374.

Templum Antiochenum nobilissimum, Dominica aurea dictum Anno 328. inchoatum 341. dedicatum.

Seculo 5to. Ferrara à Vico Ferrajola, & fossa, quæ in Padusam ducebat, ubi fori arii mænibus cingi cæpta 433.

Venetæ regionis incolæ, Attila Galliam Cisalpinam impunè vastante, in paludes Adriatici sinus confugientes, nobilissimæ Urbis Venetiarum fundamenta locant 452.

Aetii jussu, è cespite murus excitatur ad excludendos Scotos, Pictosque à reliqua Britannia, *Leslaus Buchanan.*

Seculo 6to. Antiochia à Justiniano instaurata, Theopolis appellatur 529.

Gnesna in Polonia à Lecho Croata condita 550.

Victoria civitas in Hispania à Leovigildo: 580.

Ferraria munita à Smaragdo Exarcho 585.

Theodelapius Dux sub initium seculi ponte simul, & aquæductu planè mirabili Spoleti duos montes jungit *Campell. Hist: Spoleti:*

Templum S. Sophiæ celeberrimum Constantinopoli Justinianus erigit, eique trecenta sexaginta quinque suburbia pro dote assignat, ac mille Clericos constituit, qui rem Divinam in eo faciant.

Seculo 7mo. Urbs Sangallens. in Helvetia conditur: 620.

Ferraria amplificata à Rom: Pontifice Vitaliano 657.

Ferraria in oppositam Padi ripam translata 673.

Pampilona per R: Bambam 674.

Praga in Bohemia incipit ædificari 686. & Cracovia in Polonia:

Templum ea ætate nobilissimum, nunc vix mediocribus comparandum, D Ioan: Baptisæ à Theodolinda Longobardorum Regina Modoctiæ ponitur.

Sæculo 8vo. Ovetensis civitas in Hispania 760. Viterbium à Luitprando Longobardorum Rege ædificatur, vel saltem mænibus cingitur.

Casinese Monasterium à Petronace 720. cæptum instaurari, ad eam amplitudinem, & opes excrescit, quibus postea floruit. Caroli M: opus decennale pons super Rhenum.

Templum D: Petri in cælo aureo à Luitprando Ticini conditum, & opulentissimis Auctum donariis, in quo D: Augustini corpus collocavit.

Sæculo 9no. Dresda ad Albins 808. Aquisgranum 809. per Carolum M: conditæ.

Florentia per ejusdem instauratur opus, præcipuè urgente Guillelmo Achai scotorum Regis fratre *Leßaus*.

Nobile templum à Pippino Caroli M. filio, Veronæ, D. Zenoni E. erigitur, quòd integrum adhuc perseverat.

Alphonfus III. M. Compostellanum D. Iacobi templum ingentibus sumptibus ædificat 882. Zamora in Hispania ab eodem condita 889.

Canossa Castrum in Æmilia celebre conditum ab Artone, five Actio Mathildis Comit. proavo sub initio sæculi. *Floren*.

Sæculo 10mo. Calecutum apud Indos initio sæculi à Saracenis, Monachium Bavarix Ducum sedes sub Othone I. Magdeburgum rogante Æditha Imperatrice 950. Hala in Saxonia 981. Cairum propè veterem Memphim à Iohar Saraceno 968. ædificantur.

Nonantulæ & Farsæ Monasteriis nihil hoc ævo in Italia magnificentius.

S. Marci celeberrimum Templum Venetiis inclinante seculo plurimum à Græcia architectorum operâ inchoatur.

Seculo 11mo. Troja in Apulia à Bubagno, seu Bolano Græco ædificatur 1022.

Scaphusiana Urbs apud Helvetios conditur. 1053.

Plura. teste Glabro instaurantur, plura conduntur nova per Europam Tempia.

Pisani Basilicam egregiam à Siciliensibus manubus exstruunt 1012.

Phanorum exemplo excitantur Etrusci & Florentiæ I. Miniatis in Monte 1020. Lucæ S. Martini Templum 1062. ædificatur.

Seculo 12mo. Galitium in Lusitania 1123. Rostochium 1145. Berlinum 1143. Alexandria è palea dicta 1168.

Mediolanum, Cremona, placentia, ab Ænobardo excisæ, brevi felicius resurgunt 1168.

Berna & Eriburgum 1180. conditæ.

Templum maximum B. Virgini Lutetiæ sacrum, quod Robertus Cenalis *lib. 2. Hist.* Ephesino Dianæ præferre non dubitavit, inchoatur ab Episcopo Mauritio de Sully. Nunc multis per Europam posthabetur.

Seculo 13tio. Strausbinga in Bavaria, Stokolmum in Svecia 1259. Bilbaum in Hispania conditur 1300.

Templum Ambiani maximum, Galliæ totius nitidissimum 1220. circiter inchoatur 1270. absolvitur *Gallia Christian.*

Pons Londinensis mirabilis sub Ioanne Angliæ rege.

Turris Cremonensis Italicarum maxima perficitur à Guelphis 1290.

Urbeventanum Templum opere semigothico

thico, sed planè nobilissimum, & illo ævo admirabile 1290.

Sæculo 14to. Navale Venetum toti Europæ mirabile 1304. inchoatur.

Maximum Urbis Americæ Septiarion Maxima 1322.

Lymia, & fons oblivionis Hispaniensium celeberrimus à Petro Lusitana conditur.

Limæ templum totius Germaniæ maximum cæpit ædificari 1377. perficiendum post annos 100.

Anno 1386. Templum Cathedrale Mediolanensium, quo nihil habet Gothica Architectura nobilius, sed post immensos planè sumptus nondum absolutum.

Sæculo 15to. Templum Cathedrale Hispalen: magnificentissimum nobilissimi Capituli sumptibus cæpit ædificari. 1401.

Florentini egregiis operibus urbem suam exornant. Hinc illi speciosum. *Pulchra* cognomentum inditum.

Florentiæ S. Mariæ de Flore tholus primus erigitur à Brunelescho Statuario, & Architecto prænobili. 1446.

Ex eo plurimum profecit Bonarota Vaticanum erecturus.

Carthesia Tirmen à Galeatio Stortia magnificentissimè condita.

Sæculo 16to. Cima in Peruvia 1535. à Pizzaro. Anneburgum in Misnia 1561.

Agra Mogelensis Imperia Metropolis à Rege Acabar, & Palma nova, à Venetis conduntur, 1595.

Venetis absolvuntur Areæ Marcianæ porticus, quibus nil perfectius habere dicitur Architectura.

Ibidem Pons rivi alti marmoreus operis omnino mirabilis.

Templum

Templum & Monasterium D. Laurentii in Eſcuriali à Philippo II. conditur.

Basilica D. D. Apostolorum Petri, & pauli Cracoviæ insigni Architectura, & magnificentia erigitur, à Sigismundo III. Rege Poloniarum, in gratiarum actionem pro insigni victoria Chocimensi, quam publicò officiò Divinò celebrat Polona Ecclesia.

Sacellum materiâ, & opere spectandum in primis Florentiæ in quo magnorum Ducum sepultura.

Seculo 17mo. Arx Casalensis in Italia, Philippoburgum in Germania excitantur.

In Insulis Orientali: à Batavis Oceani conduntur urbes, Amstelodamum, Londinum, Taurinum, Parisii exornantur.

Fossa seu Canalis inter Aracem, & Germaniam per Ludovicum XIV. Galliarum R.

Vessaliæ immensis sumptibus à Ludovico XIV. ad Regias delicias conditæ.

ARCHITECTI NOBILES ARCHITECTURÆ ROMANÆ VICES.

Seculo 1mo. Augustus moriens gloriatur, se Romam lateritiam invenisse, marmoream relinquere.

Architecturam hoc ævo majestate, & soliditate nobilissimam floruisse docent multa peritis antiquitatis notissima, inter quæ.

Aquæ Claudiæ, & Anienis novæ ductus inchoati à Caligula, à Claudio absoluti.

Theatrum Marcelli, cujus exstant in Sabelorum palatio reliquæ.

Amphitheatrum, vulgò Colosseum.

Templi

Templi pacis à Vespasiano conditi reliquæ.

Seculo 2do. Apollodorus Pontis, per Trajanum Danubio impositi, Architectus, ut rectè Fabretius in Syntagm. ad Colum. Trajani Tristhanum redarguens, qui Lacero Architecto pariter nobili hanc laudem tribuit.

Trajanus Urbem plurimis, & pulcherrimis ædificiis, ornavit, quæ artem, & magnificentiam, vel è ruinis ostentant, sed cum studiosius his nomen suum inscriberet, dictus est. *Herba parietaria.*

Sepulchro Hadriani superba moles imposita ab Antonino Pio, artis tum florentis excellentiam abundè docet.

Seculo 3tio. Septimius Severus, & Alexander, item Severus, ædes Romæ labentes instaurant.

Therme Antonini Caracallæ, & Diocletiani magnificentiam florentis adhuc Architecturæ, sed Gallieni veriùs, ut bene notat Fabrettus, quàm Caracallæ Circus extra portam Capenam, labentis infelicitatem docent.

Aurelianus Urbem muris validioribus, & amplioribus munit, sed errant præcudubio, qui eos ad ambitum 50. milliarium extendunt.

Mivutol; in antiquit. Roman.

Seculo 4to. Nova ædificia sub Constantino ex veterum partibus ædificari cæpta, ut liquet ex ejusdem arcu; & Basilicis ab eo conditis. Hinc in Christianorum templis nonnulla marmora Ethnicorum mysteriis sculpta spectantur.

Templa in Crucis formam ædificata, post Crucem Constantino ostensam.

Auro opulenta hujus ævi ædificia, ut ex D. Hieronymo constat, sed minùs solidè ædificata ad nos non pervenere.

Agnoscentur tamen, tum in Basilica Liberiana, tum in Templo SS. Ioannis, & pauli, & in Basilica Sessoriana quædam antiquitatis vestigia.

Seculo

Seculo 5to Alarici Gothorum Regis metu
nomā novis mænibus circumdat Honorius Imper.
403.

Sepulchrum sive moles Hadriani, tanquam
turris mænibus adjunctum imo Gothico bello, ut
liquere videtur ex Procopio.

Basilica Liberiāna magna ex parte à Sixto
III. instaurata, & ornata musivis picturis, æ-
des S. Sabinæ à Petr: Ep: Illyrico condita, Sixto
sedente, ut Anastasius tradit; architecturam hujus
ævi adhuc spectandam nobis exhibent.

Seculo 6to. Moles Hadriani habitaturà Theodori-
co, hinc aliquando *Theodorici Domus* appellata.

Theodoricus quasdam mænium partes ex
marmorum crustis & silice instaurat.

Quamvis magnificis Theodorici opëribus an-
tiqua ædificiorum miracula superata scripserit
Cassiodorus; perennare non valuerunt:

A Narsete prius, mox à Belisario, post ur-
bem à Totila incendio deformatam, instaurata
è tophis, cæmentis, lapidibus, & lateribus mæ-
nia.

Architectura Gothica, à Gothis inventa;
veteri neque soliditate, neque elegantia com-
paranda.

Seculo 7mo. Laterum officinas post Barba-
rorum devastationem in urbe abolitas opinatur
Ciampini: *In vetust. Monum.*

Itaque plerumque hoc ævo ædificatum ex
tophis, silicibus, & marmorum crustis.

Bonifac: IV. sive vetustis instaurandis, sive
novis excitandis ædificiis inclauit.

Templum S. Venantii in Regione Monti-
um propè Lateran. Ædem à Ioan: IV. inchoatum
à Theodoro perfectum est.

Templum S. Georgii in Velabor Leone II.
instauratum tradidit.

Seculo 8vo. Gregorius III. Urbis muros refecit:
Templum

T emplum SS. Petri, & Marcellini nova
molitio ne erigit.

Carolo M. regnante, visa est reflorescere
architectura, & eum ædificandi modum tenere,
quæ, Galliæno imperante, usurpant Architecti *Ciam-*
pin: loc: cit.

Hædrianus. I. muros urbis magnis impensis
reficit, vetera plura ædificia restaurat, nova con-
dit.

Idem Confessionem, ut ajunt D. Petri, to-
tum solido auro, altare autem illi impositum,
ex parietes dextrâ, lævâque argentô contextit.

seculo 9no. Ædificandi laude hoc seculo
inclaruere SS. Pontifices Leo: III. Paschalis I.
Leo IV.

A Leone III. præter alia, instaurata est à fun-
damentis Ecclesia SS. Vincentii, & Anastasii ad
Aquas Salvias, superest ejusdem opus Arcus in-
gens in Æde D. pauli magnis columnis, impositus.

In templo S. præxedis à paschali I. resecto
spectatur adhuc facellum D. Zenoni dicatum, ubi
servatur pars columnæ, ad quam Christus Flagel-
landus fertur alligatus.

Urbs Leonina Romanæ appendix à Leone
IV. condita est.

Seculo 10mo. Decimum hoc, & consequens
undecimum seculum incuriosiora operum me-
moriam defluxere.

Adalbertus Etruriæ Marchio, qui molem
Hædriani tanquam arcem tenebat, Theodoram
nobilem, sed famosam Romæ mulierem in com-
munionem ejusdem, recepit, ex qua primum ipsa,
mox & filia Marotia urbi leges dare propemodum
visa est. Ex his ad pontifices, sed brevi ad
populum transiit Arcis possessio, quæ à Cru-
entio Nomentano capta, ab eo aliquando est
appellata.

Hoc ævo solis topis quadrilateris ædifica-
ri captum est. Seculo

Seculo 11mo. Buschettus Græcus Architect. laudatur à Vasario.

Frequentes in Urbe seditiones, & Turbæ, vix ullum Rom. Pontificibus ædificandi spatium reliquere.

Bis præterea roma penè consumpta est flammis, primò sub Leone IX 1050. fortuitò incendiò, secundo sub Greg. VII. 1084. Roberto Guiscardo, Henticum III. Cæsarem persequente. Ex eò tempore Roma pluribus in locis vacuà facta est ædificiis.

Plures hoc ævo in Urbe præcella turres, & nobilium ædes instar arcium munitæ, quæ non semel pontificibus perfugium præbuere.

Seculo 12mo. Turres hoc etiam ævo, munitasq; Domos, sibi Romani Proceres parare solebant.

Quamvis jam melior ædificandi ratio alibi in Italia floreret, nondum Romæ assurgebat. Vestigia tamen apparent in Turri Campanaria Sessorianæ Basilicæ addita à Lucio II. eam instaurante.

In porticu Basilicæ Liberianæ ab Eugenio III. ædificata, quamvis postea Gregorio XIII. refecta, & deniq; in templo S. Salvatoris ad Cupellas.

Seculo 13tio. Tuccius, Nicolaus vifanus, Marchion, Arnulphus, Lupus, Architecti illustres. Rudis adhuc, & solidior hujus ævi Architectura ex his, quæ Romæ supersunt jure censetur.

Turris, quæ Comitum nuncupatur in Suburra, ab Innocentio III. Turris Militiarum in Quirinali jugo à Gregorio IX. exstructæ.

S. Urbani Templum in Regione Montium, sub Urbano IV. ædificatum.

Supersunt ad S. Sabinam vestigia collium ab Honorio IV. conditarum.

Seculo

Seculo 14to. Andreas Organa, Calendarius,
Bonus, prothus S. Marci Architecti.

Pontificibus Rom. Aveniens: sedentibus, vetusta Romæ ædificia passim ruunt, ut in Epist. testatur petrarcha.

Moies marmorca in æde Lateranen: Urbani V. imponitur Altari, in quo, servantur SS. Petri & pauli capita.

post pontificum in Urbem reditum, ædes plerumq; informes, quales adhuc nonnullæ spectantur, ex veterum ædificiorum fragmentis excitantur.

Turris in facie Basilicæ Liberianæ jubente Gregor. XI. erigitur.

Seculo 15to. Leo Baptista Albertus nobilis Florentinus sui seculi Vitruvius, Braneleschus, pariter Florentinus Architectus.

Nicol. V. mænibus Vaticanum cingit, Urbem insignibus monumentis illustrat, & Aquæ Virginis ductum vetustate collapsum restituit.

palatia Columnensium Capranicarum, & S. Marci templa, S. Augustini, & Hieronymi Dalmatarum melioris oppido. sed nondum defæcatæ Architecturæ opera, seculo inclinante conduntur.

Seculo 16to. Bramantes, Raphael Urbin., Bonarota, Fontana, Baroccus vulgò Vignola Architecti nobilissimi.

Basilica D. Petri Augustissima in Vaticano 48. ferè millionum sumptibus nondum absoluta, Palatium Farnesiorum, Templum item nomini Jesu ab Alexandr. Card. Farnesio dicatum. Obelisci à Sixto V. feliciter erecti, ejusdem sacellum in Basilica Liberiana resflescentem ad omnium seculorum invidiam Architecturam docent.

Lateritiâ structuram vetustæ similem indusiâ recentiorum restitutam agnoscimus, so-

lilitatem ædificandi vetustæ parem adhuc desideramus.

Seculo 17mo. Carolus Madernus, Laurentius, Borrominus, Martinus Longo egregii Architecti.

Sacellum Burgvesianum pauli in Basilica Libertana, Ludovisianum s. Ignatii Lojolæ templum.

Ædes Barberinæ in Quirinali, fons Pamphilianus in Arca Agonali ab Innocent. X. inductus, Porticus areæ Vaticanæ ab Alexandro VII. circumpositæ. opera censentur Architecturæ Augustæo ævo ferè paria.

Urbanus VIII. non exiguam Urbis partem, novis mœnibus, & arcem S. Angeli novis munitionibus circumdat.

Floruere in Architectura Andr. à Piteo S. Jesu Equ. Francisci Fontana.

Curia Mont: Citatorii ab Innocentio XII. magnificè exstructa à quo dicta Innocentiana.

Ædificium S. Michaelis alendis, & exercendis in omnium ferè artium genere pauperibus per pontifices Innocent: II. & SS. D. N. Clement: XI. à quo magnificentius promovetur. Templum duodecim Apostolorum.

PICTURA STATUARIA, EARUMQUE ROMÆ VICES.

Seculo 17mo. pauci hujus ævi pictores, Asmulius, Cornalius, Avius priscus, unus ferè statuarius Zenodorus memorantur, quamvis plures floruisse constet.

Spectabantur nuper in reliquis Thermarum Titi umbræ quædam veterum, & optimarum imaginum

imaginum quarum delineationes servat egregius antiquitatis indagator Jo. petrus Bellorius! *Vide-
sis ejus opus de sepulchris Nasonum.*

Quæ in sepulchro Cestii visebantur minùs laudantur, Vide eruditam de his dissert. Octavii Falconerii, quem magno rei literariæ detrimento immatura mors nobis eripuit.

Quæ super sunt in arcu Titi anaglypha florentissimam hoc ævo statuariam. ostendunt

Seculo 2do. Hadrianus Imperator venustissimè pinxit, atq; etiam effigies è cetera, & creta formavit. *Dio in vita.*

Fragmentum picturæ ex villa Hadriani, nunc in Musæo Ducis Parmensis magno Judice Carolo Maratto, Raphaelis Urbin., vel Annib. Caracci manum referre videtur.

Quæ inventæ sunt in sepulchro Nasonum picturæ 1674. hoc seculum redolent. Pars earum translata est in Alterionum hortos. V. *Fabrestum de Aquaductibus.*

Columna Trajani florentem, Antonini deficientem statuariam ostendit.

M. Aurelii statua Equestris in Capitol. magni artificis opus.

Seculo 3tio Codices duo, Terentii alter, alter Virgilii cum pictis fabularum argumentis, hujus ævi picturam exhibent in Vaticana Bibliotheca.

Arcus Septimii Severi statuariam declinantem, sed celebre Caracallæ caput in Farnesiano Palatio, florentem adhuc videtur ostendere.

Urna marmorea in porticu Basilicæ Libेरianæ, Christianæ religionis mysteriis insignis, hoc seculo inclinante creditur elaborata.

Seculo 4to. Constantinus Byzantium immigrans, nobiliores secum Pictores, & Statuarios trahit.

Pius Christianorum ardor multa, tum Deorum, tum hominum, simulacra delet.

Augustissimæ Virginis imago in æde S. Martini in montibus tesseliis compacta dicitur S. silvestri jussu.

Arcus Constantino Victori erectus, florentem ævo Trajani statuariam, hoc deficientem ostendit; nam partes ex arcu Trajani sumptæ omnino optimè, post Constantini victoriam sculptæ, omnino pessimè apparent.

Seculo 5to. Imagines musivi operis in arcu Basilicæ Liberianæ jussu Sixti III. in Odæo Basilicæ Paulinæ jubente Leone I. elaboratæ, aliæque Romæ, & alibi, de quibus copiosè, & eruditè Ciampin. in *Veter Monum.* picturæ incrementa demonstrant.

Argenteam D. Laurentii statuam à Sixto III. in ejus æde extra muros locatam desert anastius, quare non hoc, sed sequenti seculo statuariam omnino defecisse suspicantur eruditi viri.

Nobilissimæ statuæ, quæ ex præda Romana Gensericus mittebat in Africam mari. haustæ periere. *Procop.*

Seculo 6to. Nullam hujus ævi picturam Romæ licet assignare; nam musivæ instauratæ olim D. Gregorii jussu in D. Agathæ ad Suburram templo, periere vetustate consumptæ anno 1592. Delineatæ tamen servantur in Vaticana Bibliotheca, teste amanuissimo antiquitatis præfule Joanne Ciampino.

Quæ Græserus in Historia exotica tradit de statua Theodorici affabrè elaborata, & Neapoli erecta ad prænuncianda Gothorum fata, à viris antiquitatis bene/peritis fabulosa censentur.

Seculo 7mo. Honorio jubente elaborata est opere vermiculato S. Agnetis effigies, quæ in Odæo templi, eidem Virgini dicati, via Nomentana visitur.

Imagines

Imagines è Tessellis, quæ spectantur in Odæo Templi S. Venantio E., & aliis martyribus Sacro prope Basilicam Lateranen., Ioan: IV. & Theodoro pontificibus, qui simili opere ibi picti cernuntur, sedentibus compactæ feruntur.

Seculo 8vo. Furentibus in sacras imagines Iconomachis, pictura, & statuaria magnum accipiunt detrimentum.

Hoc seculo Altarium vestes Divorum imaginibus ornari cæpere, ut liquet ex Anastasio in Vita Greg: III: Lachariæ, & Hadrian: I.

Quamvis Apostolorum imagines in Odæo S. Pudentiana Hadriano I. sedente tessellis picturæ rudem ejus ævi artem ostendant Pussinus magni nominis pictor sedentis inter eos Servatoris Majestatem contemplare sæpe, & laudare solebat.

Seculo 9no. Laudatur inter pictores S. Lazarus Græcus monachus sacrarum imaginum fortissimus propemodum.

Spectatur Romæ à Rhodiano Triclinio Musivum opus Leoni jussu pictum peculiari opusculo illustratum ab Alcmanno mandante Francisco I. Cardinale Barberino. Ejusdem ævi creduntur imagines in Odæo S. præcedis sub paschali. I.

Angelorum argentea simulacra eodem Leone jubente elaborata, ut anastas: tradit, reviviscentem Romæ Statuariam videntur indicare.

Seculo 10mo. servatur in Vaticana Bibliotheca Semeferis Græci Menologii pars cum sanctorum imaginibus, quas hoc ævo pictas putat Allatius apud Hughellum in Ital: Sacra. In eo aliquot Pictorum nomina.

In sacello S. Thomæ Cantuar. olim: Ædis Lateran. Sacratio visuntur ad aras imagines Ioanne XI. sedente pictæ C: *Raspon. in Basil. Lateran.*

Historiæ

Historiæ Christi patientis opere anaglypho in Columella ad Basilicam Paulinam, monstra, non opera Statuaria videntur, & quia à Castrensisibus positæ, huic seculo tribuendæ, quia hoc tantum seculo Paolinum Cænobium tenuerant.

Seculo 11mo. Stauratius Turchitus, cujus opus Valvæ Basilicæ Paulinæ.

Equites Paparoni cum gentilitiis insignibus in pavimento Basilicæ Liberianæ vermiculato opere picti, & ejusdem operis in Æde F: Laurentii extra muros jacentem Romæ picturam hoc seculo docent.

Idem ostendunt æneæ Valvæ Paulinæ Basilii: opere diaglypho elaboratæ Constantinopoli, jussu Alex: II. pontif:

Iure his præferuntur musiva in Templo S. Miniatis Florentiæ, & Anaglyphæ Alexandri II. Historiæ, Lucæ in æde S. Martini.

Seculo 12mo. Ephrem musivi operis pictor, à quo sub Manuele Comneno ornatum Templum Bethlemiticum B: Virginis Sacrum.

Innocentio II. ædem D. Mariæ Transsyb: instaurante, pictum est, opere musivo ejusdem ædis Odæum, & imagines è regione Sacratii. Imagines Anaglyphæ in epistyllo marmoreo lanuæ S. Prudentianæ, statuariam aliquid jam felicius audentem ostendunt & ideo seculo huic assignandam artem instauranti.

Idem præterea tradere videntur rythmica carmina, & in Syllabis rudis seculi more peccantia.

Seculo 13tio Cimacovis, Taplius, Caddus, musivi operis artem, & picturam super Græcos artifices assurgentes restituunt, sive potius ad vitam revocant penè extinctam.

Abellenatus, Aliprandus, & Nicol: Pisanus statuarii laudantur à Vasario, sed Romæ rudera adhuc, & jacentem utramque artem ostendunt imagines Tessellis expressæ in Odæo Basilicæ Liberianæ

berianæ & sepulchrum Guillelmi Card: Flisci in
æde S. Laurentii extra muros & historiæ anaglyphi operis in urna, & imagines in pariete omnino infelices.

Seculo 14to. Caddus Varguritonus, Buffamalc. Duccius Pictores nobiles, sed his longè nobilior Iactius picturæ renascentis parens.

Musivum ejus opus, ubi Petrum incipientem mergi liberat Servatoris manus in Vaticano spectatur.

Margariton, Andreas pisanus, Petrus Cavallinus statuarii.

Hujus opus lignea Crucifixi imago in æde D. Pauli celeberrima.

Pontificibus Avenione sedentibus tantus erat Romæ artium elegantiorum neglectus. ut urnam Agrippina marmoream, quæ ad huc servatur in Capitolio metiendo tritico adhiberent.

Seculo 15to. Dellus, Vcellus, pinturichius, Ghirlandinus. Puliajol, Mantegna Pictores.

Antonellus Messanens: primus in Italia colores oleo miscuit, quod à Belgis didicerat.

Massacius tantum addidit picturæ, ut ab eo Bonarota, & alii plura didicerint.

Iacob: à quercu, Donatellus, Pullajolus, Brunellesch. statuarii.

Imagines vivacissimis expressæ coloribus in Odæo Basilicæ Sessorianæ hujus ævi, sed incerti Pictoris.

Anton: philaretus Eugenii IV. jussu Æneas D: Petri valvas opere anaglypho 12. annorum spatio elaborat.

Seculo 16to. Bellinus, Francia Giorgionus Petrus perasfin. Signorell: pictores egregii.

Raphaeli Urbinati, & Bonarotæ Pictura debet summum ad quod venit incrementum.

Post hos laudantur Còrregius Titianus, parmegianinus, Sarrius Polydor: Monoeromatis celebris

celebris Iul. Roman. , paulus Veronens. , Ioannes Utinensis novæ Plasticæ inventor. Perinus à Vaga, Sodoma, Beccatianus, Zuccali duo, & Baroccus.

Paulus Roman. Baccus Bandinellus, & longè ante hos Bonarota scalpro nobilis.

Seculo 17mo. Augustinus Ludovicus, & præcipuè Annibal Carracii fr: labentem picturam sustinent.

Florent præterea Rubenius, Albanus, Ioseph Arpin: Vandikius, Suecus, Petrus Berettinus, Corton., Possin: Musivi operis Apelles, huic Proximus Calandra

Statuarii Anton: Lombard: , Francisc: Belga, Algardus, Berninus, quorū opera plurima Romæ narrantur.

Possin. Miniard. Lanzanus Pictores. Duodecim Apostol: Statuæ miro opere, & magnitudine per celeberrimos hujus ævi artifices elaboratæ in Basilica Constantiana.

Ioan-
erinus
to, &

& lon-

s, &
pictu

Joseph
tinus,
huius

lga,
urima

uode-
gnitu-
abora-

mae

Bibl Jag

Biblioteka Jagiellońska

stdr0010614

